

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 108

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

είν γάμο



Σ' αὐτὸ τὸ τεύχος:
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ
ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ



ΑΘΗΝΑ

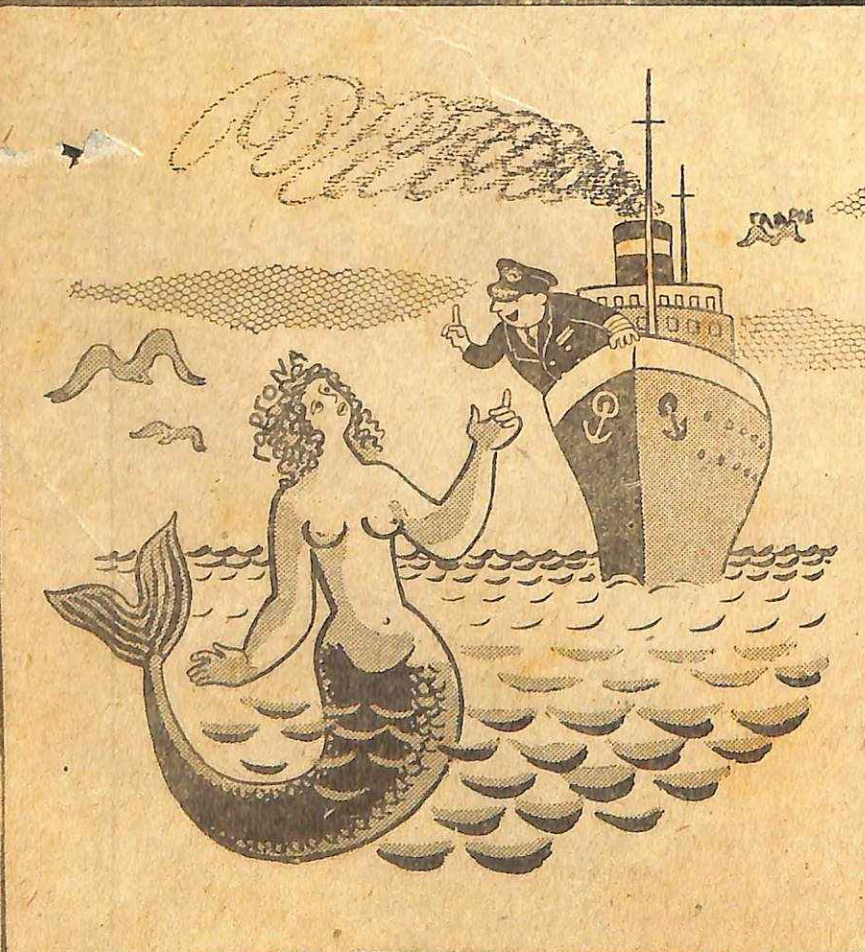
★ Μαθητά
★ Παιδιά

Ε.ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 30



ΑΔΕΛΑ



— Ζή ο βασιλιάς 'Αλέξανδρος;
— Ζή και βασιλεύει καί με κου-
ζίνα ΙΖΟΛΑ μαγειρεύει....

Ιζολα
Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Ευάγγ. Χ. Τερζόπουλος
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:
Αλ. Μακρόπουλος
ΓΡΑΜΜ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Λίνα Αίλιανού
ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
'Αντ. Νουμικός

ΣΥΝΤΑΞΙΣ:
'Ι. Ζαχαράκης, Μέλη Δεσφάλλο
Δ. Γιαννουκάκης, 'Αλ. Κορρέ,
Κ. Σκορδισαύ, Α. Μ...σινός
Φο. Καρατζίδου, Θ. 'Εξάρχος.

ΜΟΔΑ:
Λίνα Αίλιανού,
Μίλη Μπούκουρα.

ΣΧΕΔΙΑ:
Κωνστ. Βασιλοπούλου,
ΠΛΕΚΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ,
ΠΑΤΡΟΝ ΕΡΓΟΧΕΙΡΑ
Τζέλο Κριμίζη
'Ολυμπ. 'Εξάρχος.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ -
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ:
Χρύσα Παραδείση.

ΛΙΣΘΗΤΙΚΗ - ΟΜΟΡΦΙΑ:
Τάνυ Γιαννίλου

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ:
Πιπίνα Τσιμικάλη

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ:
Γεώργ. Σερετάκος.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ:
Δημ. Καπλάνογλου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ:
Χαρ. Μηνιώτης

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ:
Ρένο Βελισσαρίου.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
'Αγγ. Καραυιάδου,
Σπ. Αύλωνίτης,
Κ. Σφαλλού,
Μάρ. Βαϊάνος,
Μαίρη Τατάγια.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΙΣ:
'Αλ. Κοντόπουλος.

ΙΑΤΡΟΙ:
Γυναικολογικά:
Ι. Ευθυμίου,
Νευρολογικά:
Ι. Νικολετσάπουλος,
'Υγειονολογικά:
Ι. 'Αντωνιάδης,
Παθολογικά:
Ν. Ζακόπουλος.

ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ:
Γ. 'Αντωνόπουλος.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:
Νέλλυ,
Τζ. Μελισσηνού,
Πιπίνα Τσιμικάλη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ:
Τάκης Παναγιωτόπουλος.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ:
'Αντ. Χ. Τερζόπουλος.

ΠΡΟΙΣΤΑΜ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
Ν. Παρασκευόπουλος.

ΠΡΟΙΣΤΑΜ. ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ:
Δ. Παναγιωτακόπουλος.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΤΟΣ 5ον. ΤΙΜΗ ΔΡ. 6000. ΑΡ. 108—10 ΜΑΡΤΙΟΥ 1954
ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Σανταρόζο 1 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.762
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Βορέου 7 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.555
ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: 'Οδός 'Αναξαγόρα 5 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 26.343
'Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί ανά 150ήμερον, ημέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ
ανεξαρτήτως ημερομηνίας. Τό προσεχές (109ον) τεύχος θά κυ-
κλοφορήσῃ τὴν Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ν 24 Μαρτίου 1954

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Απ' ὅτι γίνεται στὸ 150ήμερο	Σελίς 4-5
Ματιές ἀπ' τὸ παράθυρο ♦ Θεατοικὰ παρασκήνια	6
Γυναίκες κυνηγοὶ	7
Μοντέλο ἀμπιγιέ (μόδα) ♦ 'Αν... (ποίημα)	8
Σκηνές τῆς ζωῆς	9
Μικρὰ συμπληρώματα (μόδα)	10
Τὰ διδύμα	11
Τὸ μακιγιάζ τῶν ματιῶν	12
Τὸ κουκλοθέατρο τοῦ Μπαρμπά Μιτούση	13
Γιὰ τὴν προίκα σας (μόδα, ἐσώρουχα)	14-15
'Η 'Ελληνίδα στὰ γήπεδα καὶ στοὺς ἀτίθους	16
'Η ἀπόδημη 'Ελλάδα	17
'Ο κόσμος τῆς 7ης τέχνης	18-19
Βίλα Νόρα (διήγημα)	20
Σπῆρ καὶ μόδα	21
Ροδόλφος καὶ Βετσέρα (ἱστορικὸ ἀνάγνωσμα) ..	22-23
'Ανοιξιάτικη ζακέτα (πλεκτὸ)	24
Ἐμφάνισμα τῆς μέσης	25
Γιὰ τίς παχειές (μόδα) ♦ 'Η «πρῶτη κυρία»	26
Οἱ δυὸ ἐχτροὶ (ἐλληνικὸ διήγημα)	27-28
Πρακτικὸ μοντέλο (μόδα)	29
Οἱ γιατροὶ μας στὸ σπiti σας	30-31
'Οπως ἕνας Γιόγκι ♦ 'Η Κοκκινισκουφίτσα	32
Βελονιές κεντήματος ♦ Ν. Πιλάβιος	33
Δώδεκα ἀνοιξιάτικες μπλούζες	34-35
Οἱ δυὸ ἐχτροὶ (τέλος διηγήματος)	36
Μοντέρνες ρόμπες	37
Τὸ κορίτσι (ἐπιστὴμ ἀνάγνωσμα)	38-39
'Ενα μοντέλο τοῦ Ντεσέ	40
Τὸ μυστικὸ τῆς Λουίζας (διήγημα)	41
Τὸ ὁμορφότερο κορίτσι τοῦ κόσμου	42-43
Μαγειρικὴ καὶ Ζαχαροπλαστικὴ	44-45
Κουζίνα καὶ πρόχειρη τραπέζια	46
Πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις τοῦ Βόλου ♦ Τὸ 'Ενοικιστάσιο	47
Τὸ πατρὸν τοῦ παραρτήματος	48
Τὸ παράρτημα κεντημάτων	49
'Εσώρουχα (μόδα)	50-51
'Η Μυρτώ ἀπαντᾷ	52
Ζακέτα θέστα (πλεκτὸ)	53
'Ενας ἄγγελος στὴ ζούγκλα (ἀθην. μυθιστ.) ..	54-55-56
Περνάτε τὴν ὥρα σας μαθαίνοντας	57
'Ανοιξιάτικες ιδέες (μόδα)	58
Δυὸ ὥραϊες σελίδες γιὰ τὰ παιδιὰ	59-60
'Η ὁμορφιά τοῦ προσώπου	61
Μὲ δάκρυα στὰ μάτια (μυθιστόρημα)	62-63-64
Οἱ λύσεις τῶν ἀσκήσεων	65
Μιλῶν τ' ἄστρα	66



ΤΑ ΕΞΟΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

● 'Η γνωστὴ 'Ελληνοαμερικανὶς τραγουδίστρια ΜΠΕΤΥ ΤΖΩΡΤΖ (Βασιλικὴ Μαυρογι-
ώργη). 'Η Μπέτυ Τζώρτζ ἐπό-
ζερε γιὰ τίς ἀναγνώστριες
τῆς «Γυναίκα» κατὰ τὴ διάρ-
κεια τῆς προσφάτου ἐπισκεψέ-
ως τῆς στὴν 'Αθήνα. Στὴ φω-
τογραφία φορεῖ δελουδίνο ντε-
πιές, μαργαριταρένιο σκουφο.
● ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΤΩΝ ΜΑ-
ΤΙΩΝ. Οἱ ἐξηγήσεις τῶν εἰκό-
νων τοῦ ὀπισθοφύλλου στὴ σελ.
12. 'Η ἀρίθμησις τῶν ἀρχίζει
ἐκ τῶν ἀνω πρὸς τὰ κάτω, ἐ-
κτὸς τῆς εἰκόνας ἀριθ. 5, πού
θὰ τὴ βρῆτε στὴ σελίδα τῶν
ἐξηγήσεων.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Εσωτερικοῦ:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 156.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 80.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40.000
'Εξωτερικοῦ (ἐτησίαν):
Λίραι 'Αγγλίας (χάρτιν.) 2.10.0
Δολάρια » 7.00
Βελγικὰ φράγκα » 350
Γαλλικὰ φράγκα » 2.500
Τὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπο-
στέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον
ἐκ μὲν τοῦ 'Εσωτερικοῦ διὰ τα-
χυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ
'Εξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπι-
ταγῆς.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ
ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου
πλὴν τῶν 2, 3 καὶ 4, πωλοῦνται
εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΤΑΤΟΙ
ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ
ὁ Α' (τεύχη ἀριθ. 1—13)
ὁ Β' (τεύχη ἀριθ. 14—26)
ὁ Γ' (τεύχη ἀριθ. 27—39)
ὁ Δ' (τεύχη ἀριθ. 40—52)
ὁ Ε' (τεύχη ἀριθ. 53—65)
ὁ ΣΤ' (τεύχη ἀριθ. 66—79)
ὁ Ζ' (τεύχη ἀριθ. 80—91)
ὁ Η' (τεύχη ἀριθ. 92—104)

Προσκομίζοντες τὰ ἀνωτέρω
τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παρα-
λαμβάνετε τοὺς τόμους δεμένους.
Βιβλιοδεσία ἐκαστοῦ τόμου
δραχ. 25.000 (πρόσληπτὰ).

ΟΙ ΟΡΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γιὰ τὴ διανομὴν τῶν τόμων
σας γιὰ τὴν ἀγορὰ παλαιῶν
τεύχων ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας,
πρότιμάτε τίς ὥρες 9—1.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ
θρῶ 6 § 7 τοῦ Α.Ν. 1092/1938:
Διευθυντής: Εὐάγγελος Τερζό-
πουλος. Κατοικία ὁδός Κολυ-
βός 12. Προϊστάμενος τυπογρα-
φείου Νικόλαος Παρασκευόπου-
λος. Κατοικία Βορέου ἀριθ. 7.

Η γυναίκα στη Βουλή

ΠΡΟΣΗ σημασία έχει να υπάρχουν εκπρόσωποι του γυναικείου φύλου στη Βουλή —τό λέμε γι' αυτές που παραμελούν τα εκλογικά τους καθήκοντα— φαίνεται κι' απ' τη συζήτηση που έγινε τελευταία στο Κοινοβούλιο επάνω στο νομοσχέδιο «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως νόμων αρμοδιότητας του Γενικού Χημείου του Κράτους». Σύμφωνα με το νόμο αυτόν δηλαδή, επί των 100 θέσεων χημικών του Γενικού Χημείου του Κράτους, μόνον οι 10 ήταν δυνατόν, μέχρι τώρα, να καταληφθούν από γυναίκες χημικούς. Κατά το άρθρο 3 όμως της Διεθνούς Συμβάσεως, όπως εγγράφηκε στο προτελευταίο τεύχος μας, οι γυναίκες θα έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους άνδρες σ' όλες τις περιπτώσεις των δημοσίων θέσεων. Χρειάστηκε, λοιπόν, να υποβληθεί σχετική τροπολογία από την κ. Ε. Σκούρα, που είναι, ως γνωστόν, το μοναδικόν γυναικείον μέλος της Βουλής μας. Και η τροπολογία αυτή έγινε τελικά δεκτή. Έτσι, γι' ν' ακουστή η φωνή της γυναίκας στη Βουλή, το δικαίό της επεκράτησε.

Οι διαπομπεύσεις

ΠΑΙΡΝΟΜΕ άφορη από μια είδηση που δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες αυτές τις ημέρες και που, όπως συμβαίνει συχνά, διαπομπεύεται το όνομα μιας κοπέλλας, που είχε την άτυχία να πέσει θύμα διασμού. Όπως αναφέρεται στην είδηση αυτή, κείς το χωρίον 'Αναστασία της Νέας Ζίχνης, ο Φ. Μ. υπέβαλε μνηστί κατά του άνεμίου του, ισχυριζόμενος ότι έδωσε την 18ετιδα κόρη του». Και αντί το γεγονός αυτό να μη βγί απ' τα οικογενειακά πλαίσια, όπου και έπρεπε να παραμεινι, κατόπιν να γίνι ζήτημα σ' όλο το χωριό, να μοιραστούν σε δυο αντιμαχόμενα στρατόπεδα οι κάτοικοι και να γίνετι ολόκληρο «σουσουρο» γύρω απ' την άτυχη 'Ελληνοπούλα. Δεν φτάνει, δηλαδή, που έπαθε οτι έπαθε η δυστυχισμένη, αλλά έρχονται και οι 'Αρχές και αντί να φροντίσουν με κάθε τρόπο να κοπείσθ ό θόρυβος, δίνουν στη δημοσιότητα την «είδησι», για να μη μπορεί να ιδή Θεός πρόσωπο στο χωριό της ή άμοιρη κοπέλλα. Το φαινόμενον αυτό, του να διδώνται, δηλαδή, στη δημοσιότητα τα όνοματι ατυχών ύπαρξεων, που συνέβη να ύποστούν ένα άτύχημα, δεν είναι σπάνια, δυστυχώς. Μικρά κορίτσια διαπομπεύονται, νέα παιδιά συκοφαντούνται και δίδονται βορά στη δημοσιογραφική αδηφάγη, οικογενειακές τραγωδίες γίνονται άναγνώσματα από ανάλγητους άνδρωπους και ύποληψις σπιδώνονται. 'Επιγεωδίες γίνονται άναγνώσματα από ανάλγητους άνδρωπους και ύποληψις σπιδώνονται.

Επιγεωδίες γίνονται άναγνώσματα από ανάλγητους άνδρωπους και ύποληψις σπιδώνονται. 'Επιγεωδίες γίνονται άναγνώσματα από ανάλγητους άνδρωπους και ύποληψις σπιδώνονται.

Νέες κατοικίες

ΟΙ ΑΘΛΙΕΣ παράγκες των προσφυγικών συνοικισμών μέσα στις όποιες επί δεκαετίες όλοκληρες κατοικούν άνδρωποι, λίγες-λίγες κατεδαφίζονται και στη θέσι τους άναγείρονται ή πρόκειται ν' άναγείρονται ύποφερτες κατοικίες. 'Επειδή όμως στο παρελθόν παρουσιάσθηκαν, σε παρόμοιες περιπτώσεις, δείγματα κατοικιών που κάθε άλλο παρά έξυπνιζον τους κατοίκους, φοβόμαστε μήπως και τώρα έαναληφθ ό ίδιο. Νοτάμε έαναληφθ ό ίδιο. Νοτάμε έαναληφθ ό ίδιο. Νοτάμε έαναληφθ ό ίδιο.

ποιού ύπάγεται το θέμα αυτό, πρέπει να δώσι ιδιαίτερη προσοχή στα σχέδια που καταρτίζονται οι ειδικές ύπηρεσίες, ώστε να εξασφαλισθούν όλες οι ύποθέσεις για την άνετη διαβίωσι των ανθρώπων που θα κατοικήσουν σ' αυτά τα στίτια, ανεξάρτητα από το έμβάδόν τους. Σε παρόμοιες περιπτώσεις οι 'Αγγλοι, μετά τον πόλεμο, δημιούργησαν για τους δομώπληκτους των μεγάλων πόλεων, ένα πραγματικά έξαιρετικό τύπο στίτιου, που παρά το μικρό μέγεδός του παρουσίαζε όλα τα χαρακτηριστικά της συγχρονισμένης και άνετης κατοικίας με σφές διαρρυθμίσεις, ώστε να εξυπνιζέται και θαυμάσια ή νοικοκυριά. Δεν θα μπορούσε να ληφθ ύπ' όψιν ένα τέτοιο πρότυπο;

Πρωτοπόρος

ΒΕΒΑΙΑ, οι άπαγαγές άνδρων από γυναίκες δεν είναι πιά κάτι άπροσδόκητο στην εποχή μας, όπου πολλές φορές βλέπουμε την έφαρμογή του ρήματος της 'Αρτεμίας. «Οι άνδρες γένονται γυναίκες και οι γυναίκες άνδρες». Όμως αυτή ή 20έτις Δημήτρα Στυλίου που άπήγαγε προ ήμερων στην 'Ερέτρια της Ευβοίας τον συνομήλικό της Δημήτριο Μαγκάκον, άντέγραψε πέρα για πέρα τις άνδρικές μεθόδους στα ζήτηματά αυτά και μπορεί να της άπονενμηθ ό τίτλος της πρωτοπόρου μεταξύ των γυναικών.

Σημεία των καιρών;

ΑΡΚΕΤΕΣ περιπτώσεις πεταγμένων νεκρών βρεφών άναφέρονται τελευταία: Στο λóφο Φινιπούλου, βρέθηκε νεκρό βρέφος τυλιγμένο σε εφημερίδες, ό δε θάνατός του άποδόθηκε σε έγκληματική ένέργεια. Σ' ένα χείμαρρο, που περνάει απ' το Πετροκεφάλι Μεσσαράς του 'Η-όρος, άναφάνηκε νεκρό βρέφος, ό δε θάνατός του άποδόθηκε σε έγκληματική ένέργεια. Σ' ένα χείμαρρο, που περνάει απ' το Πετροκεφάλι Μεσσαράς του 'Η-όρος, άναφάνηκε νεκρό βρέφος, ό δε θάνατός του άποδόθηκε σε έγκληματική ένέργεια. Σ' ένα χείμαρρο, που περνάει απ' το Πετροκεφάλι Μεσσαράς του 'Η-όρος, άναφάνηκε νεκρό βρέφος, ό δε θάνατός του άποδόθηκε σε έγκληματική ένέργεια.

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ



Προσωπογραφία της κ. 'Ιωάννας Δούκα, έργο του συζύγου της ζωγράφου κ. Ι. Δούκα

Ζωγραφική

ΣΤΟ Μέγαρο του Ζαπτείου άρχισε από την προτεραιμένη έβδομάδα μια ομάδα έκθεσι που την ώργάνωσε ή γνωστή μας και από μίαν άλλη έκθεσι της που έγινε το καλοκαίρι και στο άλσος της Κηφισιάς, «Πανελλήνιος 'Εθνική 'Εταιρεία 'Ελλήνων Καλλιτεχνών».

Δεύτερη λοιπόν κατά σειράν ώργάνωσης ή έφετινή, παρουσιάζει ενδιαφέρον, γιατί δείχνει εργασία 32 νέων καλλιτεχνών, που πρωτοπορούσιν άναίτια οι περισσότεροι σήμερα με εργασίες τους που τις κάνει συμπαιότερες ή επιθυμία τους να συγχρονισθούν και να βαδίσουν σύμφωνα με το πνεύμα της εποχής. Στην πολυμελή αυτή έκθεσι, έχει το μερικό της και ή γυναικεία τέχνη. Δώδεκα είναι οι καλλιτέχνιδες που μετέχουν, γνωστές σχεδόν οι περισσότερες και από άλλες έμφανίσεις τους: Μαρίνα Παπαγιάννη, Ευγενία Τσακίρη, Μ. Δροσάκη, Ραντιμίλλα Ζώττα, Άννα Τρούμα — Πίπτα, Ν. Θεολόγου — Σαβράνη, 'Αντ. Φωτιάδης, 'Αγγ. Καρατζά — Λεοντή, 'Ελ. Λακαράτου, Μαρία Γαλιάνη, 'Αθ. Μηνιάτη και Δώρα Λαλεχού. 'Η έκθεσι αυτή της «Πανελ. 'Εθν. 'Εταιρείας 'Ελλ. Καλλιτεχνών» είναι ή μόνη που δεν έχει πουλήσει πολλούς πίνακες, παρά το γεγονός ότι τα περισσότερα από τα μέλη της είναι κοινωνικά γνώριμα της έλληνικής πρωτεύουσας και θα έπρεπε οι φίλοι της 'Αθηνάσι να την έπισκεφθούν και να αγοράσουν.

— ΑΞΙΖΕΙ κάθε προσοχής και συμπαιείας μια νέα καλλιτέχνης, ή Δώρα Λαλεχού, που πρωτοπορουσάσθηκε έφέτος στην ομάδα έκθεσι του Ζαπτείου. Μαθήτριά διαδοχικά, όταν έπορεύεσθ στην 'Ανατάτη Σχολή Καλών Τεχνών, του Παρθένου, του Λύτρα και του Γεραλή, έδωσε κατά τις έμφανίσεις της πολύ δυνατά και συγκροτημένα έργα. 'Η κριτική έπρόσεξε τις μέρες αυτές την καλλιτέχνηδα και την άνεσυρε, ξεχωρίζοντας τ' έργο της από τ' άλλα.

Γράμματα

ΣΤΟ προηγούμενο μιλήσαμε για το ρόλο της γυναίκας στα γράμματα και άναφέραμε τα όνοματά των μελών της «'Εταιρείας 'Ελλήνων Λογοτεχνών» που προεδρεύεται από τον άκαδημαϊκό Νίκο Βέν. Δίναμε παρακάτω τον κατάλογο των 'Ελληνίδων συγγραφέων και διανοούμενων, που αποτελούν τη δύναμη του

«Συνδέσμου 'Ελλήνων Λογοτεχνών» που προεδρεύεται απ' τον Γ. Στυπιοτή και αποτελείται από 150 περίπου μέλη. 'Ιδού τα λογοτεχνικά γυναικεία του μέλη: Νίκη Πέρδικα, Χρυσή Ζιτσαία, Μελπω Μερλιέ, Ειρήνη Δεδρινού, Γιάννα Χριστοφί, 'Ισμήνη Καραϊωσηφίδη, Δόξα Κοτσάτου, Γλυκερία Πρωτοπαπά, Ειρήνη Παπαδάκη, Μαριέττα Γιαννοπούλου, Βασιλική Θεοδωροπούλου, Δέσποινα Πατρινού, 'Αλξ. Παραφεντίδου, Νίκη Θεωτοπούλου, 'Ελένη μακρή. Στους κώλους του συνδέσμου άήκουν και τρεις λογοτέχνιδες της Αιγύπτου, που αποτελούν τα βασικά στελέχη του έκει πνευματικού και αυτές είναι ή δ. 'Ελισάβετ Ψαρά και ή κ.κ. 'Εφ. 'Αποστολίδου — 'Αλίκη Νικολαΐδ. Σύνολο = γυναίκες 18 μέσα στη σφακφυλά 150 άνδρων που ζουν στην 'Ελλάδα και στα μεγάλα πνευματικά κέντρα της Ευρώπης και του Ν. Κόσμου...

— Η κ. Μαρία 'Ιωάν. Ζωλάτα, που ποιήματα της έχουν δημοσιεύσει περιοδικά και εφημερίδες των έπαρχιών και της πρωτεύουσας, έτοιμάζει να εκδώσει μέσα στο καλοκαίρι μια ποιητική συλλογή που θα είναι το έπίσημο ντομπό της στο πνευματικό στερέωμα.

Χοροί

ΟΙ ΑΠΟΚΡΗΣ άπέδειξαν, πως ό Πειραιάς υπερέχει από άποψη αυτοτέλειας και άναμνησής ό δική του άριστοκρατία γένιτιου και διασκεδάσεως χωρίς να καταφεύγει πάντα στις κοσμικές χαρές της 'Αθήνας. Το παράδειγμα έδωσαν τα διάφορα φιλοπρωτικά και μη σωματεία της γειτονίας που ώργάνωσαν κοσμικές χοροεπιδείξεις που όν μόνον έπέτυχαν αλλά συγκέντρωσαν και έκλεκτότατο κόσμο. 'Ετσι: μεγάλην έπιτυχία έσημείωσαν οι χοροί της Φιλόλ. Στέγης, του 'Εθνικού, του 'Ζήνωνος, του Λυκείου, 'Ελληνισμός, του 'Συλλόγου Δημ. 'Υπαλλήλων, της 'Ελληνικής Μέριμνας, των Φίλων της Αστυνομίας, της 'Παιδικής Στέγης της γυναικείας ώργάνωσης της «Ε.Π.Ε.Κ.» και πολλοί άλλοι. Κι' άνάμεσα στους θαυμάσιους γνωστότατοι Πειραιάσι και Πειραιώτισσες έλαμψαν με τη σελήνη.

Μένοι τώρα οι γυναικοκαυγάδες δεν έξφευγαν από το κλασικό μαλλιοτραβήγμα, που ήταν το μοιραίο φινάλε του τσακωμού στις γειτονίες μεταξύ των εκπροσώπων του «άσθενος» φύλου. 'Αφ' ότου όμως ά άνεμος της μόδας πήρε και τα μαλλιά από τις γυναίκες και τα έκανε τόσο κοντά, ώστε να μη έχουν πιά... από που να πιάνονται, χρειάστηκε συγχρονισμός και στα μέσα του άλλοτε μαλλιοτραβήγματος...

Τι θα έλεγαν άραγε οι ρωμάνοι υποστηρίζαν ότι «τις γυναίκες δεν πρέπει να τις κτυπά κανείς ούτε με ροδόπέταλα», αν ζούσαν στις ημέρες μας;

Αποδημία

ΕΦΥΓΕ τον περασμένο μήνα για το Τρανσβαλ, ή γνωστή ποιήτρια δις Γεωργία Μυτιληναίου, προκειμένου να έγκατασταθι μόνιμα έκει και να παντρευθ. 'Η πόλις του Τρανσβαλ δεν άριβεί πολλούς 'Ελληνες, αλλά ή παραμονή έκει Ικανού αριθμού συμπατριωτών μας δίνει άλλον άέρα στους παρόντες. 'Η δ. Μυτιληναίου που έχει έκει άδελφή παντρεμένη έχει προσκληθι από αυτήν

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

τάδα τους στο χορό με την κομψότητα και την ομορφιά τους και με πολλά άλλα τους προσόντα. 'Ιδού και μερικά όνόματά: Ι. Γουλανδρή, Λ. 'Ευπειρίκου, Λ. Καμπάνη, Ι. Δεμετρίου, Γ. Βούλγαρη, Ε. Βερυκοκάκη, Δ. Βαράγκη, Α. Γκίκα, Β. Γκούμα, Λ. Δούμπαση, Γ. Θεοδόσης, Ν. 'Αστρούλακη, Πιτσάνη, Ρεκλειτή, Κατούλη, Παπαγιάννη, Κόντου Χαρ. Παρίδου, Πέπη 'Αλξίου, Λυμπερή, Σούλα Ζαφειροπούλου, ό δμιαρχος κ. 'Ανδριανόπουλος, ό δότης της 'Αστυνομίας κ. Λιαρομάτης, Α. Παταμιάνου, Σοφία Στάη, Μπούλα Βαρούχα, Βασιλειάδου, Μαρούδα, Ρέα Μιχαλοπούλου, Βουδούλη, Γεραία, Θεοδοράκης, Β. 'Ανδριανοπούλου, Βουλδοπούλου, Πειρουχάκη, 'Αθνα Διλαδέρη, Κυρίνη, Παπαδοπούλου, Παπαθανασίου, Βαμβακά κ.λ.π.

ΟΙ ΧΟΡΟΙ

ΕΔΩΣΑΝ και πήραν όπως λένε, αυτές τις άποκρής. Το άραίο φύλο, που έχει άδυναμία σ' αυτές τις συγκεντρώσεις, δεν μπορεί να έχη παράπονο. Δεν έμεινε ήμερα επί ένα όλοκληρο μήνα χωρίς χοροεπιδείξι. Και τώρα με την μεγάλη τεσσαρακοστή νύκτα και προσευχή: Μπά- μάλλον φαίνεται, ότι ή «εκτεπλήμνη» ταχύνει θά συγχιθ. Δεν είναι, άίλωστε, μόνον ή συνήθεια που γίνεται, ως γνωστό, δευτέρα φύσις, αλλά και...μερικές του-αλέτες που δεν μπορούν να έπιδειχθούν μέσα στην πολυκοσμία των άποκροτικών συγκεντρώσεων. 'Ετσι οι θυσίες στην Τερψιγόρη θά έξακολουθήσουν. Νά, μερικοί μόνον, από τους... σαρκοκτασιανούς χορούς, που πρόκειται — κατά σύμπτωση — να δοθούν όλοι στο «'Ακροπόλ»: 13. Μαστίου του Παναθηναϊκού 'Αθλητικού 'Ομίλου, 18. Μαστίου του 'Ορειβατικού Συνδέσμου, 28. της 'Αεολόφτης 'Αρκάδων, 24. της Σαμίου, 28. της 'Αεολόφτης 'Υδαίων και 3 'Απριλίου του Πειθηραϊκού κι' έχει ό Θεός...

Τό «άσθενές» φύλον

«ΕΙΣ τό χωρίον Θεριανό — ή είδησις τηλεγραφήθηκε από την Πάτσα — ή 'Ελένη Τσεγλερού, έ- τάν 28, έπέτεθ κατά της Εύ- ανθίας Σωτηροπούλου και της έ- κοψε το άριστερό αυτί, εν συνε- γεία δέ με τα δότια της έκοψε την μύτη».

Μένοι τώρα οι γυναικοκαυγάδες δεν έξφευγαν από το κλασικό μαλλιοτραβήγμα, που ήταν το μοιραίο φινάλε του τσακωμού στις γειτονίες μεταξύ των εκπροσώπων του «άσθενος» φύλου. 'Αφ' ότου όμως ά άνεμος της μόδας πήρε και τα μαλλιά από τις γυναίκες και τα έκανε τόσο κοντά, ώστε να μη έχουν πιά... από που να πιάνονται, χρειάστηκε συγχρονισμός και στα μέσα του άλλοτε μαλλιοτραβήγματος...

Τι θα έλεγαν άραγε οι ρωμάνοι υποστηρίζαν ότι «τις γυναίκες δεν πρέπει να τις κτυπά κανείς ούτε με ροδόπέταλα», αν ζούσαν στις ημέρες μας;

Αποδημία

ΕΦΥΓΕ τον περασμένο μήνα για το Τρανσβαλ, ή γνωστή ποιήτρια δις Γεωργία Μυτιληναίου, προκειμένου να έγκατασταθι μόνιμα έκει και να παντρευθ. 'Η πόλις του Τρανσβαλ δεν άριβεί πολλούς 'Ελληνες, αλλά ή παραμονή έκει Ικανού αριθμού συμπατριωτών μας δίνει άλλον άέρα στους παρόντες. 'Η δ. Μυτιληναίου που έχει έκει άδελφή παντρεμένη έχει προσκληθι από αυτήν



ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΠΡΕΚΕΡ

Μιά 'Ελληνίδα

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ κ. Μπρέκερ, τό γένος Μεσσαλά είναι μια γνωστή τατη προσωπικότητα της Γερμανίας και της Γαλλίας. Παντρεμένη από χρόνια με το μεγάλο γλύπτη 'Αρνο Μπρέκερ, ζι έδώ και μια πεντετρία στο Ντύσελντορφ, τό μεγάλο σήμερα καλλιτεχνικό κέντρο της Δυτικής Γερμανίας. 'Η κ. Μπρέκερ, πασιγνωστή στην καλλιτεχνική όση με τό όνομα «Μιμίντα», με την καταπληκτική της δραστηριότητα και τις βαθείες της γνώσεις για τις εικαστικές τέχνες, στάθηκε ή έμπνευστρια και ή βοηθός του συζύγου της στο μεγάλο του έργο. Τα καλλιτεχνικά της σαλόνι είναι πάντα τό έντεκνηριο κάθε μεγάλου καλλιτέχνη που θά περάσθ από τό Ντύσελντορφ. Ο Φύρστπρίντς, ό Καραγιάν, ό Κέμπφ, ό Μαϊνάντι, ό Μενουβίν, ό Κοκτώ, ό Γκρύντκεν, ό Κορτώ κ.ά. είναι πάντα φιλοξενούμενοι της και οι συγκεντρώσεις στο σπίτι της παίρνουν μια έξαιρετική καλλιτεχνική άτμόσφαιρα. 'Αξιοθαύμαστη είναι ή έβεία ελληνική της που διατηρεί και έμπνεει πάντα την έξαιρετική αυτή 'Ελ- ληνίδα που έζησε όλοκληρο σχεδόν τη ζωή της στη Γαλλία και Γερμανία. 'Η δόξα της για την 'Ελλάδα είναι γνωστή εις τους κύκλους των 'Αθηνών, ήδη από της εποχής προ και κατά τη διάρκεια του πολέμου, με τις δια- ακείες άποστολές προσέμων και ιδιαίτερα φαρμάκων, για τους πάσχοντες συμπατριώτες της. Είναι άναρτίβητες οι πράξεις της άγαθότητας, οι ύποτροφίες της για 'Ελληνες καλλιτέχνες και ή ύποστήριξη που παρέχει σε κάθε νέο έμφανιζόμενο ταλέντο. Μία πραγματική έρευνα της τέχνης που δεν συνετώ κανείς πλέον, παρά έντελώς σπάνια στην εποχή μας.

Ανακωχή

ΝΑ και μια συμφωνία μεταξύ «μεγάλων», που πρόκειται, επί τέλους, να πραγματοποιηθ. Πρόκειται για τις μυστικές γαλλο-βρετανικές συνομιλίες που γίνονται έκκεκλισμένων των θυρών. Μη άνησυχήτε, όμως, γιατί δεν πρόκειται περί πολιτικής συμφωνίας. Αυτή άφορα... τό μακρός της φύσεως και γενικότερα τό καλοκαίρινο ντύσιμο των γυναικών από τις δύο πλευρές της Μάγης. 'Ο γνωστός Παρισινός δικτάτωρ της μόδας Κριστιάν Ντιόρ και ό περίφημος Λορέζος «εκτυριέ» Νόρμαν Χάουτελ, που ντύει τη Βασίλισσα 'Ελισάβετ και όλες τις γυναίκες της ύ-

ψηλής κοινωνίας του Λονδίνου, υπέγραψαν όπως φαίνεται, άνακωχή... Και τό γεγονός είναι σημαντικό, γιατί ό Χάρτελ είχε αντίδρασει σθεναρά κατά της κοινής φύσεως, που έλάσασε ό Ντιόρ. 'Η συνάντησι έγινε στο σπίτι του Παρισινού ράπτη, ύστερα από ένα πιλοτικό τραπέζι, που άσφαλώς θά συνέτεινε πολύ στη συνενόησι. 'Όπως γίνεται διως στις μεγάλες συμφωνίες, τό περιορισμένο της θά γίνι ά- γότερα γνωστό, όταν θά έμφανισθούν τα νέα μοντέλα των δύο διασήμων δημιουργών.

Μπαλέτο

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ να κινι 'τό ένδι- αφέρον των φιλοτέχων και των ειδικών ή άδούρη εργασία που γίνεται στη νέα σχολή ρυθμικής και κλασικού μπαλέτου, που παρουσιάζουν από τεσσάρων μηνών στην πρωτεύουσα οι γνωστές καλλιτέχνιδες κ. Σόνια Μοριάνο — Δημητρίου και δ. Μίρκα Δημητριάδου. Πρό ήμερών μάλι- στα ή σχολή ώργάνωσε μικρή συγκέντρωση επί τη συμπλήρω- σει τριμηνίας από της ίδρύσε- ως της, κατά την όποια παρε- ρέθηκαν προσκληθέντες δημοσιο- γράφοι, καλλιτέχνες και διανο- ούμενοι και παρέστησαν σε είδι- κό πρόγραμμα που διαργανώθηκε ειδικώς για να παρουσιασθούν οι καλλιτεχνικές πρόοδοι της σχολής στους τομείς της ρυθμικής και του κλασικού μπαλέτου.

Τα ψηφιδωτά

«'ΑΞΙΖΕΙ ένα ταξίδι στην 'Ελ- λάδα, έστω και αν έπρόκειτο κα- νείς να ιδι μό- νο τό μωσαϊ- κό άριστογνη- μα που βρίσκε- ται στο Δαφνί. Με αυτή τη φράσι ή 'Αμε- ρικανίδα Μίς Μαίρη Μπόσσο, άπόφοιτος της ειδικής σχολής Μωσαϊκής Τέ- χνης της Ρώμης, εις την όποια έπορεύεσθ με ύποτροφία της άμερικανικής κυβερνήσεως, έξεδή- λωσε τον θαυμασμό της για ένα από τους καλλιτεχνικούς μας θη- σωρούς. Περαιτέτι από την 'Α- θίνα ή Μίς Μπόσσο, δέ άφησε μουσείο, που να μη έπισκεφθ, άφού, άλλωστε, αυτός ήταν ό κύ- ριος σκοπός της άφιξείας της. 'Η νεαρή αυτή καλλιτέχνης από τό Μιλωάκι, μάς θυμισε τα ψη- φιδωτά, μια άραία παλαιά τέ- χνη, που σήμερα πολύ λίγους συγκινεί.

— Νομίζετε ότι ύπάρχει στην 'Αμερική πεδίον δράσεως στον τομέα αυτόν; ρωτήσατ ή διδα Μπόσσο. — 'Ισως φανή περίεργο, αλ- λά οι 'Αμερικανοί άρχισαν τελευ- ταία να δείχνουν ένδιαφέρον στην παλαιά τέχνη των μωσαϊκών. Γι' αυτό έλπιζω πως ή συνεργασία μου με τους αρχιτεκτονες θά ά- ποδώσει.

— Και στην 'Ελλάδα τί σας έφερε; — Θα ήταν μεγάλη παράλει- ψις να γυρίσω στην 'Αμερική χωρίς να έπισκεφθ τη χώρα σας και να θαυμάσω τα μωσαϊκά σας, στα όποια σώζονται έργα μεγά- λης τέχνης.

Τι σας έκανε μεγαλύτερη έντύπωσι έδώ; — Πρώτ' απ' όλα τα στίτια της 'Αθήνας. Τα πολλά νεκτι- στα κτίρια και ό λευκός χρωμα- τισμός που έχουν τα περισσότε- ρα από αυτά, μου έδωσαν την έν- τυπωσι μιας νέας πολιτείας, εν αντιθέσει με την Ρώμη, που δεί- χει παλαιά.

Τέλος, ή Μαίρη Μπόσσο έγα- ρακτήρισε σαν άριστογνημα τέ- χνης την παλαιά έκκλησία του Δα- φνίου της όποιας τα ψηφιδωτά με τους θαυμαστά χρωματι- σμούς της έπρόξενησαν κατά- πληξι.

Για δέσιμο...

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ από τό Κιλ- κίς:

«'Ο Γρηγόριος Παπαδόπου- λος, έκ του χωρίου Γυναικο- κάστρου, συνδεόμενος έρωτι- κώς με την δεκαεπταετία Ζωήν Μουρατίδου, έήτησεν έ- πισήμως την χείρα της από τους γονείς της, οι όποιοι ήρ- νησαν πεισμώνες. Κατόπι τούτου, διά να τους τιμωρήσθ και να ματαιώσθ κάθε αντί- δρασι, μεταβας μετά τεσσα- ρων φίλων του εις την οικίαν της Μουρατίδου, άφου έδεσε τους γονείς της, άπήγαγε την Ζωήν».

Και μετά σ'τό λένε ότι χωρίς προκία δεν παντρεύεται σήμερα μια κοπέλλα 'Εδω, οι γονείς της Ζωής δεν τώ την έδωσαν, αν και άπροινη, με κανένα τρόπο, κι' αυτός τους έδεσε για να την πάρη. 'Αλλά τέτοιο μυαλό που είχαν, ήταν πραγματικά για... δέσιμο, όχι μόνον αυτό, αλλά κι' ό γαμπρός που διάλεξε τό Γυναικοκάστρο για να τό παρα- δίσθ!

Πολιτική οργάνωσις

Η «ΕΘΝΙΚΗ Πολιτική 'Οργά- νωσις 'Ελληνίδων» έπιτελεί θοι- άμους με τις άραίεις μέν, αλλά όσο σοφάρες και ένδιαφερόσες συγκεντρώσεις της, — πότε με μια διαλέξι, πότε με μια έορτή και πότε με μια συγγένωσι για συζήτηση των θεμάτων που την ένδιαφέρουν. Για τους σκοπούς και τα μέσα που θά επιδιώξθ προς έπιτυχίαν των σκοπών της είναι θέμα άλλης ώρας. 'Εδω θά θέλαμε να άναφέρουμε μόνο τό προεδρείο της που είναι καλά συγκροτημένο και τό πρώτο. Λοι- πόν, πρόεδρος ή κ. Σοφία Πή- λικα — Βουγιουκλάκη και γεν. γραμματέας ή 'Ελένη Κοτοπού- λη. 'Αντιπρόεδρος ή Πίπτασα Κουμανταρά, και μέλη του δι- οικητικού συμβουλίου αί: Τίνα Ποταμιάνου, Χ. Παπαδοπούλου, Εύγ. Καλλιτόν, Τίτικα Δεμετρί- α, Στέλλα Βουκάκη, Μ. Μερικά, Μελπ. Γεωργαντοπούλου, 'Α. Πε- τροπούλου.

Εκδόσεις

«ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΕΝΙΟ ΧΑΜΟ- ΓΕΛΟΣ». — Έκκλισφόρος και στην 'Αθήνα, ύστερα από έξαιρετική έπιτυχία που έσημείωσε και έ- γνώρισε στην Αιγύπτου, τό πρώ- το λογοτεχνικό βιβλίο της γνω- στής Λογίας κ. Καλλιόπης Να- κοπούλου, που από έτος είναι έγκαταστημένη στη χώρα του Νείλου και θεωρείται ως ή έπι- κρατεστέρα διανοούμενη έκει με τις συνεχές και ένδιαφερόσες δι- αλέξεις της. Τό δημοσίευσμά της κ.λ.π. Το «Λουλουδένιο Χα- μογελο» είναι ένα λυρικό αόφ- ηγμα γραμμένο με χάρι και μα- εστρία λογοτεχνική, τό άνέπνευ- σε δέ στη συγγραφέα ή έκατονη- ταετής του Βαν Γκόνγκ και ό έφετινός δίκαιος έορτασμός της προσφοράς του δασκάλου. Για πρώτη φορά λογοτεχνικό βι- βλίο άποδότης έκρίθη με τόσο καλά λόγια, πράγμα που δείχνει την καλή τεχνική του έργου και την άξια της συγγραφέως του. Παλείται ήδη σε όλα τα βιβλιο- παλεία.

— 'Η έκτη έκδοσι της Ποιητι- κής 'Ανθολογίας του 'Ηρ. 'Απο- στολίδη, που κυκλοφορεί προ- σεχώς, θά άποτελνται από 1000 περίπου σελίδες. Στο νέο τόμο, εκτός από τις ποιήσεις που εί- χαν περιληφθι στις προηγούμε- νες εκδόσεις (Λίλη Πατριόκη, Γαλ. Καζαντζάκη, Δώρα Μο- στου, Μελισσάκη κ.λ.π.) άνα- λογούνται και οι ποιήσεις: Ζωή Καραλή, 'Αθνα Ταρσώλη, 'Ελ- λη 'Αμπα, 'Ελένη Βακαλό, 'Ολ- γα Βότση, 'Αγγελική Γάτον, Καίτη Δρόσου, Νίτσα Παπαζο- γιού, 'Αλεξάνδρα Πλακωτάκη κ.ά.

“Ενας θίασος υπεβλήθη
σε αντιλυσοϊκή θεραπεία

Ο θίασος της έκλεκτης πρωταγωνίστριας Καλής Καλό είχε μια κάπως παράξενη περιπέτεια στην Κοζάνη όπου δρικόταν προ μηνός. Ο σκύλος της Καλής, ενώ ήταν πάντα ησυχώτατος και παιχνιδιάρης με όλους, ένα πρωί επάνω στην πρόβα, αγρίεψε ξαφνικά και άρχισε να δαγκώνει όποιον εύρισκε μπροστά του αδι- ακρίτως φύλου και ηλικίας. Δάγκωσε σχεδόν όλο το θίασο. Καθώς καταλαβαίνετε οι ηθοποιοί ανησύχησαν πάρα πολύ και το μυαλό τους πήγε άμεσα στο κακό. Νόμισαν πως ο σκύλος λυσσάζει και χωρίς να χάσουν καιρό άρχισαν όλοι αμαδιαίως αντιλυσοϊκή θεραπεία στο εκεί ιατρείο. Πήγαιναν κι' έρχονταν επί δεκαπέντε ημέρες και έφυγαν από την Κοζάνη μόνον όταν τελείωσε η θεραπεία.



● Η έκλεκτη πρωταγωνίστρια της δραματικής σκηνής Κατερίνα, της οποίας ο θίασος μετά τη θριαμβευτική τουρνέ στην Κωνσταντινούπολη, Κύπρο και Αίγυπτο θα επισκεφθεί στο τέλος του μηνός τη Θεσσαλονίκη. Η κ. Κατερίνα θα φύγει το Μάιο για το Παρίσι και το Λονδίνο, θα επιστρέψει δε τον Ιούνιο και θα εμφανισθεί στο θέατρο της της οδού Γ' Σεπτεμβρίου.

Ωλα έργα τέχνης των Ιθαγενών της Αφρικής.

Παιδική σκηνή
στο θέατρο Βεμπο

—Το καλοκαίρι στο θέατρο Βέμπο, έκτος από το μουσικό θίασο της έκλεκτης πρωταγωνίστριας, θα στεγασθεί και ένας παιδικός θίασος με έτικεφαλής το μικρό Νίκο Παλάδιο. Ο θίασος αυτός θα παίξει δυο φορές τη δορυμάδα τα όπερ-εμματα και θα ανεβάσει τρία έργα. Τους «Αυτομάγκες», «Τα φώτα της πόλεως» με τον Κ. Σπαθόπουλο στο ρόλο του Σαρλ και ένα νέο παιδικό έργο του Σ. Κυρίτη.

Η Λιλή Μπερδε
στο Χόλλυγουντ

Από το Παρίσι μας έρχεται η πληροφορία ότι η χορεύτρια Λιλή Μπερδε υπάγραψε συμβόλαιο με την «Φόξ Φιλμς» με εξαίρετικούς όρους. Η έκλεκτη Έλληνίδα καλλιτέχνης θ' άνοχωρήσει για την Φιλμποπολι εντός του Απριλίου.

Η Μαρίκα Παλαίστη ίδρυσε
δικό της κόμμα

Μη σας φαίνεται υπερβολική ή είδησις. Είναι γεγονός. Η παλαιά και γνωστή για τις εκκεντρικότητές της καλλιτέχνης Μαρίκα Παλαίστη ίδρυσε πολιτικό κόμμα με την επωνυμία «Ανεξάρτητον δημοκρατικόν κόμμα Έλληνιδων». Όχι στ' άσφαια, αλλά σοβαρά, με άδεια από το πρωτοδικείο, καταστατικό, κατάθεσι τίτλου, σήματος κλπ. Τώρα η Παλαίστη, γυρίζει στα παρασκήνια των θεάτρων, προσηλυτίζει οπαδούς και έγγραφει μέλη, στα οποία δίνει και ταυτότητες με φωτογραφία, αριθμό μητρώου κλπ. Έντος των ημερών προκειται να νοικιάσει και γραφεία. Οι σκοποί του κόμματος είναι άνωφως των Ελλήνων, στοργή προς το θέατρο, αγώνας για τα δικαιώματα των φτωχών κλπ. Το τί γίνεται τώρα μ' αυτό το νέο κόμμα στα διάφορα θέατρα είναι περιττό να σας το πουμε. Όλοι με ένθουσι-σμο χειροκροτούν τη νέα αρχή-γο και το καλαμπόρι δίνει και παίρνει.

Ο ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ

Ματιές απ' τ' παράδυρο

Οί ήρωες της... τσέπης

ΤΙ ΤΑ θέλετε. Ο ήρωισμός, σε κάθε του μορφή δεν έλειψε ποτέ από τούτον τον τόπο. Γιατί, νομίζω, είναι πραγματικά ήρωισμός να θέλει κανείς να ξεφυγί από τους οικονομικούς περιορισμούς και να τ' ορίσει έξω. Πόσα ξεγυριά δεν είδαμε ή δεν ακούσαμε τις Απόκριες να παίρνουν τη μεγάλη απόφαση να γλυνήσουν πηγαίνοντας σε κάποιο κέντρο, έστω κι' αν έβρισκε πως τα έξοδα της μιας βραδιάς θα χρειάστη ένας ή περισσότεροι μηνες «αίματτων» οικονομικών για να καλυφθούν; Δεν θαυμά-σαι, λέγαμε. Αν δεν κάνουμε κι έτσι θα φύγει η ζωή μας χωρίς να την καταλάβουμε. Μήπως συνάμασε με διακόσιες και τριακόσιες χιλιάδες; Πασχούμε από έλλειψη πολλών εκατομμυρίων. Ας πάει λοιπόν και το πα- ληάμπλο. Κάτι τέτοιες ήρωικές αποφάσεις τις παίρνει τακτικά ο Ρωμύλος. Κι έτσι την «δρά-ζει» παλληκαρίσια. Άλλοι λαοί, στη θέση του, δεν θα τολμούσαν να ονειρευτούν ούτε μια εισοδο σε κινηματογράφο Β' προβολής. Οί Έγγυλλοί π. χ. δεν ξεφύ- γουν απ' τα καθημερινά έξοδα ούτε «πέναν». Εκδίδουν όσα έ- χουν με σχολαστική ακρίβεια. Έμεις, όσες φορές δοκιμάζουμε, τις δοκιμάζουμε όχι απ' το πε- ρίσευσμα ή απ' το ύστερήμα μας αλλά απ' ό,τι έχουμε και δεν έ- χουμε. Και μη μου πητε πως δεν είναι αυτό ήρωισμός και όταν γίνεται κι' όταν υποφέρουμε τις... μοιραίες του συνέπειες!

Διαζύγια

ΟΣΟΙ έτυχαν να παρακολου- θήσουν τη διαδικασία που χρειά- ζεται για την έκδοσι ενός δια- ζυγίου θα συμφωνούν ότι μεγα- λύτερος αναχρονισμός στους «τύπους» και στην «ουσία», δεν υπάρχει. Εβραία ή κατάληξι έ- νος γάμου σε διαζύγιο άφίνει πάντα ένα βαθύτατο τραύμα πώ- τε στον ένα, πότε στον άλλο και πότε και στους δυο μαζί. Κι αν υπάρχουν στη μέση παιδιά, γίνονται θύματα μιας τραγχι- δίας που θα επηρεάσει αποφασί- στικά τη ζωή τους. Αλλ' από την ώρα που θα φτάσει τό... μοι- ραίον, αρχίζει νέο κεφάλαιο τρο- μερής ψυχικής ταλαιπωρίας. Υ- πάρχουν περιπτώσεις που καθυ- στερεί η έκδοσις διαζυγίου χρό- νια δακλάρια. Και χρειάζονται τόσα πρεσβυάματα ώστε δικαιολο- γημένα, είτε κάποιος εύρισκόμε- νος «εν διαστάσει» με το έτερόν του ήμισυ—έξ υπαιτιότητος κα- τ'ό γενικήν όμολογίαν, του δευ- τερού—ότι «περισσότερο με θα- σάνισε το διαζύγιο παρά η πρῶ- ην... σύζυγός μου!» Όπωςόηπο- τε χρειάζεται προσπάθεια από τ'ό δικαστήριο, να έρευνήσει την υπόθεσι και τους λόγους πριν έκδόσει την απόφασί του, να δη- αν υπάρχουν περιθώρια συνεννό- σεις, να καταλογισή εύθυνες κλπ. Όστόσο οι «τύποι» είναι άπρηχαιώμενοι, έξω από την ση- μερινή πραγματικότητα—σπάνια εκδίδονται διαζύγια «κοινή» συ- ναίνεσις» των ενδιαφερομένων— και πρέπει να προσαρμοσθούν. Δεν λέμε να θγαίνουν τα διαζύ- για με... αμερικανική ταχύτη- τα, μα τέλος πάντων η τάλαι- πωρία των ευρισκομένων όριστι- κά «εν διαστάσει» πρέπει να πε- ριοριστή.

Εισαγωγές λουλουδιών

ΕΓΙΝΑΝ πολύ της μόδας τα ευρωπαϊκά... λουλούδια. Μαζί με τις εισαγωγές τροφίμων, μηχανημάτων, λιμουζινών, ύφασμά- των, γυυνοειών, κλπ., έχουμε τε- λευταία και εισαγωγή λουλου-

διών. Από τα μεγάλα θερμοκή- πια της Ευρώπης μας έρχονται καλοδιατηρημένα μπουκέτα με τα ωραιότερα είδη άνθων και φυσικά κοστίζουν ο κοινός άν- δρας. Κι' όμως αυτή η περιφρό- νησι στην τόπια άνδοκμία μας φαίνεται άδικαιοσύνη. Έπει- τώρα εξέλιχθη τόσο που μπορεί να ίκανοποιήσει και τα πιο δύ- σκολα γούστα. Γιατί λοιπόν η προτίμησι στα ξένα; Ας σφεται ο ανομιτισμός, η επίδειξι. Ό- σοι προσφέρουν μια ευρωπαϊκή ένδοξημ περισσότερη υπολογι- ζουν στην έντύπωσι που θα κλη- στήν παραλήπτη ή στην παρα- ληπτρία ή προελευσι των λου- λουδιών, παρά η ίδια η άνθο- δέσμη. «Σκέψου, μου έστειλε τρι- νταφύλλα από την ‘Ολλανδία!» Μεγαλύτερη απόδειξις άφυσίας ως δεν χρειάζεται. Άρχισαν ό- μως κι' έδω οι... νοθείες. Προσέ- ρονται μπουκέτα με όλα τα χα- ρακτριστικά της ευρωπαϊκής συ- σκευασίας, ενώ τα λουλούδια «τράφηκαν» τον ήλιο και τ' άγιο χύμα της Αττικής. Μη ξε- χνάμε ότι συχνά χρησιμοποιού- νται σπέρμα από ευρωπαϊκές οι- κογένειες λουλουδιών κι' έτσι, με- την άνδραση, καλλιέργεια, είναι αδύνατο κι' ο πιο έμπειρος άν- θοκόμος να δώη τη διαφορά που έχουν ξένα λουλούδια. Αλλά οι ρωμαιοτικοί—οί οποιοί φεύ! είναι άβυσσοι και στην πεζότητα έπα- χή μας—προτιμούν όταν τ' επι- τρέπη η τσέπη τους, τα ευρω- παϊκά μπουκέτα. Οί άλλοι, άρ- κούντα στα... νοθευμένα. Είναι οι πιο συμπεθητικοί από τους νοθευτάς και δεν πρέπει να τους κυνηγά η άγρονομία. Έκτος έαν μαζί με τα λουλούδια, είναι νοθευμένα και τα αισθημάτα τους!

Αποκορηές άπολογισμός.

ΠΑΕΙ και το Τριάδιον... Έκ- κρησάμεθα από τα περίπτερα οι «μουστακόν» οι σεργιαντές τα τούλινα σασκουλάκια με τόν χαρτοπόλεμο—αυτά που έδιναν την άποκρητική άτιμωσφαιρα κι' έμειναν τα περισσότερα αχτήρη- τα...—εξαντίζουν οι μεγάλες αί- θουσες των δημοσίων χορών την αίσθησι και μοναστηριακή τους όψι, τα φράκα ξεσκονίστηκαν και τοποθετήθηκαν στο βάθος της ντουλάπας, οι τουαλέτες— μοντέλα 1954 θεωρούνται πιά «περασμένης μόδας» και μονά- χα όσα είδύλλα έδρασαν η άνα- ψων σε μια τρελή άποκρητική ώρα, και τό... ξετίναγμα των πορτοφολιών, αυτές οι δυο πε- ριπτώσεις άφρονων ζωντανά ση- μάδια στην ψυχή μας και μας επηρεάζουν τώρα που μπήκαμε στη Μεγάλη Σαρακοστή... Αλ- λά πρέπει να όμολογήσουμε ότι έρότος κάνουμε το κατά δύνα- μιν για να μην άφήσουμε να φύ- γη το καρναβάλι άπασητήρητο. Ανόλογα ο καθένας με τα «κό- τσια» του προϋπολογισμού του και συχνά χωρίς να βασίζονται στην οικονομική του άντοχή, προσπαθώσε είτε επίσημα, είτε άνεπίσημα—σε οικογενειακά πα- ρτυ, σε συνοικιακές ταβερνίστσες—να δοκιμάση τη γεύσι της Α- ποκρηκής. Αν δεν κατάφερε να κάνει και τ' άπαραίτητο κέφι— αυτό, έλειψε όπως όλοι διεπι- στώσαν—ας αναζητήσουμε τα αί- τια στις δυσκολες μέρες που περάσαμε και περνάμε. Το κέφι, βλέπετε, δεν γίνεται κατά πα- ραγγελίαν, ούτε αγοράζεται. Δη- μιουργείται αυθόρμητα και θέ- λει, για νάναι πραγματικό κέφι, να το συμμερίζονται όλοι. Τί να γίνη; Φτάνει για την ώρα που έχουμε λίγο-πολύ την διάθεσι να ξεφαντώσουμε και τ' άποδείξα- με πρακτικά. Για τα πάρα κάτω δεν εύθυνόμαστε ούτε μείς, ούτε ή... Άποκρηά.

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΥΝΗΓΟΙ

Οί σύγχρονες Άρτέμιδες άψηφούν τόν
κίνδυνο και ρίχνονται στις περιπέ-
τειες με τολμηρότητα και αύτοθυσία

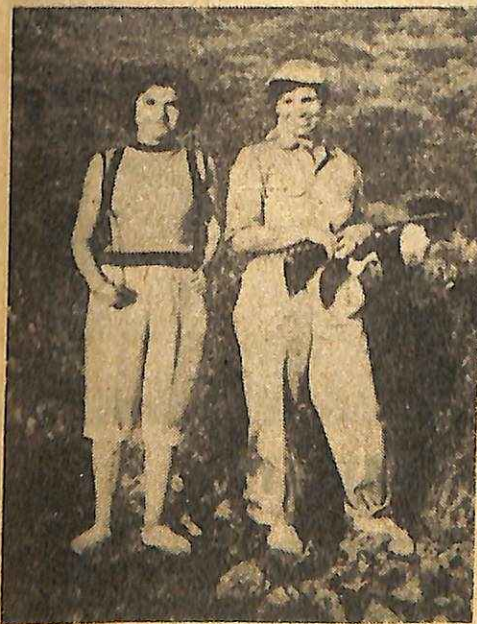
Ο ΦΕΙΛΟΥΜΕ να τ' όμολογήσουμε. Οί σύγχρονες Έλληνίδες όταν μια μέρα κατορθώσουν και πάρουν τη θέσι που τους άρμοζει δίπλα στον άνδρα και μέσα στην κοινωνία, θα την πα- ρουν με τ' οπαθί τους, με την άξια τους. Προσπαθούν να προσαρμοσθούν στις και- νούργιες συνθήκες της ζωής, στο μοντέρνο πνεύμα της έποχής μας, με κάθε τρόπο και με κάθε θυσία. Θεωρούν τόν εαυτό τους, και με τ'ό δικίο τους, ικανό για όλα. Χώ- νουν τη μύτη τους παντού. Δεν αφήνουν κανέναν τομέα της κοινωνικής ζωής άνεκ- μετάλλευτο. Άνακατεύτηκαν στην πολιτική, πήραν ψήφο, έγιναν βουλευτινες, άστυφυλ- κινες, πιαστές, γκαρσόνια, σπουδαίες αθλη- τριες και, δόξα τω Θεώ, συνεχίζουν πάντα με έπιτυχία το δρόμο τους προς τα μπρός.

Τώρα τα έβαλαν και με τους κυνηγούς. Άφου κατέκτησαν τα άλλα σπόρ, διεκδι- κούν τα πρωτεία και στο κυνήγι, που έδω- στην Έλλάδα, πριν από λίγα χρόνια, ήταν σχεδόν μονοπώλιο των άνδρων.

Οί γυναίκες κυνηγοί, μας έλεγε προ- ημεράν ο πρόεδρος του μεγαλύτερου κυνη- γετικού συλλόγου των Αθηνών κ. Σπύρος Άναγνωστόπουλος, είναι εξαίρετικά ίκα- νές, έχουν μεγάλη άντιληψι, μαθαίνουν με- το πρώτο και τα πιο δύσκολα τεχνάσματα, είναι εύκίνητες σαν αϊλουροι και έχουν τέ- τοια μανία για το κυνήγι, που φοβόμυαι ότι πολύ γρήγορα θα μας δάλουν κι' έδω τα γυαλιά.

*

Προπολεμικά οι γυναίκες που κυνηγού- σαν ήταν κυριολεκτικά μετρημένες στα δά- χτυλα. Άραία και που έβλεπες σε καμιά παρέα κυνηγώ με φουσάτι. Τα τελευταία χρόνια όμως τα πράγματα άλλαξαν. Στις περισσότερες συντροφίες άντιπροσωπεύεται επάξια και το ωραίο φύλο. Μόνο στην Α- θήνα υπάρχουν πάνω από διακόσιες γυναί- κες κυνηγοί και δεν ύστερον σε τίποτε α- πό τους άνδρες. Κάθε Σάββατο βράδυ η Κυριακή τα γοράματα, φορούν τη στολή της, αρβύλες, άνδρικές κυλότες, πουλόβερ, χιτώνια, φορτώνονται το σακκίδιο στην πλάτη, δάβουν τ' ά- τρανιάσκα τους στρα-



● Η άριστη κυνηγός κυρία Τούλα Κων- σταντινίδου μαζί με τη μικρή άνεψιά της την όνομαν έκπαιδεύει στο ωραίο σπόρ.

δα και με τ' ντουφέκι στον ώμο ξεκινάν για τη μεγάλη περιπέτεια.

Στην παρέα τους δεν δίνουν τ'ό παραμι- κρό βάρος, δεν γκρινιάζουν και δεν παρα- πονούνται για τίποτε. Ούτε κραγιόν κου- δαλάνε μαζί τους, ούτε άρώματα. Δεν φο- βούνται ούτε τ'ό κρύο, ούτε τη βροχή, ούτε τη ζέση, ούτε την κούρασι. Καταδροχθί- ζουν τις άποστάσεις σαν πραγματικοί ό- ρειβάτες. Σκαρφαλώνουν σαν κατσίκια στις πιο άποκρημες πλαγιές και είναι διατεθει- μένες να άντιμετωπίσουν από κοινού με τους άλλους κάθε δυσκολία και κάθε άπρό- οπτο.

*

—Με μεθάει η περιπέτεια του κυνηγιού, μας λέει η δις Μιμίνα Παϊζη, φοιτήτρια της αρχαιολογίας και σπουδαία κυνηγός. Όταν άνεβαίνω στο βουνό, νομίζω πως βρίσκομαι στο βασίλειό μου, αισθάνομαι τόσο άπλόχωρα.

—Δεν σας φοβίζει ο κίνδυνος, τη ρω- τάμε.

—Όχι, δεν τόν ύπολογίζω καθόλου, τ'ό κυνήγι με συνεπαίρνει τόσο, που μάλιστα κάποια φορά κόντευα να την πάθω για τ'ό καλά. Ήταν έφέτος την πρωτοχρονιά. Εί- χουμε πάει για κυνήγι στο Τζελάντι της Τριπόλεως, η μητέρα μου, ο πατέρας μου, που είναι επίσης κυνηγοί, και μερικοί φί- λοι. Βγήκαμε στο χιονισμένο βουνό για ιμπεκιάσεις. Όταν φθάσαμε σχεδόν στην κορυφή και οι άλλοι πήραν το δρόμο του γυρισμού, έγώ έμεινα πίσω. Ούτε κατάλα- βα πως. Για μία στιγμή κύτταξα γύρω μου και δεν είδα κανέναν. Ή όμιχλη σκέ- παζε τα πάντα. Περιπλανήθηκα ώρα πολ- λή, η παγωνιά όμως με τρύπαγε ως το κόκκαλο. Ξαφνικά έπεσα, χτύπησα στο πό- δι και από κει και πέρα δεν θυμάμαι τί- ποτε. Συνήλθα την άλλη μέρα και έμαθα από τους δικούς μου πως αν δεν μ' έβρισκε η πιστή σκύλα μου, σίγουρα θα πάγωνα μέσα στα χιόνια.

*

Οί γυναίκες κυνηγοί δεν έχουν μόνο τ'ό προσόν ν' άψηφούν τόν κίνδυνο και να ρίχνουν στις περιπέτειες με τόλμη και αύτοθυ- σία αλλά είναι και σπουδαίες σκοπεύτριες. Οί έπιτυχίες τους είναι μοναδικές. Η Παϊ- ζη π.χ. κόντευε να ξεπεράσει και τόν πατέ- ρα της που κυνηγά 20 δόκλινρα χρόνια. Μία άλλη κυνηγός, η Βικτωρία Σμυρλή, εί- ναι περίφημη για τις έπιτυχίες της. Όπως διηγούνται οι ίδιοι οι άνδρες, όπου κι' αν πήγαινε, έρχονταν πρώτη. Κάποτε στα Λέ- γρινα του Σούνιου, που είναι πέραςμα, ενώ οι άλλοι κυνηγοί σκότωσαν τ'ό πολύ από 6—8 όρτύκια ο καθένας, η Σμυρλή έ- σπασε το ρεκόρ. Σκότωσε μέσα σ' ένα πρωινό 42 όρτύκια! Σπουδαίες επίσης κυ- νηγοί είναι η Λίλα Μόλλα, η Έλλη Ράλλη, η Έλένη Θεοδοσίου, η Τούλα Κωνσταντι- νίδου κ.ά.

*

Τ'ό μεράκι του κυνηγιού φαίνεται πως είναι μάλλον οικογενειακό. Οί περισσότε- ρες γυναίκες που κυνηγούν είναι άδελφές, κόρες και σύζυγοι παλαιών κυνηγών. Υ- πάρχουν παραδείγματα που οι ίδιοι οι πα- τεράδες όχι μόνο αφήνουν τις κόρες τους να κυνηγούν, αλλά τις βοηθούν, όπως ο κ. Σταύρος Άποστολόπουλος, που παίρνει πάντα μαζί του την κόρη του Δέλα και την καμαρώνει γιατί αν και είναι ακόμη μικρή, δείχνει πως έχει σπουδαίο ταλέντο.

Χωρίς αμφιβολία το κυνήγι είναι ένα θαυμάσιο και ύγιεινο σπόρ. Ο ήλιος και ο καθαρός αέρας του υπαίθρου τονώνουν τόν όργανισμό. Με την άναγκατική πο- ρεία, τις άναβάσεις στα βουνά και τις τα- λαιπωριές σκληραγωγεία το σώμα, η δ- ρασις και η άκοή όδύονται. Γεννάται όμως τ'ό ερώτημα: το κυνήγι ταιριάζει στη γυ- ναίκα; Μήπως της αφαιρεί τη θηλυκότητά της και την κάνει σκληρή, σαστή άνδρογυ- ναίκα; Πάνω σ' αυτό ή άπάντησις της κυ-



● Η δις Μιμίνα Παϊζη, μια από τις κα- λύτερες κυνηγούς, με τη συντροφιά της πιστής σκύλας της και με τ' όπλο στο χέρι περιμένει καρτερικά τ'ό θήραμα.

ρίας Τούλας Κωνσταντινίδου, που από πολ- λά χρόνια επιδίδεται στο κυνήγι, είναι κα- τηγορηματική:

—Η γυναίκα κυνηγώντας δεν έχει να χάση τίποτα, μας τονίζει. Η όμορφιά της και η θηλυκότητά της διατηρούνται θαυμά- σια. Άποκτά πρωτοβουλία, όντότητα, αυ- τοπεποίθησι. Γίνεται δραστήρια, ένεργητι- κή, προσεκτική. Ξεφεύγει από την καθημε- ρινή ρουτίνα, βλέπει τα πράγματα με κα- λύτερη διάθεσι και καθαρότερη όψι. Τά νεύρα της τονώνονται. Γυρνώντας και κυνη- γώντας στα βουνά με τόν άνδρα της, συν- δεεται πιο πολύ μαζί του. Οί κοινές περι- πέτειες, οι κοινές άγωνίες και οι λαγάρες φέρνουν τόν ένα πολύ πιο κοντά στον άλ- λον. Έπί πλέον το κυνήγι είναι ένα κι' ένα για τ'ό διατήρησι της σιλουέτας. Η γυναι- κά θέλει δε θέλει γίνεται εύκίνητη, σδέλτη.

*

Τί ν' άπάντηση κανείς σ' αυτά τα άκα- τασμάχητα έπιχειρήματα; Άλλωστε την ί- δια γνώμη έχουν και οι άνδρες. Βρίσκουν πως οι γυναίκες τους και οι κόρες τους όχι μόνο πράγματι δεν χάνουν τίποτε, αλλά αντίθετα δελτιώνονται. Γίνονται πιο φρέ- σκες, πιο ευχάριστες ακόμη και πιο καλές νοικοκυρές. Άποκτούν τ'ό πνεύμα της άλλης- λεγγύης και μαθαίνουν να φροντίζουν για όλα.

*

Καθώς βλέπετε λοιπόν, οι γυναίκες κα- τέκτησαν και το κυνήγι, μόνο και μόνο χά- ρεσι στην άξια τους και την ικανότητά τους. Και όπως πολύ σωστά μας είπε ο πρόεδρος των κυνηγών, γρήγορα θα πάρουν κι' έδω τα πρωτεία. Κατά την όρεξι που έχουν, α- γά—σιγά οι διακόσιες θα γίνουν πεντακό- σιες, έπειτα χίμιες και δυο χιλιάδες. Σ' ένα πράγμα μπορεί μόνο να σκοντάψουν. Στο γεγονός ότι το κυνήγι είναι κατά κά- ποιο τρόπο σπόρ πολυτελείας. Τα διάφορα συνεργα στοιχείαν—εκατομμύρια δόκλιν- ρα, η κάθε τουφεκία κοστίζει 2.500—3.000 δρχ. και για μία έκδρομη έστω και στα κοντινά περάσματα, όπως στο Σούνιο π.χ., πρέπει να δοθένη κανείς από 100—150.000 δρχ. τουλάχιστον. Έπειτα είναι και οι ώρες που πρέπει να διαθεθί ένας κυνηγός. Μία υπάλληλος ή μια εργάτρια, όσο κι' αν τ'ό θέλη, είναι δύσκολο μετά από την εξαντλητική δουλειά της να πάρη τ'ό ντου- φέκι στον ώμο, να ζώσει την ταινία με τα φυσιγγία στην τσέπη και να ξεκινήση για τ'ό βουνό το Σάββατο το βράδυ ή από τα χαράματα της Κυριακής. Άλλα δεχάσαμε. Για τις σύγχρονες Έλληνίδες τίποτε δεν είναι άκατόρθωτο.

Κ. ΤΑΚΗΣ

"Αν...

Ο ΡΑΝΤΥΑΡΝΤ ΚΙΠΛΙΝΓΚ (1865-1936) είναι ένας από τους μεγαλύτερους Άγγλους συγγραφείς. Το έργο του τεράστιο σε όγκο και μοναδικό σε ποιότητα καλύπτει όλους τους τομείς του λόγου. Το 1907 ο Κίπλινγκ τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ. Το «Αν...» που δημοσιεύουμε είναι ένα από τα δημοφιλέστερα ποιήματά και έχει μεταφρασθεί σε όλες τις γλώσσες του κόσμου. Είναι η πολύτιμη υποθήκη γοιυό προς παιδί:

"Αν νά κρατάς καλά μπορείς
το λογικό σου, όταν τριγύρω σου δλοι
τάχουν γαμένα και σ' έσε
της ταραχής των ρίχνουν την αίτια.
"Αν νά έμπιστεύεσαι μπορείς
τόν ίδιο τόν έαυτό σου, όταν ο κόσμος
δέν σε πιστεύει κι' αν μπορείς
νά του σχωρήσας αυτή τη δυσπιστία.
Νά περιμένεις αν μπορείς,
δίχως νά χάνεις την ύπομονή σου,
κι' αν άλλοι σε συκοφαντούν,
νά μη καταδεχθείς ποτέ τό ψέμα,
κι' αν σε μισούν, έσύ ποτέ
σε μίσος ταπεινό νά μην ξεπέσεις
μά νά μην κάνεις τόν καλό
ή τόν πολύ σοφό στ' α λόγια.
"Αν νά όνειρεύεσαι μπορείς
και νά μην είσαι δούλος τών όνειρών,
αν νά στοχάζεσαι μπορείς,
δίχως νά γίνει ο στοχασμός σκοπός σου,
αν ν' άντικρύξεις σου βαστά
τό θρίαμβο και τη συμφορά παρόμοια
κι' όμοια νά φέρονεσαι σ' αυτούς
τους δυό τυραννικούς άπατεώνες,
αν σου βαστά ή ψυχή ν' άκούς
όποιαν άλήθεια έσύ είχες είπωμένη,
παράλλοι γέννη άπ' τους κακούς,
για νάναι για τους άμυαλους παγίδα,
ή συντριμμένα νά θεωρείς,
όσα σου έχουν ρουφήξει τη ζωή σου
και πάλι νά ξαναρχινάς
νά χτίζεις μ' έργαλεία πουναι φθαρμένα.
"Αν όσα άπόχτησες μπορείς
σ' ένα σωρό μαζί νά τ' α μαζέψεις
και δίχως φόβο, μονομιάς
κορών' ή γράμματα όλα νά τ' α παίξης,
και νά τ' α χάσεις και άπ' άρχής
άτράνταχτος, νά ξεκινήσεις πάλι
και νά μη βγάλης και μιλιό
ποτέ γι' αυτό τόν ξαφνικό χαμό σου.
"Αν νεύρα και καρδιά μπορείς
και σπλάγνα και μυαλό και όλα νά τ' α
(σφίξεις

νά σε δουλέψουν ξαναρχής,
κι' ός είναι άπό τόν καιρό σωσμένα
και νά κρατιέσαι πάντα όρθός,
όταν δέν σουχει τίποτε άπομείνει,
παρά μονάχα ή θέληση,
κράζοντας σ' όλα αυτά «βαστάτε»
"Αν με τ' α πλήθη νά μιλάς
μπορείς και νά κρατάς την άρετή σου
με βασιλιάδες νά γυρνάς
δίχως άπ' τους μικρούς νά ξεμακρύνεις.
"Αν μήτε φίλοι, μήτ' έχθροί
μπορούνε πιά νά σε πειράξουν,
όλο τόν κόσμο αν άγαπάς,
μά και ποτέ πάρα πολύ κανένα.
"Αν τού θυμού σου τις στιγμές,
που φαίνεται άδυσώπητη ή ψυχή σου,
μπορείς ν' άφίσεις νά διαδούν
την πρώτη ξαναβρίσκοντας γαλήνη,
δική σου θάναι τότε ή Γή,
μ' όσα και μ' ό,τι άπάνω της κι' αν έχει
και κότι άκόμα πιδό πολύ:
ΑΝΤΡΑΣ άλήθινός θάσαι, παιδί μου.
Ρ. ΚΙΠΛΙΝΓΚ



ΜΟΝΤΕΛΟ ΑΜΠΙΓΙΕ

● Το παριζιάνικο αυτό μοντέλο έχει στενή γραμμή, έντελώς σκέτη. Ο μπουστός, αντίθετα, στολίζεται με πλούσιο έντυπώσιακό ντραπέ. Το ντραπέ γίνεται σε ωραία χρωματική

άντιθεση με το φόρεμα. Κατάλληλο ύφασμα ο ταφτάς ή σατέν - ντυσές. Το φόρεμα είναι από γκρό. Μπορεί νά γίνη ολόκληρο σε ένα χρώμα, όποτε γίνεται από βελούρ - σιφόν, μπροσέ,

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ παλιά, μακρινή, ξεχασμένη. Ήταν ένας έρωας, που είχε τις καλές του στιγμές, είχε, όμως, και τις άλλες — τις στιγμές τις άσχημες, με τις άνόητες ζήλειες, με τους καυγάδες, τους εγωισμούς και τις άσυνεννοήσεις. Ήσπου, έφτασε μία τέτοια στιγμή, για νά πάρη αυτή ή ιστορία τέλος και νά τραβήξη καθένας τό δρόμο του.

Καί, τώρα, ύστερ' άπό πολύ καιρό, έτσι, τυχαία κι' άπρόοπτα, συναντιούνται σε κάποιο γνωστό τους σπίτι και, χωρίς νά τό καταλάβουν, βρίσκονται άπομονωμένοι στην έρημική δεράντα. Οι δυό τους — και, γύρω τους, ένα άπροσδόκητο ζεστό χειμωνιάτικο σούρουπο.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγά, με «γνήσια» συγκίνησι).— Χάρηκα πολύ, που σε είδα, Νέλλη... (στιγμή) Είλικρινά στο λέω. Χάρηκα παραπολύ (με άυθορμητισμό) Ούτε κι' ο ίδιος δέν τό φανταζόμουν, πώς αν σε συναντούσα κάπου, θα χαίρόμουν τόσο (την κυττάζει στ' α μάτια) Τό... πιστεύεις;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με «υγρή» φωνή).— Ναι... Δέν χρειάζεται νά μου πής πιο πολλά. Τό πιστεύω... (μικρός συλλογισμός κι' έπειτα) Είναι φυσικό νά πιστεύω και για σένα κάτι, που... τό νοιώθω κι' έγω ή ίδια!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μ' ευχάριστη έκπληξι).— Όστε... αλήθεια; Αυτή ή συνάντησι ήταν και για σένα μιά...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (όλοκληρώνει γαλήνια).— ...μιά χαρά. Μιά μεγάλη χαρά... (με πεποίθησι) Είναι αλήθινό αυτό που λέω, όσο κι' αν φαίνεται «περίεργο».

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με κάποιαν έξαψι).— Περίεργο; Όχι δά! Έγώ τό βρίσκω φυσικό, τό βρίσκω πολύ φυσικό (πιδό ήσυχα) Είχαμε μιά ολόκληρη ιστορία μαζί, Νέλλη... Μιά όμορφη ιστορία... (με κάποια όνειροπόλησι) Έκάναμε κάποτε οι δυό μας κάτι μακρινούς περιπάτους, έξω άπό την πόλι, μακριά άπό τ' α σπίτια κι' άπ' τους ανθρώπους. Ήμασταν, τότε, μόνοι, όλομόναχοι, ανάμεσα στον ούρανό και στους σπαρμένους κάμπους και κολυμπούσαμε σ' εκείνο τό παράδοξο, τό άχνό φώς τού δειλινού...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με κλειστά μάτια, σ' α νά τόν άκολουθή σ' αυτή τη «νοερή» έκδρομή).— Έπειτα είχαν έρθει τ' α βαρεία σύννεφα, σπρωγμένα άπ' τόν ύγρό νοτιά. Ήταν μιά ξαφνική μπόρα, μέσ' στο κατακαλόκαιρο... Τη θυμάσαι; Πατιά γινήκαμε! Δηλαδή... (διορθώνει με κάποια τρυφερή συγκίνησι) μόνον έσύ γίνηκες πατί, γιατί... (πιδό σιγά) μόλις είδες τη βροχή, έβγαλές τό σακκάκι σου και με τύλιξες ολόκληρη μέσα! Ήταν μιά χειρονομία, που την πλήρωσες, μ' ένα καλό κρυολόγημα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (που την παρακολουθεί έκστατικά).— Ναι, είχα μείνει λίγες μέρες στο κρεβάτι. Τραυματίας τού... έρωτος ήμουν!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Κι' έγω εκεί. Στο μαξιλάρι σου. Άκλόνητη ήρεια τού... έρωτικού έρωθού σταυρού!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ζωηρό, πίνοντάς της με δύναμη τ' α χεράκια).— Ήταν, τότε, όλα ωραία, Νέλλη! Γιατί τ' α κλωστή-

σαμε, γιατί τ' α καταστρέψαμε, γιατί χαλάσαμε κάτι, τόσο άδρό, τόσο όμορφο και τόσο τέλειο;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά).— Τέλειο; (σ' α νά συνέχεται) Είσαι σίγουρος γι' αυτό, Νότη;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με πικριτό).— Γιατί; Έσύ άμφιβάλλεις;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σ' α νά συλλογίζεται «φωναχτά»).— Νά... λέω, πώς καμιά φορά ή άπόστασι, δημιουργεί... όφθαλμαπάτες! Σκεπάζει τις άτέλειες, εκμηδενίζει τ' α ψεγάδια κι' άφίνει, νά φανή σ' αν τέλειο, κάτι, που βλέποντάς το άπό κοντά, θα τού βρίσκες πολλά... κουσούρια!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (έκπληκτα).— Δέν... τό καταλαβαίνω!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Μικρή όταν ήμουν, είχα πάει κάποτε στην Άκρόπολι. Μόλις ανέβηκα, είδα τόν Παρθενώνα. Έθαύμασα, άπό μακριά, τ' α σκαλοπάτια του. Τό καθένα ήταν μακρύ, πελώριο, άτέλειωτο. Κι' όμως, τ' α βλέπες ίσια, ολόστια, χωρίς καμιά καμπύλη, χωρίς νά κάνουν την ελάχιστη «κοιλιά» ή «ράχη». Τό είπα αυτό στον πατέρα μου, που με συνώδεε. Τότε εκείνος με πήρε άπό τό χέρι. Με πήγε στη μιά άκρη τών σκαλοπατιών. Άκούμπησε εκεί τό καπέλο του. Μετά με πήγε στην άλλη άκρη. Και μουπε νά σκύψω. Νά βάλω εκεί τό μάτι μου. Και νά προσπαθήσω νά ιδώ τό καπέλο, που ήταν στην αντίπερα άκρη. Έ, λοιπόν! Θά τό... πιστέψης; Τό «ό-

λοίσιο» σκαλοπάτι μου έκανε στη μέση τόση «ράχη», ώστε έκρυβε τελείως ολόκληρο τό καπέλο! (πιδό σιγά) Έχουν, λοιπόν, τό κουσούρι τους τ' α σκαλοπάτια τού Παρθενώνα. Μά, όταν τ' α κυττάζεις άπό... μακριά, φαίνονται όμορφα, φαίνονται τέλεια. Είναι ή άπόστασι, που δημιουργεί την όφθαλμαπάτη!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (δραχνά).— Κι' ή άγάπη μας;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με συγκρατημένη άπόγνωσι).— Σ' αν τ' α σκαλοπάτια τού Παρθενώνα είναι κι' αυτή! Τώρα, που τη βλέπουμε άπό μακριά, μάς φαίνεται... τέλεια. Όμως τις μέρες που τη ζούσαμε...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μ' έξαψι, κλείνοντας της με τό χέρι του τό στόμα).— Μή! Μή πής κακία λέξι!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πικρά).— Έχεις δίκιο! Δέν κάνει νά κακολογή κανείς τούς... νεκρούς! (με ύγρες βλεφαρίδες) Κι' είναι μάτια, νά προσπαθή νά τούς... άναστήση!

(Σωπαίνουν κι' οι δυό, με την ένδομυχη διάθεσι νά φύγουν, όπως οι πρωταγωνιστά ενός θεάτρου, όταν πιά κλείση ή... Α ύ λ α ί α



ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΦΑΚΙΡΗ
— Μισή όκά καρφιά με μεγάλο κεφάλι, παρακαλώ!
— Νά σ' ας τό τυλίξω;
— Όχι θα τ' α φάω άμέσως!

ΤΑ ΦΙΛΙΑ

Για τ' α προικιά της δεύτερης την πρώτη άγάπη άρνιέται κ' έκείνη κλαίει και δέρνεται, μά δέν παραπονιέται.

—Κόρη μη τόσο θλίβεσαι, κόρη, μην κλαίς τού κάκου, μά σφίξε την καρδούλα σου, δέσε τό νού σου κι' άκου: Φτωχούλα έσύ, φτωχός έγώ, πώς νά σε κάνω ταίρι; Έκείνη π' άρραδώνισα γεμάτο έχει κεμέρι; Κι' όταν δική μου θα γενεί μ' όλο τό δίο της πώχει, θέλεις χωράφια; δίνω σου, θέλεις χιλιάδες; — Όχι!

Μηδέ χωράφια θέλω έγώ μηδέ και τ' α φλωριά της, σκλάβ' ή καρδιά μου άλυτρώτη ζητάει τη λευτεριά της... Άπ' τη στιγμή που μου 'λαχεν έσένα ν' άγαπήσω, όσα φιλάκια σου 'δωκα νά μου τ' α δώσεις πίσω. —Μετά χαράς σου, κόρη μου, κι' αν τάχεις μετρημένα, λογάριάξ' τα παίρνοντας νά μη σου λείπει ούτ' ένα.

Καλλά τ' α χείλη κι' άρχινά πρώτο φιλή νά δίνει και λαχταρά για δεύτερο και κοκκινίζει εκείνη και πάλι την ξαναφιλεί και λέει στο τρίτο άπάνω: —Κόρη μου, τ' άλλα τ' α κρατά και ταίρι μου σε κάνω.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΟΒΕΙΣ ΤΟ ΤΥΡΙ

Υπάρχουν πολλές ποικιλίες τυριών, που διαφέρουν πολύ σε μέγεθος και σε σχήμα τό ένα άπό τό άλλο. Κατά γενικό κανόνα, εκείνος που σερβίρεται πρέπει νά κόβη τό τυρί καθέτως της κρούστας. Και αυτό για τόν άπλούστατο λόγο ότι αν ο καθένας έκοβε προς την αντίθετη διεύθυνσι, ο τελευταίος συνδαιτημών θα έμενε με μόνη την κρούστα ή σχεδόν. Αν πρόκειται για ένα τυρί στρογγυλό, κόβεται σε τομείς. Τό ίδιο γίνεται και με τ' α μικρά τετράγωνα τυριά ή σχηματός πυραμίδος. Με λίγα λόγια, τό ούσιώδες είναι νά σερβίρεσθε κατά τρόπο που τό τυρί νά διατηρή μιά παρουσίσημη όψη, και νά διορθώνετε, εν άνάγκη, τό κακό κόσμημα τού παρακαθημένου σας. Όταν παρουσιάζουν ένα τυμάρι ενός μεγάλου στρογγυλού τυριού ή ένα επίθλιπτο κομμάτι γραβιέρας, ο συνδαιτημών δέν μπορεί νά διασκεδάση άκολουθώντας με την κόψη τού μαχαιριού του καθεστ' ο γραμμή! Γιατί έτσι θα κινδύνε να σερβιρισθ' περιεσώτερο άπό όσο θα ήθελε ή νά πάρη στο πιάτο του μιά μακρινά και λεπτή φέτα τυριού. Η λογική λοιπόν λέει πώς πρέπει ν' άκολουθήση λοξό κόψιμο.

ΚΑΚΕΝΤΡΕΧΙΑ!



Μικρά συμπληρώματα

● Συχνότατα σάς συμβουλεύουμε να μην αφήνετε άχρησιμότητα ό,τι περισσεύματα ύφασμάτων έχετε καθώς και τὰ γερά μέρη τών παλιών σας φορεμάτων. Φτιάχνετε πάντοτε με τὰ κομμάτια αυτά, μικρά πρακτικά συμπληρώματα που θά σας θολέψουν πολύ «εξ διάφορες περιπτώσεις

1 Γιλέκο που κατεβαίνει έμπρός σε μύτες. 'Η πρωτοτυπία του συνίσταται στη μπάνα που τὸ γαρνίρει. Μπαίνει στο κόντρα και στολίζεται με πυκνές νερβύρ. Κουμπιά κοκκάλινα.

2 Μπούστος - συμπλήρωμα που δίνει την έντύπωση τῆς γραμμῆς πρενσές. Σταυρωτὸς έμπρός, χωρίς γιακά.

3 Αυτό τὸ γιλέκο - πουλόβερ είναι άνοιχτὸ στὰ πλάγια. 'Η πλάτη είναι λίγο φαρδύτερη, καὶ ἔρχεται καὶ κουμπώνει καλὰ πάνω στὰ μπροστινά.

4 Γιλέκο - μπλούζα. Κλείνει με κουμπιά ντυμένα από τὸ ύφασμα καὶ γαρνίρεται με πλεχτὲς λουρίδες από μαλλί στο ίδιο χρώμα.

5 Πρωτότυπο συμπλήρωμα με άνοιχτά πλάγια καὶ τετράγωνο ντεκολτέ. Κατεβαίνει ὡς τοὺς γοφούς όπου κουμπώνει σχηματίζοντας λίγη σουρίτσα. 'Η πλάτη συνεχίζεται ὡς έμπρός (χωρίς ραφή στοὺς ώμους καὶ κλείνει με δυὸ κουμπιά, δίνοντας την έντύπωση ἑνὸς μικροῦ χαριτωμένου νωμίτη.

6 'Αν ἔχετε ὕφασμα καρό, μπορείτε νὰ κάνετε αὐτὸ τὸ συμπλήρωμα - σάρπα. Γίνεται καὶ με περισσεύματα μεταξωτῶν ὕφασμάτων.

7 'Ιδέα γιὰ ἀλλαγὴ τοῦ ἑπάνω μέρους φορέματος που θέλετε νὰ μετατρέψετε. εἴτε ἐπειδὴ ἔλυσε, εἴτε ἐπειδὴ τὸ βαρεθήκατε.

8 Γιλέκο με μακρὺ ντεκολτέ, κομμένο κάτω ἔτσι ὥστε κουμπώνοντας νὰ δίνει την έντύπωση σε κείνον που τὸ βλέπει ὅτι σφίγγει τὴ μέση σὰν κορσελέ.

Τὰ δίδυμα

ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ θάχετε ἀκούσει γιὰ τὰ δίδυμα κι' άλλες πολλές θάχετε δὴ κιόλας ἀπὸ αὐτὰ. Δυὸ ἀδελφία, ἀγόρια ἢ κορίτσια, που μοιάζουν καταπληκτικὰ τὸ ἓνα στ' ἄλλο, καὶ πὺ καμμιὰ φορὰ δυσκολεύεται κανεὶς νὰ τὰ ξεχωρίσει. Πολλὲς ἱστορίες καὶ ἀνέκδοτα ὑπάρχουν γύρω σ' αὐτὴν τὴν δυοιότητα τῶν δίδυμων, κι' ὅλες ἀναφέρονται στὶς γκάφες που παθαίνουν τρίτοι μὴ μπορώντας νὰ ξεχωρίσουν τὴν πραγματικὴ ταυτότητα τοῦ ἑνός. Οἱ Ἀγγλοὶ δίνουν στὸ στόμα ἑνός 'Ιρλανδοῦ τὴ φράση: «'Ήσουν ἐσύ ἢ ὁ ἀδελφός σου που πέθανε τὴν προηγούμενη ἡμέρα;», γιὰ νὰ ἐκφράσουν αὐτὴν τὴν σύγχυση καὶ γιὰ νὰ σαρκάσουν τὴν ἀφέλεια τῶν 'Ιρλανδῶν. Σὲ μᾶς ἡ ἐκφραση: «Μωρὲ γιὰ δὲς πὺς μοιάζουν, σὰ δίδυμα!», εἶναι πολὺ συνηθισμένη καὶ δείχνει τὴ γενικὴ ἰδέα που ἔχει ὁ λαὸς μας γιὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν δίδυμων. 'Όμως τὰ πράγματα δὲν συμβαίνουν πάντοτε ἔτσι, καὶ μπορεῖ τὰ δίδυμα νὰ μὴ μοιάζουν πολὺ μεταξύ τους καὶ ἀκόμα νὰ εἶναι διαφορετικὰ φύλου. Τὸ ἓνα ἀγόρι, τὸ ἄλλο κορίτσι. Μάλιστα αὐτὸ, εἶναι τὸ πῶς συνηθισμένο, ἐνὺ τὸ ἄλλο, τὸ νὰ μοιάζουν δηλαδὴ τὰ δίδυμα πάρα πολὺ, εἶναι μάλλον σπάνιο. 'Ας δοῦμε τώρα, λίγα πράγματα σχετικά με τὰ δίδυμα.

Τὰ ἀδελφικά δίδυμα

'Ανάμεσα στοὺς 80—120 τοκετοὺς, ὁ ἓνας ἀφορὰ δίδυμα. Σπανιώτερα ἀκόμη, γεννιῶνται τριδύμα ἢ τετράδύμα.

Κάθε μῆνα, ἓνα ὥαριο ξεκινάει τὸ ταξίδι του ἀπὸ τὶς ὠθήκες γιὰ τὴ μήτρα. 'Αν κατὰ τὴ διαδρομὴ αὐτὴ, καὶ τὸ συνθέστερο μέσα στὴ μήτρα, γονιμοποιηθῇ ἀπὸ ἓνα ἀνδρικό σπερματοζῶαριο, ἓνα μωρὸ θὰ ἀρχίσει νὰ ἀναπτύσσεται. Καμμιὰ φορὰ, ὅχι ἓνα ἀλλὰ δυὸ ὥαρια μπορεῖ νὰ παίρνουν τὸ δρόμο πρὸς τὴ μήτρα, καὶ τότε καὶ τὰ δυὸ μπορεῖ νὰ γονιμοποιηθῶν ἀπὸ δυὸ ξεχωριστὰ σπέρματα, καὶ ν' ἀρχίσουν νὰ ἀναπτύσσονται δυὸ μωρά, που θὰ γεννηθῶν συγχρόνως. Τὰ δίδυμα αὐτὰ, που προέρχονται ἀπὸ δυὸ ὥαρια καὶ δυὸ σπερματοζῶαρια, λέγονται ἀδελφικά δίδυμα. Τὸ γένος τοῦ καθενὸς ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ἀποφασισμένο καὶ τελείως ἀνεξάρτητο, ἔχουν δὲ διαφορετικὸς συνδυασμοὺς ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν γονέων τους. Δὲν μοιάζουν μεταξύ τους περισσότερο ἀπὸ ὅσο μποροῦν νὰ μοιάζουν δυὸ ἄλλα ἀδελφία τους καὶ ὅπως εἶπαμε μποροῦν νὰ εἶναι εἴτε ἀγόρια, εἴτε κορίτσια, ἢ ἓνα ἀγόρι καὶ ἓνα κορίτσι.

Τὰ ταυτόσημα δίδυμα

'Εντελὸς διαφορετικὰ συμβαίνουν τὰ πράγματα στὶς περιπτώσεις «δμοίων δίδυμων». 'Εδῶ ἔχουμε ἓνα μόνο γονιμοποιημένο ὥαριο. Τὸ ἀρχικὸ ἐνιαίον ἀπειροελάχιστο ἐμβρυο χωρίζεται πολὺ γρήγορα στὰ δυὸ, καὶ τὸ κάθε μισὸ ἀναπτύσσεται ἀνεξάρτητα μέσα στὸ ἴδιο ὥαριο καὶ γίνεται ἓνα τέλειο παιδί. 'Εἶναι φυσικὸ πὺς, ἀφοῦ καὶ τὰ δυὸ προέρχονται ἀπὸ τὸ ἴδιο ἀρχικὸ κύτταρο καὶ ἔχουν συνεπῶς κοινὰ κληρονομικὰ στοιχεῖα, θὰ ἔχουν καὶ τὰ ἴδια χαρακτηριστικὰ, σωματικὰ καὶ ψυχικὰ, καὶ θὰ εἶναι τοῦ αὐτοῦ γένους. Τὰ πράγματα ἔτσι ἀκριδῶς συμβαίνουν καὶ φαίνεται πολὺ ἁπλὸ αὐτό. 'Όμως ἀκριδῶς αὐτὸ που συμβαίνει δὲν εἶναι οὔτε ἁπλὸ οὔτε καὶ «λογικὸ» ὡς ποῦμε. 'Αποτελεῖ δὲ ἓνα ἀπὸ τὰ πῶς παράδοξα, πῶς καταπληκτικὰ καὶ πῶς θαυμάσια φαινόμενα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, τὸ γεγονός ὅτι τὸ ἀνθρώπινο ὥαριο μπορεῖ νὰ φτιάξῃ ἓνα καινούργιο τέλειο ἄτομο εἴτε ἀπὸ ὁλόκληρο τὸν αὐτὸ του εἴτε ἀπὸ τὸ μισὸ του. Τὸ κάθε παιδί μεταξύ τῶν ὁμοίων δίδυμων ἢ τριδύμων, τετράδύμων κ.λ.π. ἔχει θαυμάσιες ἀναλογίες καὶ ἔχει πλῆρη ὅλα τὰ ὄργανα τοῦ σώματός του καίτοι ἔχει φτιαχθῇ μόνο ἀπὸ ἓνα μέρος τοῦ ὕλικου τὸ ὁποῖο «φυσιολογικὰ» ἦταν ἀπαραίτητο καὶ ἀρκετὸ γιὰ ἓνα μοναχὰ παιδί.

'Ο μηχανισμὸς με τὸν ὁποῖο παράγονται τὰ δμοία δίδυμα, ὁ λεπτομερειακὸς δηλαδὴ τρόπος με τὸν ὁποῖο κατανέμεται ἡ ζωητὴν ὕλη τοῦ γονιμοποιημένου ὥαρίου, στὰ δυὸ νέα ἄτομα, καὶ μάλιστα με τέτοια πλῆρη καὶ ἰσομερὴ κατανομή, δὲν εἶναι γνωστὸς ἀκόμη τουλάχιστον, καὶ ἀποτελεῖ μυστήριον.

Μερικὲς φορὲς οἱ γιατροὶ ἀπαντοῦν ἓνα ζευγάρι ὁμοίων δίδυμων, ὅπου συμβαίνουν παράδοξα πράγματα. Τοῦ ἑνός ἡ καρδιά ἠπλαφεῖται καὶ ἀκούεται ἀριστερὰ, ἐνὺ τοῦ ἄλλου δεξιὰ. 'Απὸ πληρέστερη ἐξέταση βρίσκεται ἀργότερα πὺς τὸ σηκῶτι ἀντὶ δε-

ξιὰ, εἶναι ἀριστερὰ καὶ ἐπίσης ἀν ὑπάρξῃ μιὰ ἐγχείρησις, ἡ σκοληκοειδὴς βρίσκεται ἀριστερὰ καὶ ὄχι δεξιὰ, ὅπως θὰ ἔπρεπε. Αὐτὸ συμβαίνει στὶς περιπτώσεις που ὁ χωρισμὸς τοῦ ἐμβρύου στὰ δυὸ γίνεται ἀργότερα ἀπὸ τὸ κανονικὸ. Δηλαδὴ: ἀν ὁ χωρισμὸς γίνῃ σὲ πολὺ πρῶτο στάδιο, καὶ σὲ ἐποχὴ που τὸ σχέδιο ὡς ποῦμε τῶν ὀργάνων δὲν ἔχει γίνῃ ἀκόμη, τότε τὰ σώματὰ καὶ τῶν δυὸ παιδιῶν ἀναπτύσσονται ὁ-

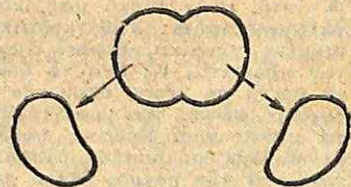
ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΔΙΔΥΜΑ

Δυὸ σπέρματα καὶ δυὸ ὥαρια σχηματίζουν χωριστὰ ἐμβρυα, συνήθως με χωριστὲς μεμβράνες καὶ χωριστοὺς πλακούντες.

'Επειδὴ αὐτὰ εἶναι χωριστὰ καὶ διαφορετικὰ, τὰ ἀδελφικά δίδυμα μπορεῖ νὰ εἶναι:

ΤΑΥΤΟΣΗΜΑ ΔΙΔΥΜΑ

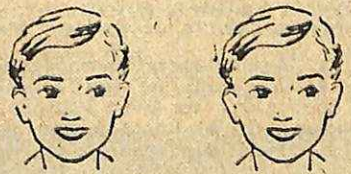
'Ενα σπέρμα καὶ ἓνα ὥαριο.



Τὸ γονιμοποιημένο ὥαριο χωρίζεται σὲ ἓνα πρῶτο στάδιο, ἀλλὰ συνήθως τὰ δυὸ ἐμβρυα μοιράζονται τὴν ἴδια μεμβράνη καὶ τὸν ἴδιο πλακούντα.



Ταυτόσημα δίδυμα μποροῦν μόνον νὰ εἶναι:



'Αγόρι + 'Αγόρι



Κορίτσι + Κορίτσι



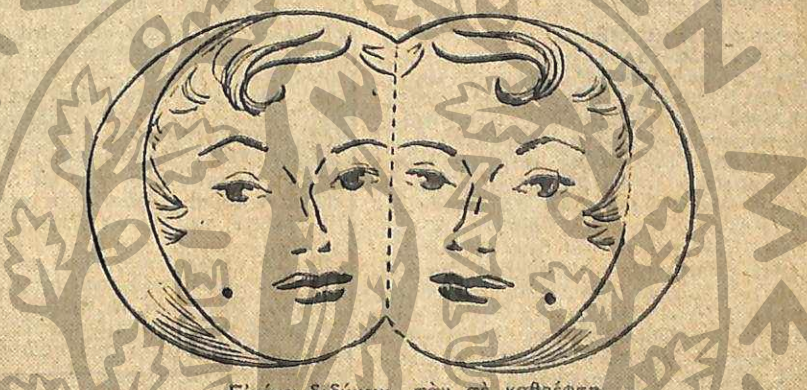
'Αγόρι + 'Αγόρι



'Αγόρι + Κορίτσι



Κορίτσι + Κορίτσι



Εἰκόνα δίδυμων, σὰν σὲ καθρέφτη.

μοια, με τὶς ἴδιες φυσικὲς ἀναλογίες καὶ θέσεις τῶν διαφόρων ὀργάνων.

'Αν ὅμως ὁ χωρισμὸς γίνῃ σὲ κάποιον στάδιο λίγο πῶς προχωρημένο, ὅταν πιά τὸ ὥαριο ἔχει κάπως μῆτι στὸ δρόμο τῆς ἀναπτύξεώς του, καὶ οἱ βασικὲς τακτοποιήσεις τῶν διαφόρων ὀργάνων ἔχουν ἀρχίσει νὰ γίνωνται, τότε τὸ καινούργιο μισὸ κομμάτι παίρνει ἀπὸ τὸ ὁλόκληρο τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ ἤδη τακτοποιημένα ὄργανα καὶ συ-

νεχίζει την ανάπτυξή τους από τη θέσι που είναι. Μπορείτε να πάρετε μια πολύ απλή εικόνα από αυτό που συμβαίνει αν πάρετε ένα μίλο και το κόψετε στη μέση έγκασ- νειες, βλέπετε ότι τα δυο μισά του μίλου δεν είναι τα ίδια. Το ένα μισό είναι η εί- κόνα του άλλου μόνο αν το δούμε μέσα σ' ένα καθρέφτη. Κι' αυτή ακριβώς είναι η εικόνα που παρέχουν τα «δίδυμα», τα «ταυ- τόσημα» δίδυμα. Το ένα μοιάζει με το άλ- λο σαν μέσα σε καθρέφτη, και τα όργανα του ενός είναι τοποθετημένα σε αντίθετη μεριά από ότι του άλλου. Αυτό το ασυνή- θες φαινόμενο είναι γνωστό ως «αναστροφή σπλάχνων», που είναι η πιο απλή φράσι για την εξήγηση μιας πολύ μπλεγμένης καταστάσεως πραγμάτων.

Το ανθρώπινο σώμα δεν χωρίζεται φυσι- κά μόνο σε δυο, αλλά και σε περισσότερα κομμάτια καμιά φορά. Τα πασιγνώστα πεντάδυμα του Καναδά μοιάζουν τόσο πολ- λυ μεταξύ τους, ώστε μπορούμε να είμα- στε βέβαιοι ότι σχηματίστηκαν από άρκε- τούς διαχωρισμούς ενός και μόνου ανθρώ- πινου σώρου, αφού άλλωστε όπως δρέθηκε τα έμβρυα ήταν έξη, από τα όποια τα πέν- τε επέζησαν.

Όπωςδήποτε όμως, δεν είναι σωστό να νομίζουμε πως τα ταυτόσημα δίδυμα εί- ναι απολύτως ταυτόσημα, στην έννοια που δίνουμε για δυο μηχανές αυτοκινήτου του ίδιου τύπου οι οποίες είναι απόλυτα όμοιες. Τα δίδυμα είναι ταυτόσημα μόνο σε ότι αφορά τους χαρακτήρες τους οποίους παίρ- νουν κληρονομικά από τους γονείς. Από τη στιγμή όμως που θα γεννηθούν, άλλες επιδράσεις θα τα συγκινήσουν, και καθώς θα μεγαλώσουν, θα αναπτύσσονται το καθέ- να και τη δικιά του προσωπικότητα. Αυτό άλλως τε είναι σύμφωνο με το γενικό διο- λογικό νόμο που λέει πως το σύνολο των στοιχείων ενός ατόμου είναι το άθροισμα των κληρονομικών ιδιοτήτων που παίρνει και εκείνων που αποκτάει από την επίδραση του φυσικού και κοινωνικού του περιβάλ- λοντος. Έτσι τα ταυτόσημα δίδυμα σιγά- σιγά διαφέρουν ανάμεσα τους γιατί η επί- δραση του περιβάλλοντος (φυσικού, κοινω- νικού, φιλικού, οικονομικού, ερωτικού κλπ) δημιουργεί το καθένα ένα διαφορετικό χα- ρακτήρα, μια διαφορετική προσωπικότητα, ήθικη και πνευματική. Μπορεί να μοιάζουν μεταξύ τους στο πρόσωπο ή και στα μά-τια, όμως στη βάση και στο χαρακτήρα είναι διαφορετικοί άνθρωποι.

Κανείς από μας, ακόμη κι' αν είμαστε από ένα ζευγάρι ταυτοσήμων δίδυμων, δεν μοιάζει ακριβώς με κανένα άλλο πρόσω- πο στο κόσμο, ούτε και με το άλλο δίδυ- μο. Κάθε ένα μωρό που γεννιέται είναι ένα άτομο μοναδικό, έστω κι' αν στην επιφά- νεια μοιάζει με κάποιον άλλο.

Παράδοξες εξαιρέσεις

Τα περισσότερα δίδυμα γεννιούνται με μια ώρα διαφορά το ένα από το άλλο. Αυ- τώ βέβαια είναι το συνηθισμένο. Οι παρά- δοξες όμως εξαιρέσεις δεν λείπουν κι' εδώ. Στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας στις αρχές του περασμένου χρόνου μία μητέρα γέννη- σε ένα αγόρι. Τίποτα το ασυνήθιστο σ' αυτό, εκτός από το ότι το παιδί ήταν έλ- λιποδαρής. Μετά όμως από 56 ώρες γέν- νησε ένα άλλο αγόρι, το δίδυμο αδελφό του. Στην Ολλανδία πριν από λίγους μή- νες μία άλλη μητέρα γέννησε ένα αγοράκι και τέσσερις ημέρες αργότερα του χάρισε μία αδελφή. Ένα ακόμα μεγαλύτερο κενό ανάμεσα στη γέννηση δίδυμων έχει σημειω- θή στη Νότιο Ρωδσία. Μία Αφρικανή γέν- νησε το δεύτερο δίδυμο έπειτα από πέντε ολόκληρες ημέρες ύστερα από τη γέννηση του πρώτου.

Η ηλικία στην οποία οι μητέρες γεν- νούν πιο συχνά δίδυμα, είναι ανάμεσα στα 25 και 29 χρόνια. Περίπου τα 70% των δι- δύμων γεννιούνται πριν της ώρας τους. Οι γεννήσεις δίδυμων είναι πιο συνηθισμένες στις έγχρωμες ράτσες (και κυρίως στους μαύρους), παρά στις λευκές. Στην Αγ- γλία η αναλογία μεταξύ δίδυμων και φυ- σιολογικών τοκετών είναι 1:80. Στις Ην. Πολιτείες 1:67 και στις Ινδίες 1:59. Σε μερικά μέρη της Αφρικής, στους τριαντα- πέντε τοκετούς αντιστοιχεί και ένας διδυ- μος.

Δο ΡΟΤΖΕΡ ΠΙΛΚΙΝΚΤΟΝ

ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΤΩΝ ΜΑΤΙΩΝ

Έξηγήσεις εικόνων του όπισθοφύλλου

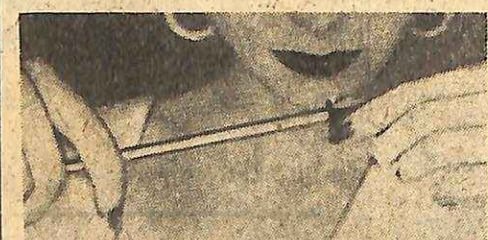
ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ των ματιών αποτελεί πιά, στην εποχή μας, κάτι το άρκε- τاً συνηθισμένο: Κάθε κομμική και καλο- ντυμένη γυναίκα, θεωρεί απαραίτητο, ό- ταν πρόκειται να βγεί το δράδυ έξω και να δρεθεί σε μέρος όπου την τριγυρίζουν δυνατά φώτα, να μακιγιάρη κατάλληλα τα μάτια της. Βέβαια, πολλές γυναίκες συνηθίζουν να βάφουν ελαφρά τα μάτια τους και την ημέρα. Αλλά το δράδυ, το μάτι χρειάζεται να τονισθεί περισσότερο, και να υπογραμμισθούν κατάλληλα όλα τα χαρακτηριστικά που το περιβάλλουν. Αλλά αυτό πρέπει να γίνει με το σωστό τρόπο, γιατί αλλιώς κινδυνεύει η γυναι- κά να θυμίζει περισσότερο κλόουν!...

1 Το σωστό μακιγιάζ των ματιών περι- λαμβάνει επτά στάδια: Έν πρώτοις, δεβαιωθείτε ότι οι βλεφαρίδες σας είναι κα- θαρές και στεγνές. Κατόπιν, περάστε τις ελαφρά με πούδρα και, χρησιμοποιώντας ένα καθαρό-βουρτσάκι, ελαφρά βρεγμένο με ζεστό νερό, περάστε ένα πρώτο — πολύ ελαφρό — στρώμα από ρίμελ.

2 Ένώ το πρώτο αυτό στρώμα θα στε- γνώνει, τονίστε τη γραμμή των φρυδιών σας με ένα μολύβι που να ταιριάζει στα φυσικά σας χρώματα. Κάνετε μικρές, γρή- γορες γραμμές, και όχι μία μονοκόμμη. Μη τελειώνετε με γραμμή προς τα κάτω.

3 Αφού βάψετε τα φρύδια σας, στρώστε το χρώμα με ένα βουρτσάκι. Πρώτα βουρτσάστε τα «στα κόντρα», και ύστερα κανονικά. Η μολυβιά που τραβήξατε δεν πρέπει να μένει φανερά. Πρέπει να χάνεται ανάμεσα στις τρίχες του φρυδιού σας.

4 Ο καλύτερος τρόπος για να σκιάσετε τα βλέφαρα, είναι να μεταχειρισθείτε πινέλο. Συγκεντρώστε το χρώμα στο κά-τω μέρος του επάνω βλέφαρου και από εκεί απλώστε το προσεκτικά προς τα επάνω.



5 Πριν περάσετε τη γραμμή των βλεφα- ριδων σας, δεβαιωθείτε ότι το μολύβι σας είναι μυτερό. Ο καλύτερος τρόπος για να το ξύσετε, είναι με μία ξύστρα.

6 Κρατώντας το βλέφαρο τεντωμένο, χα- ράξτε μία λεπτή μολυβιά στη βάση της επάνω βλεφαρίδας, που να φτάνει λίγο πιο πέρα από την άκρη του ματιού. Και εδώ η γραμμή πρέπει να είναι συνεχής, ομαλή.

7 Το τελικό δήμα είναι το δεύτερο στρώ- μα ρίμελ, που τοποθετείται με τον ίδιο τρόπο, όπως και το πρώτο. Έτσι, οι βλε- φαρίδες μοιάζουν πιο πυκνές, καθώς το ρί- μελ στρώνει πάνω στο πρώτο στρώμα του.

8 Η τάση για δίδυμα μπορεί να προέρχε- ται από τον πατέρα ή από τη μητέρα. Ό- ταν και οι δυο προέρχονται από οικογέ- νειες που γεννούν δίδυμα, τότε η γέννηση δίδυμων και στο νέο ανδρόγυνο είναι πιο πιθανή. Μία κυρία στη Βιέννη παλιότερα έγέννησε τρεις φορές δίδυμα και δυο φορές τετράδυμα. Η ίδια ήταν μία από τις τε- τράδυμες αδελφές και ο άντρας της ήταν ένας από δίδυμα. Στους δίδυμους γεννιάν- ται πιο συχνά άριστορόχειρες παρά από φυσιολογικό έναίσι τοκετό.

Δο ΡΟΤΖΕΡ ΠΙΛΚΙΝΚΤΟΝ

ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Δώδεκα τολμηρές Αμερικανίδες στο κυ- νήγι άγριων θηρίων στα παρθένα δάση.

—Μη σάς φανή περίεργο αν σάς πώ ότι είμαι πολύ απογοητευμένη από το ταξίδι μου στην αφρικανική ζούγκλα.

—Γιατί;

—Να σάς πώ. Το περίμενα περισσότερο επικίνδυνο. Ποτέ δεν μπορούσα να φαντα- στώ ότι οι ίθαγενείς είναι τόσο ήμεροι, τό- σο εξευγενισμένοι!...

Αυτά μας λέει η Σαρλότ Τζόνσον, μία από τις 14 γενναίες Αμερικανίδες που εί- χανε την τόλμη να επιχειρήσουν το μα- κρινό και επικίνδυνο ταξίδι, στις ζούγκλες της Μαύρης Ηπείρου, για να κυνηγήσουν άγρια θηρία.

Η τιμή της έμπνευσεως ανήκει στη δε- σποινίδα Μπέδελ Πατνόν της σκανδι- ναυικής αεροπορικής εταιρίας της Ν. Υόρ- κης. Αυτή κατόρθωσε να συγκεντρώσει 14 γυναίκες, 8 από τις Ηνωμένες Πολιτείες και 6 από τη...Χονολουλού, και να όργα- νώσει μια γυναικεία κυνηγετική ομάδα που θα ταξίδευε με τα μεγάλα αεροπλάνα της «Σ.Α.Σ.» για τη ζούγκλα. Οι περισσότε- ρες από τις γυναίκες αυτές δεν είχαν ιδέα... από κυνήγι. Τις τράβηξε η περιπέτεια.

—Ήλθαν απλώς για να πάρουν φωτο- γραφίες, μας εξηγεί η κ. Τζόνσον, τόλμη- μα το ίδιο επικίνδυνο γιατί έπρεπε να πλη- σιάσουν από πολύ κοντά τα θηρία. Πάν- τως όλες κάτι κάναμε. Εκείνη όμως που πέτυχε τα περισσότερα, ήταν η κ. Μπέρενς Γκραϊν, που σκότωσε 7 θηρία μεταξύ των οποίων και ένα πελώριο δούβλο!

Αυτή τη φορά ρωτάμε την κ. Γκραϊν: —Ασφαλώς, κ. Γκραϊν, δεν θα είναι η πρώτη φορά που κυνηγάτε θηρία, για να έχετε τέτοιες επιτυχίες που θα τις εξή- λεμν και οι πιο φοβεροί άρρνες Νεμρώδ;

—Κάθε άλλο! Όλη μου τη ζωή την έπέρασα διευθύνοντας το εστιατόριο «Κλει- δία» στην Ινδιανούπολι. Αξίζει μάλιστα να σημειώσετε ότι σερβίριζα στους πελά- τες μου μπακλαβά που μου έμαθαν να φτιάχνω οι Έλληνες της Φλώριδας. Η α- λήθεια είναι ότι είχα άδυναμία στο κυνήγι και στο γκόλφ. Τελυταία πούλησα το ε- στιατόριο στην αδελφή μου. Όταν λοιπόν άκουσα για τη γυναικεία αποστολή στην Αφρική, δέχθηκα θαυμάσια την ιδέα και σκέφθηκα ότι μου παρέχεται μία μοναδική ευκαιρία να...ξοδέψω μερικές χιλιάδες δολ- λάρια!...

—Δηλαδή το πήρατε σαν ένα είδος ά- ναψυχής.

—Δυστυχώς, ναί. Αλλά το ταξίδι το πήραμε μονορούφι. Νέα Υόρκη — Ταγκα- νίκα με μικρούς μόνο ενδιάμεσους σταθ- μούς. Έκει, χωριστήκαμε σε δυο ομάδες κυνηγοί και φωτογράφοι, μπήκαμε στα δυο μεγάλα «Λώρυ» αυτοκίνητα που είχαμε, και πήραμε η κάθε ομάδα κι' από ένα άν- δρα κυνηγό ο οποίος έπαιρνε το θηρία και μας έδινε το στήμα να χτυπήσουμε.

—Και που μένατε τις νύχτες;

—Στην κατασκήνωσι, μέσα στα αντί- ακηνα. Δεν θα ξεχάσω όμως τις λάσπες και τη σκόνη που φάγαμε...

—Νερό δεν υπήρχε;

—Φρόντιζαν οι ίθαγενείς και μας έφερ- ναν νερό και μάλιστα πέρναμε και το μπά- νιο μας μέσα σε άδεια βαρέλια.

—Και από φαγητό, πώς τα πήγατε;

—Άστα, τρελλάθηκαμε στις κονσέρβες και στα κρύα φασόλια.

—Τα βράδια, τί κάνατε;

—Το στρώναμε χωρίς-χωρίς στον ύπνο. Έπρεπε βλέπετε να είμαστε στο πόδι από τις 4 το πρωί.

—Και τώρα, κάτι δικό μας: Τί σάς έ- κανε ιδιαίτερα εντύπωση εδώ στην Ελλάδα;

—Οι άνδρες! Μάλιστα! Έχω την εν- τύπωση ότι εδώ οι άνδρες...περισσεύουν.

—Και για τις γυναίκες;

—Βρίσκα τις Έλληνίδες πολύ-πολύ ο- μορφες. Και κάτι που μου έκανε εντύπω- ση: Οι εδώ Έλληνίδες, δεν μοιάζουν καθό- λου με εκείνες που γνώρισα στην Αμερική.

—Αντιθέτως, μοιάζουν με Αμερικανίδες!

ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

ΤΟ ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ «ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΥΤΟΥΣΗ»

ΖΩΝΤΑΝΕΥΕΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΤΗ ΜΑΓΕΙΑ ΣΤ' ΑΧΟΡΤΑΓΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

Η ΤΟΣΟ επιτυχημένη κουκλοθεατρική παράσταση, που έδωσε για τον καλλιτεχνικό κόσμο, ο Όμιλος Ψυχαγωγίας του Παιδιού ο «Μπάρμπα Μυτούσης», έφερε στο προσκήνιο του ενδιαφέροντος την ξεχωριστή αυτή για τον παιδόκοσμο έκδηλωση. Και αξίζει πραγματικά η άθροισή αυτή εργασία με τον τόσο υψηλό σκοπό, να γίνει πλατύ- τερα γνωστή. Γιατί, αυτό που συμβαίνει κάθε Κυριακή στην αίθουσα της Χ.Α.Ν. με τις παραστάσεις του κουκλοθεάτρου για όλα τα παιδιά, και τις άλλες μέρες στα δι- άφορα φιλικόφιλικά κ.λ.π. ιδρύματα, είναι κάτι που ξεφεύγει απ' τα συνηθισμένα κα- λούπια παρόμοιων θεαμάτων και φθάνει σε επίπεδο σημαντικής κοινωνικής προσφοράς.

ΕΤΡΕΛΛΑΙΝΕΤΑΙ, κυριολεκτικά, ο παιδόκοσμος με τον καλοκάγαθο και πάντα αγαπητό «Μπάρμπα Μυτού- ση», γοητεύεται απ' την «Σουβλί- τσα» και τον «Κλούβιο» κι' ένθουσιάζεται απ' τον «Ντελάλη» — για ν' αναφέρουμε λίγους μόνον απ' τους κυριώτερους τύ- πους, που μαζί με βασιλόπουλα και βασι- λοπούλες, παλληκάρια κι' όμορφες κοπέ- λες, χωρικούς και προματευτάδες, κυρά-δες και γερούδες, πουλιά και άλλα ζώα, δράκους, νεράιδες — ένα ολόκληρο κόσμο κουκλίστικ, μαγεύουν τον παιδόκοσμο.

Αλλά δεν είναι το ενδιαφέρον των όμορ- φων παραμυθιών, με τη συνοδεία ταιρια- στής μουσικής, που κάνει διασκεδαστικές κι' ευχάριστες τις κουκλοθεατρικές παρα- στάσεις, όσο η συμμετοχή σ' αυτές των θεατών — αυτών των τριπτάσμων χαρι-

—Αν άλλη φορά δεν το πihς, δεν θα σ' αγαπάη ο Μπάρμπα Μυτούσης...

Ο Τάκης υπόσχεται ότι θα πihν τακτι- κά το μουρουλάδο, όπως και η Πιπίτσα δεβαιώνει ότι δεν θα φοβάται πια το νερό και η Μπεμπέκα ότι θα τρώη όλο το φαί που της δίνουν. Και το σπουδαίο είναι ότι όλα αυτά τα άτιθασσα πλάσματα, που στο σπίτι είναι σωστά διαβόλεια και δεν ά- κούνε κανένα, τηρούν την υπόσχεσή τους γιατί δεν έλουν να στενοχωρήσουν τον λα- τρευτό τους Μπάρμπα Μυτούση...

Πολλές μητέρες έχουν λύσει έτσι το με- γάλο πρόβλημα πώς να πείσουν τα παιδιά τους να κάνουν αυτό που πρέπει: Όταν πihνούν την Κυριακή στις παραστάσεις του κουκλοθεάτρου, λένε στις κοπέλλες που κινούν τις κούκλες τις αταξίες των παιδιών τους και ως διά μαγείας, εκεί που καμμία



● Ο Μπάρμπα Μυτούσης και τ' άνεψού- δια του, ο Κλούβιος και η Σουβλίτσα.

τιλήψως, της ετοιμότητας και του ζωηρού χαρακτήρος, που έχουν τα Έλληνόπουλα.

Κι' όλη αυτή η ποιητική ατμόσφαιρα ο- φείλεται, αναμφισβήτητα, στο πραγματικά οικογενειακό περιβάλλον που έχουν δημι- ουργήσει οι τόσο ευγενικές και στοργικές κυρίες και δεσποινίδες που αποτελούν τον «Όμιλο Ψυχαγωγίας του Παιδιού», υπό την έμπνευσμένη διεύθυνση της ζωγράφου κυρίας Έλενης Θεογάρη—Περάκη, η οποία έχει παρακολουθήσει είδικα μαθήματα κου- κλοθεάτρου στο Παρίσι. Βοηθοί και συνερ- γάτιδες της, αληθινές καλλιτέχνιδες στο είδος τους, είναι η δίσ Έλενη Κοτορίη, που έχει εκπαιδευθεί στη Γενεύη, η ζωγράφος- σκηνογράφος δίσ Ανθούλα Σταυρινού, οι κυρίες Καίτη Μαλτέζου και Μίνα Αθηνάϊου και οι δίδες Κεούλα Έμμανουλοπούλου και Έπη Πρωτοναρίου.

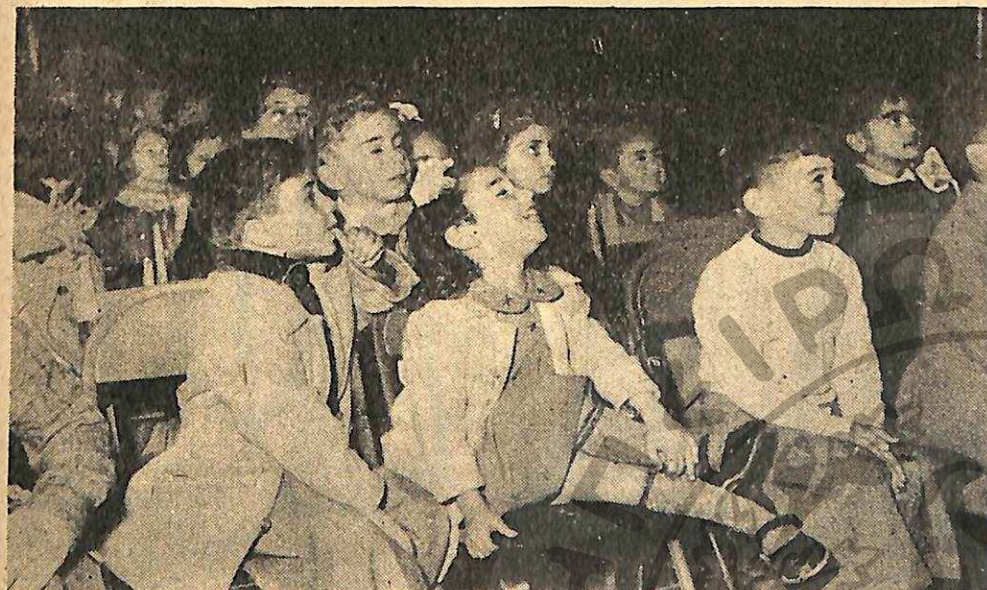
Χιλιάδες παραστάσεις έχει δώσει μέχρι τώρα το κουκλοθέατρο του «Μπάρμπα Μυ- τούση» απ' το 1939 που ιδρύθηκε για να καλύψη την ανάγκη της ψυχαγωγίας του Έλληνόπουλου. Έπαιζε σε σχολεία και παιδικά ιδρύματα, σε γαριά και πόλεις, τον καιρό του πολέμου και της κατοχής σε νοσοκομεία και σε συσσίτια. Κάθε καλο- καιρί γυρίζει στην ύπαιθρο, στα νησιά και τα χωριά για να διασκεδάσει παιδιά και μεγάλους, που μαζεύονται στις πλατείες, όπου στήνει τη φορητή σκηνούλα του. Ο λαμπρός αυτός όμιλος έχει να επιδείξει και πολλές άλλες εκδηλώσεις: Έλαβε μέρος στην Πανελλήνια Έκθεση Λαϊκής Χειροτε- χνίας το 1950. Δίνει μαθήματα τεχνικής κουκλοθεάτρου στην Παιδαγωγική Ακαδη- μία για τις δασκάλλες και σε διάφορα σχολεία, μετέφερε στο Παγκόσμιο συνέδριο των γυναικών που έγινε προ τετραετίας στην Αθήνα και προκάλεσε τον ένθουσια- σμό των ξένων για τα εκθέματα κουκλοθεά- τρου που παρουσίασε, όπως και στην Παγ- κόσμια Έκθεση Θεάτρου του Όσλο, όπου τ' σκηνικά, οι κούκλες και οι μακέτες του έφεραν την Ελλάδα στην πρώτη σειρά μαζί με τις πιο προοδευμένες χώρες.

Χρόνια ολόκληρα τα στελέχη του Όμι- λου εργάζονται έθελοντικά, χωρίς καμμία υποστήριξη, με το ιδανικό να δημιουργή- σουν στην Ελλάδα το καλύτερο παιδικό θέαμα.

Και είναι πραγματικά μεγάλο αυτό που έπεται. Είναι χαρά Θεού το ξέσπασμα του παιδικού ένθουσιασμού που παρατηρεί- ται στις παραστάσεις τους και χάριμα μα- τιών το θέαμα που προκαλεί το ζωντανό της μαγείας στα άχորταγα μάτια των παι- διών, που λένε μόνο από ικονοποίηση.

Γιατί δεν είναι μόνο μεγάλη τέχνη, άλ- λά και υψηλή κοινωνική προσφορά να γε- μίζει με χαρά την ψυχή του παιδιού.

Σ. ΑΥΛΑ



● Παιδιά παρακολουθούν με ενδιαφέρον το κουκλοθέατρο στην αίθουσα της Χ.Α.Ν.

τωμένων πιπιρίκων. Ο γράφων είχε την τύχη να παρακολουθήσει κουκλοθέατρο σε διάφορες ξένες χώρες, πουθενά όμως δεν συνάντησε το φαινόμενο αυτό, οι ζωντανές κούκλες της πλατείνας να μαγεύονται τό- σο απ' τις ψεύτικες της σκηνής ώστε να συζητούν — πολλές φορές κι' ομαδικά! — μαζί τους, σά να ζουν σε όνειρο... Κάτι, δηλαδή, ανάλογο μ' αυτό που συμβαίνει, αν έτυχε να ίδιξη την περιφέρεια ταϊνία «Λί- λυ», με την χαριτωμένη χωριόπουλα που μιλούσε με τις κούκλες. Έδώ όμως, συμ- βαίνει έκ του φυσικού και σε τεράστια έκ-ταση. Γιατί ο «Μπάρμπα Μυτούσης», άγα- πει τα παιδιά και τα γυρίζει σχεδόν ό- λα με το μικρό τους όνομα. Μαθαίνει τί κάνουν, τί θέλουν και όταν τα συμβουλεύει, όλα τον ακούνε.

—Γιατί Τάκη δεν ήπιας χθές το μουρου- νολάδο;

Κι' ο Τάκης, σκύβει το κεφάλι ντροπι- σμένος, μη έχοντας τί ν' απαντήσει.

νουσεία στο σπίτι δεν έφερε αποτέλε- σμα, όλα παύουν να είναι με την επέμβαση του Μπάρμπα Μυτούση.

Και αυτά μόν εκτός...ημερησίας διατά-ξεως, δηλαδή πριν άρχισή η παράσταση. Γιατί υπάρχει πιο νόστιμη συνέχεια. Πρό-κειται, φυσικά, για ένα κοινό πολύ εύπλα-στο, κυριολεκτικά μαγεμένο, που βρίσκε-ται σε συνεχή ένθουσιασμό, που χειροκρο-τεί διαρκώς, που κρατεί τον ρυθμό με τα γέλια και τα πόδια, στα ώρια μοτί-βα που συνοδεύουν το παίξιμο. Ένα χα-ριτωμένο κοινό, που απαντάει πρόθυμα στις ερωτήσεις και στα ανήγνιστα του Μπάρμπα Μυτούση, που γελάει ακατάπαυ-στα, που χαίρεται μ' όλη την ψυχή του, που... αποκαλύπτει στον «Κλούβιο» τις ζωβόλιες της «Σουβλίτσης» και που δεν πα-ραλείπει ούτε τη σχετική... καζουρίτσα — για ν' αποδείχθ ότι την έχουμε οι Ρω-μιοί στο αίμα μας έξ απαλών ονύχων! Μια ακόμα απόδειξη της εκπληκτικής άν-

Γιά τήν προίκα σας



1 Μισοφόρι κρέπ-σατέν με λοξή φούστα. Τό στρίψωμά του καί ὁ μπουστός, γαρνίρονται με νταντέλα.

2 Νυχτικό κρέπ-ντε-σύν. Σοῦρες ὀριζόντιες στό στήθος πού συγκρατοῦνται ἀπό τόν ἀντρεντέ πού γαρνίρει χαριτωμένα τὸ ντεκολτέ. Τό κόψιμό του, κιμονό.

3 Νυχτικό σέ κλασσική γραμμὴ σεμιζιέ, γαρνιρισμένο με ἀντρεντέ καί ψιλὰ πιετιάκια. Τό φάρδος τοῦ μαυικιοῦ σουρώνει με μανσέτα πού εἶναι ὅλο πιετιάκια.

4 Ὁ μπουστός τοῦ μισοφοριοῦ αὐτοῦ ἀκολουθεῖ πιστὰ τὸ σχῆμα τοῦ σουτιέν καί γαρνίρεται με νταντέλα. Ἡ ρεση εἶναι κομμένη, ἐκτός ἀπὸ τὸ μπροστινὸ μονοκόμματο φύλλο. Ὅλο τὸ στρίψωμα, με γλώσσες.

5 Μισοφόρι πρενσές, ὅλο φύλλα, με πλούσια νταντέλα.

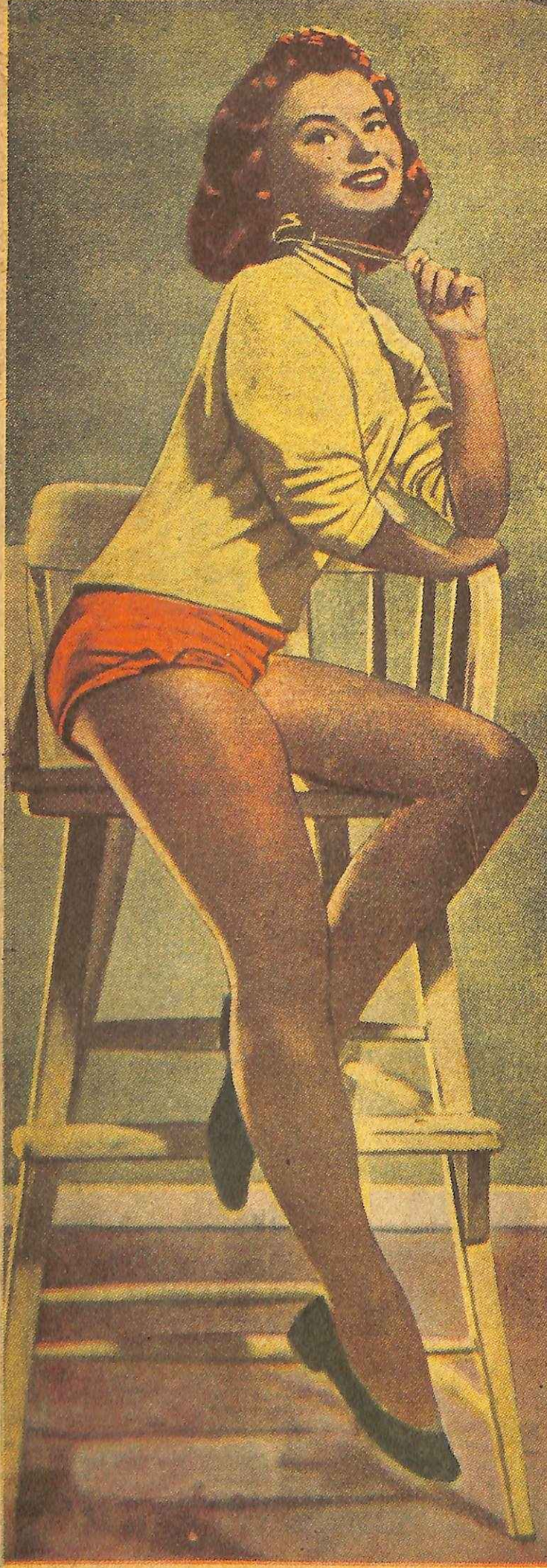


6 Μισοφόρι κρέπ-ντε-σύν. Τό τελείωμά του γίνεται με ρέλι. Φούστα λοξή. Τό πάνω μέρος τοῦ μπουστόου πού σχηματίζει σουτιέν, γαρνίρεται ὁλόκληρο με ἐλαφρὸ κέντημα. (Δηλαδή μεγάλα πουά, πού καταλήγουν σέ μικρότερα).

7 Νυχτικὴ κρέπ-σατέν. Σουρώνει ἐλαφρὰ κάτω ἀπὸ τὸν ὤμιττ πού γαρνίρεται με νταντέλα καί πεταλουδίτσες. Τὸ ἁρμονικὸ φάρδος μαζεύεται στή μέση της, με τὴ ζώνη.

8 Μισοφόρι κρέπ-σατέν. Ὁ μπουστός γαρνίρεται καί ἐδῶ με νταντέλα καί πεταλουδίτσες. Ἡ λοξή φούστα ἔχει κάτω σουρωτὸ βολάν καί ἀντρεντέ ἀσορτί με τὴ νταντέλα.

17



Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΘΟΝΗ

Αστέρια που ανατέλλουν και καινούργιες ταινίες

● Καινούργια ελληνικά αστέρια ανατέλλουν και στο δικό μας κινηματογραφικό στερέωμα και μερικά απ' αυτά δίνουν πολλές ελπίδες για το μέλλον. Είναι προικισμένα με πολλά φυσικά, καλλιτεχνικά και κινηματογραφικά προσόντα και γενικά είναι ή εντύπωση ότι αν είχαν την τύχη να παίξουν σε στούντιο με άρτια τεχνικά μέσα — όπως είναι του εξωτερικού — θα μπορούσαν να σταθούν θαυμάσια δίπλα στις μεγαλύτερες ξένες στάρ.

Όσοι είδαν την ταινία «Κυριακάτικο Ξύπνημα» είχαν την ευκαιρία να θαυμάσουν — έκτος από τους πρωταγωνιστές — τη Μαργαρίτα Παπαγεωργίου, τη νέα στάρ που έπαιζε το ρόλο της αδελφής της «Ελλης Λαμπέτη». Η Μαργαρίτα Παπαγεωργίου μετά από την ταινία της αυτή, πρωταγωνιστεί τώρα σε δυο νέες ταινίες. Στην ταινία «Τζό ο τρομερός» που γυρίζεται με σύστημα πανοραμικής οθόνης στα στούντιο της εταιρίας «Αν Ζερβός», και στην ταινία «Μαγική Πόλις» της ίδιας εταιρίας, που θα προβληθεί αυτές τις μέρες στους αθηναϊκούς κινηματογράφους. Στην ταινία αυτή, η Μαργαρίτα Παπαγεωργίου έχει ένα θαυμάσιο ρόλο που δείχνει ότι διαθέτει εξαιρετικό ταλέντο.

● Η ταινία «Μαγική Πόλις» έχει σκηνοθετηθεί από το Νίκο Κούνδουρο πάνω σ' ένα σενάριο γραμμένο από τη Μαργαρίτα Λυμπεράκη. Είναι μια ιστορία γεμάτη αίσθημα και συγκίνηση, αλήθεια, τόλμη και ποιήσι. Οι παραγωγοί της Ν. Κούνδουρος και Δέσποινα Σκαλοθεού φιλοδοξούν να παρουσιάσουν στο ελληνικό κοινό μια ταινία που θα ικανοποιήσει απόλυτα και τον πιο δύσκολο θεατή. Μαζί με την Μαργαρίτα Παπαγεωργίου πρωταγωνιστούν, ο Γιώργος Φούντας, ο Μίμης Φωτόπουλος, ο Μάνος Κατράκης, ο Στέφανος Στρατηγός και συμπράττουν πολλοί άλλοι καλλιτέχνες. Στα χορευτικά νούμερα της ταινίας, χορεύει «Μάμπο» η Μυρέλλα, «Ανατολίτικος» η Έφη Λίντα και «Χαβανέζικο» η Ζίγκλιντε Μάγερ.

● Στη «Μαγική Πόλι» παίζει κι ένα άλλο νέο αστέρι του ελληνικού κινηματογράφου, η Εύα Μπρίκα. Η Εύα Μπρίκα έχει ένα πολύ τολμηρό ρόλο στην ταινία αυτή και σημειώνει μια αξιόλογη επιτυχία.

● Ένα άλλο καινούργιο αστέρι της ελληνικής οθόνης είναι η Αλίκη Βουγιουκλάκη η οποία πρωταγωνιστήσε στην ταινία «Πον



Ένα νέο αστέρι της ελληνικής οθόνης, η Μαργαρίτα Παπαγεωργίου, που με τόση τελειότητα απέδωσε το ρόλο της αδελφής της «Ελλης Λαμπέτη» στο «Κυριακάτικο Ξύπνημα». Η εικόνα μας είναι από την νέα ταινία «Μαγική Πόλις», στην οποία πρωταγωνιστεί η νεαρή ηθοποιός.

τικάκι». Ήταν μαθήτρια του Δημήτρη Ροντήρη κι έχει παίξει στο θέατρο σε μικρούς ρόλους όπως στο «Κατά φαντασίαν ασθενής» στο «Εθνικό και στις «Φουσκοθαλασσιές» του Μπόργκ στο Δημοτικό Πειραιώς. Η Αλίκη Βουγιουκλάκη υπέγραψε τώρα ένα λαμπρό συμβόλαιο με την «Μίλλας Φίλμς» για να παίξει στην ταινία «Το γυάλινο Παλάτι», την οποία θα σκηνοθετήσει ο Ν. Τσιφόρος στην Αίγυπτο.

● Μια άλλη ελληνική ταινία που γυρίστηκε στην Αίγυπτο και μάλιστα στα περίφημα στούντιο «Αχράμ» είναι «Το σταυροδρόμι του πεπρωμένου». Την σκηνοθέτησε ο διάσημος Ιταλός σκηνοθέτης Τζόνι Βερντόνι, ο οποίος έχει βραβευθεί στο Φεστιβάλ της Βενετίας το 1950. Στην ταινία αυτή πρωταγωνιστούν για πρώτη φορά οι πρωταγωνίστριες του ελληνικού θεάτρου Βάσω Μανωλίδου και Μαίρη Αρώνη μαζί με το Νίκο Χατζίσκο. Μαζί τους παίζουν ο Θ. Αρώνης, η Έκαλη Σώκου, οι Δ. Παπαγιαννόπουλος, Άγγελος Λάμπρος, Κώστας Παπάς, και άλλοι πολλοί. Το σενάριο είναι γραμμένο από τον Μήτσο Λυγίζο.

● Η Νταίζη Μαυράκη μας δίνει πολλές ελπίδες για το μέλλον, αν αποφασίσει να ασχοληθεί με την 7η τέχνη. Η ταινία της «Νυκτερινή Περιπέτεια», παρόλες τις ατέλειές της, μας έδειξε τι θα μπορούσε να αποδώσει η Νταίζη με καλύτερες προϋποθέσεις.

● Τα «Ματωμένα Χοιρούγεννα» θα παιχθούν στο Παρίσι. Το γαλλικό περιοδικό «Σινεμά» δημοσιεύει μια φωτογραφία της «Ελλης Λαμπέτη» με το Νίκο Χατζίσκο με τον υπότιτλο: «Οι Έλληνες μας δείχνουν τους ήρωές τους».

● Έντος του Μαρτίου θα προβληθεί και η ελληνική ταινία «Το εγυάλινο τάγμα», η οποία γυρίστηκε εδώ από τον Έλληνα-Αμερικανό σκηνοθέτη Γκρένι.

Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η έφετηνη κινηματογραφική χρονιά ήταν πλούσια σε νεωτερισμούς. Οι αθηναϊκοί κινηματογράφοι, καθώς και πολλοί επαρχιακοί, ακολούθησαν την παγκόσμια κίνηση προς κάτι το νέο και παρουσίασαν στους θεατές των όλων τα καινούργια συστήματα και την πρόοδο που σημειώθηκε στον τεχνικό τομέα της Έβδομης Τέχνης.

Τρίτη Διάσταση, Σινεμασκόπ, Πανοραμική οθόνη, Στερεοφωνικός ήχος. Το καθένα έχει και τα πλεονεκτήματά και τα μειονεκτήματά του. Όλα υπόσχονται πολλά, έδωκαν όμως λιγότερα απ' ό,τι περιμέναμε.

Οι έφευρες αυτές δεν ήταν τόσο καινούργιες, όπως κι άλλοτε γράφαμε, εφαρμόστηκαν όμως τώρα για να φέρουν κάποιο αντίπερασμο στην τηλεόραση, που έπληξε πολύ τους κινηματογράφους στην Αμερική. Οι παραγωγοί θέλησαν να ξανατραβήξουν πάλι το ενδιαφέρον των θεατών προς τις σκοτεινές αίθουσες. Στην αρχή πέτυχαν κάπως τον σκοπό τους, μα όπως δεν έχουν φθάσει ακόμη στο βαθμό της τελειότητας, η περιέργεια του κοινού ικανοποιήθηκε γρήγορα κι' ο κόσμος επιμένει ακόμη στις πολλές προτιμήσεις.

Ετσι εξακολουθεί πάλι να ισχύει το αξίωμα ότι το ενδιαφέρον του κοινού το τραβά ακόμη η καλή ταινία. Και απόδειξη τ' αυτής της απόψεως είναι η επιτυχία της ταινίας «Από δω ως την Αιώνιότητα», η οποία βραβεύεται συνεχώς, παντού και καταρρίπτει όλα τα ρεκόρ εισπράξεων σ' όλες τις χώρες. Η ταινία αυτή δεν είναι έγχρωμη, ούτε τρισδιάστατη ή σινεμασκόπ, αλλά μια κοινή, επιπεδή, μαυροασπρη ταινία.

Αλλά και σε μας εδώ, γιατί άρεσε περισσότερο το σύστημα «σινεμασκόπ», ενώ ουσιαστικά δεν προσέφερε σχεδόν τίποτα το καινούργιο. Γιατί η ταινία με την οποία παρουσιάστηκε ήταν μια ταινία που είχε όλα τα στοιχεία να κάνει αίσθηση, μ' οποιοδήποτε σύστημα κι' αν προβολόταν.

Αυτή τη διαπίστωση την έκα-

ναν και οι παραγωγοί τόσο της Αμερικής, όσο και της Ευρώπης και προσπαθούν τώρα να γυρίσουν ταινίες με περιεχόμενο και καλλιτεχνικές αξιώσεις με τα νέα συστήματα, κι' όσο δέβαια τους το επιτρέπουν διάφοροι άλλοι παράγοντες. Ήδη προβάλλεται «τρισδιάστατη» η ταινία «Βροχή» του Σόμερεστ Μάμ με τη Ρίτα Χάινγουορθ και τον Χοσέ Φέρρερ, η «Γαλλική γραμμή» με την Τζέην Ράσελ και τον Γκίλμπερτ Ρόλαν, η ταινία «Χντού» με τον Τζον Γουάιν. Στην Ιταλία γυρίζεται με το σύστημα αυτό η «Οδύσσεια». Μια μεγάλη ταινία ετοιμάζεται επίσης να γυρισθεί με σύστημα Σινεμασκόπ με τον τίτλο «Οι Έλληνες έχουν το λόγο» που βασίζεται πάνω σ' ένα τελευταίο θεατρικό έργο, ενώ η ιστορική ταινία «Ιππότες της στρογγυλής Τραπέζης», γυρισμένη επίσης με σύστημα σινεμασκόπ, προβάλλεται ήδη με μεγάλη επιτυχία στην Αμερική.

Παράλληλα με την προσπάθεια των παραγωγών, γίνεται και μια ένστικτική εργασία τελειοποιήσεως των διοφώνων νέων συστημάτων. Κάθε μέρα αναγγέλλεται και μια τελειοποίηση, και ότι ήταν καινούργιο χθες είναι παλιό σήμερα, τόσο που δύσκολα μπορεί κανείς να παρακολουθήσει τις διαρκείς βελτιώσεις της τεχνικής.

Όλα αυτά μάς υπόσχονται πως η έβδομη τέχνη μπήκε οριστικά σε μια νέα φάση της εξέλιξής της και πρέπει να περιμένουμε πολλά απ' αυτήν.

P. ΒΕΛ.

Ο Μάρλον Μπράντο πάσχει ψυχικά

Όπως ανέκοινοσε προ δέκα μηνών ο Μάρλον Μπράντο, ο οποίος είναι σοβαρά άρρωστος και θα υποχρεωθεί για λίγο να παύσει να κάνει αίσθηση, μ' οποιοδήποτε σύστημα κι' αν προβολόταν.



ΓΥΜΝΗ ΣΑΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Μια σκηνή από την εξαιρετική Ιταλική ταινία «Φρόνη» η έταιρα της «Ανατολής», στην οποία γνωρίζει ιδιαίτερη επιτυχία η Βιργίνια Πετιμεζάκη με το ψευδώνυμο «Ελενα Κλάους». Η Βιργίνια Πετιμεζάκη πήρε αυτόν τον ρόλο χωρίς στην ελληνική ομορφιά και το καλλιγραφικό σώμα της, ενώ χιλιάδες άλλες υποψήφιες διεκδικούσαν τη θέση αυτή. Μαζί της πρωταγωνιστεί ο Γάλλος Λύς Κρεσσόν στο ρόλο του μνηστήρα της, η χορεύτρια Ταμάρα Λύς στο ρόλο της Χρυσίδας, ο Ρολάντο Λούπι στο ρόλο του Πραξιτέλου. Στην ταινία η Βιργίνια Πετιμεζάκη εμφανίζεται έντεκα φορές στην πρηνή σκηνή του δικαστηρίου, όπου η καλλονή της θριαμβεύει.



ΘΑ ΣΥΜΦΙΛΙΩΘΟΥΝ,

Η Σούζαν Χάινγουορθ και ο Τζέις Μπάσκερ μαζί με την δικαστή Τζιόρτζια Μπούλλοκ, τη στιγμή που φεύγουν από το δικαστήριο «προσφωνά» συμφιλιομένο. Ο άνδρας της Σούζαν, Τζέις Μπάσκερ, χαμογελά ελπίζοντας πως αυτή τη φορά η προσπάθειά τους θα επιτύχει. Η έκφραση όμως της όμορφης «στάρ» δεν φανερώνει τίποτα από την τρικυμία της ψυχής της. Το ζευγάρι είχε χωρίσει πριν λίγα χρόνια, και συμφιλίωθηκαν εκ νέου, αλλά αυτή τη φορά η Σούζαν ζήτησε διαζύγιο. Η δικαστής Μπούλλοκ της έδωσε προσωρινά την κηδεμονία των δυο παιδιών τους και μια προθεσμία για να συμφιλιωθούν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

● Η Τζίνα Λολομπριγκάτι δρίσκει στο Παρίσι όπου παίζει στις τελικές σκηνές της ταινίας «Το μεγάλο παιχνίδι», που γυρίζεται εκεί.

● Η Λουντιλά Σερβίνα, θα σχηματίσει δικό της μπαλέτο μόλις επιστρέψει στο Λονδίνο από το Χόλλυγουντ.

● Η Λουντιλά Σερβίνα, θα χε μια μικρή φιλονικία με την Τζέιν Κράουφορντ, πριν αρχίσει το γύρισμα της ταινίας τους, «Η κιθάρα του Τζόννου». Ετσι οι σκηνές φιλονικίας μεταξύ των δυο ηθοποιών, που υπάρχουν στην ταινία αυτή, παίζονται... εκ του φυσικού.

● Ο Γκάρι Κούπερ δρίσκει στο Μεξικό, όπου γυρίζεται η ταινία «Κήπος του κακού», στην οποία πρωταγωνιστεί με τη Σούζαν Χάινγουορθ.

● Ο Ρόμπερτ Τάινλορ δρίσκει στην Αίγυπτο, όπου γυρίζει τα εξωτερικά της ταινίας «Η κοιλάδα των Βασιλέων». Μαζί του πρωταγωνιστεί η Έλντορ Πάρκερ.

● Ο Στιούαρτ Γκρέντζερ πήγε στο Λονδίνο να πρωταγωνιστήσει στην ταινία «Ο υραίος Μπρουμέλ» που θα γυρισθεί στα αγγλικά στούντιο με την Ελίζαμπεθ Τάινλορ. Η γυναίκα του Τζην Σίμmons έμεινε στο Χόλλυγουντ, απαρνημένη γιατί το συμβόλαιό της δεν της επιτρέπει να ταξιδέψει.

● Ο νεαρός Ρόμπερτ Φράνσις, φαίνεται πως πρόκειται να διαδεχθεί στο μέλλον το Γκάρι Κούπερ. Η επιτυχία του στην ταινία «Η Ανταρσία του Κάιν» είναι εξαιρετική και δίνει περιμένουν να γίνει γρήγορα ένας δεύτερος Γκάρι.

● Η Πιεράντζελι τελείωσε επίσης στο Παρίσι την ταινία της «Μαριζέλ Νιτούς», όπου πρωταγωνιστεί με τον Φερνάντεζ. Αμέσως έφυγε για το Χόλλυγουντ.

● Το ατύχημα του Τζωρτζ Ράφτ συνεκρούσθη μ' ένα άλλο και ο ίδιος τραυματίστηκε ελαφρά.

● Η Άννα Μανιάνι, η σοβαρή μελαγχολική δαντέλα, εμφανίζεται σ' ένα νούμερο του Μιούζικ Χόλ όπου χορεύει ένα χορό φαν



Η Τζίντζερ Ρότζερς

...και ο συμπαθέστατος σύζυγός της, ο Γάλλος ηθοποιός Ζακ Μπερζέ, έωρτασαν στο Λονδίνο την πρώτη επέτειο του γάμου τους. Γυρίζουν εκεί μια ταινία, που μοιάζει καταπληκτικά με τη δική τους ερωτική ιστορία: Μια Αμερικανίδα ηθοποιός που δρίσκει περιόδια στην Κιανή Ακτι, συναντά ένα νεαρό Γάλλο καλλιτέχνη (αγγειοπλάστη) και, ύστερα από χίλια - δυο επεισόδια, τον παντρεύεται. Στην πραγματικότητα, η Τζίντζερ δεν δρίσκει για περιόδια στην Κιανή Ακτι, αλλά για ανασυχή, ο Μπερζέ δεν ήταν αγγειοπλάστης αλλά ηθοποιός, και το είδωλλό τους εβελίθηκε χωρίς το παροικικό επεισόδιο. Έξω από το σενάριο του «Λαίφ Λάιν» έχει γραφεί πριν δυο χρόνια, και προορίζονταν για την Λίτα Νταρνέλ και τον Ζαν Πιέρ Ουόν. Αλλά η Λίτα Νταρνέλ έπεσε άρρωστη. Ετσι, ο ρόλος δόθηκε στην Τζίντζερ, που έπαιχε ώστε παρτενάρ της να είναι ο αναπνέων της Ζακ. Το «Λαίφ Λάιν» είναι η πρώτη ταινία του Ζακ Μπερζέ, και η... πεντηκοστή πρώτη της Τζίντζερ Ρότζερς.

ταίρι του 1900. Οι θεαταί δεν την αναγνωρίζουν, τόσο εύθυμη και ευνοηία που είναι. Της έγινε μια πρόταση να πρωταγωνιστήσει σε μια ταινία και να χορεύει αυτόν τον χορό και της προσέφεραν γι' αυτό εκατό εκατομμύρια λιρέτες.

Η ΛΟΥΣΥ ΜΑΚΛΗΡΥ

Είναι ίσως άγνωστη ακόμη στον πολύ κόσμο. Θα γίνει όμως γρήγορα γνωστή γιατί διαθέτει ένα μεγάλο κεφάλαιο: Τις περιφημες γάμπες της. Η Λούσυ είναι μια έξυπνη κοπέλλα που ζευώνει να εκμεταλλευθεί τα προσόντα και φυσικά χαρίσματα που διαθέτει. Ήταν χορεύτρια και οι γάμπες της άνεκρηχθήκαν οι ωραιότερες της Αμερικής σ' ένα διαγωνισμό. Από εκεί ως... το Χόλλυγουντ δεν ήταν παρά ένα μικρό βήμα. Η Λούσυ το έκανε, και τώρα γυρίζει την πρώτη της ταινία, μ' ένα λαμπρό συμβόλαιο. Ο δρόμος προς την επιτυχία, έχει ανοίξει...

ΜΕ ένα παράξενο φως στη ματιά, η "Ιντα" ρώτησε:

—Λοιπόν, τι θα κάνεις; Ή είναι για τελευταία φορά πρόσθεσε σιγώτερα:

—Λυπάμαι, της απάντησα άποφασιστικά, αλλά δεν μπορώ να σου ξαναδώσω χρήματα. "Αλλωστε δεν θα ήταν η τελευταία φορά. Ο Πιέρρο θα έχη πάντα να πληρώνη κάποιο μυστηριώδες χρέος, ή να λάβη μέρος σε κάποια ύποπτη επιχείρηση. Και ο Ρενάτο είναι της ίδιας γνώμης.

—Βέβαια, ο Ρενάτο, ο αγαπητός μου αδελφός, έκανε με σαρκασμό η "Ιντα, είναι πάντα πρόθυμος να πετάξη ένα σωρό λεπτά για να σου αγοράση μια καινούργια γούνα, για να σώση όμως τη μοναδική του αδελφή, δεν δίνει ούτε πενήτα.

—Νά σε σώση!, είπα χαμογελώντας.

—Νά με σώση ναί, φώναξε άγρια η "Ιντα. Γιατί αν ο Πιέρρο δεν καταφέρει να ταχτοποιηθή αυτή τη φορά, θα με έγκοι ταλειση και θα πάη στην Αυστραλία. Μου το είπε και ξέρω πως θα το κάνει.

—Αυτό θα είναι ή σωτηρία σου, της απάντησα. Δεν το κατάλαβες ακόμη, ύστερα από τόσα δάσκαλα που πέρασες εξ αιτίας του; Η προίκα σου, τα κοσμήματα σου, τα γυμνάσια που ο Ρενάτο κι' εγώ σου δίνουμε χρόνια τώρα, όλα γίνονται καπνός στα χέρια του άτυχου Πιέρρο σου. Σε άπατά, σε κακομεταχειρίζεται, σε ταπεινώνει, κι' εσύ εξακολουθείς να τον αγαπάς.

Εκείνη σόπασε για μια στιγμή. Ύστερα γύρισε και με κύτταξε με κακία.

—Μας δορεθήκατε, ή; Σας ένοχλούμε. Βέβαια! Εσείς, βλέπετε, είσατε οι ιδανικοί σύζυγοι. Το άρμονικό αγαπημένο ζευγάρι που όλοι το θαυμάζουν. Είθε πιστοί και άφωτισμένοι ο ένας στον άλλον. "Εσθ' έχετε απόλυτη εμπιστοσύνη στον άνδρα σου που ποτέ δεν σου είπε ψέματα. Κι' όμως ήμουν μπροστά χθες το μεσημέρι όταν σου έλεγε ότι θα πάη με το μηχανικό Φαράλλι στο Τουρίνο για δουλειές. Κι' εσύ τον πίστεψες. Βλέπεις δεν είμαι εγώ μονάχα εύπιστη και άφελος; "Ολες είμαστε το ίδιο όταν αγαπάμε.

Δεν της απάντησα. "Ηθελε να με έκδικη, και βρήκε τον πιο άνοητο και τον πιο κακό τρόπο. Προσπάθησα να μη της δώσω σημασία, αλλά εκείνη συνέχισε:

—Κι' αν σου έλεγα πως ήταν ψέματα; Είναι άλλωστε τόσο εύκολο να σου το αποδείξω.

Με γρήγορες κινήσεις σημάτισε στο τηλέφωνο τον αριθμό του μηχανικού Φαράλλι.

—Εμπρός είπε με φωνή προσποιητά ευθυμη, έσείς κύριε Φαράλλι; "Η νύφη μου ήθελε να σας ζητήσει τη διεύθυνση του κηπουρού σας, κι' εγώ βρήκα την ευκαιρία για να σας πω μια καλησπέρα. Νά, σας δίνω τη Σιμονέτα.

Με χέρι σταθερό, πήρα το ακουστικό από τα χέρια της "Ιντας.

Όταν έκλεισα και πάλι το τηλέφωνο, γύρισα και την κύτταξα ψυχρά.

—Δεν έχει σημασία, είπα, ο Ρενάτο μπορεί να πήγε στο Τουρίνο χωρίς τον Φαράλλι, ή να πήγε κάπου άλλου "Αλλωστε εγώ δεν τών ρώτησα. Μπα-

‘Η βίλα Νόρα

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ρούσε και να μη μου πη τίποτα.

—“Α!, δεν σ' ενδιαφέρει να μάθης που βρίσκεται, έκανε τάχα αδιάφορα, γιατί αν σε ενδιέφερε, θα μπορούσα να σου το πω εγώ.

Θα ήθελα να τη διώξω, να της φωνάξω να φύγη, να δεν είχα τη δύναμη. Σαν υπνωτισμένη ρώτησα άργά:

—Πού είναι;

—Όστε σ' ενδιαφέρει λοιπόν; "Αρχισες ν' αμφιβάλλης για την πίστι του ιδανικού συζύγου σου; Τόσο το καλύτερο.

“Ήσουν πολύ γελοία με την άπεριόριστη εμπιστοσύνη σου. Μου έρχόταν να γελάσω κάθε φορά που άκουγα το Ρενάτο να πηγαίνει ταξίδι για “υποθέσεις”. “Ε, λοιπόν, αυτές οι υποθέσεις, ήταν όλες της βίλα Νόρα. “Έχεις πάει στη Φλωρεντία, δεν είναι έτσι; Θα έπρεπε φθίκε και την πατεία Μιχαήλ Αγγελού. Την επισκέπνεται συχνά οι τουρίστες. “Έκει κοντά λοιπόν, είναι ή βίλα Νόρα, μπορείς εύκολα να τη βρεις, όλος ο κόσμος την ξέρει. Μη πας πάντως πριν από τις 10 το πρωί, γιατί ή Νόρα ξυπνάει άργά. Και μη προσπαθήσης να μπής στη βίλα γιατί δεν δέχονται κανένα ξένο.

“Ολη τη νύχτα πάλαιψα άπεγνωσμένα με τον εαυτό μου. “Είναι ένα ψέμα; έλεγα μέσα μου, “θα τα διηγηθώ του Ρενάτο, κι' εκείνος θα γελάσει, και θα μου πη πως βίλα-Νόρα δεν υπάρχει, ή ότι υπάρχει, και μένει εκεί μια ήσυχη οικογένεια Φλωρεντινών, που αυτός δεν ξέρει ούτε τ' όνομά τους. Μά συγχρόνως μια άλλη σκέψη που με παρέλυε: “Κι' ή "Ιντα γνωρίζει τη Νόρα, ξέρει ακόμη πως σηκώνεται άργά το πρωί. “Είναι μια τρέλλα! έλεγα μέσα μου, ενώ άνοιγα την πόρτα του αυτοκινήτου που μου είχε χαρίσει ο Ρενάτο “Ουά πάω μια βόλτα στην έξοχη, για να μου περάση ο έκνευρισμός.

Μόλις όμως δγίκα από την πόλι, άντελήφθηκα πως έτρεχα

για τη Φλωρεντία με διγγιώδη ταχύτητα.

“Εξω από την πόρτα ήταν μια μπρούτζινη πλάκα, με καθαρά χαραγμένες επάνω, τις λέξεις: Βίλα Νόρα. “Ενώ κύτταξα από λίγα μέτρα μακριά τη μεγαλοπρεπή μαρμαρίνη είσοδο, ή πόρτα του σπιτιού άνοιξε, και είδα τον Ρενάτο. Περπατούσε άργά, έλαφρά σκυμμένος πάνω από ένα κορίτσι που είχε περασμένο το χέρι στο μπράτσο του. “Εκείνη είχε γυρισμένο το πρόσωπο προς το μέρος του, ένα πρόσωπο λευκό και λείο, σαν τα πέταλα της καμιλίας.

Μόλις έφθασαν στο αυτοκίνητο που τους περίμενε μπροστά στην είσοδο, ο Ρενάτο της άνοιξε την πόρτα, κι' εκείνη του χάρειψε άπαλά το πρόσωπο, ενώ τα μάτια της έλαμπαν από ευτυχία και έρωτα. “Ο Ρενάτο της χαμογέλασε με το γλυκό τρυφερό του χαμόγελο που γνώριζα κι' εγώ τόσο καλά. “Ύστερα το αυτοκίνητο πέρασε από μπροστά μου, ο Ρενάτο γύρισε προς το μέρος μου για μια στιγμή και οι ματιές μας συναντήθηκαν. Τον πρόσεξα που έγινε πολύ χλωμός, αλλά το αυτοκίνητο προσπέρασε χωρίς να σταματήσει, και χάθηκε πίσω από ένα σύννεφο σκόνης.

Διευθύθηκα γρήγορα προς την καγκελόπορτα. Σ' αυτό το σημείο ή "Ιντα είχε κάνει λάθος. Θά τους ύποχρέωνα να μου άνοιξουν. Στην ανάγκη θα κάλυψα την άστυνομία. Δεν χρειάστηκε όμως, γιατί μόλις είπα το όνομά μου, ο υπηρέτης μου άνοιξε άμέσως την πόρτα. “Ύστερα με ώδηγησε σ' ένα σαλόνι.

—Πάω να είδοποιήσω τον κύριο, είπε αφήνοντας με μόνη.

“Ο γηραιός κύριος που μπήκε σε λίγο, ήταν προφανώς ο πατέρας της Νόρας. Είχε το ίδιο χλωμό μακρουλό πρόσωπο, τα ίδια γαλανά μάτια με το κορίτσι που είχα ίδη προ λίγου. Στάθηκε άπέναντί μου,

και με κύτταξε χωρίς όδο ή έκπληξη.

—Όστε έσείς είσατε ή σύζυγος του Ρενάτο; ψιθύρισε σά να μιλούσε με τον εαυτό του. Καθήστε.

“Υπάκουσα σαν υπνωτισμένη. Δεν υπέφερα πιά, μου φαινόταν πως ζούσα μέσα σ' ένα παράξενο όνειρο.

—Ποιός σας το είπε; με ρώτησε σιγά ο γηραιός κύριος.

—Μου το είπε ή "Ιντα, είπα.

—Α, ή "Ιντα! “Ήταν το χειρότερο που μπορούσε να συμβή. Θέλετε να σας τα πω εγώ όλα; “Όπως είναι στην πραγματικότητα, όχι όπως σας τα είπε ή "Ιντα.

—Ναί, θέλω να μάθω την αλήθεια.

Κάθισε δίπλα μου κι' άρχισε να μιλά:

—Το σύζυγό σας και την αδελφή του, τους γνώριζα από παιδιά. “Όταν έχασαν τους γονείς τους, ανέλαβα εγώ την κηδεμονία τους. “Αργότερα ή Νόρα κι' ο Ρενάτο άρραδωνιάστηκαν.

—Μά ή κόρη σας δεν είναι ακόμη ούτε είκοσι χρονών, τον δέικω άπορώντας.

“Εκείνος χαμογέλασε θλιμμένα.

—Πράγματι, ή Νόρα φαίνεται πολύ νέα, είναι όμως πάνω από τα τριάντα. Και θα φαινόταν τόσο, αν δεν είχε σταματήσει γι' αυτήν ο χρόνος. Γιατί όποιος δεν ζή, όποιος δεν ύποφέρει, δεν μπορεί ούτε να γεράσει.

“Εγώ σώπαινα περιμένοντας, κι' ο πατέρας της Νόρας συνέχισε τη διήγησή του.

—Αγαπιόντουσαν από παιδιά, κι' όταν αργότερα, ή φίλια τους μεταβλήθηκε σε έρωτα, εγώ κι' ή γυναίκα μου ήμασταν ευτυχείς.

“Ο γέρος αναστέναξε πικρά.

—Ήμασταν όλοι ευτυχείς, ως εκείνη την καταραμένη ημέρα, που έγινε ή καταστροφή. “Η γυναίκα μου και τα δυο παιδιά, είχαν πάει περίπατο με το αυτοκίνητο, αλλά το μεσημέρι δεν επέστρεψαν όπως πάντα.

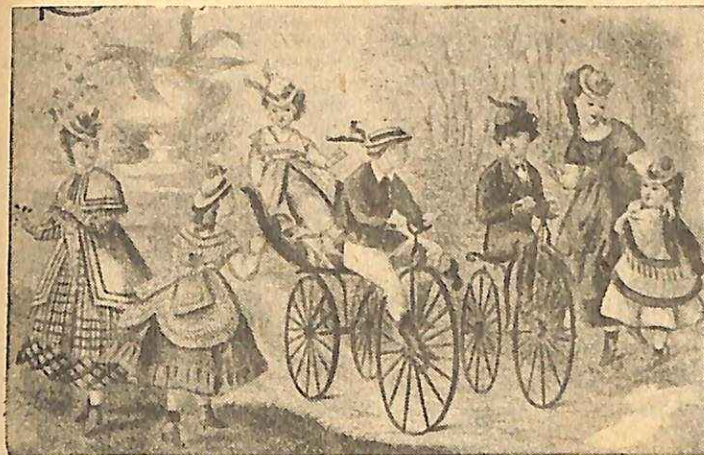
“Όταν τους βρήκαμε μέσα σ' ένα χαντάκι, ή γυναίκα μου ήταν νεκρή, κι' ο Ρενάτο βαρεια τραυματισμένος. “Όσο για την κόρη μου, τη Νόρα, ήταν πάντοτε τόσο λεπτή, τόσο εύαισθητη, που δεν μπόρεσε ν' άνδξη στον κλονισμό. Οι άδρες που πέρασε δίπλα στη νεκρή μητέρα και στον έτοιμόθάνατο άρραδωνιαστικό, κλόνισαν το λογικό της. “Εκτοτε ζή μέσα σ' ένα κόσμο δικό της, φανταστικό, δεν σκέπτεται, δεν ύποφέρει. Σά να είναι κλεισμένη σε μια κρυστάλλινη σφαίρα, και δεν μπορούν να τη φθάσουν οι άγωνίες, οι λύπες, οι έννοιες, της δικιάς μας ζωής. Μόνο κάπου-κάπου, σά να σπάη ή κρυστάλλινη σφαίρα της, γίνεται άνησυχη, κλαίει χωρίς λόγο, αναζητά τον Ρενάτο. Τότε άναγκάζομαι να τον καλέσω κοντά της. Μόνος μου δεν θα ή άποφάσιζα ποτέ κάτι τέτοιο, αλλά εκείνος ο ίδιος μου το ζήτησε.

“Μετά το δυστύχημα, ο Ρενάτο ζήτησε να παντρευτή τη Νόρα, εγώ όμως δε θέλησα μια τέτοια θυσία, και παρ' όλη την έπιμονή του, κατώρθωσα να τον άπομακρύνω. Σιγά-σιγά, με τις άσχολίες του, με τη δουλειά του, μπόρεσε να συνέλθη.

“Ύστερα, όταν σας γνώρισε, ξαναβρήκε και πάλι τη χαρά της ζωής. Δεν ξεχνάει όμως πο-

η ΣΥΝΕΧΕΙΑ. Στή σελίδα 61.

ΣΠΟΡ ΚΑΙ ΜΟΔΑ ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΑΙΩΝΑ



Η ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ

ΔΕΝ ύπάρχει πιδ διασκεδαστικό πράγμα από το να ξαναβλέπη και να ξαναδιαβάη κανείς τις “επικαιρότητες” ύστερα από πενήντα ή έκατό χρόνια! “Ας κάνουν λοιπόν σήμερα μαζί μια βόλτα στο Παρίσι, την πρωτεύουσα της μόδας—και σήμερα, και τότε!—και άς ίδουμε ποιά ήταν τότε ή μόδα για τις γυναίκες που έκαναν σπόρ.

Οι πρώτες γυναίκες “άθλητικές” άμφιέσεις με τις όποιες άπασχολήθηκε ή μόδα ήταν τα κοστούμια των άμαζόνων και των κυνηγών. “Από τα πολύ παλιά χρόνια—χωρίς να χρειαστή να άνατρέξη κανείς στην εποχή των ήμίγυμων “Αμαζόνων και της “Αρτέμιδος—οι γυναίκες συνήθιζαν να ήπνέουν και να παρακολουθούν τα κυνήγια. Οι κομψές μαρκησίες του 17ου αιώνα φορούσαν με χάρη τα καπέλα με το μεγάλο φτερό, ως την ημέρα που ή δις ντε Φοντανζ, φίλη του Λουδοβίκου 14ου, έσκέφθηκε για πρώτη φορά να τυλίξη άπλούστατα τα θαυμασία μαλλιά της με μια κορδέλα, που τους επέτρεπε να κυματίζουν ελεύθερα πίσω, ενώ ή κορδέλα δενόταν σε πολλούς πλούσιους φιδγκους πάνω από το μέτωπο. Το χτένισμα αυτό έχάλασε κόσμο στην εποχή του, το 1679!

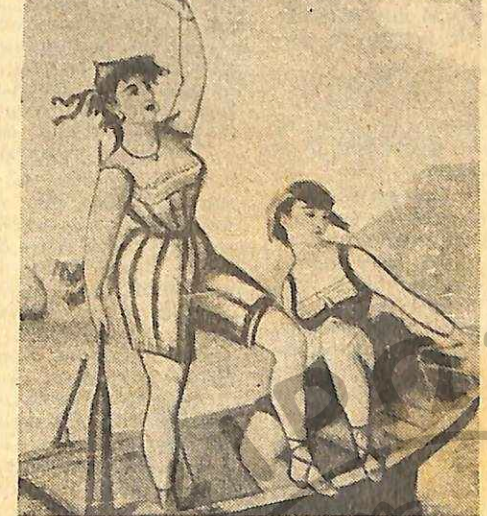
Τα πρώτα χρόνια του 19ου αιώνας, οι κομψευόμενες Παριζιάνες έμφανίζονται στο Λονσάν, οδηγώντας μόνες τους τα μικρά μόνιπια άμαξάκια τους, και ντυμένες μ' ένα γιτώνά από λεπτό ύφασμα των “Ινδιών...λεπτό και διαφανές... “Η τουαλέτα συμπληρώνεται με μια εσάρπα, που έμφανίζεται σε άπειρες ποικιλίες.

1833—1834: “Ο μεγάλος νεωτερισμός

ΤΟ ΠΑΤΙΝΑΖ



κή λουτρόπολι. Οι κομψευόμενες γεμίζουν τις πλάς και τα ξενοδοχεία, και οι κυσμοκογράφοι της εποχής μάς πληροφορούν ότι μπορεί κανείς να διακρίνη την έννοκότητα των κυριών από...τον τρόπο που έχουν στολισμένα τα καπέλα των: οι “Αγγλίδες τα στολίζουν με κουκουδάγίες, οι “Αμερι-



ΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ

κανίδες με έξωτικά πουλιά, οι Γερμανίδες με φτερα περιστεριών, και οι Παριζιάνες με...χρυσές πεταλούδες!

Δεύτερη Αυτοκρατορία.—“Η αυτοκράτειρα Ευγενία χτίξε μια έπαυλη στο Μπίαρριτζ, που δεν ήταν τότε παρά ένα μικρό χωριουδάκι ψαράδων. Φυσικά άμέσως άρχίζουν να κτίζονται εκεί άριστοκρατικές βίλες και κοσμικά ξενοδοχεία.

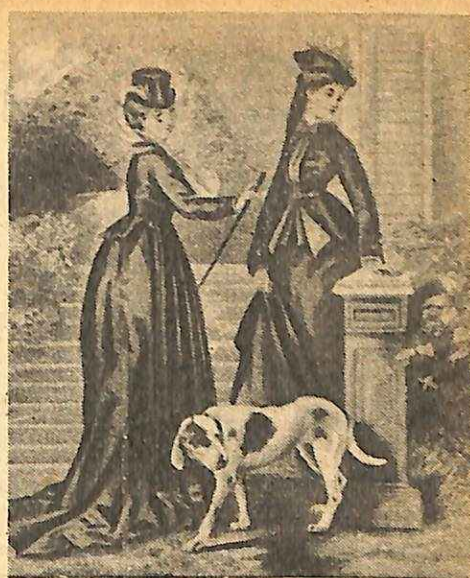
Τα πρώτα εκείνα χρόνια, οι κομψευόμενες πήγαιναν στο Μπίαρριτζ από τη γειτονική πόλι της Μπαγιόν με τα περιφήμα “κακολες: δυο καθ' ύματα πάνω στη σεα ένός αλόγου, κορμασμένα το ένα από δώ, το άλλο από “κει. Στο ένα καθίσμα καθόταν ή κυρία, ενώ στο άλλο έτοποδετούντο...μεγάλες πέτρες, για να κρατούν την ίσοροπία! “Ο ευγενικός καθαίέρος άκολουθούσε πεζή, κρατώντας μια μεγάλη όμπρελα, που έπροφύλασσε την καλή του από τις ήλιακές άκτίνες! Και με τον τρόπο αυτόν, οι κομψές κυρίες του 1870 διέσχίζουν τα όρενά μονοπάτια της περιοχής και έφθαναν στη νέα κοσμική λουτρόπολι.

Στο Παρίσι, την άνοιξη και το φθινόπωρο, οι κοσμικές κυρίες που μετέχουν στα κυνήγια, φορούν πολύ φαρδιές φούστες, κεντημένες με πέταλα, ενώ τα στολίσια των αλόγων και των άμαξιών τους είναι διακοσμημένα με σχέδια καβαλάρηδων.

της χρονιάς είναι ή...ανάκαλυψις των θαλασσίων λουτρών, στη Χάδρη! Οι κομψές της εποχής ξαπλώνονται στην άμμο ή σαλαβουτούν, με άρκετη άγωνία, στη θαλάσσα, κάτω από τα θαυμαστικά βλέμματα των κολυμβητών.

Για τις “άθλητικές” αυτές έκδηλώσεις, ή ιδεώδης άμφιέσεις είναι “ένα κοστούμι από μερινός (μαλινό) πορτοκαλί ή μπλε χρώμα, με ρίγες, ένα μικρό σκουφι από το ίδιο ύφασμα ντυμπλινισμένο από κερωμένο ταφτά, και παπούμια με λεπτή σόλα και δετά ψηλά κορδόνια.

Λίγο αργότερα, ο “Αλέξανδρος Δουμάς, δεινός κολυμβητής, λανσάρε τη Διέππη σαν κοσμι-



ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

Γιατί, περί τα μέσα του 19ου αιώνας, είναι μεγάλος νεωτερισμός έχει κατακτήσει τη μόδα: κάθε κοστούμι, κάθε λεπτομέρεια του, μεταβάλλεται ανάλογα με την εποχή, με την περίπτωσι.

“Αλλά και τα ύφασματα άρχίζουν πιά να έχουν μεγάλη ποικιλία: μεταξωτά των “Ινδιών, νανσουκ, ταφτάδες, ποπλίνες, βατίστες, γκιτύρ, και άπειρα άλλα είδη...

Την ξεγνοιαστή εκείνη εποχή, το παραμικρό καθημερινό γεγονός άρκεί για να...έπηρεάση τη μόδα. Φθάνει στο ζωολογικό κήπο του Παρισιού ή πρώτη κομηλοπόρδαλις: Οι κομψευόμενες χτενίζουν άμέσως τα μαλλιά τους σε σχήμα ύψηλου και πολύ λεπτού κότσου, που γίνεται στην κορυφή της κεφαλής και άπομεινεί το πανώψηλο ζώο! “Εγκαινιάζεται ο σιδηρόδρομος που ένώνει το Παρίσι με το Σαίν-Ζερμαίν; “Αμέσως, όλες ντυνονται με χρώματα “εφumes (καπνού) και “επατέρ (άτμου).

Τέλος, ή εμφάνισις των πρώτων ποδηλάτων, άποτελεί την ευκαιρία για να παρυσιάσουν τις πιδ πρωτότυπες δημιουργίες αυτοί που ήδη άρχίζουν να όνομάζονται “μεγάλοι ράφτες”.

“Η μόδα, ξεπεταγμένη και όργανωμένη πιά, δεν έχει παρά να άκολουθή κατά δήμα τις φιλαθλές γυναίκες! Οι τελευταίες αυτές, άφου έχουν ήδη κατακτήσει τη θέσι τους στην ήπιασία, την όρειδοσία, την κωπηλασία, επιδίδονται κατόπιν στα σπόρ που άπαιτούν συναγωνισμό, και...τα κάνουν όλα μαζί!

Στα τέλη του ΧΙΧου αιώνας, ύπάρχουν γυναίκες πρωαθλήτριες του τέμνις, της κολυμβήσεως, των άγωνισμάτων στίβου, ενώ άλλες σκυτώνονται στην προσπάθεια για την κατάκτησι του άέρος.

Η ΚΩΠΗΛΑΣΙΑ



... Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΣΦΟΝΤΥΛΙ

—“Αδिका παιδεύεσαι, Γιάννη! Πώς θέλεις να δουλέψη άφου δεν το είχες βάλει στην πρίζα!...

ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΚΑΙ ΒΕΤΣΕΡΑ

Ο μεγάλος έρωτας του διαδόχου της Αυστροουγγαρίας και της κομίσσης Μαρίας Βετοέρα που συντάραξε τον κόσμο με το τραγικό τέλος του προ πεντηκονταετίας.

4ον «Έγινε μια μικρή σιωπή. Ο Ροδόλφος παραξενευόταν. Για ν' ακούη το κουβεντιολόι αυτής της κοπέλλας, την είχε φέρει στο παλάτι. Ήταν νεώ. Έκείνη τον αγαπούσε. Έκείνος την εύρισκε επίθυμη. Κι' όμως έβλεπαν να κουβεντιάσουν σαν δυο καλοί φίλοι. Ου μίλησε το φίλο του, τον κόμητα Χόγιος πού, κυνικά, ζητούσε από τις γυναίκες, το μοναδικό πρόμα πού, κατά τη γνώμη του είναι σέ θέσι να δώσουν. Οι ελεύθερες ώρες του, καθώς και οι ελεύθερες ώρες της δεσποινίδας Βετοέρα ήταν λιγοστές κι' ο πολύτιμος χρόνος αυτής της έπισκέψεως περνούσε.

Ο Ροδόλφος κύτταξε τη Μαρία. Ή σύγχυση πρόσθετε μια ακόμη γοητεία στο νεανικό της πρόσωπο. Ο Ροδόλφος έννοιζε την ακατανίκητη επίθυμια να την πάρη στην αγκαλιά του, να φιλήση τα δροσερά αυτά χείλη, να αισθανθή την πίεσι αυτού του παρρηλικού κορμιού πάνω στο δικό του. Κάτω από την επίπρεση του πόθου, σηκώθηκε και, χρησιμοποιώντας τα λόγια που σε παρόμοιες στιγμές είχε πη σε άλλες γυναίκες:

—Τί σκέπτομαι; Δε σας ζήτησα καν να δγάλετε τη γούνα σας. Κι' όμως εδώ μέσα κάνει ζέστη. Κι' έπειτα, δε θα μού δείξετε τα μαλλιά σας; Είναι, όπως μού είπαν, υπέροχα.

—Ευχαριστώ, είπε η Μαρία ενώ σηκωνόταν.

Ζητούσε ένα καθρέφτη.

—Δεν υπάρχει καθρέφτης εδώ, είπε γελώντας. Τόσο λίγο κοκέτης είσαστε!

—Περάστε δίπλα απάντησε ο Ροδόλφος δείχνοντάς της την ανοιχτή πόρτα της κρεβατοκάμαρας του.

Η Μαρία μπήκε. Το δωμάτιο ήταν μικρό και απλό. Σε μια γωνιά βρισκόταν ένα στενό κρεβάτι.

—Εδώ κοιμόσαστε; «Ω, η φαντασία των κοριτσιών! Φανταζόμουν ότι θα είχατε ένα μεγάλο δωμάτιο μ' ένα χρυσοποίκιλο κρεβάτι στη μέση.

Ο Ροδόλφος γέλασε.

—Δεν γελαστήκατε. Ύπαρχει ένα τέτοιο κρεβάτι, προτιμώ όμως χίλιες φορές έταυτο εδώ, όπου βρίσκομαι μόνος τώρα κι' ένα χρόνο.

Η Μαρία πλησίασε στον καθρέφτη. Ο Ροδόλφος την ακολουθούσε δέμα προς δέμα, πολύ κοντά της.

—Θα έχω τσουλούφια, είπε η κοπέλλα, δεν θα σας άρεσω. Έβγαλε το καπέλο της. Ή μάζα των μαύρων μαλλιών της με τις γαλάζιες ανταύγειες, πρόσθε, ήταν μαζεμένα πάνω στο στέρεο.

Η Μαρία έβγαλε το πανωφόρι της. Ο Ροδόλφος την πλησίασε ακόμα περισσότερο για να τη βοηθήση. Την άγγιζε από το ους ώς τα γόνατα. Ο καθρέφτης τους έστελνε την εικόνα τους. Τα μάτια του Ρο-

δόλφου πετούσαν φλόγες. Τα καθάρια μάτια της Μαρίας χαμογελούσαν. Έκείνος διάβαζε στα μάτια αυτού του παιδιού, που κοιτούσε σχεδόν στην αγκαλιά του, εμπιστοσύνη, άθωα χαρά. Η Μαρία δεν φοβόταν τίποτα. Έκείνος δεν θα της έκανε κακό...

Έκείνη τη στιγμή η Μαρία ακούμπησε ελαφρά πάνω στον πρίγκηπα μέσα σε μια κίνησι τόσο αγνή, που αυτός αναστήθηκε και τα χαρκτηριστικά του συσπάστηκαν. Μέσα του γινόταν μάχη. Ξαφνικά άκουα κρύνθηκε από αυτήν απότομα.

Η Μαρία τον κυτούσε. Άννησσε, έτρεξε κοντά του.

—Τί συμβαίνει; Τί έχετε; —Μια μικρή αδιαθεσία... Είμαι κουτό... Μου πέρασε όμως. Για όλα αυτά φταίτε εσείς.

Χαμογελούσε. Η Μαρία καθυσάσε. Ο Ροδόλφος έκανε ακόμα μερικά δέματα μέσα στο δωμάτιο και πλησιάζοντας πάλι την κοπέλλα, της πήρε τα δυο της χέρια και κινδυνεύοντας την βαθεία στα μάτια, τη ρώτησε:

—Κάνετε συχνά θαύματα; Η Μαρία, παραξενεμένη, δεν ήξερε τί ν' απαντήση. Μά το πρόσωπο του Ροδόλφου ήταν χαρούμενο, ζωρό.

Την τράβηξε στο σαλόνι. Την έβαλε να καθήση στον καναπέ, της έδωσε ένα ποτήρι πορτό και κάθισε χαμό, στα πόδια της. Μιλούσε αυτός τώρα για όλα και για τίποτα μ' ένα κέφι που ένθουσίαζε τη Μαρία. Φάνταζε πιο νέος, η ρυτίδα ανάμεσα στα φρύδια του είχε εξαφανισθή. Ξαφνικά, σταμάτησε και είπε:

—Δεν έχετε τίποτα να μου ζητήσετε;

Η Μαρία τον κύτταξε παραξενεμένη.

—Ναι, εξακολούθησε ο Ροδόλφος, όλοι οι άνθρωποι που με πλησιάζουν έχουν κάτι να μου ζητήσουν: άλλος μια θέσι, άλλος χρήματα, άλλος μια παρασημοφορία. Λοιπόν, θέλω να μάθω τι ζητάει η πιο όμορφη κοπέλλα που ήρθε ποτέ στο παλάτι.

—Μά δεν θέλω τίποτα, είπε η Μαρία, δεν έχω σήμερα τί, επιθυμώ;

—Έγω όμως σας σκέφθηκα. Πήγε στο γραφείο του, άνοιξε ένα συρτάρι και ξαναγύρισε κοντά στη Μαρία μ' ένα κουτάκι, που της έδωσε.

Παραξενεμένη η Μαρία, κυτούσε μια το Ροδόλφο και μια το κουτάκι.

—Ανοίξτε το λοιπόν. Δεν είσαστε περίεργη;

Η Μαρία άνοιξε το κουτί.

—Ω, τί όμορφο δαχτυλίδι, είπε. Ένα λαφείρι και διαμάντια μ'ά δεν μπορώ να το κρατήσω...

Ω! Θα ήθελα πολύ να το πάρω, είπε άμεσως κάνοντας τη σκέψη ότι πιθανόν ο Ροδόλφος να σχημάτιζε άλλη γνώμη για τα αισθήματά της αν όμως το δει η μαμά!...

—Πριν άρνηθήτε να το πά-

ρετε θέλετε να δητε τί είναι γραμμένο από μέσα; είπε ο Ροδόλφος.

Η Μαρία πήρε το δαχτυλίδι και διάβασε: «12 Απριλίου 1888».

—Είναι δυνατόν; είπε ζωηρά, σηκώνοντας τα μάτια της προς τον Ροδόλφο. Δεν μπορώ να το πιστέψω...

—Δεν θυμόσαστε εσείς μονάχα τις ήμερομηνίες. —Είμαι πολύ εύτυχισμένη!, εξακολούθησε η Μαρία απολαύοντας το χέρι του Ροδόλφου. Αυτό το δαχτυλίδι, θα το φοράω κάθε βράδυ στην κάμαρά μου όταν προσεύχομαι για σας, και όλη τη νύχτα και θα σας βλέπω τότε στ' όνειρό μου...

Χάιδεψε ελαφρά τον πρίγκηπα που ήταν καθισμένος στα πόδια της, ανακατεύοντας στα χόδια της σύντομες τρυφερές φράσεις: «Τί καλός που είσαστε! Πόσο σας αγαπώ!»

Έκείνη τη στιγμή ακούστηκε ένας μικρός κρότος στην πόρτα. Ο Ροδόλφος αναπήδησε.

—Είναι ο υπηρέτης μου που με ειδοποιεί. Πρέπει, δυστυχώς, να χωρίσουμε. Είναι να πάω σ' ένα επίσημο γεύμα... Καλά, Λόσκι, φώναξε, σ' ακούω.

Στράφηκε προς τη Μαρία.

—Τί να σας πω; Μια μάγισσα ήρθε εδώ, η μάγισσα που όνειρευόμουν όταν ήμουν μικρό παιδί. Ήταν όμορφη και καλή, όπως εσείς. Άγγιξε να δυστυχισμένο με τη θεογούλα της κι' αυτός ξεχούσε άμέσως τη δυστυχία του.

Ο Ροδόλφος βοηθούσε τη Μαρία να φορέση τη γούνα της.

—Από τη στιγμή που ήρθατε άλλαξε η ατμόσφαιρα αυτής της κάμαρας. Στο παλάτι βρισκόμαστε. Δεν έχω καμιά έγνοια, δεν είμαι πιά δυστυχισμένος.

Ήταν η δεύτερη φορά που έλεγε αυτή τη λέξη και πού άθελά του έτόνιζε. Η Μαρία ανατρίχιασε. Το πρόσωπο του Ροδόλφου είχε αλλάξει. Ήταν χλωμός, τα μάτια του εξέφραζαν αγωνία.

—Φεύγετε!, μουμούρισε. Ύποσχεθήτε μου ότι θα ξανάρθετε...από το οίκτο.

Η φράση ήταν αναπάντεχη, τόσο γι' αυτόν όσο και για κείνην. Ο Ροδόλφος ταραχτηκε. Δεν ήταν πιά κύριος του εαυτού του. Για να κούνη τη συγκίνησι του, πήρε τη Μαρία στην αγκαλιά του και ακούμπησε το κεφάλι του στον ώμο της νέας. Η Μαρία ένιωθε πάνω στο λαιμό της τη γρήγορη ανάσα του πρίγκηπα.

—Μη μ' αφήνετε μόνον, μουρούρισε, δεν έξερε πόσο σας έχω ανάγκη.

Η φωνή του, που ήταν έτοιμη να γίνη λυγμός, είχε ένα τόνο ταπεινό, ίκετευτικό. Ο διάδοχος μιας μεγάλης αυτοκρατορίας, μιλούσε έτσι σε μια κοπέλλα δεκαεφτά χρονών; Η Μαρία συγκινήθηκε και τα μάτια της δάκρυσαν.

—Είμαι δική σας, αγαπημέ-νε μου, για πάντα. Καντε με, ό,τι θέλετε.

Ο Ροδόλφος είχε συνέλθει. Με φωνή άχρωμη, ντροπισμέ-νος για την αδυναμία του, είπε:

—Φεύγω αύριο για τη Βού-δα. Θα μείνω εκεί πέντε μερες. Κατόπιν θα πάρω μέρος σ' ένα κυνήγι στο δάσος της Βιέννης, στο Μάγιερλιγκ. Μά στο τέλος της έβδομάδος, θα είμαι εδώ. Τότε, σας παρακαλώ να ξαναϊδωθούμε. Ή εσδέλφου μου θα τα κανονίσω... Ο Λόσεκ θα σας οδηγήση κοντά της. Πρέπει, τώρα να φύγω.

Τα έλεγε αυτά με το ύφος ανθρώπου διαστικού. Έσπρωξε την πόρτα του σαλονιού. Ο Λόσεκ βρισκόταν εκεί.

*

Η έβδομάδα πέρασε για τη Μαρία μέσα σ' ένα ανακάτεμα αγωνίας και ευτυχίας. Τέλος, την Παρασκευή, ευφάνιστηκε στο σπίτι της η κόμηςσα Λα-ρις, πού μ' ένα νόημα της έδω-σε να καταλάβη ότι ο πρίγκη-πας ζητούσε να τη δει.

Μπορώ αύριο το απόγευ-μα να πάω μαζί μου τη Μα-ρία; είπε η κόμηςσα στη δε-σώνη Βεττέρα. Έχω να κάνω μερικά ψώνια στα μαγαζιά και θέλω να μου δώση το γούστο της.

Η δαρώνη Βεττέρα έφερε μερικές δυσκολίες στην αρχή, όχι γιατί είχε υποφιασθή τι-πτα, αλλά γιατί είχε κανονί-σει να δει η ίδια την έπομένη το απόγευμα με την κόρη της, στο τέλος όμως υπεχώρησε.

Κι' έτσι η Μαρία ξαναπήγε στο παλάτι. Αφίνοντας την στη μικρή σιδερένια πόρτα, η κόμηςσα της είπε σε τόνο λί-γο ειρωνικό:

—Είσαστε μεγάλη τώ-ρα, Μαρία, και μπορώ να σας αφή-σω να πάτε μόνη.

Καθώς βάδιζε στο μεγάλο διάδρομο που οδηγούσε στο ι-διαίτερο διαμέρισμα του διαδό-χου, η Μαρία σκεπτόταν τη φράσι της κόμηςσας: «Τώρα πιά είσαστε μεγάλη». Τί έν-νοούσε; Χωρίς να θέλη η Μαρία κοκκίνησε λίγο.

Το μικρό σαλόνι, όπου την έμπαζε ο Λόσεκ, ήταν άδειο.

Ο πρίγκηπας θα έρθη ά-μέσως, είπε ο Λόσεκ καθώς έ-βγαине.

Το σαλόνι ήταν γεμάτο λευ-κά χρυσάνθεμα. Ή λειπή αυτή έκδηλωςι απέναντι στο πρόσω-πο της συνεκίνησε τη Μαρία.

«Ανάμεσα στις τόσες του ά-σχολίες, είχε καιρό το σκε-φθή κι' αυτό! Ή νεκροκεφαλή στη μέση του τραπεζιού κύτα-ζε με τα χαώδη μάτια της. Ή Μαρία πλησίασε. Δε μπορούσε να συνθήση στην ιδέα ότι ο Ροδόλφος ζούσε μ' αυτήν τη καθημερινή γειννίασι του θά-νατου. Κι' αυτό το πιστόλι που βρισκόταν πάντα εκεί! Σύντρο-φοι άποτρόπαιοι.

Όστόσο πήρε θάρρος και ά-κούμπησε το χέρι της πάνω στο γυαλιστερό κρανίο. Ή παγερό-της του την έκανε ν' αναρρι-γήςη.

—Δεν το φοβόσαστε αυτό το κεφάλι; είπε μια φωνή πίσω της.

Η Μαρία αναπήδησε. Ο πρίγκηπας την είχε πλησιάσει χωρίς να τον αντιληφθή. Ήταν σήμερος με πολιτικά. Η Μαρία

δεν τον είχε δει ποτέ της έτσι. Μια έκπληξι!

—Παρ' όλίγο να μ' έσας γνω-ρίσω, τού είπε.

—Τότε πάω να φορέσω τη στολή μου, της απάντησε.

Η Μαρία τον εξέτασε.

—Όχι, μείνετε. Σας αγαπώ κι' έτσι.

Την έσφιξε επάνω του.

—Μια ήλιαχτίδα μπαίνει μαζί σας μέσα σ' αυτό το τόσο μελαγχολικό σαλόνι.

—Ζήτε με πολύ κακή συν-τροφιά, είπε η Μαρία, δείχνον-τας τη νεκροκεφαλή. Κι' επί-πλέον αυτό εδώ!

—Εδειχνε το πιστόλι.

Ο Ροδόλφος ανασήκωσε τους ώμους του.

—Είναι ζήτημα ασφαλούς, είπε. Όσο για τη νεκροκεφα-λή, δεν έχει τίποτα το τρομα-κτικό, σας δεδιώνω. Αυτός στον οποίον ανήκε, ήταν πολύ δυστυχισμένος...

—Τον γνωρίζετε; ρώτησε η Μαρία ανήσυχη.

—Μά όχι, θέλω να πω ότι ήταν ένας δυστυχισμένος, όπως όλοι εμείς. Είχε μια γυναίκα φωνακλού, χαλασμένα δόντια, και ένα σωρό σκοτούρες. Και μια μέρα απαλλάχτηκε από τη φωνακλού γυναίκα του, τις σκο-τούρες του, τα πάντα... Το βρι-σκετε αυτό τρομερό; Δεν υπά-ρχει τίποτα το πιο καθησυχ-αστικό...

Έσκυψε πάνω στη Μαρία και είδε τα γαλανά της μάτια που του χαμογελούσαν.

—Ας τ' αφήσουμε αυτά, εί-πε. Μου χρειάζονται για τις ώ-ρες της μοναξιάς μου, όταν δεν μπορώ να κατατάξω το όμορφο και φρέσκο πρόσωπό σας.

Παρέσυρε τη Μαρία πάνω στον καναπέ, τη δόδησε να βγάλη το πανωφόρι της και το καπέλο της.

—Εδώ είναι το βασίλειό σας, και εγώ είμαι ο υπήκοός σας. Το αντιληφθήκατε καλά την προηγούμενη φορά. Δεν θα κάνω ποτέ τίποτα εναντίον της θελήσεώς σας. Είσαστε εδώ ά-πόλυτα ασφαλής.

Μιά ώρα πέρασε έτσι σ'ά σ'έ όνειρο. Ποτέ του ο Ροδόλφος δεν ήταν τόσο χαρούμενος. Μι-λούσε για τη φύσι και για τα δάση.

—Ω, όποιος δε γνώρισε τα δάση δε γνώρισε τίποτα. Κρύ-βουν ένα μυστήριο που δεν ύ-πάρχει πουθενά. Έχουν ζωή, έχουν ψυχή, τα δάση.

Όταν τελείωσε, η Μαρία τού είπε:

—Δεν μπορείτε να με πάρε-τε μια φορά στο δάσος; Δεν είναι μακριά από τη Βιέννη.

—Αν είχατε διαθέσιμες δυο ώ-ρες... Μά σας ζητάω πολλά... Έξέ άλλου, τώρα το χειμώνα δεν θάβναι τόσο ωραίο το δάσος.

—Το δάσος είναι πάντα ό-μορφο, σε οποιαδήποτε εποχή. Μόνο πού η όμορφιά του είναι διαφορετική. Ναι, θα πάμε μα-ζί στο δάσος της Βιέννης.

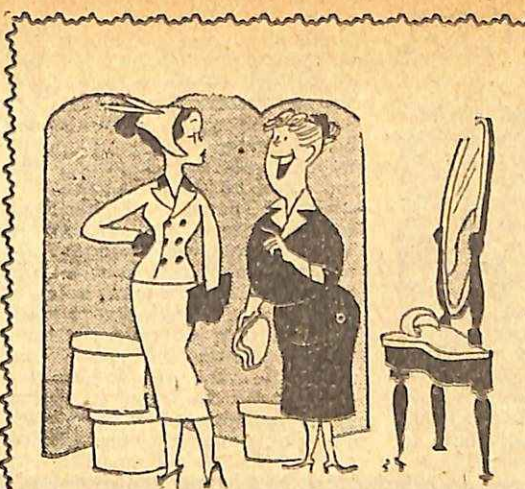
—Και θα χαθούμε! Θα φε-δάμναι και θα σφίγγωμαι πάνω σας.

—Και δεν θα επιστρέψουμε ποτέ!

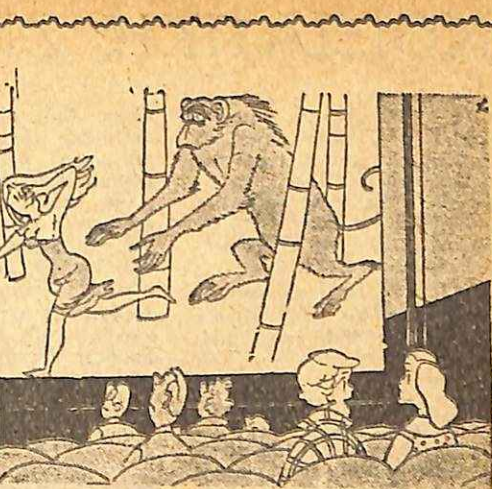
Πέρασαν όλο το απόγευμα κουβεντιάζοντας έτσι. Όταν ήρθε η στιγμή να χωρίσουν, η Μαρία ανεφώνησε:

—Μά, μόλις ήθα!

Ο Ροδόλφος κύτταξε το ρο-λόϊ του και δεν πίστευε στα μάτια του.



ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ
— Αυτό το καπελάκι έχει και άλλο ένα προσόν: σας φράζει τ' αυτιά και δεν ακούτε το κουτσομπολιό που γίνε-ται εις βάρος σας...



ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ...
— Άλήθεια, κάτι που έχασα να σου πώ: Ο προϊστάμενός μου είναι έ-ρωτευμένος μαζί μου!...

—Είναι δυνατόν να πέρασαν κιόλας δυο ώρες;

Η Μαρία ήταν έτοιμη να κλάψη. Ποιός έξερε πότε πάλι θα είχαν την ευκαιρία να ξα-ναϊδωθούν.

*

Μιά δολόκληρη έβδομάδα ο Ροδόλφος ή έλειπε από τη Βι-έννη ή ήταν άπασχολημένος σε διάφορες κοινωνικές ή πολιτικές υποχρεώσεις. Το σπίτι της της φαινόταν της Μαρίας σ'ά φυ-λακή. Μόνη της παρηγοριά ή-ταν τα γράμματα του Ροδόλ-φου, που αυτός της απήλυθε στο όνομα της παραμύθιας της.

Ο πρίγκηπας της έγραψε από την Πράγα δυο λόγια που άξι-ζαν δολόκληρο τόμο:

«Πώς θα ήζω χωρίς εσάς;»

Το δεύτερο ήταν από τη Βι-έννη. Το περιεχόμενο του ήταν μελαγχολικό. Η Μαρία ή-ταν παρηγορημένη για στενοχώριες τις οποίες όμως δεν καθώριζε και η Μαρία δεν μπορούσε να μαντέψη. Ή γυναίκα του ίσως!

Η Μαρία την απεχθανόταν τώ-ρα. Τί ήταν αυτή η Βελγία που δεν ήξερε να χαρίση την ευτυχία στον πιο αξιολάτρευτο άντρα; Ένα χρόνο τώρα άπει-λούσε να τον εγκαταλείψη. Μα-κάρι να ξαναγύριζε στο Βέλγιο. Τότε η πονεμένη ρυτίδα ανά-μεσα στα φρύδια του Ροδόλ-φου δεν θα γούρσε να εξαφανί-σση!

Η Μαρία απάντησε στα δυο γράμματα:

«Σας αγαπώ, έλεγε, και εί-μαι δυστυχισμένη. Πας να το εξηγήσω αυτό; Θα ήθελα να ή-μουν το πών γι'ά σας και είμαι τόσο λίγο...»

Και στο άλλο:

«Στενοχωριέμαι όταν λείπε-τε από τη Βιέννη. Αν σας συ-νέδαμε τίποτα, τί θα γινό-μουν;...»

Είδε ώστόσο που πρίγκηπα στην Όπερα όπου έπαιζαν «Τριστάν και Υζόλδη». Εκεί-νο το βράδυ όμως έγινε πιο δυσ-τυχισμένη, γιατί αντιληφθηκε πόση απόστασι τη χώριζε από τον άντρα που αγαπούσε. Το θεωρεί το ήταν πολύ κοντά στο θεωρείο του πρίγκηπα κι' όμως δεν μπορούσε, μήτε να τον χαρείσση, μήτε να τού μι-λήση. Αγαπιότανεσάν κι' όμως

δεν μπορούσαν να βλέπνται παρά κυφά. Τί μέλλον!

Στη σκηνή, ο Τριστάνος πέ-θαινε εγκαταλελειμένος. Ή Μα-ρία έβλεπε τα μάτια του πρίγ-κηπα να λείπουν στο χλωμό πρόσωπό του.

Η Μαρία ήταν τρομοκρατη-μένη. Τί του συνέβαινε του Ρο-δόλφου;... Είχε πυρετό, βάπε-φε άρρωστος... Δεν τολμούσε να τον διακόψη. Έπρεπε ωστό-σο να τον καθησυχάση...

Χωρίς να πη λέξη, ενώ βάδι-ζαν, τού έπιασε το χέρι. Ή έ-παφή μ' αυτό το δροσερό χέρι επέδρασε ευεργετικά πάνω στον πρίγκηπα. Σιγά, σιγά, ή-έρμωσε. Τέλος, σώπασε. Ή Μα-ρία έβλεπε όλη της την αγάπη σ' αυτό το χέρι που έσφιγγε το χέρι του Ροδόλφου. ΄Ετσι, βρυθά, τού έλεγε πόσο τον έ-λάτρευε. Πιότερο ακόμα κι' απ' τη ζωή, ως το θάνατο.

Η νύχτα τους αγκάλιαζε. Κάθε τόσο ένα κλαδί τους χτυ-πούσε στο πρόσωπο.

—Πρέπει να χωρίσουμε, Μα-ρία, είπε ο Ροδόλφος, τρυφερά. Το Πράγερ τη νύχτα είναι πιο επικίνδυνο από το δάσος.

Βγήκαν στο έξωφωτο.

Το κουπέ της κόμηςσας είναι εκεί, είπε, δείχνοντας σε μικρή απόστασι τα αναμμένα φώτα ενός άμαξιο. Είμαι κα-λός οδηγός... Αυτό μονάχα να σκέπτεσθε και συγχωρέστε με.

Έτρεμε ακόμα. Ξαφνικά, άρπαξε την κοπέλλα μέσα στην αγκαλιά του και για πρώτη φο-ρά τη φίλησε με πάθος στα χείλη.

Η Μαρία πήγε μόνη της ως τ' άμαξι. Το φιλή του Ροδόλφου την έκαψε. Ή φωτιά που της είχε άναψει, δεν έσβηκε ποτέ.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

ΠΟΥΡΑ ΓΙΑ ΚΥΡΙΕΣ

Στην αμερικανική αγορά έ-καναν την εμφάνισή τους ειδικά πουρά για... κυρίες. Είναι εξ ίσου βαρεία και μεγάλα με τα κανονικά «άνδρικά» πουρά, ή μόνη δε διαφορά των είναι ότι έχουν ταινίες διαφόρων χρωμάτων εις τρόπον ώστε να είναι «ασορτί» με τα φορέμα-τα των καπνιστριών.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΖΑΚΕΤΑ

ΥΛΙΚΑ: 600 γραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ-ΖΑΦΙΡ μπέζ ή σε περδάν. 7 κουμπιά φιλιτρί-σνια. Βελόνες Νο 2 και Νο 3. ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λά-στιχο 1+1π=1π καλή, 1π ά-νάποδη. Ζέρσευ = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. Θα βάλετε 15π και θα πλέξετε 21 βελόνες.

Πλάτη

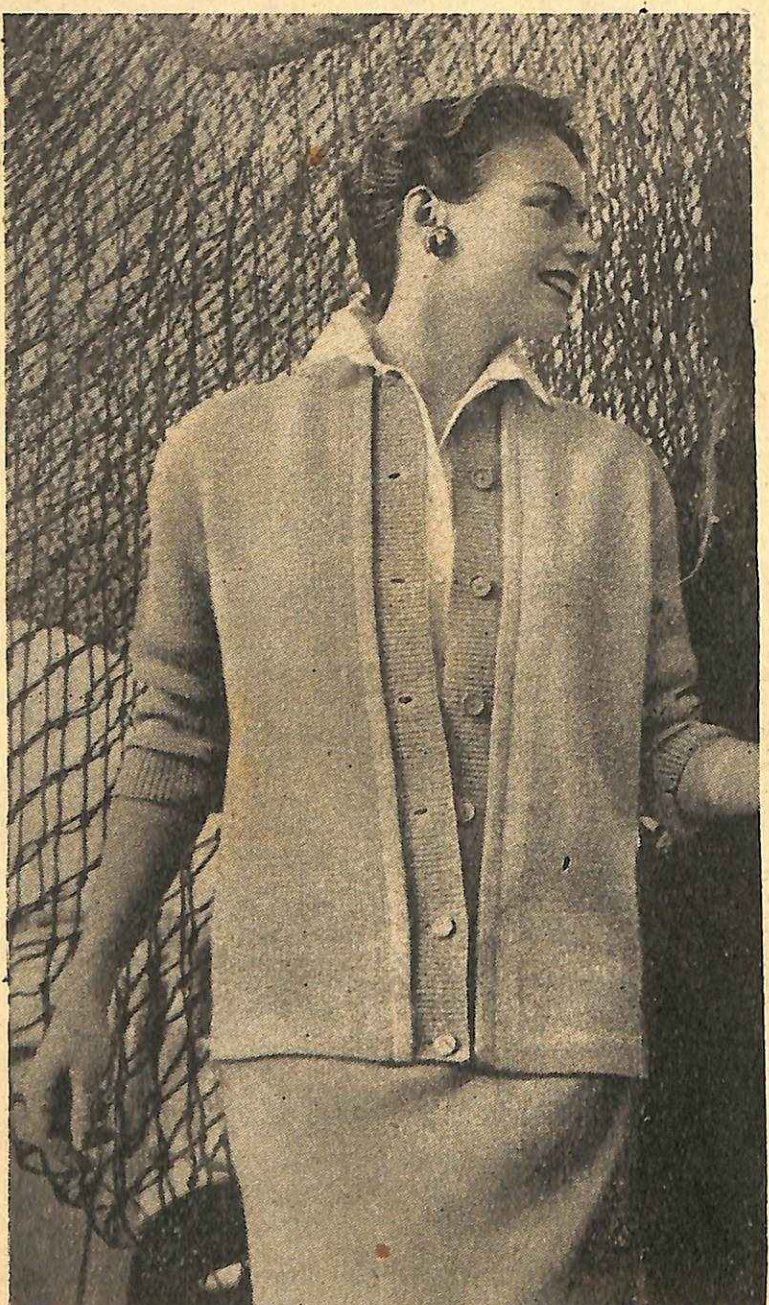
Βάλετε 138 π στις βελόνες Νο 3 και αρχίσετε με ζέρσευ. Πλέξετε 8 εκατ. Ίσια και βά-λετε 1π σε κάθε μεριά, μετά τα 8 εκατ. Θα συνεχίσετε να δά-ζετε από 1π σε κάθε μεριά κάθε 5 εκατ. (6 φορές). Σε γενικό μήκος 41½ εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κα-τά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύ-τερη βελόνα θα κλείνετε σε κά-θε μεριά: από 2π (3 φορές) και από 1π (4 φορές). Κατό-πιν θα συνεχίσετε να κλείνετε κάθε 4 βελόνες και στις δυο μεριές από: 1π (2 φορές). Σε γενικό μήκος 51½ εκατ. Θα δά-ζετε από 1π σε κάθε μεριά κάθε 1½ εκατ. (6 φορές). Σε 60 εκατ. γενικό μήκος δά-ζε-τε ένα σημάδι στον πρώτο και τελευταίο πόντο των 68 μεσαί-ων πόντων. Κάθε 2 εκατ. θα πλέκετε μαζί τον πόντο πρό-του σημαδιού που δά-ζατε και τον τελευταίο πόντο με το ση-μάδι με τον άμεσως επόμενο πόντο. Θα επαναλάβετε αυτά τα κλεισίματα (3 φορές). Ταυ-τοχρόνως και σε 60½ εκατ. γε-νικό μήκος θα σχηματίσετε τους ώμους κατά τον εξής τρό-πο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά από 3π (12 φορές) και από 2π (4 φο-ρές). Με το τελευταίο κλείσι-μο θα κλείσετε ταυτοχρόνως και τους 14 μεσαίους πόντους (ντεκολτέ). Η κάθε μεριά θα πλεχθῇ χωριστά. Συνεχίσετε το πλέξιμο με τους πόντους της μίας μεριάς. Στη μεριά του ντεκολτέ θα συνεχίσετε να κλεί-νετε κάθε δεύτερη βελόνα: 5π (2 φορές) και ταυτοχρόνως θα συνεχίσετε να κλείνετε στον ώ-μο κάθε δεύτερη βελόνα 2π (3 φορές). Πλέξετε και την άλλη μεριά κατά τον ίδιο τρόπο.

Δεξί μπροστινό

Βάλετε 78π στις βελόνες Νο 3 και αρχίσετε με ζέρσευ. Σε 3 εκατ. από την αρχή (στρί-φωμα) προσθέσετε στη δεξιά μεριά της βελόνας σας έχοντας την καλή μεριά του ζέρσευ προς εσάς 10π (μόστρα). Συ-νεχίσετε το πλέξιμο με το ζέρ-σευ.

Σε 10½ εκατ. από την άρ-χή θα βάλετε στην αριστερή μεριά ανοίγματα κατά τον έ-ξής τρόπο: Κάθε 7½ εκατ. θα δά-ζετε 1π (4 φορές). Σε γε-νικό μήκος 40½ εκατ. της α-ριστερής ραφής θα πλέξετε κα-τά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύ-τερη βελόνα θ' άφινετε στην α-ριστερή μεριά τους 6 τελευταί-ους πόντους άπλεκτους (6 φο-ρές). Στην επόμενη βελόνα με-τά το τελευταίο άφισμα θα πλέξετε από την καλή μεριά όλους τους πόντους ως το τέ-λος. Κατ' αυτόν τον τρόπο σχη-ματίσατε την πένσα του στή-θους. Σε γενικό μήκος 44½

εκατ. (το μήκος θα το υπο-λογίζετε πάντοτε στην αριστε-ρή ραφή) θα σχηματίσετε τη μασχάλη κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλεί-νετε στην αριστερή μεριά: 4π, 3π (3 φορές), 2π (5 φορές) και 1π (3 φορές). Σε γενικό μήκος 52½ εκατ. θα δά-ζετε ανοίγματα στη μεριά της μασ-χάλης κάθε 4 βελόνες 1π (10 φορές). Κατόπιν και σε 62 έ-κατ. γενικό μήκος θα κλείνε-τε στην ίδια μεριά κατά την έ-ξής σειρά: Κάθε δεύτερη βελό-να: * 2π, 3π. *Επαναλάβετε ά-



πό * 4 φορές και θα εξακολου-θήσετε να κλείνετε κάθε δεύ-τερη βελόνα 3π (9 φορές). Σύ-νολον 52 κλεισίματα (ώμους). Ταυτοχρόνως και σε γενικό μή-κος 63 εκατ. βάλετε μία κλω-στή για σημάδι στο τελευταίο πόντο της δεξιάς μεριάς. Κα-τόπιν θα δά-ζετε ανοίγματα στην δεξιά μεριά κατά τον έ-ξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελό-να θα δά-ζετε στη δεξιά με-ριά μετά το σημάδι: 3π (2 φο

ρές), 2π (2 φορές) και 1π. Κάθε 4 βελόνες θα συνεχίσετε να δά-ζετε 1π (2 φορές). Κα-τόπιν και σε 65 εκατ. γενικό μήκος δά-ζετε ένα σημάδι, πά-νω από το προηγούμενο σημά-δι. Άφήστε να περιμένουν οι πόντοι πρό του σημαδιού και 6π μετά το σημάδι πρὸς την αριστερή μεριά και κλείστε τους επόμενους 6π (ντεκολτέ). Τους πόντους που άφήσατε ά-πλεκτους περάσατέ τους σε μία παραμάνα και άφήσατέ τους να περιμένουν. Συνεχίστε το πλέ-ξιμο με τους πόντους της αρι-στερής μεριάς. Σε γενικό μή-κος 65 εκατ. της δεξιάς με-ριάς (στην αριστερή θα έχετε γενικό μήκος 69½ εκατ.) θα συνεχίσετε να κλείνετε ταυτο-

χρόνως για τον ώμο κάθε δεύ-τερη βελόνα 3π ως το τέλος. Στη μεριά του ντεκολτέ θα κλεί-νετε 3π κάθε δεύτερη βελόνα (2 φορές), 2π (2 φορές), 1π (2 φορές). Πλέξετε και τους πόν-τους που έχετε και περιμένουν κατὰ τον εξής τρόπο: Στη δε-ξιά μεριά αυτών των πόντων θα συνεχίσετε να δά-ζετε τον 1π κάθε 4 βελόνες και στην αριστερή μεριά θα κλείνετε κά-

θε δεύτερη βελόνα: 3π (2 φο-ρές), 2π (2 φορές), 1π και κάθε 4 βελόνες 1π (2 φορές). Πλέξετε και τ' αριστερό μπρο-στινό κατὰ τον ίδιο τρόπο άν-τικρυστό.

Μανίκι

Βάλετε 78π στις βελόνες Νο 3 και αρχίσετε με ζέρσευ. Σε 3½ εκατ. από την αρχή θα δά-ζετε 1π σε κάθε μεριά κάθε 2 εκατ. περίπου (15 φορές). Σε γενικό μήκος 30 εκατ. θα κλεί-νετε κάθε δεύτερη βελόνα σε κάθε μεριά: 3π (3 φορές), 2π (7 φορές), 1π (4 φορές), 2π (3 φορές), 3π, 4π, 5π, και τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά. Πλέξετε και τ' άλλο μανίκι κατὰ τον ίδιο τρόπο.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΦΑΣΑ ΝΤΕ-ΚΟΛΤΕ ΠΛΑΤΗΣ

Βάλετε 12π στις βελόνες Νο 3 και άρ-χίσετε με ζέρσευ. Κάθε δεύ-τερη βελόνα θα δά-ζετε σε κάθε μεριά 5π (2 φορές), 4π, 3π (2 φορές) και 2π. Κατόπιν θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα σε κάθε μεριά: 3π και από 2π (3 φορές). Σε 3 εκατ. ά-πό την αρχή θα κλείσετε τους 14 μεσαίους πόντους σε μία φορά. Κάθε μεριά θα πλεχθῇ χωριστά. Τους πόντους της μίας μεριάς περάσατέ τους σε μία παραμάνα και άφήσατέ τους να περιμένουν. Συνεχί-στε το πλέξιμο με τους πόντους της άλλης μεριάς κατὰ τον έ-ξής τρόπο: Στην έσωτερική μεριά θα κλείνετε κάθε δεύ-τερη βελόνα: 5π (2 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείσατέ τους σε μία φορά. Πλέξετε και τους πόντους που έχετε και πε-ριμένουν κατὰ τον ίδιο τρόπο.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΗ ΦΑΣΑ

Βά-λετε 240π στις βελόνες Νο 2 και αρχίσετε με λάστιχο 1+1π. Σε 3 εκατ. από την αρχή θα σχηματίσετε 7 κουμπότρυπες καθετες κατὰ τον εξής τρόπο: Πλέξετε 6π 1½ εκατ. ύψος και άφήσατέ τους να περιμένουν. Κατόπιν συνεχίστε να πλέκετε ανά 38π 1½ εκατ. 6 φορές. Πλέξετε και τους 6 τελευταί-ους πόντους 1½ εκατ. Συνεχί-σετε το πλέξιμο με όλους τους πόντους. Σε 6½ εκατ. φάρδος από την αρχή κλείσατε τους πόντους όπως τους βρίσκατε δηλ. καλή, με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Πλέξετε μία άλ-λη την ίδια φάσα χωρίς κου-μπότρυπες.

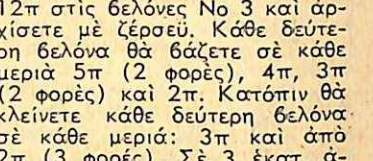
ΦΑΣΑ ΜΑΝΙΚΙΩΝ

Θα πλέ-ξετε δυο ίδιες φάσες. Βάλετε 104π για την κάθε μία στις βελόνες Νο 2 και αρχίσετε με λάστιχο 1+1π. Θα κλείσατε τους πόντους σας όπως τους βρίσκατε σε 6 εκατ. ύψος.

Έφορμωγή

Σιδερώστε τα κομμάτια του πλεκτού σας μόνο με το ζέρ-σευ από την ανάποδη μεριά του πλεκτού σας με νωπό πανί. Ράψτε τους ώμους και τις πλαινές ραφές. Τσακίστε τις μόστρες πρὸς την καλή μεριά και ράψτε τις στο πάνω μέ-ρος με στριφτό. Ενώσατε σε κάθε άκρη την κάθε άκρη του έσωτερικού κομματιού του ντε-κολτέ της πλάτης και ράψτε το στο ντεκολτέ κατὰ τον ίδιο τρόπο όπως και το προηγού-μενο μέρος του ντεκολτέ με τη μόστρα. Γυρίστε τις μόστρες και το έσωτερικό κομμάτι του ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στη σελίδα 65.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ



ΞΑΦΝΙΑΣΜΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ

ΚΑΜΠΟΥΡΙΑΣ ΜΕΝΟΣ, μονόπαντος, με μία έξ-φορμα μεταξύ άπλεισι-ών και ύποταγής στο μοι-ραίο, κυματίζοντας άργὰ και ουσμικά σὰ γέρινη σαραβλια-σμένη καρδονιάρη μουνα, περπατούσε προχθές στο πεζο-δόμιο της οδού Άκαδημίας ο φίλος μου ο Παντελής Περικά-λης. Τὰ χέρια του κρεμασμένα και άτωνα, άργοςάλευον πότε-πότε κ' έφταναν ως τους γο-φούς με τις παλάμες άπλωμέ-νες. Κοντοστεκόταν τότε, στη-ριζόμενος σχεδόν με το ένα πό-δι πιάνοντας τη μέση του με τὰ δυο του χέρια, και κουνούσε το κεφάλι του μουρμουρίζοντας: Κι' ύστερα ξανάριζε τό... λι-κιστικό του βάδιμα...

—Σίγα τ' αυγά (!). Του πέ-ταξε ένας μικρός «έδγα» περ-νώντας φουλ με το στολισμένο μπουτίλιε γάλα και ντενεκέδες ποδηλάτο του. Άνθ παλάμες όρ-θάνουχτες άπλώθηκαν πρὸς το μέρος του (φάσχελα τὰ λέμε στον τόπο μας) κ' ο φίλος μου, ό κατὰ πάντα τὰ άλλα άξιοπρο-κείμενος φίλος μου Περικά-λης Παντελής με τόνωσα, έδγα-λε μία άοργισμένη κραυγή μάλ-λον παρὰ φωνή: «Νά! παληό-παιδο...», και συνέχισε το δρό-μο του μουρμουρίζοντας...

Απόρρητα

Τι νάπαθε ο Πε-ρικόλης και έγινε έτσι, με ένα άστείο, έξω από τον τόσο άξιο-πρεπή και συντηρητικό έαυτό του. Αύτος που δε νευρίαζε πο-τέ, που ήταν κατὰ απαράβατο κανόνα τόσο ευγενής και προ-ας νά δρίση ένα παιδί και μά-λιστα κατὰ τέτοιο τρόπο... «Μιτάς και είναι μεθυμένο» ο Παντελής» σκέφτηκε... αλλά πάλι αυτός δεν έγινε ποτέ σχε-δόν, έξω από κωμικα μυθιστό-τε - ποτέ... Μ' αυτά και με κεί-να, τον πλησίασε...

—Γεια σου Παντελή, τί ξυνη-σμένη γάτσα είναι αυτή πρωί-πρωί, τον ρώτησα:

Ο άνθρωπος στάθηκε. Ά-κουμπησε στο ένα του πόδι, το άλλο μόλις το άγγιξε στο πεζο-δόμιο, έβαλε τις παλάμες του στη μέση και πρὸς τὰ πίσω σὰ νά ήθελε νά σηριζήν κάτι που κλονιζότανε. ψήλωσε το κεφα-λι του (είναι λιγάκι κοντήτερος μου) και με κνίταξε με ένα θα-μυό και άνεκφραστο βλέμμα.

—Γιατρέ μου έσύ; καλημέρα, Καλημέρα γιατρέ μου με τη

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ



ΞΑΦΝΙΑΣΜΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ

ΚΑΜΠΟΥΡΙΑΣ ΜΕΝΟΣ, μονόπαντος, με μία έξ-φορμα μεταξύ άπλεισι-ών και ύποταγής στο μοι-ραίο, κυματίζοντας άργὰ και ουσμικά σὰ γέρινη σαραβλια-σμένη καρδονιάρη μουνα, περπατούσε προχθές στο πεζο-δόμιο της οδού Άκαδημίας ο φίλος μου ο Παντελής Περικά-λης. Τὰ χέρια του κρεμασμένα και άτωνα, άργοςάλευον πότε-πότε κ' έφταναν ως τους γο-φούς με τις παλάμες άπλωμέ-νες. Κοντοστεκόταν τότε, στη-ριζόμενος σχεδόν με το ένα πό-δι πιάνοντας τη μέση του με τὰ δυο του χέρια, και κουνούσε το κεφάλι του μουρμουρίζοντας: Κι' ύστερα ξανάριζε τό... λι-κιστικό του βάδιμα...

—Σίγα τ' αυγά (!). Του πέ-ταξε ένας μικρός «έδγα» περ-νώντας φουλ με το στολισμένο μπουτίλιε γάλα και ντενεκέδες ποδηλάτο του. Άνθ παλάμες όρ-θάνουχτες άπλώθηκαν πρὸς το μέρος του (φάσχελα τὰ λέμε στον τόπο μας) κ' ο φίλος μου, ό κατὰ πάντα τὰ άλλα άξιοπρο-κείμενος φίλος μου Περικά-λης Παντελής με τόνωσα, έδγα-λε μία άοργισμένη κραυγή μάλ-λον παρὰ φωνή: «Νά! παληό-παιδο...», και συνέχισε το δρό-μο του μουρμουρίζοντας...

Απόρρητα

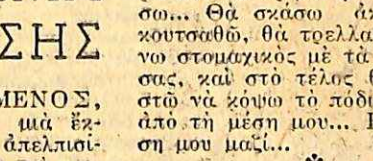
Τι νάπαθε ο Πε-ρικόλης και έγινε έτσι, με ένα άστείο, έξω από τον τόσο άξιο-πρεπή και συντηρητικό έαυτό του. Αύτος που δε νευρίαζε πο-τέ, που ήταν κατὰ απαράβατο κανόνα τόσο ευγενής και προ-ας νά δρίση ένα παιδί και μά-λιστα κατὰ τέτοιο τρόπο... «Μιτάς και είναι μεθυμένο» ο Παντελής» σκέφτηκε... αλλά πάλι αυτός δεν έγινε ποτέ σχε-δόν, έξω από κωμικα μυθιστό-τε - ποτέ... Μ' αυτά και με κεί-να, τον πλησίασε...

—Γεια σου Παντελή, τί ξυνη-σμένη γάτσα είναι αυτή πρωί-πρωί, τον ρώτησα:

Ο άνθρωπος στάθηκε. Ά-κουμπησε στο ένα του πόδι, το άλλο μόλις το άγγιξε στο πεζο-δόμιο, έβαλε τις παλάμες του στη μέση και πρὸς τὰ πίσω σὰ νά ήθελε νά σηριζήν κάτι που κλονιζότανε. ψήλωσε το κεφα-λι του (είναι λιγάκι κοντήτερος μου) και με κνίταξε με ένα θα-μυό και άνεκφραστο βλέμμα.

—Γιατρέ μου έσύ; καλημέρα, Καλημέρα γιατρέ μου με τη

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ



ΞΑΦΝΙΑΣΜΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ

ΚΑΜΠΟΥΡΙΑΣ ΜΕΝΟΣ, μονόπαντος, με μία έξ-φορμα μεταξύ άπλεισι-ών και ύποταγής στο μοι-ραίο, κυματίζοντας άργὰ και ουσμικά σὰ γέρινη σαραβλια-σμένη καρδονιάρη μουνα, περπατούσε προχθές στο πεζο-δόμιο της οδού Άκαδημίας ο φίλος μου ο Παντελής Περικά-λης. Τὰ χέρια του κρεμασμένα και άτωνα, άργοςάλευον πότε-πότε κ' έφταναν ως τους γο-φούς με τις παλάμες άπλωμέ-νες. Κοντοστεκόταν τότε, στη-ριζόμενος σχεδόν με το ένα πό-δι πιάνοντας τη μέση του με τὰ δυο του χέρια, και κουνούσε το κεφάλι του μουρμουρίζοντας: Κι' ύστερα ξανάριζε τό... λι-κιστικό του βάδιμα...

—Σίγα τ' αυγά (!). Του πέ-ταξε ένας μικρός «έδγα» περ-νώντας φουλ με το στολισμένο μπουτίλιε γάλα και ντενεκέδες ποδηλάτο του. Άνθ παλάμες όρ-θάνουχτες άπλώθηκαν πρὸς το μέρος του (φάσχελα τὰ λέμε στον τόπο μας) κ' ο φίλος μου, ό κατὰ πάντα τὰ άλλα άξιοπρο-κείμενος φίλος μου Περικά-λης Παντελής με τόνωσα, έδγα-λε μία άοργισμένη κραυγή μάλ-λον παρὰ φωνή: «Νά! παληό-παιδο...», και συνέχισε το δρό-μο του μουρμουρίζοντας...

Απόρρητα

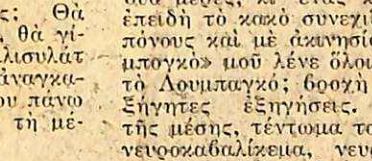
Τι νάπαθε ο Πε-ρικόλης και έγινε έτσι, με ένα άστείο, έξω από τον τόσο άξιο-πρεπή και συντηρητικό έαυτό του. Αύτος που δε νευρίαζε πο-τέ, που ήταν κατὰ απαράβατο κανόνα τόσο ευγενής και προ-ας νά δρίση ένα παιδί και μά-λιστα κατὰ τέτοιο τρόπο... «Μιτάς και είναι μεθυμένο» ο Παντελής» σκέφτηκε... αλλά πάλι αυτός δεν έγινε ποτέ σχε-δόν, έξω από κωμικα μυθιστό-τε - ποτέ... Μ' αυτά και με κεί-να, τον πλησίασε...

—Γεια σου Παντελή, τί ξυνη-σμένη γάτσα είναι αυτή πρωί-πρωί, τον ρώτησα:

Ο άνθρωπος στάθηκε. Ά-κουμπησε στο ένα του πόδι, το άλλο μόλις το άγγιξε στο πεζο-δόμιο, έβαλε τις παλάμες του στη μέση και πρὸς τὰ πίσω σὰ νά ήθελε νά σηριζήν κάτι που κλονιζότανε. ψήλωσε το κεφα-λι του (είναι λιγάκι κοντήτερος μου) και με κνίταξε με ένα θα-μυό και άνεκφραστο βλέμμα.

—Γιατρέ μου έσύ; καλημέρα, Καλημέρα γιατρέ μου με τη

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ



ΞΑΦΝΙΑΣΜΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ

ΚΑΜΠΟΥΡΙΑΣ ΜΕΝΟΣ, μονόπαντος, με μία έξ-φορμα μεταξύ άπλεισι-ών και ύποταγής στο μοι-ραίο, κυματίζοντας άργὰ και ουσμικά σὰ γέρινη σαραβλια-σμένη καρδονιάρη μουνα, περπατούσε προχθές στο πεζο-δόμιο της οδού Άκαδημίας ο φίλος μου ο Παντελής Περικά-λης. Τὰ χέρια του κρεμασμένα και άτωνα, άργοςάλευον πότε-πότε κ' έφταναν ως τους γο-φούς με τις παλάμες άπλωμέ-νες. Κοντοστεκόταν τότε, στη-ριζόμενος σχεδόν με το ένα πό-δι πιάνοντας τη μέση του με τὰ δυο του χέρια, και κουνούσε το κεφάλι του μουρμουρίζοντας: Κι' ύστερα ξανάριζε τό... λι-κιστικό του βάδιμα...

—Σίγα τ' αυγά (!). Του πέ-ταξε ένας μικρός «έδγα» περ-νώντας φουλ με το στολισμένο μπουτίλιε γάλα και ντενεκέδες ποδηλάτο του. Άνθ παλάμες όρ-θάνουχτες άπλώθηκαν πρὸς το μέρος του (φάσχελα τὰ λέμε στον τόπο μας) κ' ο φίλος μου, ό κατὰ πάντα τὰ άλλα άξιοπρο-κείμενος φίλος μου Περικά-λης Παντελής με τόνωσα, έδγα-λε μία άοργισμένη κραυγή μάλ-λον παρὰ φωνή: «Νά! παληό-παιδο...», και συνέχισε το δρό-μο του μουρμουρίζοντας...

Απόρρητα

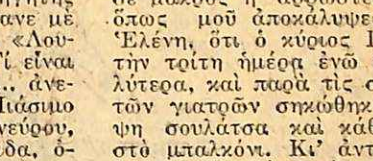
Τι νάπαθε ο Πε-ρικόλης και έγινε έτσι, με ένα άστείο, έξω από τον τόσο άξιο-πρεπή και συντηρητικό έαυτό του. Αύτος που δε νευρίαζε πο-τέ, που ήταν κατὰ απαράβατο κανόνα τόσο ευγενής και προ-ας νά δρίση ένα παιδί και μά-λιστα κατὰ τέτοιο τρόπο... «Μιτάς και είναι μεθυμένο» ο Παντελής» σκέφτηκε... αλλά πάλι αυτός δεν έγινε ποτέ σχε-δόν, έξω από κωμικα μυθιστό-τε - ποτέ... Μ' αυτά και με κεί-να, τον πλησίασε...

—Γεια σου Παντελή, τί ξυνη-σμένη γάτσα είναι αυτή πρωί-πρωί, τον ρώτησα:

Ο άνθρωπος στάθηκε. Ά-κουμπησε στο ένα του πόδι, το άλλο μόλις το άγγιξε στο πεζο-δόμιο, έβαλε τις παλάμες του στη μέση και πρὸς τὰ πίσω σὰ νά ήθελε νά σηριζήν κάτι που κλονιζότανε. ψήλωσε το κεφα-λι του (είναι λιγάκι κοντήτερος μου) και με κνίταξε με ένα θα-μυό και άνεκφραστο βλέμμα.

—Γιατρέ μου έσύ; καλημέρα, Καλημέρα γιατρέ μου με τη

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ



ΞΑΦΝΙΑΣΜΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ

ΚΑΜΠΟΥΡΙΑΣ ΜΕΝΟΣ, μονόπαντος, με μία έξ-φορμα μεταξύ άπλεισι-ών και ύποταγής στο μοι-ραίο, κυματίζοντας άργὰ και ουσμικά σὰ γέρινη σαραβλια-σμένη καρδονιάρη μουνα, περπατούσε προχθές στο πεζο-δόμιο της οδού Άκαδημίας ο φίλος μου ο Παντελής Περικά-λης. Τὰ χέρια του κρεμασμένα και άτωνα, άργοςάλευον πότε-πότε κ' έφταναν ως τους γο-φούς με τις παλάμες άπλωμέ-νες. Κοντοστεκόταν τότε, στη-ριζόμενος σχεδόν με το ένα πό-δι πιάνοντας τη μέση του με τὰ δυο του χέρια, και κουνούσε το κεφάλι του μουρμουρίζοντας: Κι' ύστερα ξανάριζε τό... λι-κιστικό του βάδιμα...

—Σίγα τ' αυγά (!). Του πέ-ταξε ένας μικρός «έδγα» περ-νώντας φουλ με το στολισμένο μπουτίλιε γάλα και ντενεκέδες ποδηλάτο του. Άνθ παλάμες όρ-θάνουχτες άπλώθηκαν πρὸς το μέρος του (φάσχελα τὰ λέμε στον τόπο μας) κ' ο φίλος μου, ό κατὰ πάντα τὰ άλλα άξιοπρο-κείμενος φίλος μου Περικά-λης Παντελής με τόνωσα, έδγα-λε μία άοργισμένη κραυγή μάλ-λον παρὰ φωνή: «Νά! παληό-παιδο...», και συνέχισε το δρό-μο του μουρμουρίζοντας...

Απόρρητα

Τι νάπαθε ο Πε-ρικόλης και έγινε έτσι, με ένα άστείο, έξω από τον τόσο άξιο-πρεπή και συντηρητικό έαυτό του. Αύτος που δε νευρίαζε πο-τέ, που ήταν κατὰ απαράβατο κανόνα τόσο ευγενής και προ-ας νά δρίση ένα παιδί και μά-λιστα κατὰ τέτοιο τρόπο... «Μιτάς και είναι μεθυμένο» ο Παντελής» σκέφτηκε... αλλά πάλι αυτός δεν έγινε ποτέ σχε-δόν, έξω από κωμικα μυθιστό-τε - ποτέ... Μ' αυτά και με κεί-να, τον πλησίασε...

—Γεια σου Παντελή, τί ξυνη-σμένη γάτσα είναι αυτή πρωί-πρωί, τον ρώτησα:

Ο άνθρωπος στάθηκε. Ά-κουμπησε στο ένα του πόδι, το άλλο μόλις το άγγιξε στο πεζο-δόμιο, έβαλε τις παλάμες του στη μέση και πρὸς τὰ πίσω σὰ νά ήθελε νά σηριζήν κάτι που κλονιζότανε. ψήλωσε το κεφα-λι του (είναι λιγάκι κοντήτερος μου) και με κνίταξε με ένα θα-μυό και άνεκφραστο βλέμμα.

—Γιατρέ μου έσύ; καλημέρα, Καλημέρα γιατρέ μου με τη

γιατρού σου. Με τη γιατρού σου και με τὰ φάρμακα σας, πού νά πάτε να ρίξετε όλα στο γιγαλό γιατρέ μου, και νά με συμπάθε...
—Γιατρός μου, βοέ Παντελή, τί έπαθε; Κι' έσύ με την ια-τρική τὰ έβαλε; Δόξα σοι ο Θεός ή γυναίκα σου ή κυρά Έ-λένη δεν έχει χιονίστρες, κ' έ-σύ, από όσα τουλάχιστο μου έ-χεις έμπιστευθή δεν έχεις κα-νένα σοβαρό έλάττωμα για νά παραπονέται ή κυρά Έλένη. Λοιπόν; Τί σου πταίει οί για-τροί, και μάλιστα οί φίλοι σου γιατροί; είπα και χαμογέλα-σα.
—Όλοι οί γιατροί όλου του κόσμου, μου πταίει, άπάντη-σε... Μα στάσου πρώτα νά κα-θήσω χουσεύ μου γιατρέ, νά κά-τσης κ' έσύ, και νά στα πώ τώ-ρα που σε βοήθα γιατί θα σκά-σω... Θα σκάσω άκού; Θα κουνισθώ, θα τρελλαθώ, θα γί-νω στομαχικός με τὰ σαλιαντά- σας, και στο τέλος θ' άναγκα-στώ νά κόψω το πόδι μου πάνω από τη μέση μου... Και τη μέ-ση μου μαζί...
*
—Πού λες γιατρέ μου, έγώ ήμουν πεντάγυρος όπως έέ-ρεις. Ένα βράδυ, πάει ένας μη-νας τώρα, αισθάνθηκα ένα μη-χορά πιάσιμο της μέσης. Δεν έ-ίνα τιποτα, θα περάση σκέφτη-κα. Τη νύχτα, δυσκολεύτηκα λίγο νά κοιμηθώ. Την άλλη με-ρα κάπως καλύτερα. Πάω στο γραφείο. Μου φέρνει ή Αλή ή δακτυλογράφος, την έξορις έ-κείνη ή ξανθή με τη στρωτή μύ-τη, νά κυττάξω κάτι γραφισμα, και ένα της πέφτει από τὰ χέ-ρια στο πάτωμα. Είμαι έγώ ευ-γενής όπως έέρεις, ήτανε και ή Αλή που είχε φέρει τὰ έγ-γραφα, σκύβω νά πιάσω αυτό που έπεσε κάτω και... κόκκα-λο ο κύριος Παντελής γιατρέ μου. Σά νά με χτύπησε ηλεκτρι-κό ρεύμα στη μέση, ένας δυνα-τός πόνος με κάρφωσε. Ένα μουνδιασμα πρὸς το δεξί μου πό-δι και σ' όλη τη μέση μου, και... γίνομ νά σκωθώ. «Ωχ, ώχ, Παναγίτσα μου» βάζω κάτι άγριοφωνές έγώ. «Κάτι έπαθε ο κύριος Παντελής» μουγγέλου-σε πονηρά ή Αλή. «Τί νά σου κάμει ο καϊμένος, μεσόκοπος έί-ναι πιά» γούλλισε εκείνη ή γε-ροντοκόρη ή Άσπασία, και νά μη στα πολυλογά, μάστο οί για-τροί στο σπίτι μου κατὰ το με-σημέρι. Ο γιατρός της ύπηρε-σίας ο φίλος μας, ο Μπάμπης ο μικροβιολόγος, ο κύριος Ά-νέστης, ο ακτινολόγος από το έ-πάνω πάτωμα, και ύστερα από δυο μέρες, κ' ένας καθηγητής επειδή το κακό συνεχιζότανε με πόνους και με άναησία... «Λου-μπογζό» μου λένε όλοι. Τί είναι το Λουμπογζό; δοοχή ό... άνε-ξήγητες έξηγήσεις. Πιάσιμο της μέσης, τέντωμα του νεύρου, νευροκαταλίξεμα, νευρίτιδα, ο-σφυαλγία, ισχυαλγία, ρευματι-σμός, αρθριτισμός, ρευματοσο-θροισμός, ισχνιάς, όσφυάς και ένα σωρό τέτοια. Ένέσεις σαλι-ανλάτ, χάπια σαλιανλάτ, ενέ-σεις ισχυαυρίνης, χάπια ισχυ-αυρίνης ενέσεις φροτισλάτ, ενέσεις νεο-μουλι-μπε, τούμα-νο το κεφάλι μου από το δουη-τό, σμπαραλάμ τα νεύρα μου, φωτιά το στομάχι μου, και... ήλμει κύριε γιατρέ, ένας μήνας για νά μπορέσω νά σταθώ στα πόδια μου, κ' άκόμα πονάω... Δεν σου λέω, άνακουρίστηκα πολύ από τότε, αλλά τί τὰ θέ-λεις άγαπητέ μου, ή παθολογία είναι πολύ καθυστερημένη... Έ-

Λοιπόν, κύριε Παντελή, και κυρία Έλένη, το πιάσιμο αυτό της μέσης, το Λουμπογζό που λέμε, είναι στ' αλήθεια μία «ά-τιμη άρρώστια» όπως λέμε. Ένα άπότομο τέτωμα νευρο-κων ίνων σε ένα προδιαθετιμέ-νο από ψύξι ή ζέση άτομο, είναι πιάσιμο μυϊκών ίνων, πείσι νεύρων και μυϊκών ίνων, μία φλεγμονή του τοπικού νευρικού πλέγματος, δεν έχει σημασία ο-πως κ' άν τὸ πάρετε. Σημα-σία έχει νά ξέρετε τί θα κάνε-τε όταν έσται άπότομα «πιάνε-ται» ή μέση σας, ώστε νά γίνε-στε γρηγορότερα καλά και νά μην παραπονέστε, γιατί ίσως νά φταίει και σεις που τραβά-τε σε μάρκος ή άρρώστια. Γιατί όπως μου άποκάλεψε κυρία Έλένη, ότι ο κύριος Παντελής την τρίτη ήμέρα ενώ ήταν κα-λύτερα, και παρὰ τίς στασιάζει-τον γιατρός σκωθόθηκε νά κό-ψη σουλάτσα και κάθισσε και στο μπαλκόνι. Κι' αντί νά πά-ρη 6 σαλιανλάτ που του είπατε πήρε δυο, «δεν βαρύνει...» άς τους γιατρούς. Τὰ παραλένε» τρεις μέρες συνέχισε νά ν' ά-ναγκασθῇ μετά νά πάρη 8 και νά τὸν γίνη το κεφάλι καζάνι. Κι' αντί νά δεχθῇ νά κάνει το-πιώς μία διήθηση με Νοβοκαϊ-νη, αυτός προτίμησε έμπλαστρο καλογήρου... Λοιπόν, κυρία Έ-λένη... όταν ξαφνιαστή ή μέση του κυρίου Παντελή ή ή δικιά σας...
● Πρώτα - πρώτα Ξαύλωμα, ά-κνησία, και μία θερμοφόρα ή ένα τουβλο ζεστό, στο μέρος του πόνου.
● Έστέρα θα φωνάζετε το γιατρό που θα σας πῇ τί θα κα-νετε. Άλλά ό,τι σας πῇ θα το κάμετε σωστά. Κοντολογής και σε γενικές γραμμές θα σας πῇ:
● Νά κάμετε έχει τοπικά κανε-να έλαφο υασιό.
● Νά παίνομε κάθε ήμέρα από 5 σκονάκια σαλιανλάτ των 0,5 κάθε δυο ώρες και πέντε σκονάκια πυραμιντόν πάλι κάθε δυο ώρες έναλλάξ με τὰ προη-γούμενα.
● Νά κάμετε ένδοφλεβίως ενέ-σεις Φορτισλάτ και Τόντ - σουφρ και τοπικές διηθήσεις με Νοβοκαϊνη.
● Νά μη σκωθῇτε από το κορ-δάκι σας πρόωπα, παρὰ μόνο ό-ταν ο πόνος έλαττωθῇ.
● Άν οί πόνοι παρ' όλα αυτά επιμένουν και σας τυραννούν περισσότερο από 8—10 ήμέρες, νά κάμετε μία άκτινογραφία, και ύστερα άκτινοβολίες στο μέρος του πόνου και όπου άλ-λου σας πῇ ο άκτινολόγος.
● Νά μην παραλείψετε νά προσέχετε και άπου γίνεται κα-λά, νά μην κάμετε άπότομες κι-νήσεις και νά μη σκωζονετς βά-ρη.
● Και το καλοκαίρι άμα έχε-τε μία μικρή δυνατότητα νά πα-τε έξω, νά προτιμήσετε νά πά-τε για λίγες μέρες στα λου-τάρ που θα σας συστήση ο για-τρός σας.
● Και κάτι άλλο που έέχασα. Νά άποφεύγετε τὰ πολλά άλμα-ρά, τὰ μικρά κρέατα, τὰ έντο-σθια και τις βαριές σάλτσες.
● Και... όλα θα πάνε καλά.
Δο. Α. Β. Γ.



1 "Αν είσθε «παχουλή», αν τολμάτε ν' αναγνωρίσετε τον εαυτό σας έστω κι' από μακριά αυτό το σκίτσο, μη βιάζεστε ποτέ τη ζακέτα του ταγιέρ σας. 'Ακόμα κι' αν δεν κάνετε κακή εντύπωση από εμπρός, δεν μπορείτε να ξέρετε πώς είσθε στο πλάι!

Η ΜΟΔΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΧΕΙΕΣ

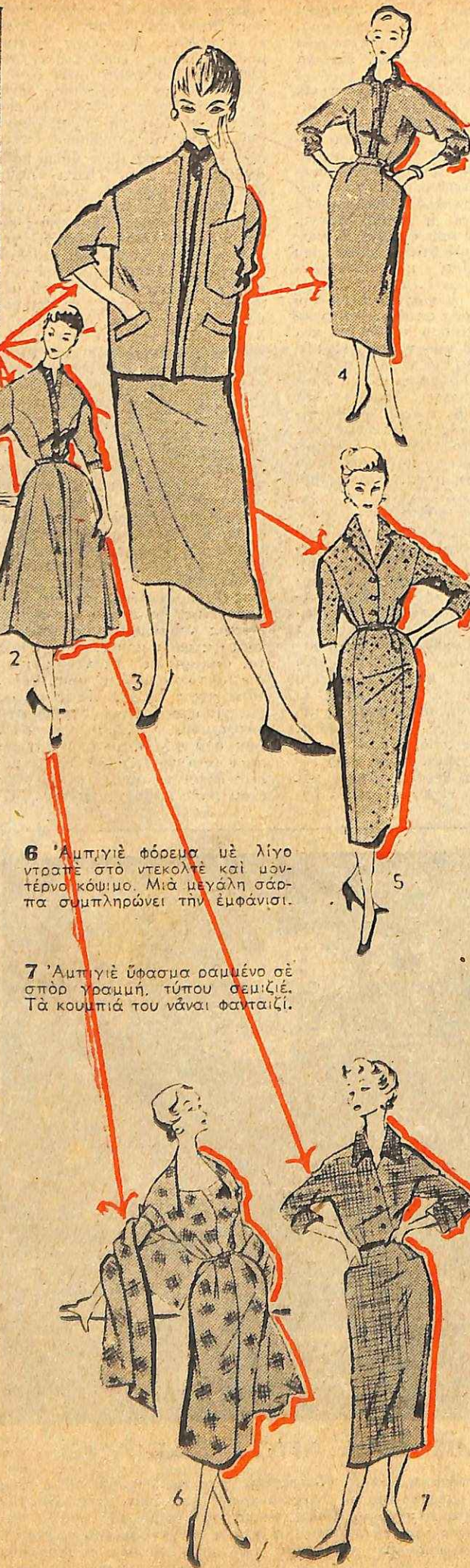
ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ εδώ μερικά μοντέλα κατάλληλα για βαρύτερες σιλουέτες. Αν δέβαια το πάχος σας είναι υπερβολικό, μη περιμένετε να σας μεταμορφώσουν. 'Αν όχι, θα σας βοηθήσουν να κρύψετε όσο μπορείτε το ελάττωμά σας, επιτρέποντάς σας ταυτόχρονα να κινηθίτε μέσα στη μόδα.

2 Μαλλινάκι λεπτό σε τύπο ρεντιγκότας. Το μέτριο φάρδος της φούστας και η κάθετη γραμμούρα του μπουστου, «κόβουν» το πάχος. Χρώμα σκούρο.

3 Το ταγιέρ σας μπορεί να είναι και ανοιχτόχρωμο, υπό τον όρο να γίνει σε μοντέρνα οριζτη ίσια γραμμή. 'Αποφεύγετε πάντα τις εφάρμοστες ζακέτες.

4 Φόρεμα μαλλινάκι με ίσια φούστα, για σώματα που δεν επιδέχονται κλωσάρισμα κάτω. Κιμονό κόψιμο (υπό τον όρο να μη έχετε πεσμένους ώμους).

5 Μέση λύσι φούστας με ίσια φύλλα. 'Όλα αυτά τα μαλλινάκια γίνονται και σε μεταξωτά.



Η «ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑ» ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ia βασανα της κ. Προέδρου

ΤΙΣ τελευταίες ημέρες, οι νοικοκυρές ενός μικρού δρόμου του Παρισιού, κοντά στη «Νότα Ντάυ», αναζητούν μια ηλικιωμένη και κάπως δοκώδη γειτόνισσά τους, που έδωκε με τις παντούφλες στο δρόμο γ' να κάνει τα καθημερινά ψώνια της από τα γύρω μαανάκια. Δεν την βλέπουν όμως πια γιατί η συμπαθητική γειτόνισσα μετακόμισε στο Μέγαρο των 'Ηλυσίων, όπου κάποτε έζησε η περικομψη Μαντάμ Ντυμπάρυ.

Πρόκειται, βέβαια, για τη σύζυγο του νέου Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας, την κυρία Ζερμαίν Κοτύ, που έτσι εσθρικά έγινε η πρώτη κυρία της Γαλλίας.

Όταν η απλή γυναίκα του δουλευτού της Χάδρης πληροφορήθηκε την έκλογη του συζύγου της ως προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας, αναλύθηκε σε δάκρυα, όχι μόνο από χαρά και υπερηφάνεια, αλλά και από λύπη γιατί έχανε την ήσυχη ζωή της. Δε θα μπορούσε πια να πηγαίνει στο υπακόλλη για ν' αγοράζει λίγο δούτυρο, ούτε και να κουδεντιάσει λίγη ώρα με τις γειτόνισσες στο δρόμο.

*
'Η κ. Προέδρου, περνά ευχαρίστως αρκετές ώρες την ημέρα στην κουζίνα. 'Όταν της είπαν ότι στα 'Ηλυσία υπάρχουν διάσημοι μάγειροι, εκείνη απάντησε με αδιαφορία:

—'Ακόμα και στα 'Ηλυσία, εγώ θα μαγειρεύω. Ξέρω τι άρσσει στον άνδρα μου, θα τα έτοιμάζω και θα τον περιμένω, όπως πά τα, να φάμε μαζί.

Και πραγματικά έκράτησε το λόγο της, σε τέτοιο μάλιστα βαθμό, ώστε οι μάγειροι των 'Ηλυσίων να την έχουν διαρκώς πάνω απ' το κεφάλι τους! Τα δάσανα της κ. Κοτύ άρχισαν από την ημέρα της έκλογης του συζύγου της ως προέδρου. Μυστικοί αστυνομικοί πήγαν άμέσως στο σπίτι της για να ψάξουν όλα τα πατώματα, και το ύπνιο, μήπως γινόταν καμιά απόπειρα εναντίον του νέου Προέδρου. 'Επειτα, μέχρι της ημέρας της μετακομίσεως, στο απλό και ήσυχο άλλοτε σπίτι τους είχαν εγκατασταθεί τιμητική φρουρά. 'Εξ άλλου, έπειδή οι επισκέψεις ήταν συχνές, η κ. Κοτύ αναγκάστηκε να εξορίσει απ' το σαλόνι στην κουζίνα το σκυλάκι της «'Ιξ» και τη γάτα της «Πατούς», που διασκέδαζαν όλη την οικογένεια και τους φίλους με τα παιχνίδια τους.

'Η νέα κυρία Προέδρου, που είναι η πιο εύσημη από όλες πέρασαν ως τώρα απ' το ανάκτορο των 'Ηλυσίων, είναι κόρη Νορμανδού ναυπηγού από τη Χάδρη και θεωρεί την περιφημη γαλλική οικονομία σαν το μεγαλύτερο προτέρημα μιας νοικοκυράς. 'Όταν πήρε στις Βερσαλλίες για να συγχαρεί το σύζυγό της, άμέσως μετά την έκλογη του, δεν της έπερισευσαν χορήματα στην τσάντα της για να δώσει και το απαραίτητο φιλοδώρημα στο σωστό του ταξί και οι υπάλληλοι των Βερσαλλιών, που είδαν τη σκηνή, έγελασαν όταν την άκουσαν να τσι λή: «'Αύριο θα σου δώσω, μπορείς να μου έχης εμπιστοσύνη...».

'Εν τώ μεταξύ, η νέα κ. Προέδρου θα ράβει τις τρεις επίσημες φορέματά της στο γνωστόν παριζιάνικο οίκο μόδας, του Ζαν Λατού. Το πρώτο φόρεμα, που χρειάστηκε επειγόντως η σωματώδης κ. Κοτύ, το παρήγγειλε στον Ντιόρ, που ήταν ο ράφτης και της προκατόχου της κ. 'Οριόλ. 'Η απλή «πρώτη κυρία» της Γαλλίας δήλωσε ότι πάντα άνοιγε όταν να ραφίη στον Λατού, γιατί από τότε που ήταν νέα, φορούσε μόνο έτοιμα φορέματα της «σειράς».

Ο ΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ είναι ένας από τους καλύτερους σύγχρονους διηγηματογράφους μας. Τα θέματά του είναι παρμένα απ' τη σημερινή πραγματικότητα. Το ύφος του είναι ζωηρό, η φράση του έχει ενέργεια και οι ήρωές του είναι ζωντανοί άνθρωποι. 'Εκείνο που χαρακτηρίζει κυρίως τον συγγραφέα, είναι η μεγάλη αγάπη του προς τον άνθρωπο.

ΗΤΑΝ πια περασμένες οι έννιά, δέ-ταν ο Σπύρος άγουροζυγημένος κι ανόρεχτος ύστερα από το νυχτερινό γλέντι πήγε ν' ανοίξει το μαγαζί του. Ξεκλείδωσε τα δυο ρολά της μεγάλης πόρτας, σήκωσε με τα χέρια του το ένα και μπήκε μέσα. Σε λίγο ξαναφάνηκε στο άνοιγμα, κρατώντας το μακρύ έυλο με το γάντζο, κ' έκανε να δει για ν' ανοίξει τα ρολά ως άπάνω. Μα την ίδια στιγμή, στην ανοιγμένη πόρτα του αντικρινού μαγαζιού, που ήταν κίονας από ώρα ταχτοποιημένο είδε το συνάδελφο κι ανταγωνιστή του Χρήστο, να στέκεται και να τον παρακολουθεί με ειρωνικό χαμόγελο. 'Ο Σπύρος στάθηκε κι αυτός μερικές στιγμές και τον κοίταξε προκλητικά, χωρίς να τον χαιρετήσει.

Μουρμούρισε μόνο: —Γελά ο μαρς! Και βγήκε στο πεζοδρόμιο, για ν' ανοίξει τα ρολά. Μα ενώ περνούσε το γάντζο στο χαλκά, άκουσε τη χαμηλή ψιθυριστή φωνή του Χρήστου, να τούρχει απ' αντίκρυ σαρκαστική και χαιρεκακή:

—Φτού να μη βασκαθούμε! Δέ χτύπησε ακόμα μεσημέρι, και θυσιάζουμε τον πρωινό μας ύπνο, για ν' ανοίξουμε από τόσο νωρίς το μαγαζί μας!

'Ο Σπύρος, που κατάλαβε τον ειρωνικό ύπαινιγμό, έσπρωξε νευρικά το ρολό.

—Μόνο οι χωριότες ζυμούν με τον κόκορα! είπε με φωνή θυμωμένη.

'Ο άλλος γέλασε δυνατά.

—Τί να γίνει; είπε. Δεν μπορούν νάναι όλοι άριστοκράτες!...

'Ο Σπύρος τον κεραυνοδόλησε μ' ένα θυμωμένο βλέμμα κ' έκανε να μπει μέσα, μα τον πρόφτασε και τον σταμάτησε η έιρωνεία του Χρήστου:

—Και νάναι κανείς στ' αλήθεια άριστοκράτης, πάει κι' έρχεται. Μα νάναι μόνον στην τεμπελιά και στην παραλυσία...

Τότε ο Σπύρος δέ βάσταξε πιά. Και χωρίς να λογαριάσει αν τον άκουγαν οι άραιοι διαβάτες του δρόμου, γύρισε στον ανταγωνιστή του και του πέταξε κατάμουτρα:

—Καλύτερα παραλυμένος, παρά ήλιθιος!

Και μπήκε μέσα. Μα και μέσα ακόμα, τον παρακολούθησε η γελαστή σαρκαστική φωνή του Χρήστου:

—Μα όταν είναι κανείς και τα δυό;...

'Ετσι γινόταν πάντα, κάθε μέρα σχεδόν. Με την παραμικρότερη άφορη. Πολ-λές φορές και χωρίς άφορη. 'Αντάλλαζαν πειραχτικούς ύπαινιγμούς, ειρωνεύονταν ο ένας τον άλλον, καμιά φορά έφταναν και σε λόγια βαριά και τσουχτερά.

'Ο Χρήστος πείραζε πιο πολύ, ο Σπύρος θυμωνε πιο πολύ. Μα κ' οι δυο μαζί νευρίαζαν στο τέλος το ίδιο κι αναζητούσαν με ποιο λόγο ή με ποιο τρόπο θα πλήγνε ο ένας τον άλλον περισσότερο.

'Η αλήθεια είναι πως ο Σπύρος έδινε μεγαλύτερο στόχο για πειράγματα. 'Αγαπούσε το γλέντι, το ποτό, το τραγούδι, το χορό, και πιο πολύ απ' όλα τη μουσική. 'Εφτανε να μπει κάποια παρέα νέων στο μαγαζί και ν' άρχισουν να πίνουν, για ν' ανακατευτεί κι αυτός σε λίγο μαζί τους, να πίνει κι' αυτός, να παίρνει το μαντολίνο του ή την κιθάρα και να τραγουδά μαζί τους, αφήνοντας τους άλλους πελάτες στα χέρια του νεαρού βοηθού του.

Πολλές φορές τα γλέντια αυτά φούντωναν σε τέτοιο σημείο, που ο Σπύρος έκλεινε στο τέλος την πόρτα και δε δέχονταν πια κανέναν πελάτη. Και δόστος τότε φωνές, τραγούδια, γέλια, ως τις πρώινες ώρες! Κι όταν πια έφευγαν, όλη αυτή η φασα-

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ



'Ο Σπύρος ήταν καθισμένος στο κρεβάτι, με τα μαλλιά ανακατωμένα με μια κόκκινη πυτζάμα ανοιγμένη στο στήθος.

(Εικονογράφηση 'Αλ. Κοντόπουλου)

Οί δυο έχτροί

ΤΟΥ ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

ρία μεταφερνόταν στους ήσυχους δρόμους της μικρής πολιτείας, που αναστατώνουνταν από τις θορυβώδεις εκδηλώσεις τους. Πώς να ζυγνήσει έπειτα πρωί την άλλη μέρα και ν' ανοίξει το κατάστημα στην ώρα του;

Μα κι ο Σπύρος δε δυσκολευόταν να βρεί άφορη για πειράγματα. 'Ο Χρήστος που ήταν καλός ζαχαροπλάστης κ' έφτιαχνε σπουδαία γλυκά, δεν τα κατάφε-νε το ίδιο και στο μπαρ. Οι μεζέδες, που πρόσφερε με τα ποτά, ήτανε κατ'εξοχή λιγούστοι. 'Ετσι ο Σπύρος, που ήταν μέτριος ζαχαροπλάστης μα ήξερε να κάνει θαυμάσιους μεζέδες και να τους σερβίρει με γούστο, τον πείραζε συχνά για τους μετρημένους και κακοφτιαγμένους μεζέδες του.

Μια μέρα ο Σπύρος, που είχε ετοιμάσει από την περιφημη μαγιονέζα του, γέμισε απ' αυτήν ένα μεγάλο πιάτο και τσούττειλε στο Χρήστο.

—Για να ξεφύγουν λιγάκι απ' τη νηστεία τους οι καημένοι οι πελάτες σου! τού μίλησε.

Την άλλη μέρα ο Χρήστος τού έστειλε μια λαμαρίνα γεμάτη από εκλεχτές μιλλ-φέιγ. Μαζί και τη συνταγή της κατασκευής κ' ένα σημείωμα: «Για να γλυκά-νεις λιγάκι τα πικραμένα θυμάτά σου».

Και τα δυο καταστήματα ήταν ζαχαρο-πλαστεία και μπαρ. Το αρχαιότερο ήταν του Σπύρου. 'Αν και μικρότερο από τ' άλ-λο—μια τετραγωνή σάλα, μ' ένα μικρό χωρίσμα στο πλάι για εργαστήριο και μπουφέ—ήταν πιο περιποιημένο, πιο πλου-σιο σε διτρίνες, καρέκλες και τραπεζία, πιο γεμάτο από ράφια φορτωμένα με διά-

φορα μπουκάλια όλων των ποτών. Πάνω από τη μεγάλη πόρτα, μια πελώρια τα-μπέλα, που έπιανε όλη την πρόσοψη, έ-γραφε με μεγάλα γράμματα: Μπαρ «'Α πολλων».

Μια μέρα όμως μερικοί χτίστες άρχισαν να χαλούν την πρόσοψη του αντικρινού σπι-τιού, να πλατύνουν την πόρτα του, να ρί-χνουν ένα-δυο εσωτερικούς τοίχους, να τού δίνουν τη μορφή καταστήματος. 'Ο Σπύρος θυμωσε πολύ όταν τού είπαν πως το νέο μαγαζί το άνοιγε ο Χρήστος, που από ζαχαροπλάστης της Λέσχης θάκανε δικό του ζαχαροπλαστείο και μπαρ.

'Ηρθε κι ο ίδιος να τού το πει, να τού δηγήσει πως δε βρήκε άλλο μαγαζί, πως δε θα τούκανε ανταγωνισμό, πως θα τού ήταν πάντα καλός γείτονας και φίλος. Μα ο Σπύρος, μ' όλο που τού αποκρίθηκε πως δεν τον ένοιαζε καθόλου, είχε δυσανεστή-θει φοβερά.

Δέ βρήκε, λέει, άλλο μαγαζί! Μα ποια-νού τα πουλάει αυτά τα ψέματα! Δεν μπορούσε να βρεί κάπου άλλο, έτοιμο μάλιστα! Αυτός όμως ήρθε να φτιάσει και-νούργιο, ίσα-ίσα αντίκρυ στο δικό του! Και ποιος; 'Ο παλιός συμμαθητής του, που πέρασαν μαζί στο σχολείο τόσα χρό-νια, που και ύστερα ακόμα τούκανε το φίλο! Μα τί να περιμένει από άνθρωπο, που έτσι ήταν πάντα ζαβολιάρης και κα-νγατζής, και στο σχολείο και ύστερα! Και τώρα ακόμα, που θυμόταν τα καμώματά του, ύστερ' από τόσα χρόνια, τον έπιανε θυμός!

'Ενα επεισόδιο, που το θυμήθηκε ο

Σπύρος και τότε θυμωμένος στους φίλους του, ήταν που κάποτε, όταν ήταν παιδί, τον είχε παρασύρει ο Χρήστος σ' ένα πανηγύρι κοντινού χωριού και τον έβαλε να καθολικέψει κ' ένα από τα ξυλινά αλογάκια που γυρίζαν γύρω από ένα χοντροστόλο.

—Εκείνος δεν είχε καθολικέψει (έλεγε ο Σπύρος), παρά έμεινε κάτω κι' έσπρωχνε επίτηδες τ' αλογάκια με τέτια δύναμη, που στο τέλος ζαλιστήκα, έπεσα χάμα και χτύπησα στο κουτέλο—νά! αυτό το σημάκι, που το έχω από τότε στην άκρη του άριστερου φρυδιού. Τόσο κακός ήταν! Μά και τόσο φοβιστάρας, που, όταν με είδε με τ' αίματα έβαλε τις φωνές, με σήκωσε, με φιλούσε κ' έκλαιγε, όσο που έτρεξαν μερικοί άνθρωποι κ' είδαν κ' έπαθαν να μου σταματήσουν το αίμα. Τέτιος ήταν πάντα!

Μά ο θυμός του Σπύρου δεν περιγράφεται, όταν σε λίγες μέρες είδε ν' ανεβαίνουν και να στήνουν πάνω από την πόρτα του νέου μαγαζιού μια πελώρια ταμπέλα μ' έναν επιβλητικό τίτλο: Μπαρ δ' «Φοίδος».

Αυτό πια ήταν αληθινή πρόκληση! Τούκοψε άμέσως το χαιρετισμό. Κι όταν ο Χρήστος δοκίμασε να του δικαιολογηθεί πως οι δυο μοιαστοί τίτλοι θα προκαλούσαν την περιέργεια και θα τραβούσαν τον κόσμο, ο Σπύρος, αναμένος από θυμό, του φέρθηκε τόσο άσχημα και τούπε τόσο βαριά λόγια, που κόπηκε μεμιάς κάθε σχέση μεταξύ τους.

Κ' έτσι άρχισαν τις έχθροπραξίες. Φανερές, άνεπιφύλαχτες, χοντρές και κομικές τις περισσότερες φορές, χωρίς καμιά φροντίδα να κρύβονται ή να κρατιούνται μπροστά στον κόσμο. Κι ο κόσμος, που τις έπαιρνε στ' άσπεια και τις έκανε γούστο, γελούσε με την καρδιά του.

Ένα πρωί ο Σπύρος—για πρώτη φορά από χρόνια—δεν ήρθε καθόλου στο κατάστημα. Είχαν περάσει οι 10, κι ο βοηθός του έκοβε ακόμα βόλτες στο πεζοδρόμιο, ή καθόταν στο πεζούλι της πόρτας, όταν παρουσιάστηκε η μητέρα του Σπύρου, μια κοντοχοντρή γυναίκα, με πρόσωπο γεμάτο και άδρα χαρακτηριστικά, κ' έδωσε τα κλειδιά στο βοηθό. Ο Χρήστος, που παρακολουθούσε απ' άντικρυ, έκαμε στο βοηθό με το χέρι την κίνηση του ποτηριού που το φέρνουν στο στόμα, σά να τούλεγε: «Πίωμένος είναι!» Μά εκείνος άποκρίθηκε: «Δεν ξέρω».

Όταν σε λίγο το κατάστημα συγυρίστηκε, ή γριά κάθισε σε μια γωνία στο βάθος ακίνητη και σιωπηλή. «Περίεργο! Δέ θαρχόταν λοιπόν ο Σπύρος; Ξαναρώτησε από μακριά το βοηθό. Τού άποκρίθηκε: «Άρρωστος». «Άρρωστος; Τι άρρωστος; Ξεθυσισμένος θαναί βέβαια; Ζαλισμένος από το πιστό και την άπνεια, και δεν μπορεί να σηκωθεί! Άμ τις ξέρουμε δά αυτές τις άρρώστιες του!...».

Το ίδιο και το άπομεσήμερο. Το ίδιο και την άλλη μέρα. Ο Σπύρος δεν έρχόταν· ή γριά καθόταν στη γωνία σιωπηλή, κι όταν ο Χρήστος ξαναρώτησε, ο βοηθός δεν ήξερε να του δώσει άλλη πληροφορία, παρά μόνο πως κάτι είχε στα δόντια του, στα ύλλα του... Σπουδαία τ' άλχανα! Για τον πανόδοντο να μένει στο σπίτι και ν' άφηνει στο έλεος του θεού το μαγάκι! «Έπειτ' από μια-δυο μέρες είδε κάποιον από τους νεαρούς γλεντζέδες να περνά. Τον φώναξε και τον ρώτησε για το Σπύρο. Πήρε ύφος μυστηριώδικό και τούπε μασήμενα:

—Δεν είναι βέβαια ακόμα. Κάποιες ύποψίες μονάχα. Μά ίσως και να μην είναι τίποτε σοβαρό.

—Σοβαρό; Και τί ύποψίες είν' αυτές;

—Νά! Κάτι ύποπτα σημάδια στο στόμα. Μά, ποιος ξέρει; Μπορεί και να μην είναι αυτό.

—Αυτό; Ποιό αυτό;

—Μια κακή άρρώστια, καμένη δεν καταλαβαίνεις;

—Σύφιλη;

—Όχι.

—Άμ' τότε; Τι;

—Ξέρω κ' εγώ; Για καρκινό λένε. Μά άάλη, ποιος ξέρει;...

Ο Χρήστος έμεινε σιωπηλός.

—Περίεργο! μурμούρισε. Τι γυρεύει

μια τέτια άρρώστια σ' έναν άνθρωπο νέο σαν το Σπύρο;

Την άλλη μέρα σταμάτησε πάλι δυο νεαρούς από την παρέα του Σπύρου και τους ρώτησε. Τούδωσαν άσχημα νέα. Ήταν βέβαια, δυστυχώς, καρκίνος! Και μάλιστα στο στόμα!

—Πήγατε και τον είδατε; ρώτησε ο Χρήστος.

—Όχι.

—Γιατί; Φοβάστε; Δεν τ' έξερετε πως δεν είναι κολλητικό;

Οι δυο νεαροί κοιτάχτηκαν μ' άπορία. Μά όταν έφυγαν, ο ένας απ' αυτούς, ο πιο έξυπνος, έλυσε την άπορία στον άλλο:

—Ξέρεις γιατί θέλει να πάμε στο κοινοβούριο του Σπύρου; Για να του φέρουμε πιο θετικές πληροφορίες. Να σιγουρευτεί και να ήσυχάσει!

Στο άναμεταξύ ο Χρήστος στεκόταν κάθε λίγο άντικρυ και παρακολουθούσε το μπαρ του ανταγωνιστή του. Ούτε άργα πιά, ούτε τραγούδια, ούτε φωνές. Οι πελάτες έμπαιναν κ' έβγαιναν διαστικοί. Και αυτοί ακόμα οι νέοι—ή γνωστή παρέα του Σπύρου—που γλεντούσαν παζί του, κουδεντιάσαν λιγάκι με τη μητέρα του (θα ρωτούσαν, βέβαια γι' αυτόν), έπαιρναν στο πόδι κανένα πιστό κ' έφευγαν σιωπηλοί. Καμιά κίνηση, καμιά φασαρία. Το κατάστημα, με την άπουσία του Σπύρου, ήταν βουβό και άδειο.

Δυο φορές την ημέρα τουλάχιστον—πρωί κι άπόγευμα—ρωτούσε το βοηθό του Σπύρου, μά οι πληροφορίες του ήταν άοριστες και λειψές. Κάποτε τούμωσε να πεταχτεί και στο κατάστημα και να μιλήσει με τη μητέρα του.

—Κι όσο για το μαγάκι, της είπε, γειτόναι δεν είμαστε; Ό,τι χρειαστεί ελεύτερα!

Μά μόλις έφυγε ο Χρήστος, έτρεξε στη γριά ο βοηθός άνησυχος:

—Γιά το θεό, κυρία! της φώναξε. Μην τον πιστεύετε! Θά σ' άς τυλίξει και θα μ' ά χαλάσει τη δουλειά!

Τό δειλινό της άλλης μέρας, τρεις νεαροί από την παρέα του Σπύρου μπήκαν στο κατάστημα του Χρήστου, κάθισαν σ' ένα τραπέζι και παράγγειλαν μπύρα. Ο Χρήστος στάθηκε και τους κοίταξε από μακριά ακίνητος· έπειτα τους πλησίασε διασταχτικά κι άνόρεχτα.

—Τρεις μπύρες! ξανάπαν εκείνοι.

Ο Χρήστος τους κοίταξε έξεταστικά και ρώτησε:

—Κι ο Σπύρος; Πώς πάει;

—Αντάλαξαν ένα γρήγορο βλέμμα και συγκράτησαν ένα εϊρωνικό χαμόγελο.

—Άσχημα, του άποκρίθηκε ο ένας. Πολύ άσχημα!

Ο Χρήστος έμεινε σιωπηλός, άφαιρέμένος, σά να μην είχε καταλάβει τί του είπαν.

—Δεν άκούσε; του ξανάπε ο ένας. Τρεις μπύρες!

—Δεν έχει.

—Τί δεν έχει;

—Δεν έχει μπύρες!

—Πώς δεν έχει;

—Αφού σ' άς λέω πως δεν έχει; Πώς να σ' άς το πω; Δέ δίνω! Δεν πουλώ!

Κι' άφίνοντάς τους εκεί κατάπληχτους, βγήκε έξω, πήγε στο κατάστημα του Σπύρου και κάτι μίλησε στη μητέρα του. Οι τρεις νεαροί που τον είχαν παρακολουθήσει με μεγάλη άπορία, σηκώθηκαν κι έτοιμάστηκαν να φύγουν.

—Πάει να τού φάει το μαγάκι ο άλιτήριος! σχολίασε ο ένας.

Κ' οι άλλοι κούνησαν το κεφάλι καταφατικά.

Όταν το ίδιο βράδι, άργότερα ο κ' Α-πόλλων έκλεισε κ' ή μητέρα του Σπύρου τράβηξε για το σπίτι, ο Χρήστος έκλεισε κι αυτός το μαγάκι του και την άκολούθησε από μακριά, άργά και συλλογισμένα. Έξω από το μικρό σπίτιάκι του Σπύρου σταμάτησε, προσώχρησε λιγάκι, ξαναγύρισε, στάθηκε διασταχτικός. Στο τέλος χτύπησε την πόρτα. Τού άνοιξε ή γριά μητέρα:

—Περάστε, του είπε χαμηλόφωνα. Τού τόπα και σ' άς περιμένει. Μια στιγμή μανάχα, να σ' άχτει λιγάκι.

Η μητέρα μπήκε στο δωμάτιο του βά-

λους κι αυτός στάθηκε στο διάδρομο. "Ακούσε κάτι ψιθυρίσματα, κάποιο έλαφρό χτύπημα σε σίδερο κρεβατιού, κάτι σαν ανακάτεμα ρούχων, μια καρέκλα που μετακινήθηκε, ένα παραθυρόφυλλο που άνοιξε. Ο Χρήστος παρακολούθησε με πανερή νευρικότητα. Σε λίγο φάνηκε ή μητέρα και τούγενε να μπει.

Μπήκε. Ο Σπύρος ήταν καθισμένος στο κρεβάτι, με τα μαλλιά ανακατωμένα, με μια κόκκινη πυτζάμα άνοιγμένη στο στήθος, με τα πόδια σκεπασμένα με μιά άσπρη κουβέρτα. Το ένα του πόδι είχε ξεφύγει από την κουβέρτα και πρόβαλλε γυμνό ως τον αστράγαλο.

Το πρώτο πράμα που πρόσεξε ο Χρήστος ήταν αυτό το πόδι. Πόσο μικρό, ζωμένο, χλωμό ήτανε! Έτσι που το είδε ξαφνικά, να προβάλλει κάτω από την κουβέρτα, κίτρινο κι άκίνητο, του φάνηκε σαν πόδι νεκρού, κι άνατριχάσε.

Το ίδιο μικρό φαινόταν και το κορμί του, το πρόσωπό του, το χέρι του, που τού το πρότεινε χαμογελώντας. Όταν το πήρε μέσα στο δικό του, του φάνηκε πως χούφτιαζε το χέρι ενός παιδιού κ' ήταν τόσο κρύο!

Ξαφνικά ο Χρήστος, όρθιος άκόμη μπροστά στο κρεβάτι, άρχισε να φωνάζει:

—Δεν ντρέπεται; Κοτζάμου νέος, και να λογαριάζεις τέτια μικροπράματα; Τ' είναι αυτά; Κλείνεται κανείς στο σπίτι μ' έναν πανόδοντο. Μη χειρότερα. Κ' ύστερα μου κάνεις και τον παλικαρά! Παλικαράς να σου πετύχει! Να έρεθιστούν λιγάκι τ' άλλα του και να κατουρηθεί απ' το φόβο του! Μόνο να ξελαρυγγίξεσαι τις νύχτες και να λιγώνεσαι με τις σαχλοκαυτάδες σου κάτω απ' τα παράθυρα των κοριτσιών; Δεν είσαι λοιπόν άξιος για τίποτε άλλο; Ντροπή!

Η φωνή του ήταν ταραγμένη, τρεμούλιαστή. Οι χειρονομίες του νευρικές, θυμωμένες. Η γριά τον κοίταζε κατάματα με κατάπληξη κι άνησυχία: Τ' άς ήρθε και φωνάζει έτσι άγριέμενος; Άν θυμώσει ο Σπύρος και τσακωθούν; Γύρισε με καρδιοχτύπι στο γιό της...

Ο Σπύρος στάθηκε με το Χρήστο χαμογελώντας και κάτι θέλησε να πει. Μά εκείνος, χωρίς να τον άφήσει να μιλήσει, πάντα όρθιος, έξακολουθούσε τις ίδιες φωνές:

—Άκούς εκεί να μου τρυπώσει με τού ψύλλου πηδήμα στο κρεβάτι! Τ' ά ίδια δεν είχε πέσει κι ο Καταρός ο μπακάλης με τ' άλλα του; Κι ο Γιάννης ο Κασιμπας, που έχει το ψαράδικο στην άγορά, δεν έπαθε μόλυνση από τ' ά βρομοεργαλεία τού δοντογιατρού; Μανταλώθηκαν καθόλου στα σπύτια τους; Τους έπιασε καμιά τρομάρα; Έκλαιγαν σαν μωρουδέλια τη μοίρα τους; Νά τί κάνεις εσύ! Και μού παρασταίνεις και το μορφωμένο! Μορφωμένος και να μη μπορεί να καταλάβει μια συνηθισμένη μόλυνση!

Τάπε όλα διαστικά, νευρικά, ταραγμένα, και κάθισε σε μια καρέκλα, κοντά στο κρεβάτι.

Τότε ο Σπύρος άπλωσε το χέρι του κι άναζήτησε το χέρι του Χρήστου. Τού τόπιασε και τού το κράτησε λίγες στιγμές. Κ' ύστερα, με φωνή χαμηλή, σθημένη:

—Σ' εύχαριστώ, Χρήστο τούπε.

Και το κάτω άχείλι του έτρεμε.

Πήγανι κάθε μέρα και τον έδλεπε. Καθόταν μαζί του άρκετην ώρα, τούλεγε όλα τ' ά νέα της ημέρας, όλη την κίνηση της άγοράς, κουσκουσούρευε διάφορα γνωστά πρόσωπα, διηγόταν άσπεία. Κ' ενώ τού μιλούσε, τον κοίταζε έρευνητικά στο πρόσωπό, στα μάτια, στα χέρια. Άπόφευγε μόνο να τον κοιτάζει στο στόμα· μά το βλέμμα του έφέυγε κάπου-κάπου κ' έπτεφτε εκεί, για μια στιγμή, φευγαλέο. Τό πρόσωπό όμως τού φαινόταν κάθε μέρα και πιο χλωμό, τ' ά μάτια πιο σθημένα, τ' ά χέρια πιο μικρά.

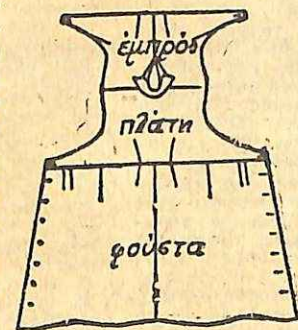
Ο Σπύρος τον άκουγε με προσοχή, χαμογελώντας όλοένα. Πολύ λίγο μιλούσε· ή φωνή του ήταν ύπόκοφη, υπερδευμένη, κ' οι λέξεις έβγαιναν με δυσκολία, τραχιές, μασσημένες. Ο Χρήστος τότε τούκοβε άπότομα την κουβέντα ξαναρχίζοντας ο ίδιος την άτέλειωτη όμιλία του. Μόνο για τη δουλειά τους άπόφευγε να τού μιλά. Μια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στ' άσίδα 36.

ΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ



● Το άνοιξιάτικο αυτό άμερικάνικο μοντέλο μπορείτε να το κάνετε πολύ εύκολα και μόνη σας, αν προσέξετε καλά το μικρό αυτό πατρόν, με την προϋπόθεση βέβαια ότι έχετε κάποια ιδέα από ράψιμο. Το πατρόν άποτελείται από τρία μέρη: τη φούστα, την πλάτη και το έμπρός.



Όταν φορέσετε το σχήμα που βλέπετε περνώντας το κεφάλι σας μέσα από το σχετικό άνοιγμα, θα δείτε ότι το έμπρός φτάνει ως τη μέση σας και δεν έχετε παρά να το κουμπώσετε πίσω. Μετά από αυτό το πρώτο έσωτερικό κουμπωμα, θα τυλιχτήτε στη φούστα και θα την κουμπώσετε έμπρός. Τό πόσο μακρός πρέπει να έχη ή φούστα, πόσο φάρδος το κομμάτι της πλάτης κλπ., θα τ' όρθε μόνη σας, κόβοντας το πατρόν πρώτα σε χαρτί ή τουάλ. Μόνο όταν κανονίστε πια τις σωστές αναλογίες, μόνον τότε θα τ' όψετε στο ύφασμα. Τό πατρόν αυτό μπορείτε να τ' όουλέψετε κατά δύο τρόπους. Τόν ένα τόν βλέπετε άριστερα έπάνω, δηλαδή φαρδεία φούστα και άνοιχτό γιακά. Μπορείτε όμως να τ' όάνετε και με στενή φούστα, όπως βλέπετε δεξιά. Γιακαδάκι κλειστό (ή και άνοιχτό αν θέλετε).

Τό φόρεμα μπορεί επίσης να γίνη δίχρωμο αν σ' άρέσει, ή να ρελιαστή με ρέλι διαφορετικού χρώματος αν γίνη μονόχρωμο. Κουμπιά κοκκάλινα ή ντυμένα από τ' ό ίδιο. Ο μπουστός έχει έμπρός τρεις πένες που βοηθούν στην καλή έφαρμογή. Τις πένες της πλάτης και της φούστας να τις κανονίσετε ελεύθερα εκεί που τις ζητάει τ' ό σώμα σας. Τό ρέλι γίνεται άρκετά φαρδουλό και άποτελεί ώραίο και καθαρό τελίωμα τού φορέματος, πράγμα που βοηθάει πολύ στο σιδέρωμα. Ζώνη ντυμένη από τ' ό ίδιο, μονταρισμένη σε πετσιό. Τό σχέδιο αυτό είναι πολύ κατάλληλο για λινά και άλλα καλοκαιρινά ύφασματα, όπως και σε άνοιξιάτικο μαλλινάκι.



Ημικρανία και ύπνος



ΕΙΝΑΙ γνωστό πόσο οι ημικρανίες είναι βασανιστικές και πόσο αντιστέκονται σε κάθε είδους θεραπευτική αγωγή. Και είναι γνωστό επίσης πώς από ημικρανίες υποφέρουν τις περισσότερες φορές οι γυναίκες και πώς όλοι οι πάσχοντες παραπονούνται - κατά κάποιο τρόπο και για δύσκολο ύπνο ή ανήσυχο. Μία πιο προσεκτική όμως παρατήρηση δείχνει αντίθετα πώς γενικά οι ημικρανικοί κοιμούνται πολύ και μάλιστα βαθιά, και πώς οι κρίσεις της ημικρανίας αρχίζουν να προαναγγέλλονται εύθως μετά το ξύπνημα, τις περισσότερες φορές. Ο δρ Γκάνε μάλιστα παραδέχεται το πράγμα αυτό σαν κανόνα και θεωρεί το βαθύ και πολύ ύπνο σαν υπεύθυνο της ημικρανίας. Συνιστά δέ για τη θεραπεία της, τη διακοπή του ύπνου όταν αυτός γίνεται πολύ βαθύς, δηλαδή τις δύο τελευταίες ώρες πριν το ξύπνημα. Σύμφωνα με την άποψή του οι ημικρανικοί δεν πρέπει να κοιμούνται πολύ, και συγκεκριμένα, όχι περισσότερο από 6½ ώρες οι ενήλικες, από 7 ώρες οι έφηβοι και από 8 ώρες τα παιδιά. Ο δρ Γκάνε λέει ότι από τα 26 άτομα τα οποία υπέβαλε στη θεραπεία της διακοπής του ύπνου, τα 14 έβραβευσαν τελείως και τα άλλα 12 σημαντικά καλύτερα. Βέβαια, συνιστά όμως η μέθοδος του εφαρμόζεται στα δύσκολα και επίμονα περιστατικά και μάλιστα σε νοσοκομειακό περιβάλλον για την αποφυγή παρεκτροπών ύπνου από τους αρρώστους.

ΤΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΘΕΜΑ

ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ - ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

Α' ΕΙΝΑΙ, βέβαια, δυσάρεστη ύποθεσι για μία γυναίκα να είναι παχιά και να μη μπορεί να αδυνατίσει. Πολλές γυναίκες το έχουν καμύδι αυτό, και πολλές είναι που βασανίζονται με διάφορες εξαντλητικές και μη δίαιτες, με το σκοπό να αδυνατίσουν χωρίς πάντοτε να το καταφέρνουν. Και αντίθετα υπάρχουν άλλες που είναι πολύ αδύνατες και παρ' όλες τις προσπάθειες, παρ' όλο που τρώνε όσο παίρνει, κατά τον ίδιο τους τον ισχυρισμό, δεν μπορούν να πάρουν ούτε δρόμι επάνω τους και μένουν πάντα σαν «αράχνες» ή «απαγγέτα». Οι «αράχνες» από τη μία μεριά και οι «απαγγέτα» από την άλλη. Δύο πολύ πολυαριθμικές και συμπαθητικές τάξεις γυναικών που αγωνίζονται διαμετρικά αντίθετες, επιδιώξεις, να διώξουν από πάνω τους τα πάχη ή μόν, να βάσουν πάνω τους καμιά όκα κρέας οι άλλες. Πρόβλημα δυσάρεστο και αγωνιώδες, που οδηγεί σε δίαιτες, γυμναστική, γαστρονομία και φάρμακα, και που φέρνει συχνά συχνά και μία ψυχασυναισθητική διαταραχή και ένα μαρσισμό, όχι αμελητέους.

Θα το εξετάσουμε αυτό το πρόβλημα στ' άρθρα μας με το σκοπό να δώσουμε στις γυναίκες να καταλάβουν σωστά πού όφειλεται η παχυσαρκία και το αδύνατο και να τις βοηθήσουμε στο να πάρουν πρακτικά μέτρα για την αποφυγή ή την καταπολέμηση τους. Σήμερα θα περιορισθούμε σε μερικές χρήσιμες γνώσεις σχετικά με το μηχανισμό των δύο αυτών καταστάσεων, γιατί είμαστε της γνώμης, πως τα εκδηλούμενα ιατρικά, υγιονομικά θέματα πρέπει πρώτα από όλα να εκληφθούν αυτήν την προοπτική. Να δίνουν δηλαδή στον αναγνώστη, με όσο πιο απλά γίνεται μέσα, να καταλάβει η φύση του προβλήματος που τον απασχολεί ή που διαβάσει. Έτσι δεχτείται πιο πρόθυμα και πιο συνειδητά, με περισσότερη πεποίθηση και εμπιστοσύνη, τις υποδείξεις που του γίνονται, και τις εφαρ-

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ

δαταναρθρών, ενώ ένα γραμ. λίπους δίνει, στον οργανισμό πάντοτε, 9 θερμίδες. Έτσι μπορούμε να ξέρουμε πόσες θερμίδες δίνουμε στον οργανισμό όταν ξέρουμε πόσες τροφές πήρε κάθε φορά. Πλούσια φαγητά μπορεί να δώσουν και 3.000 και 4.000 θερμίδες σε ένα άνθρωπο την ημέρα, ή και 5.000 ακόμη. Φτωχα φαγητά δίνουν 1.500 - 2.000 θερμίδες. Από την άλλη μεριά ο κάθε οργανισμός, ανάλογα με την ηλικία, το βάρος, το ύψος και τη δουλειά που κάνει έχει ανάγκη από ανάλογο ποσό θερμίδων που παίξει ανάμεσα στις 2.000 - 3.000 θερμίδες όταν πρόκειται για ενήλικα. Για κάθε άνθρωπο όμως, και ανάλογα με τα στοιχεία που είπαμε, μπορεί να υπολογισθεί ακριβώς από πόσες θερμίδες έχει ανάγκη και επομένως από ποση τροφίμων καθημερινά. Αυτό μπορεί να το κάνει ο γιατρός. Αλλά και ο καθένας μπορεί να το καταλάβει. Χρειάζεται το ποσό εκείνο που δεν τον παχαίνει και ούτε τον αδυνατίζει.

● "Ας πάρουμε τώρα ένα συγκεκριμένο παράδειγμα μία γυναίκα π.χ. 25-40 χρόνων, κανονικού ύψους, ούτε παχιά, ούτε αδύνατη, που εργάζεται στις δουλειές του σπιτιού της. Η γυναίκα αυτή χρειάζεται περίπου 2.500 θερμίδες για να διατηρηθεί. Αν τρώει καθημερινά πολύ και με τις τροφές, αντί 2.500 παίρνει 3.000 θερμίδες, τότε ο οργανισμός της ξεδεύει μόνο τις 2.500, όσες δηλαδή χρειάζεται. Οι υπόλοιπες 500 θερμίδες περισσεύουν. Ο οργανισμός δεν τις θέλει για τις ανάγκες του της καθημερινής και δεν χρησιμοποιεί τις τροφές τόσο λίπος όσο αντιστοιχεί στις 500 θερμίδες, δηλαδή 55 γραμμάρια. Ούτε όμως τα πετάει αυτά τα 55 γραμμάρια γιατί μπορεί κάποτε να του χρειαστούν. Τα βάζει λοιπόν σε διάφορα μέρη κάτω από το δέρμα και πιο πολύ στα στήθη, στην κοιλιά, στους μηρούς, στους γλουτούς κλπ. Αν αυτό το πρόγραμμα συνεχισθεί αν δηλαδή κάθε ημέρα περισσεύουν από τις τροφές πότε 500, πότε 300, και πότε 800 ή 1000 θερμίδες, κάθε τόσο και νέο ποσό λίπους μπουκνεί στην πάντα σε ρεζέρβα στις αποθήκες του οργανισμού. Να λοιπόν το πάχος! Σιγά-σιγά, πότε 50 πότε 100 και πότε 200 γραμμάρια σε πέντε-έξη μήνες, τρία - τέσσερα κιλά λίπος πάρα πάνω, πάχος επομένως, από ό,τι ήταν.

● Αντίθετα, αν αντί για 2.500 πάρει με την τροφή μόνο 2000 θερμίδες, λείπουν 500. Αυτόματα ο οργανισμός θα περιορίσει τη δραστηριότητα του και τις ανάγκες του όσο γίνεται ώστε να τού αρκούν οι 2.000. Αν όμως αυτό δεν μπορεί να γίνει, γιατί ο άνθρωπος είναι υποχρεωμένος να κινηθεί και να δουλέψει για να ζήσει τότε τις 500 θερμίδες που του λείπουν, θα τις πάρει ο οργανισμός από τις παρακαταθήκες του, από το λίπος που έχει δηλαδή, από τις παρές που έχει παχυνθεί, από τις παρές που έχει αδύνατο. Και αν αυτό συνεχισθεί καθημερινά για 5-6 μήνες θα έχουμε, κατά την αντίστροφη έννοια απ' ό,τι παραπάνω, αδυνατίσμα κατά 3-4 κιλά.

● Αυτά βέβαια είναι στοιχειώδεις έννοιες και στο μηχανισμό πάχους - αδυνατίσματος επεμβαίνουν και άλλοι παράγοντες που θα τους δούμε στο επόμενο άρθρο.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Παχυσαρκία. Δρ. ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Η ΟΣΤΡΑΚΙΑ

ΠΩΣ ΜΕΤΑΔΙΔΕΤΑΙ ΠΩΣ ΕΚΔΗΛΩΝΕΤΑΙ

Η ΟΣΤΡΑΚΙΑ - ή σκαρόλα - είναι από το σκαρόλε, εκσκαλάτ, κατακόκκινο γούμο που ποικίλλει στο χρώμα του αρώματός - είναι μία αρωματική λιμνική, με τοδοτική, που χαρακτηρίζεται από μια περίοδο επώσεως 4-5 ημερών, μία περίοδο εισβολής 24-36 ωρών με πυρετό, κεφαλαλγία, σπασμούς, ναυτίες, έμετους, κυνική κατακόκκινη που συνοδεύεται με υπογνάθια αδενίτιδα, με περίοδο της εμβανιστικής του εξανθήματος κυρίως στη ραχή της γλώσσας και εξάνθημα στο σώμα, που δημιουργεί πάνω στο δέρμα μία επιφανειακή κόκκινη σα γρανιτή και που σχηματίζεται μέσα σε 24 ώρες και αρχίζει να υποχωρεί μετά μία εβδομάδα. Κατόπιν ακολουθεί μία περίοδος μόλις έως πέντε εβδομάδων αποπύλωσης, με πλατειές λουρίδες, φλούδες, δερμα, ιδίως στα άνω και κάτω άκρα. Φαίνεται πως προκαλείται από ένα αιμολυτικό στρεπτοκόκκο, ή ακριβέστερα από διάφορους τύπους στρεπτοκόκκων, πολύ τοξικών και μοιραστικών. Είναι μεταδοτική κατά τη διάρκεια της αρωματικής, δηλαδή κατά την περίοδο της εισβολής, την εκδήλωση του εξανθήματος, την αποπύλωση, κάποτε μάλιστα και μετά την αποπύλωση.

Προσβάλλει πρό πάντων τα παιδιά δύο έως δέκα ετών και ιδιαίτερα τα πέντε έως δέκα ετών. Δεν γλυτώνουν όμως και οι νέοι, όπως και οι ενήλικες, κυρίως όταν προέρχονται από χώρα άνοσα. Αρσάσκουν την οστράκωση στις πολιτείες, όπου η αρωματική βρίσκεται σε ενδημική κατάσταση.

Η μετάδοσι γίνεται από τον ιδίο που εντοπίζεται στις ρινο-στομάτο - φaryγγικές βλεννώσεις. Τα λείμα, οι φλούδες που δύναι ο άρρωστος μεταδίδουν την αρωματική. Θα σας φέρω δύο παραδείγματα για να δοθούν μαζι τη την οστράκωση. Μία κυρία που κατοική στις Μηλίες του όμορου και υγιεινού Πηλίου - όπου οστράκω δεν υπάρχει - κάποιον μέρα παίρνει ένα γούμο αλάς της από την Αθήνα, που της γράφει πως είχε πάθει οστράκω, πως το κομμάτι της ξεφλουδίζει, «χέρι, πόδια, στήθος, μούτρα» και μάλιστα κατά πως το χαρτί της επιστάλης είναι γεμάτο απ' αυτή τη σκηνή. Λίγες μέρες από το διαδοσμά της επιστάλης αυτής η μητέρα και η κόρη του πληροίεστικου ήσαν γλυτά έφευγαν από την ίδια αρωματική.

Να, όμως και άλλο: Ένα παιδί έχει την οστράκω. Είναι απομονωμένο και γράφει σιωπηλά τις «φλούδες» του. Στενωγιστά τα βέβαια στη μοναξιά του και μία μέρα κρουφφονάζει τις αδενίτιδες του και από τη μισανόχτη ποστα τους πασάσει για «δωρό» μία μεγάλη φλούδα. «Είμαι φίλη!», το φιδωποκαμιά μου! Οι αδελφές του άρε παίζουν μ' αυτό και γελούν! Καμιά μετάδοσι της αρωματικής!

Τα δύο αυτά γεγονότα δεν αντιτίθενται μεταξύ τους, όπως θα πιστευατε. Τα λείμα, οι στίβες επιδερμίδας, το φιδωποκαμιά, αυτό καθ' αυτό, δεν μεταδίδουν την αρωματική. Δεν είναι μοιραστικό, αν όμως έχει λερωθεί με το σάλιο, από τα δάχτυλα πασάλεμμένα βλεννώ από το στόμα του αρώστου, αρίστα μπορεί να μεταδοθεί.

● Όμως η οστράκω μεταδίδεται και άμεσα, γιατί ο ιδός της είναι πάρα πολύ ανεκτικός. Κατ' αντιθεσιν ποδε τον ιδό της ιλασας, όπως το ετονόμασε στο προηγούμενο σημείωμά μας. Το μικρόβιο της οστράκωσας μπορεί να βρεθεί και να διατηρηθεί πολύ ή λίγο καιρό, έξω από τις απολείσεις, κι' απάνω στις κουβέρες, στα σεντόνια, τα μαξιλάρια, τα φορέματα, τα είδη τουαλέτας, τις ντέτες, τα γούμα, στην επιφάνεια των επίπλων, στα σενίδια του πάτωματός κλπ.

Η οστράκω μπορεί άριστα να μεταδοθεί και με το γάλα, αν αυτό μολυνθεί από αρώστους, ή από ανασυνθισμένα. Έτσι, ποσά που αρώστου και έμμεσως, επιδρά στο ζήτημα της περιόδου.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ ΑΝΝΑ.— 'Υπάρχουν ταμπλέτες που δίνουν, μετά την περίοδο 2 την ημέρα επί 7 ημέρες. Γενικά για τα ζήτηματά σας δεν πρέπει να στενωγισθείτε με το γάμο θα διορθωθούν πολλά πράγματα. Έπίσης μπορείτε να πάρετε μαζί με τα προϊόντα και 3 ταμπλέτες την ημέρα διταμίνης Ε επί 15 ημέρες.

ΚΑΤΙΑ.— Είναι δυνατόν.

ΑΛΙΝΑ.— Είναι αποτελεσματικές κατά 95%, εάν γίνουν αμέσως και με αίσινο περιεχόμενο (δεδιόν του αλουμινίου, ζυδι κλπ.).

ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ Κ.— Σας συνιστά τις ενέσεις ραντονόσ των 100 μονάδων αμέσως μετά την περίοδο καθώς και πολύ τροφή. Η καθαριότητα μπορεί να γίνει με χλιαρό νερό. Επίσης η μεγάλη ταπεινότητα αρώστου έχει την επιδράση της. Όσο για το γάμο δεν νομίζω ότι αποτελεί εμπόδιο αυτό το ζήτημα. Εάν όμως συνεχίζεται η ίδια κατάσταση και μετά τις ενέσεις απαιτείται πρέπει να εξετασθείτε από γυναικολόγο.

ΝΑΡΚΙΣΟΣ.— Τον ίδιο μήνα θα γίνονται και οι ενέσεις προλάντον.

ΠΑΝΤΑ ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ.— Το καλύτερο είναι να επισκεφθείτε και πάλι το γιατρό που σας χειρογράφησε. Έν πάση περιπτώσει μπορείτε να κάνετε ενέσεις θυλακίνης 4-5 το μήνα, διταμίνη Ε ταμπλέτες δύο την ημέρα και κολλικές πλύσεις με σόδα. Εάν μετά τριμήνων δεν έχετε αποτέλεσμα τότε απαιτείται να κάνετε μία σάλπιγγογραφία. Αυτά όλα με την προϋπόθεση ότι έχει γίνει εξέταση του σπύου.

ΛΕΥΚΟ ΠΕΡΙΣΤΕΙ Χ. Α. 27.— Δεν έχει σχέση ούτε με την καθυστέρηση, ούτε με την κατάσταση του παρθενικού ύμενος, το κάθε ένα είναι άσχετο από το άλλο. Μα αυτό δεν πρέπει να συνεχισθεί και να γίνεται κατάχρηση, διότι προκαλεί αδυναμία του οργανισμού και έμμεσως, επιδρά στο ζήτημα της περιόδου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΤΙΣΣΑ.— Το προτιμότερο είναι να εξετασθείτε πάλι από γυναικολόγο.

Είναι πάρα πολύ ανεκτικός. Κατ' αντιθεσιν ποδε τον ιδό της ιλασας, όπως το ετονόμασε στο προηγούμενο σημείωμά μας. Το μικρόβιο της οστράκωσας μπορεί να βρεθεί και να διατηρηθεί πολύ ή λίγο καιρό, έξω από τις απολείσεις, κι' απάνω στις κουβέρες, στα σεντόνια, τα μαξιλάρια, τα φορέματα, τα είδη τουαλέτας, τις ντέτες, τα γούμα, στην επιφάνεια των επίπλων, στα σενίδια του πάτωματός κλπ.

Η οστράκω μπορεί άριστα να μεταδοθεί και με το γάλα, αν αυτό μολυνθεί από αρώστους, ή από ανασυνθισμένα. Έτσι, ποσά που αρώστου και έμμεσως, επιδρά στο ζήτημα της περιόδου.

Και τούτη τη φορά δεν έτελειωσα. Στο άλλο φύλλο μερικά συμπληρωματικά.

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΧΥΤΙΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΑΝΘΗ.— Να πάρετε γλυταμινικόν δού δύο ταμπλέτες την ημέρα των 0.50. Θα σας κάνει πολύ καλό.

ΡΟΥΛΗ 2.— Καλύτερα τα μολύβια από δομικά, παρά το πούλο. Κάποτε θα γράψω αναλυτικότερα.

Πιθανόν τα νέα στοιχεία (πύλοι κλπ.) να οφείλονται στις σάλπιγγες ή στις ωθήκες. Το μόνο που μπορείτε να κάνετε είναι να προσέξετε την ψύειν και να βάζετε θερμά επίθεμα στην κοιλία σας. Επίσης οι διαθεσμιές κάνουν πολύ καλό στην περίπτωση σας.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ. Θεσσαλονίκη Ν. Β.— Ταμπλέτες θαλασσινών ή ορμοναλ δύο την ημέρα και επί 10 ημέρες το μήνα.

ΜΑΡΙΑΝΑ Α. Π. 53.— Το 15)θήμερον είναι άσχετο. Όσο για το ζήτημα της κυσέως δεν πρέπει να ανησυχείτε, θα ξαναμείνετε έγκυος με μόνη τη διαφορά ότι με την πρώτη καθυστέρηση θα μείνετε στο κορβάκι και θα συμβουλευθείτε διά τα μετέπειτα το γυναικολόγο που θα σας παρακολουθήσει και θα διεξάγει τον τοκετό, εφ' όσον διαπιστώσει κυσιν.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ.— Έξαρτάται από πολλούς παράγοντες και κυρίως όταν υπάρχει αδυναμία καρκινική κατάστασις συμβαίνει αυτό. Έκτος του μασά και των ψυχρών επιθεμάτων, της καλής τροφής, γίνεται και αισθητική εγχείρησις.

ΑΤΥΧΗ ΜΟΝΑΧΟΚΟΡΗ.— Δεν νομίζω ότι πρέπει να κάνετε όρμονες έπειτα από την κατάστασι που είχατε. Βλέπετε τι ανωμαλίες είχαν με τις ενέσεις που κάνατε; Γι' αυτό μόνο κατόπιν εξέτασής και με μεγάλην περίσκεψη θα σας δοθούν, εάν είναι απαραίτητα, όρμονες ή διάφορα κατασταλτικά της κλιμακτηρίου.

Μ. Σ. Α.— Ασφαλώς εύρισκεσθε στην κλιμακτηρία εποχή ή οποία έρχεται στην ηλικία σας, αλλά πρέπει να εξετασθείτε απαραίτητως από γυναικολόγο. Έως ότου εξετασθείτε μπορείτε να πάρετε 20 σταγόνες έργοτινης δύο φορές την ημέρα και να κάνετε και 5-6 ενέσεις αρρενόρμης τεσάν.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ Κ.— Θα κάνετε 10 ενέσεις από αυτές που κάνατε, επίσης θα πάρετε τις σταγόνες έργοτινης και σε περίπτωση που εξακολουθήσει η ίδια κατάσταση αναγκαστικώς πρέπει να εξετασθείτε από γυναικολόγο μηπως υπάρχει, κυσιν ωθήκης ή ινομυώμα κλπ.

ΑΝΗΣΥΧΗ.— Να περιορισθείτε στην ορμονοθεραπεία σε μικρές δόσεις, σε κολλικές πλύ-

οστράκω, τις χειρουργικές οστράκω, σπανιότερες όλες αυτές σήμερα, γάρι στις σουλφαιδές και τα αντιβιοτικά που διασπύουμε.

Ο άνθρωπος άσπασει εύκολα αυτή την αρωματική. Εύτυχως, το βρέφος όχι. Όμως, σιγά-σιγά με την ηλικία γίνεται όλο και πιο εύπορο και φθάνει στο μέγιστο βαθμό να την άσπασει εύκολα άνωμα στα πέντε και δέκα του χρόνια. Όμως και η άνοσια που αποκτάει, μετά την προσβολή από οστράκω, δεν είναι γρήγορη και μόνιμη. Μπορεί να τα λίγα χρόνια να εξαφανισθεί την αρωματική.

Και τούτη τη φορά δεν έτελειωσα. Στο άλλο φύλλο μερικά συμπληρωματικά.

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΧΥΤΙΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΑΝΘΗ.— Να πάρετε γλυταμινικόν δού δύο ταμπλέτες την ημέρα των 0.50. Θα σας κάνει πολύ καλό.

ΡΟΥΛΗ 2.— Καλύτερα τα μολύβια από δομικά, παρά το πούλο. Κάποτε θα γράψω αναλυτικότερα.

σεις με σόδα και εάν θα κάνετε μόνο διαθεσμιές, τα άλλα περιττεύουν. Όσο για την βλάβη απ' τη σάλπιγγογραφία είναι υπερβολικά. Πρώ πάντως δεν πρέπει να είσθε διαστική. Έχω πολλά παραδείγματα γυναικών που έμειναν έγκυες μετά τη σάλπιγγογραφία.

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΚΡΙΝΟ.— Να κάνετε την χειρουργική επέμβαση, είναι η μόνη αποτελεσματική, διότι δεν υπάρχει άλλη θεραπεία.

ΜΑΡΟΥΣΚΑ.— Μπορείτε να μεταχειρισθείτε τοπικώς (ένδο-σουλφαιδές) τα υπόθετα κολλο-σουλφαιδών ένα την ημέρα επί ένα μήνα. Εάν παρ' όλα αυτά συνεχίζεται η ίδια κατάσταση τότε πρέπει να επισκεφθείτε άπαραίτητως ένα γυναικολόγο.

Φ.Χ.Ψ.Ω. Χανιά.— Πρέπει και πάλι να εξετασθείτε από γυναικολόγο πιθανόν να έχετε σπασμωχόπωση και να έχετε ανάγκη ζώνης, είναι ζήτημα που δεν είναι δυνατόν να διαγνωσθεί εξ' αποστάσεως. Όσο για το άλλο ζήτημα, δεν είναι βλαβερών. Πρέπει όμως και γι' αυτό να εξετασθείτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΙΣΣΑ.— Δεν πρέπει να σταματήσετε τις ενέσεις, φυσικά όχι σε μεγάλες δόσεις. Επίσης δεν μου γράφετε εάν έγινε εξέταση του σπύου και τέλος πρέπει να γίνει μία έρευνα είτε διά ιστολογικής εξέτασής του βλεννογόνου της μήτρας αφού γίνη απόξεσις στο προαιμορραγικόν στάσιον ή δι' αινιεύσεως των ορμονών στα ούρα και τις έκκρίσεις. Ανάλογα με την κατάσταση που θα καθορισθεί θα γίνη και η ορμονική θεραπεία καθώς συστηματικότερα.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ Ο.— Είναι επειδή παρουσιάσθηκε πολύ σύντομα η κλιμακτηρία. Γι' αυτό και το μασαίο των νευρικών και ψυχικών ενόχλημάτων, θα πρέπει να αποδοθεί στην έλλειψη περιόδου.

Αρκετές θεραπείες έχετε κάνει μέχρι σήμερα. Η κατάσταση σας έχει ανάγκη κλινικής παρακολούθησας και θεραπείας.

ΤΖΟΥΛΙΑ Κ.— Οι ανησυχίες του γιατρού είναι, μπως προκύπτει για επιληψία. Η όλη έρευνα άσποκοπέ ακριβώς σ' αυτό. Να ξεχωρισθεί αν είναι επιληψία ή ύστερια. Οι διάφορες εξετάσεις θα πρέπει να εξακολουθήσουν το ζήτημα. Αν αυτό δεν γίνη, να βρεθεί σαν άρωμα του ΙΚΑ στην Αθήνα για ηλεκτροεγκεφαλογράφημα. Πάντως, για κάθε τι είναι και πάλι στη διάθεσί σας.

ΜΙΑ ΑΡΡΩΣΤΗ ΧΩΡΙΣ ΕΛΠΙΔΑ. Ένταθα.— Το ψευδώνυμό σας είναι εκείνο που δεν παύει καθόλου για σας. Η περίπτωση σας δεν είναι άνητη, ούτε τόσο πολύ τρομαχτική, όπως σείς νομίζετε. Είναι μορφή που θεραπεύεται με ένα χάρι, όχι βέβαια, μόνη της, ούτε περιμένοντας την εξ ύψους βοήθεια, αλλά αφού υποβληθεί στη θεραπεία, που θα σας υποδείξει ο νευρολόγος της εμπιστοσύνης σας. Πάντως, έχετε ανάγκη κλινικής παρακολούθησας και θεραπείας.

ΜΑΡΚΕΛΑ. Ένταθα.— Τα διάφορα παράσιτα του έντερικου συστήματος, όπως οι αμοιβάδες, λείμνιας κ.λπ., πολλές φορές κάνουν νευρικά ενόχληματά πολύ έντονα, που μπορούν να φθάσουν στα μικρά παιδιά και νευρίσει επιληπτικών κρίσεων. Επίσης όλα τα φάρμακα, που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση της αρωματικής είναι τοξικά και παίρνοντας το νευρικό σύστημα. Αφού τελειώσετε τη θεραπεία σας, που συνέστησε ο παθολόγος, να κάμετε μία σειρά από 10 ενέσεις Καλταμπρομίνης μαζί με Μουλί—Β. Θα σας βοηθήσουν πολύ.

ΜΑΡΚΕΛΑ. Ένταθα.— Τα διάφορα παράσιτα του έντερικου συστήματος, όπως οι αμοιβάδες, λείμνιας κ.λπ., πολλές φορές κάνουν νευρικά ενόχληματά πολύ έντονα, που μπορούν να φθάσουν στα μικρά παιδιά και νευρίσει επιληπτικών κρίσεων. Επίσης όλα τα φάρμακα, που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση της αρωματικής είναι τοξικά και παίρνοντας το νευρικό σύστημα. Αφού τελειώσετε τη θεραπεία σας, που συνέστησε ο παθολόγος, να κάμετε μία σειρά από 10 ενέσεις Καλταμπρομίνης μαζί με Μουλί—Β. Θα σας βοηθήσουν πολύ.

ΜΙΑ ΠΟΥ ΑΝΗΣΥΧΕΙ.— Έγώ δυστυχώς πάντα στις «αμειβοδές». Όμως στην περίπτωση της αδελφής σας το όρισκα αναγκαστικά να κάμη μία εξέταση κορπών σε ένα καλό εργαστήριο, και να μου γράψετε. Να μην κάμη αντιμωβωδική θεραπεία αν δεν μου γράψετε την ακριβή κατάσταση του μικροβίου. Όπως πριν κάμετε εξέταση για είκοσι ημέρες μπορείτε να κάμετε την εξέταση. Μεσήμερι—δωδε πριν το φαγητό 15, από μέσα χαλαρά σιτισμό—πείνη. Μετά το φαγητό αλκαλικά. Στις 10 το πρωί και στις 5 το απόγευμα από ένα γαλακτικό φρούτο.

ΜΙΑ ΠΟΥ ΑΝΗΣΥΧΕΙ.— Έγώ δυστυχώς πάντα στις «αμειβοδές». Όμως στην περίπτωση της αδελφής σας το όρισκα αναγκαστικά να κάμη μία εξέταση κορπών σε ένα καλό εργαστήριο, και να μου γράψετε. Να μην κάμη αντιμωβωδική θεραπεία αν δεν μου γράψετε την ακριβή κατάσταση του μικροβίου. Όπως πριν κάμετε εξέταση για είκοσι ημέρες μπορείτε να κάμετε την εξέταση. Μεσήμερι—δωδε πριν το φαγητό 15, από μέσα χαλαρά σιτισμό—πείνη. Μετά το φαγητό αλκαλικά. Στις 10 το πρωί και στις 5 το απόγευμα από ένα γαλακτικό φρούτο.

ΒΟΛΟΣ.— ΒΙΛΕΑΜΙΝ Ο. Π.— Καταλαβαίνω όλη την απελπισία. Μην απελπίζεστε όμως. Στη βάση είναι πραγματικά ο τρόπος που πήρατε από τα μάτια σας. Είναι βέβαια πως θα γίνετε καλά, μόνο να έχετε ακόμη ένα - δύο μήνες ύπνου και να εφαρμόσετε, ότι θα σας πω με σχολαστικότητα γράψτε μου τη διεύθυνσί σας να σας γράψω γιατί δεν λέγονται με δυο λόγια αυτά. Σταματήστε όλα τα φάρμακα και παίρνοντας μόνο κάθε βράδυ πριν κοιμηθείτε από ένα κουταλάκι του γλυκού φενερκάν, και κάθε πρωί μισό χαπάκι μετλαλουμίνης.

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

ΔΗΜ. ΚΛ.—Ευχαριστώ πολύ για τα καλά λόγια σας. Λίγα στοιχεία μου γράφετε σχετικά με τη σωματική και νευρική κατάσταση σας. Πάντως θεραπευτικώς να κάμετε Αλ-Ρη-Στ. Νο 2 μία σειρά από 10 ενέσεις. Τα κουταλάκια του γλυκού ήμεσιως Καλταμπρομίνης θα συμπληρώσουν τη θεραπεία σας αυτή. Περιμένω να μου γράψετε τα αποτελέσματα της θεραπείας.

ΖΑΚΕΛΙΝΑ 12.—Δεν περνούν όλα αυτά που αισθάνεσθε με λίγα χαπάκια, που μου ζητάτε να σας γράψω. Η κατάσταση σας είναι πολύ πιο σοβαρή και πρέπει να συμβουλευθείτε πολύ σύντομα το νευρολόγο της εμπιστοσύνης σας. Αμέσως να επιπνευθείτε στη μητέρα σας.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ Ο.— Είναι επειδή παρουσιάσθηκε πολύ σύντομα η κλιμακτηρία. Γι' αυτό και το μασαίο των νευρικών και ψυχικών ενόχλημάτων, θα πρέπει να αποδοθεί στην έλλειψη περιόδου. Αρκετές θεραπείες έχετε κάνει μέχρι σήμερα. Η κατάσταση σας έχει ανάγκη κλινικής παρακολούθησας και θεραπείας.

ΤΖΟΥΛΙΑ Κ.— Οι ανησυχίες του γιατρού είναι, μπως προκύπτει για επιληψία. Η όλη έρευνα άσποκοπέ ακριβώς σ' αυτό. Να ξεχωρισθεί αν είναι επιληψία ή ύστερια. Οι διάφορες εξετάσεις θα πρέπει να εξακολουθήσουν το ζήτημα. Αν αυτό δεν γίνη, να βρεθεί σαν άρωμα του ΙΚΑ στην Αθήνα για ηλεκτροεγκεφαλογράφημα. Πάντως, για κάθε τι είναι και πάλι στη διάθεσί σας.

ΜΙΑ ΑΡΡΩΣΤΗ ΧΩΡΙΣ ΕΛΠΙΔΑ. Ένταθα.— Το ψευδώνυμό σας είναι εκείνο που δεν παύει καθόλου για σας. Η περίπτωση σας δεν είναι άνητη, ούτε τόσο πολύ τρομαχτική, όπως σείς νομίζετε. Είναι μορφή που θεραπεύεται με ένα χάρι, όχι βέβαια, μόνη της, ούτε περιμένοντας την εξ ύψους βοήθεια, αλλά αφού υποβληθεί στη θεραπεία, που θα σας υποδείξει ο νευρολόγος της εμπιστοσύνης σας. Πάντως, έχετε ανάγκη κλινικής παρακολούθησας και θεραπείας.

ΜΑΡΚΕΛΑ. Ένταθα.— Τα διάφορα παράσιτα του έντερικου συστήματος, όπως οι αμοιβάδες, λείμνιας κ.λπ., πολλές φορές κάνουν νευρικά ενόχληματά πολύ έντονα, που μπορούν να φθάσουν στα μικρά παιδιά και νευρίσει επιληπτικών κρίσεων. Επίσης όλα τα φάρμακα, που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση της αρωματικής είναι τοξικά και παίρνοντας το νευρικό σύστημα. Αφού τελειώσετε τη θεραπεία σας, που συνέστησε ο παθολόγος, να κάμετε μία σειρά από 10 ενέσεις Καλταμπρομίνης μαζί με Μουλί—Β. Θα σας βοηθήσουν πολύ.

ΜΑΡΚΕΛΑ. Ένταθα.— Τα διάφορα παράσιτα του έντερικου συστήματος, όπως οι αμοιβάδες, λείμνιας κ.λπ., πολλές φορές κάνουν νευρικά ενόχληματά πολύ έντονα, που μπορούν να φθάσουν στα μικρά παιδιά και νευρίσει επιληπτικών κρίσεων. Επίσης όλα τα φάρμακα, που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση της αρωματικής είναι τοξικά και παίρνοντας το νευρικό σύστημα. Αφού τελειώσετε τη θεραπεία σας, που συνέστησε ο παθολόγος, να κάμετε μία σειρά από 10 ενέσεις Καλταμπρομίνης μαζί με Μουλί—Β. Θα σας βοηθήσουν πολύ.

ΜΙΑ ΠΟΥ ΑΝΗΣΥΧΕΙ.— Έγώ δυστυχώς πάντα στις «αμειβοδές». Όμως στην περίπτωση της αδελφής σας το όρισκα αναγκαστικά να κάμη μία εξέταση κορπών σε ένα καλό εργαστήριο, και να μου γράψετε. Να μην κάμη αντιμωβωδική θεραπεία αν δεν μου γράψετε την ακριβή κατάσταση του μικροβίου. Όπως πριν κάμετε εξέταση για είκοσι ημέρες μπορείτε να κάμετε την εξέταση. Μεσήμερι—δωδε πριν το φαγητό 15, από μέσα χαλαρά σιτισμό—πείνη. Μετά το φαγητό αλκαλικά. Στις 10 το πρωί και στις 5 το απόγευμα από ένα γαλακτικό φρούτο.

ΜΙΑ ΠΟΥ ΑΝΗΣΥΧΕΙ.— Έγώ δυστυχώς πάντα στις «αμειβοδές». Όμως στην περίπτωση της αδελφής σας το όρισκα αναγκαστικά να κάμη μία εξέταση κορπών σε ένα καλό εργαστήριο, και να μου γράψετε. Να μην κάμη αντιμωβωδική θεραπεία αν δεν μου γράψετε την ακριβή κατάσταση του μικροβίου. Όπως πριν κάμετε εξέταση για είκοσι ημέρες μπορείτε να κάμετε την εξέταση. Μεσήμερι—δωδε πριν το φαγητό 15, από μέσα χαλαρά σιτισμό—πείνη. Μετά το φαγητό αλκαλικά. Στις 10 το πρωί και στις 5 το απόγευμα από ένα γαλακτικό φρούτο.

Δρ. Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Δέχεται επί συνεντεύξει
κάθε πρωί 9—12.
Τηλέφ 25.226

Η ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ καὶ ὁ κακὸς λύκος

«... Μὲ τιμώρησαν νὰ μείνω τρεῖς ἡμέρες κλεισμένη μέσα στὸ σπίτι γιατί χτες θῆκα ἔξω μαζί μὲ μιὰ φίλη μου καὶ γύρισα στὶς δέκα τὸ βράδυ. Πήγαμε ἕνα περίπατο ὡς τὸ Ζάππειο, κάναμε μερικές βόλτες ἐκεῖ καὶ μετὰ γυρίσαμε πεζή ὡς τὸ σπίτι τῆς φίλης μου, ὅπου φλυαρήσαμε λιγάκι ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς. Δὲν κάναμε κακὸ. Δὲν καταλαβαίνω γιατί οἱ γονεῖς μου εἶναι τόσο αὐστηροί...»

Ἑλένη Π...»

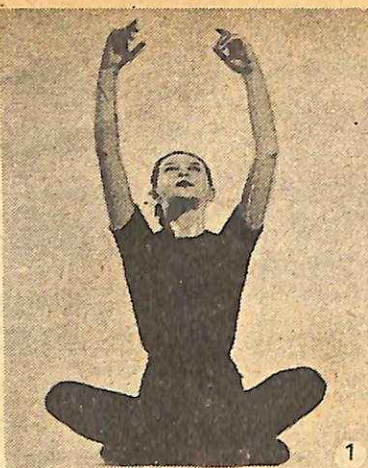
ΣΤΗΝ Ἑλένη πού μοῦ ἔγραψε αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ πολλὰ ἄλλα κορίτσια πού «δὲν καταλαβαίνουν γιατί οἱ γονεῖς τους εἶναι τόσο αὐστηροί», θέλα πρώτα-πρώτα νὰ κάμω μιὰ ἐρώτηση: Θυμόσαστε τὸ παραμῦθι τῆς Κοκκίνοσκουφίτσας! Μὲ τὸ ὄμορφο κόκκινο σκουφάκι στὸ κεφάλι τῆς, πέρασε μιὰ μέρα τὸ χαριτωμένο κορίτσακι μέσα ἀπὸ τὸ δάσος, κρατώντας στὸ χεράκι του ἕνα πανεράκι μὲ λουλούδια γιὰ τὴν γιαγιά τῆς. Τὶ ἔγινε ὁμῶς σ' αὐτὸ τὸ σκοτεινὸ καὶ ἥσυχο δάσος; Μιὰ διαβολικὴ μορφή παρουσιάστηκε ἔξωφρα πίσω ἀπὸ ἕνα χοντρὸ δέντρο. Ἡ Κοκκίνοσκουφίτσα τῆς χαμογέλασε, εὐγενικά κι' ἄρχισε νὰ κουβεντιάζει μαζί τῆς. Δὲν ἤξερε ἡ καμηνοῦλα πόσο ἀσχημο τέλος ἔχει αὐτὸ πολλές φορές, πιστέψτε ἀπὸ τὴν εἶπε, καὶ θὰ πλήρωνε τὴν ἀγνοία τῆς πολὺ ἀκριβὰ. Εὐτυχῶς ὁμως ἀργότερα παρουσιάστηκε ἕνας κυνηγὸς πού ἔτρεξε σὲ βοήθειά τῆς καὶ ἔτσι γλύτωσε. Μὰ πήρε ἕνα πολὺτιμο μάθημα: Στὸ μέλλον δὲν θὰ κουγε πιά τὰ ὁμορφα λόγια κανενὸς πού θὰ τὴ σταματούσε στὸ δρόμο.

Δὲ βέλω νὰ σὰς φοβίσω, ἀγαπητές μου, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ παραμῦθι τῆς Κοκκίνοσκουφίτσας δὲν πάλινε.

Καταλάβατε τώρα γιατί θέλουν οἱ γονεῖς σας νὰ ξέρουν πάντα πού πηγαίνετε καὶ νὰ γυρίζετε στὸ σπίτι σας νωρίς; Οἱ γονεῖς σας ἔχουν περισσότερη πείρα ἀπὸ σὰς καὶ θέλουν νὰ σὰς προφυλάξουν ἀπὸ δυσάρεστα συναντήματα — ὅπως ἐκεῖνο τῆς Κοκκίνοσκουφίτσας. Ὁ σκοπὸς μου δὲν εἶναι νὰ παραστήσω ὑπερβολικούς «τοὺς κινδύνους» πού ἀπειλοῦν τὰ νέα κορίτσια. Οἱ περισσότεροι ἄντρες εἶναι εὐτυχῶς καλοὶ, καθὼς πρέπει ἄνθρωποι πού δὲν θὰ καταχραστοῦν τὴν ἀπειρία σας. Ἀρκεῖ ὁμῶς ἕνας καὶ μόνος λύκος νὰ παρουσιαστῇ στὸ δρόμο σας γιὰ νὰ μπλέξετε σὲ πολλές δυσκολίες, ἂν προηγουμένως δὲν σὰς ἔχουν μιλήσει γιὰ τοὺς κινδύνους πού διατρέχετε καὶ δὲν ξέρετε πὼς νὰ φερθεῖτε. Ἀς μιλήσουμε ἀνοιχτὰ μεταξύ μας!

Μὴ μιλάτε μὲ ξένους

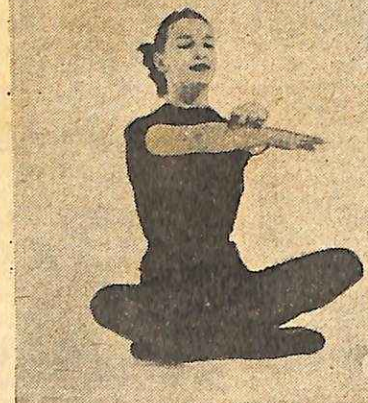
Ἐνα πράγμα πρέπει πρώτα-πρώτα νὰ ἔχετε πάντα στὸ νου σας: Νὰ μὴ μιλάτε μὲ ξένους. Στὸ σημερινὸ καιρὸ ἕνα κορίτσι δὲν ἔχει πιά γκουβερνάντα διπλὰ του, ὅταν βγαίνει ἔξω. Ταξιδεύετε συχνὰ μόνες σας. Πηγαίνετε μόνες σας νὰ πάρετε ἕνα γλυκὸ στὸ ζαχαροπλαστεῖο. Μπορεῖτε νὰ βγαίνετε τὸ βράδυ μὲ με φίλες σας, χωρὶς νὰ σὰς συνοδεύῃ ἡ μητέρα σας. Ὅλ' αὐτὰ εἶναι ὠραία. Συλλογισθεῖτε ὁμως πὼς τὰ «καλοπέρα», μικρούλα μου, τὰ «γαίριστε δεσποινίδες» δὲν εἶναι καθόλου σωστὸς τρόπος νὰ γνωρισθεῖτε μὲ κάποιον. Τὸν ἄντρα πού ὀνειρεύεστε δὲν θὰ τὸν δοῦτε στὴ γωνιά τοῦ δρόμου μὲ τὸ τσιγάρο στὸ στόμα. Καθένας πού θὰ σὰς μιλήσῃ στὸ δρόμο εἶναι ἑννέα φορές στὶς δέκα ὁ «κακὸς λύκος». Μὴ τὸν κυττάξετε, προσπεράσατέ τον, πρέζετε γρήγορα νὰ φύγετε καὶ ἂν ἐπιμένῃ νὰ σὰς ἐνοχλῇ, πηγαίνετε στὸν πρώτον ἀστυφύλακα πού θὰ βρθεῖ μπροστά σας. Ὅταν εἰσαπαστε μέσα στὸ τραῖνο ἢ στὸ λεωφορεῖο, δὲν εἶναι πάντοτε εὐκόλο ν' ἀποφύγετε νὰ μιλήσετε σ' ἕναν ξένο. ἐφ' ὅσον ἡ συνομιλία εἶναι ἀπρόσκλητη καὶ γενική. Τὴ στιγμή ὁμως πού θ' ἀρχίσῃ: «Εἰσαπαστε ἐ-



1



2



3

ΟΠΩΣ ΕΝΑΣ «ΓΙΟΓΚΙ»

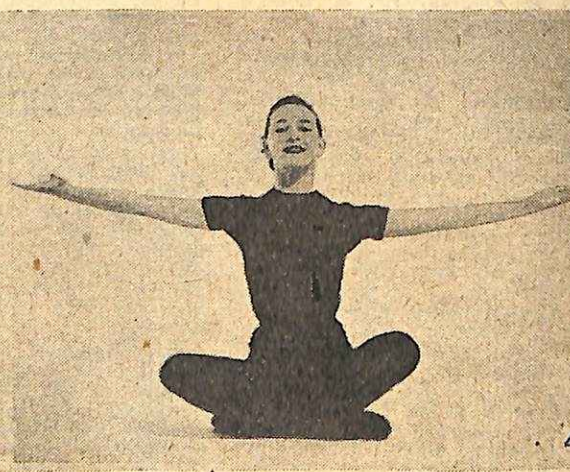
ΕΝΑΣ ΑΠΟ τοὺς κανόνες γιὰ τὴν ὑγεία μας εἶναι καὶ ἡ καλή, ἡ σωστὴ ἀναπνοή. Κάνετε κάθε πρωὶ καὶ ἀκόμη ὅσες φορές τὴν ἡμέρα μπορεῖτε, τὶς ἀσκήσεις πού περιγράφουμε. Θὰ ἐκπληγθεῖτε, βλέποντας σὲ λίγο πόσο καλύτερα θὰ αἰσθάνεσθε τὸν ἑαυτὸ σας

1 Καθῆστε σταυροπόδι μὲ τὸ σῶμα ὀρθο. Σηκώστε μετὰ τὰ χέρια σας πρὸς τὰ πάνω καὶ σύγχρονα εἰσπνέετε βαθειά.

2 Τώρα κρατήστε τὴν ἀναπνοή σας ὅσο περισσότερο μπορεῖτε. Ἐπειτα ἐκπνέετε καὶ χαμηλώνετε τὰ χέρια. Κάνετε μιὰ μικρὴ παύση καὶ ξαναρχίστε τὶς δύο ἀσκήσεις ἀπὸ τὴν ἀρχή.

3 Ἀρχίζετε πάλι μὲ τὴ στάσι «σταυροπόδι» καὶ τεχνώνετε τὰ χέρια ἑλαφρὰ σταυρωμένα, πρὸς τὰ ἔμπροσ μὲ τὶς παλάμες πρὸς τὰ κάτω.

4 Τώρα ἀπλώνετε τὰ χέρια πρὸς τὰ πλάγια, εἰσπνέετε βαθειὰ καὶ φέροντε τὰ χέρια δύο φορές σύντομα πρὸς τὰ πίσω. Κατόπιν εἰσπνέετε, ἐνῶ σύγχρονα σταυρώνετε πάλι τὰ χέρια σας ἔμπροσ. Ἡ ἀσκηση αὕτη δυναμώνει τοὺς μύς τὸν μπράτσων, τοῦ στήθους καὶ τῆς ράχης.



4

λεύθερη ἀπόψε;... Πάμε...» σταματήστε ἀμέσως τὴ συζήτηση καὶ μὴ τοῦ δώσετε πιά προσοχή.

Μὴ πηγαίνετε μαζί μὲ νέους

Ἐπάρχουν πολλὰ κορίτσια πού πηγαίνουν εὐκόλο μὲ νέους σχεδὸν ἀγνώστους στὸν κινηματογράφου, στοὺς χοροὺς, στὶς ἐκθέσεις κ.τ.λ. Σ' αὐτὰ τὰ κορίτσια δὲν ἔχω μεγάλη ἐκτίμησι.

Μπορεῖ βέβαια ἕνα κορίτσι νὰ γνωρισθῇ μ' ἕνα νέο. Μὰ ὅχι στοὺς δρόμους, ὅποτε δὲν ξέρει τίποτα γι' αὐτὸν ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὄνομά του — πού μπορεί νὰ εἶναι καὶ ψεύτικο. Θὰ γνωρισθῇ μαζί του στὸν κύκλο τῶν συγγενῶν ἢ τῶν φίλων τῆς οἰκογενείας, στὸ γραφεῖο, στὸ Πανεπιστήμιο, στὸ Ὄδειο. Ἐν ὅς πὼς εἶναι καθὼς πρέπει κύριος, εὐγενικός, ἄπλος, ἀφελής, δὲν εἶναι δύσκολο νὰ βρῇ σ' αὐτὸν ἕνα φίλο μὲ τὴν καλὴ σημασία τῆς λέξεως. Ἐν ὅμως δὲ δυσκολευόσαστε νὰ γυρίζετε ἐδῶ κι' ἐκεῖ μὲ τὸν πρώτο τυχερότα, πολὺ γρήγορα θὰ σὰς κατατάξουν στὸ εἶδος ἐκείνου τῶν κοριτσιῶν πού δὲν ἐκτιμῶν οὔτε σέβονται οἱ καθὼς πρέπει νέοι.

Γιὰ ἕνα ἄλο ἀκόμη πράγμα θὰ σὰς κάνω, ἀγαπητές μου, προσεχτικές. Μὴ γυρίζετε ὥρες ὁλόκληρες στοὺς δρόμους μὲ τὶς

φίλες σας γελώντας καὶ βορβώνοντας. Κάνετε τὸν περίπατό σας ἥσυχα, εὐχάριστα, σεμνὰ, καὶ πηγαίνετε μετὰ στὰ σπίτια σας.

Οἱ νέοι πού ἴσως σὰς μιλήσουν καὶ γνωριστοῦν μαζί σας στὸ δρόμο, εἶναι παλιόπαιδα πού δὲν ξέρουν πὼς νὰ περάσουν τὸν καιρὸ τους. Κρατήστε τὴν ἀξιοπρέπειά σας καὶ μὴ τοὺς ἀπαντήσετε, ὅσο καὶ ἂν ἐπιμένουν.

Ἐν ἤμουν αὐτὴ θέσι σας, θὰ φρόντιζα νὰ μὴ πηγαίνω ποτὲ μόνη στὸ ζαχαροπλαστεῖο ἢ στὸ ρεστοράν, ὅθι σὰς συμβούλευα ἀκόμη νὰ μὴ ντύνεστε «μεγαλίστικα». Πολὺ ψηλὰ τακούνια, μαύρες νάυλον, χτυπητὰ κατακόκκινα γείλια δὲν μεγαλώνουν τὸ θέλγητρό σας, νὰ εἰσαπαστε βέβαιες. Τραβάτε μοναχὰ μιὰ παρεξηγημένη προσοχή πάνω σας. Καὶ μὴ λέτε: «Ἐτέιο πράγμα δὲ θὰ συμβῇ σὲ μένα ποτέ!»

Μπορεῖ νὰ συμβῇ καὶ σὲ σὰς, ὅπως σ' ὁποιοδήποτε κορίτσι, ὅπως π.χ. σ' ἐκεῖνο πού διάβασα στὴν ἐφημερίδα προχθές... Λοιπόν: Μὴ κάνετε σὰν τὴν Κοκκίνοσκουφίτσα! Νὰ εἰσαπαστε προσεχτικές, ἐπιφυλακτικές μὲ τοὺς ξένους. Ὅσο λιγώτερος κίνδυνος διατρέχετε τώρα τόσο εὐτυχισμένες θὰ εἰσαπαστε στὰ χρόνια πού θάβρουν! Α. Μ.

ΟΙ ΒΕΛΟΝΙΕΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ

Δεπτομερεῖς ὁδηγίες γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο κεντιοῦνται οἱ διάφορες βελονιές τῶν κεντημάτων.

Γιὰ νὰ διευκολύνουμε τὶς ἀναγνώστριάς μας, δίδουμε σήμερα τὴν ἐξήγησι τοῦ τρόπου κεντημάτων κάθε βελονιάς.

Βελονιά πουνάν ντ' ὀμπρ

Ἡ βελονιά αὕτη εἶναι ἡ δική μας «Βυζαντινὴ βελονιά», ἢ ὁποῖα ὁμως κεντιέται ἀπὸ τὴν ἀνάποδη ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά, δηλ. παρακολουθώντας τὸ φάρδος τοῦ σχεδίου θὰ μπήγεται τὴ βελονά σας σὲ 2—3 κλωστές πάνω στὴν ἀριστερὴ μεριά τοῦ σχεδίου καὶ κατόπιν θὰ τὴν μπήγετε στὸ κάτω μέρος κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Ὑστερα θὰ ῥηθεῖ καὶ πάλι στὸ πάνω μέρος καὶ θὰ μπήξετε τὴ βελονά σὲ 2—3 κλωστές πρὸ τῶν προηγουμένων γράζοντας τὴ βελονά μέσα στὴν τρύπα τοῦ προηγούμενου μπήξιματος. Θὰ συνεχίσετε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο πάνω καὶ κάτω. Οἱ βελονιές σας γίνονται ἀναγκαστικῶς σταυρωτές. Φροντίστε νὰ πιάνετε πάντοτε τὸν ἴδιο ἀριθμὸ ἀπὸ τὶς κλωστές γιὰ νὰ γίνεταί στρωτὸ ἀπὸ τὴν καλὴ τὸ γαζάκι πού δημιουργεῖται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο.

Πεταχτὴ βελονιά

Αὕτη τὴ βελονιά τὴ μεταχειρίζομεθα συνήθως γιὰ γέμισμα λουλουδιῶν. Κεντιέται ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιά κάνοντας μιὰ βελονιά μακρυὰ καὶ μιὰ βελονιά κοντὴ ἀκολουθώντας τὴν ἐξωτερικὴ γραμμὴ τοῦ σχεδίου. Στὴ δεύτερη σειρά θὰ κεντηθεῖ μακρὺς βελονιές ἐκεῖ πού εἶναι οἱ κοντές, ὁὕτως ὥστε ἡ μιὰ βελονιά νὰ εἰσχωρῇ μέσα στὴν ἄλλη.

Βελονιά μπροκατέλο

Αὕτη εἶναι μιὰ μοντέρνα βελονιά καὶ τὴν ἔχουμε δώσει σὲ παλαιότερα σχέδια μὲ τὴν ἐξήγησί τῆς. Σὰς τὴν ὑπενημίζουμε στὴν περίπτωσι νέων σχεδίων. Κεντιέται σὲ πολὺ λεπτὰ ὑφάσματα ὅπως ἡ ὀργαντίνα, καθὼς καὶ σὲ χονδρά. Κεντὰ κατὰ μήκος τῆς κλωστής τοῦ ὑφάσματος σκεπάζοντας τὸ σχέδιο μὲ μιὰ μονοκόμματη βελονιά προσέχοντας νὰ πατήσωμε τὴ βελονά δύο κλωστές πῶς μέσα ἀπὸ τὸ σχέδιο. Στερεώνουμε αὐτὲς τὶς μακρὺς βελονιές μὲ μικρὲς λοξές βελονιές.

Φιλ-τιρεῖ ξεφτιστό

Βγάζετε μιὰ κλωστή, ἀφίνετε ἐν τῷ μεταξύ 3—4, κατόπιν βγάζετε μιὰ ἄλλη κλωστή καὶ οὕτως καθ' ἑξῆς. Δουλεύετε ἀπὸ δεξιά πρὸς τ' ἀριστερά, ἀρχίζοντας ἀπὸ μιὰ βελονιά καθεστὴ ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ πάνω περνώντας πάνω ἀπὸ τὶς 3 κλωστές πὼς ἀφήσει ἀξέφτιστες. Μετρώντας 3—4 κλωστὲς πρὸς τ' ἀριστερά, θὰ συναντήσετε τὴ δεξιὰ τῆς πρώτης βελονιάς καὶ θὰ ξαναβρεθεῖτε ἐκεῖ παῦ ἀρχίζετε. Κατόπιν ἀπὸ τὴν ἀνάποδη τοῦ κεντημάτων θὰ βρεθεῖτε στὸ κάτω μέρος. Θὰ τραβάτε πάντοτε τὴν κλω-

στή σας γιὰ νὰ σχηματίζετε τὶς τρυπούλες.

Φιλ-τιρεῖ ἀξέφτιστο

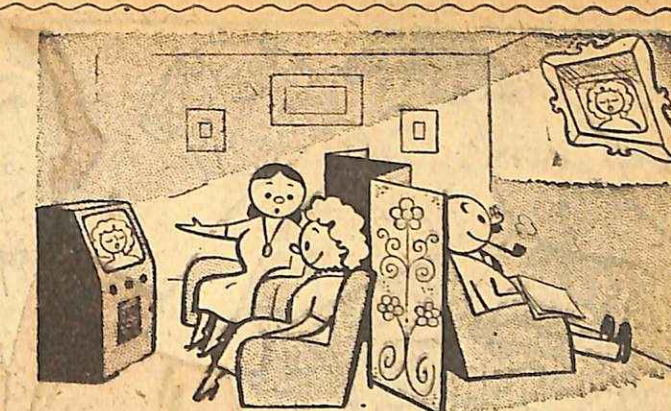
Ἀρχίζουμε ἀπὸ δεξιά μὲ μιὰ βελονιά ὀριζόντια πάνω ἀπὸ 3 κλωστές κατεβαίνοντας πλαγίως κατὰ ἀπὸ 3 κλωστὲς πρὸς τ' ἀριστερά. Κάνετε ἀπὸ τὴν καλὴ μιὰ βελονιά καθεστὴ πρὸς τὰ πάνω ἢ ὁποῖα θὰ συναντήσῃ τὴν ὀριζόντια βελονιά. Μπήγοντας τὴ βελονά μέσα στὴν ἴδια τρύπα τῆς ὀριζόντιας βελονιάς θὰ βγάλετε τὴ βελονά ὀριζόντια 3 κλωστὲς πρὸς τ' ἀριστερά. Συνεχίζετε ὁπως ἀρχίσατε. Ἡ δεύτερη σειρά γίνεται κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, μὲ μόνη διαφορὰ ὅτι θ' ἀρχίσετε ἀπὸ τὴ καθεστὴ βελονιά, ὁὕτως ὥστε νὰ σχηματίζονται καλὰ τὰ τετραγώνια. Τὶς βελονιές σας πρέπει νὰ τὶς σφίγγετε καὶ νὰ ἐργάζεσθε μὲ ἀρκετὰ χονδρὴ βελονά.

Σταυροβελονιά

Κεντιέται ἀπὸ τ' ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιά, ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ πάνω ὁὕτως ὥστε ἡ βελονά νὰ βγαίνει πλαγίως. Μετὰ γυρίζουμε ἀπὸ δεξιά πρὸς τ' ἀριστερὰ γιὰ νὰ σχηματίσουμε τὸ σταυρὸ. Γιὰ νὰ εἶναι τέλειο τὸ κεντήμα πρέπει ν' ἀκολουθοῦμε πάντα τὴν ἴδια διεύθυνσι στὶς βελονιές πού πάνω καὶ στὶς βελονιές πού γυρίζουν.

Ριζοβελονιά

Ἡ ριζοβελονιά γίνεται πολὺ εὐκόλο. Τὴ ριζοβελονιά θὰ



ΑΛΛΑ ΕΛΕΓΕ...
— Ὁ Λεωνίδας ἀντιπαθεῖ τὴν τηλεόρασι — λέει πὼς εἶναι χαμένος καιρὸς!...

τὴν ἐργάζεσθε ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιά παίροντας 3—4 κλωστὲς ἀναλόγως τῆς ποιότητος τοῦ ὑφάσματος πού θὰ τὴν ἐργασθεῖτε, βγάζοντας τὴ βελονά στὸ τέμα τῆς προηγούμενης βελονιάς καὶ κρατώντας τὴν κλωστή πρὸς τὰ κάτω.

Ἀλυσίδα (κασινάνκι)

Τὴν ἀλυσίδα θὰ τὴν κάνετε ἀπὸ δεξιά πρὸς τ' ἀριστερά. Ὁ ἀρχιστεῖς μπήγοντας τὴ βελονά σας ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μεριά τοῦ ὑφάσματος πρὸς τὴν καλὴ. Θὰ βγάλετε τὴ βελονά καὶ θὰ κρατήσετε τὴν κλωστή μὲ τὸν ἀριστερὸ ἀντίχειρα καὶ θὰ ξαναμπήξετε τὴ βελονά στὴν προηγούμενη τρύπα καὶ θὰ τὴν βγάλετε σὲ 4—6 κλωστὲς καθεστὴ στὸ μέσον. Θὰ συνεχίσετε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.

Βελονιά Παρίσι

Αὕτη ἡ βελονιά, πού λέγεται ἐπίσης μισὴ βελονιά, εἶναι πολὺ συνηθισμένη γιὰ τὰ ἀπλικάσιον. Ἐπειδὴ εἶναι πολὺ εὐκόλο καὶ γρήγορη βελονιά, τὴν

προτιμοῦμε συνήθως γι' αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰ κεντήματα. Κεντιέται ἀπὸ δεξιά πρὸς τ' ἀριστερά. Κεντὰ μιὰ βελονιά καθεστὴ πρὸς 4 κλωστὲς τοῦ σχεδίου, πού θ' ἀπλικάρετε καὶ βγάλετε τὴ βελονά πρὸς τὰ κάτω. Θὰ ἐνώσετε μὲ μιὰ βελονιά πρὸς τὰ κάτω τὶς 4 κλωστὲς πού ἔχετε πάρει ὀριζόντιως καὶ θὰ βγῇτε μὲ τὴ βελονά λοξὰ μὲ 4 κλωστὲς διαφορὰ καὶ θὰ ξαναρχίσετε.

Βελονιά μαργαρίτας

Ἀρχίζουμε πατώντας τὴ βελονά στὸ κέντρον τοῦ φύλλου τοῦ λουλουδιοῦ, κάνοντας μιὰ ἀλυσσοβελονιά ἀπλῆ, στερεωμένη μὲ μιὰ μικρὴ βελονιά ἀπὸ μέσον τῆς ἀλυσσίδας.

Πλακὲ ρίζα

Καὶ αὕτη ἡ ρίζα γίνεται ὁπως ὅλων τῶν εἰδῶν οἱ ρίζες μὲ μόνη τὴν διαφορὰ ὅτι παραλείψουμε τὸ γέμισμα πού κάνουμε συνήθως.

Τ. Κ.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ



● Ὁ μικρὸς Νίκος Πιλάβιος, πρωταγωνιστὴς τοῦ παιδικοῦ θεάτρου μας. Εἶναι πολὺ ζωηρὸς, ἀλλὰ πανέξυπνος καὶ στὸ σχολεῖο προβιβάζεται πάντοτε μὲ ἀρίστα.

Νίκος Πιλάβιος

Τὸν ξέρετε τὸ Νικὸ Πιλάβιο; Εἶναι ἕνα μεγάλο παιδικὸ ταλέντο, ὁ πῶς μικρὸς. Ἐλλαντικὸς πρωταγωνιστὴς τοῦ θεάτρου, ὁ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ παιδικοῦ τμήματος

τοῦ θιάσου Λαμπέτη — Παπα — Χόου, πού παίζει κάθε Κυριακὴ στὸ θέατρο «Κυβέλης» τὸ παιδικὸ ἔργο «Τὸ ὄνειρο τοῦ Γιαννάκη».

Ὁ Νίκος, πού εἶναι ἕνα νοσημένο ἀγοράκι ἀκριβῶς 10 ἐτῶν καὶ πηγαίνει στὴν πέμπτη τάξη τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς ὁδοῦ Κωλέττη, γῆκε στὸ θέατρο πρῶν ἀπὸ δύο χρόνια. Τὸ ταλέντο του τὸ ἀνεκάλυψε ὁ γνωστός θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας Κ. Κ. Θεοδοπίδης, ὁ ὁποῖος εἶναι νονός του. Γιὰ πρώτη φορά ὁ Νίκος ἔπαιξε στὸ ἔργο «Ἡ νεαρίδα τοῦ γιονιοῦ» πού ἀνέδρασε ὁ θείος κατερίνας καὶ ἡ ἐπιτυχία του ὑπερῶς προαγατικὰ ἐξαιρητική. Ἀπὸ τότε ἀνέλασε ἡ καριέρα του. Ἐπαιξε σὲ πολλὰ θεατρικὰ ἔργα καὶ σὲ 40 περίπου σκέτες, πού μεταδόθηκαν ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο.

Σήμερα ὁ λίλιπουτιος πρωταγωνιστὴς δοῖσεται στὶς δόσεις του. Ὅταν τὸν συναντήσαμε στὸ καμαρίνι τοῦ τοῦ θεάτρου «Κυβέλης» μέγαλο κατὰληκτοῦ ἀπὸ τὴν ἀφελεία, τὸ θάρρος καὶ τὸν ἀέρα του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὶς γρήγορες καὶ μελετημένες ἀπαντήσεις πού μὰς ἔδωσε.

Ποῖς εἶναι οἱ ἐντυπώσεις σας ἀπὸ τὸ θέατρο καὶ πὼς βλέπετε τὸ μέλλον σου;

— Ἀ! Εἶμαι ἐνθουσιασμένος. Λατρεύω τὸ θέατρο καὶ σίγουρα θὰ γίνω ἡθοποιὸς ἀλλὰ τώρα ἔχω καὶ τὸ σχολεῖο μου. Πρώτα ἀπ' ὅλα τὰ γράμματα! Τὸ καλύτερο ἔργο μου ἦταν «Τὸ παιδί τοῦ δαύου», μιὰ μουσικὴ προ-

γραφία τοῦ κ. Λυκιαρδοπούλου, φαντάζομαι ὁμως πὼς γρήγορα θὰ παῖξω καὶ ἄλλους πολὺ πῶς δυνατοὺς ρόλους.

— Πηγαίνεις, Νίκο, ὅταν παίζεις στὸ θέατρο;

— Ἀσπτεῖσθε: Βεβαίως πληρώνω! Τὶ ἡθοποιὸς εἶμαι! Παίρνω 100.000 στὴν κάθε παράστασι καὶ 80.000 στὸ κάθε σκέτο τοῦ ραδιοφώνου.

— Τὶ τὰ κάνεις αὐτὰ τὰ λεπτὰ;

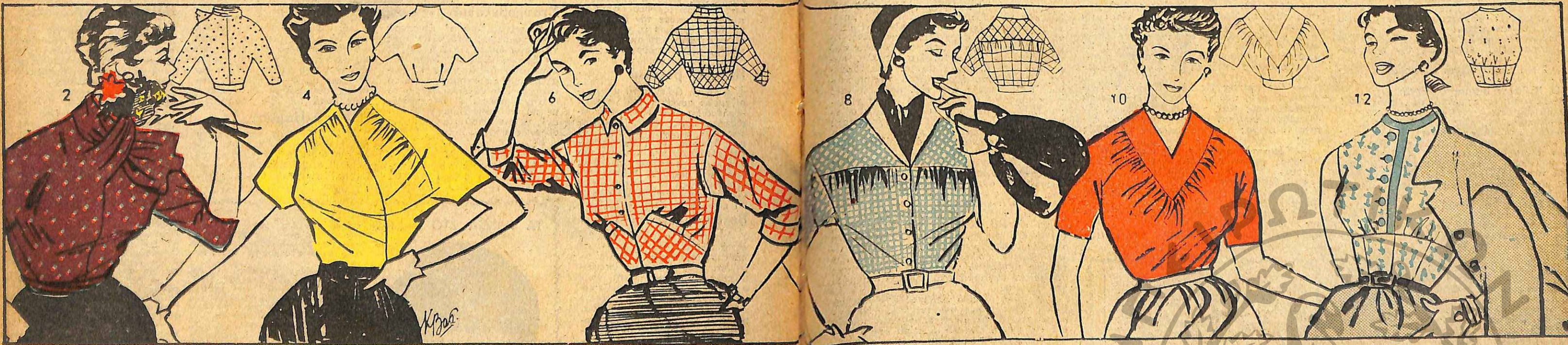
— Νὰ σὰς πῶ, καὶ ἔναι μὲ σκέπτοσ τοῦ κεφαλακί του. Ἐχῶ δικὸ μου ταμεῖο. Φωνίζω ρούχα, παπούτσια, βιβλία καὶ κανένα παιχνίδι. Βλέπετε εἶμαι ἀκόμη παιδί καὶ θέλω τὰ παιχνίδια μου.

Ὁ Νίκος, καθὼς μὰς εἶπαν ἡ μαμά του καὶ ὁ μπαμπὰς του, εἶναι ἐξαιρετικὸς μαθητὴς καὶ προβιβάζεται πάντα μὲ ἀρίστα. Οἱ δασκαλοὶ καὶ οἱ συμμαθητὲς του τὸν λατρεῖουν κυριολεκτικὰ. Στὸ σπίτι ὁμως εἶναι πολὺ ζωηρός. Ὅταν διαβάει καὶ γράφει κάτι πῶς κι' ἔρκεται. Ὅταν δὲν ἀκούει τὰ παιχνίδια μὲ τὶς δύο ἀδελφές του χαλαρεῖ ὁ κόσμος.

Τὰ σχέδια του γιὰ τὸ μέλλον εἶναι πολλὰ καὶ σπουδαία. Ὅταν τελειώσῃ τὸ σχολεῖο θὰ σπουδάζῃ στὴ δραματικὴ σχολὴ καὶ, ἂν ὑποσέει, θὰ πᾶν καὶ στὸ ἐξωτερικόν. Τὸ Μάρτιο μετὰ τὸ «ὄνειρο τοῦ Γιαννάκη», θὰ παῖν τὸ πρῶτο δοῦγμα στὸν κινηματογράφου. Θὰ γυρίσῃ μιὰ ταινία τοῦ παραγώνου κ. Τεάβε, λα μὲ τίτλο «Ἐνὰς ἀλχηστὴ καὶ μισός», ὅπου ὁ Νίκος θὰ παῖν τὸ ρόλο τοῦ μισοῦ ἀλχηστῆ!...



ΔΩΔΕΚΑ ΑΝΟΙΞΙΑΚΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ



1 Μπαμπακερή έμπριμέ μπλούζα με κόψιμο κιμονό. Οι μπάντες και ο φιόγκος που τη γαρνίρουν είναι από πικέ μονόχρωμο, άσπρο ή χρωματιστό. Τα κουμπιά είναι στο χρώμα του πικέ. Γίνεται και από μεταξωτό έμπριμέ

3 Άμπιγέ ταφταδένια μπλούζα. Μυτερό ντεκολτέ ντραπέ με δυο μύτες που δένουν κόμπο. Έφαρμοστό κορσελέ με τριγωνικό κόψιμο που κάνει το επάνω μέρος της μπλούζας να φαίνεται σαν πρόσθετο δετό μπολερό

5 Ζέρσεϋ σκέτο γαρνιρισμένο με ζέρσεϋ κοτλέ. Μανίκια κιμονό, λαιμός άνεδατός με ψαλιδιά μπροστά. Το σχέδιο είναι κατάλληλο και για λινό μονόχρωμο γαρνιρισμένο με λινό ριγέ. (Ή μιά του ρίγα στο χρώμα του).

2 Μπλούζα άπογευματινή από «συρά» ή άλλο μεταξωτό με πουά. Ο γι-σκάς - σάρπα κόβεται συνέχεια με το ένα μπροστινό γυρίζει πίσω όπου άγκαλιάζει το σβέρκο και ξανάρχεται έμπρός μέσα άπ' τη θηλιά του

4 Μπλούζα άμπιγέ από σατέν. Άν γίνη από πρόχειρο ύφασμα, μπαμπακερό κλπ. φοριέται και άλλες ώρες. Τα μανίκια κόβονται συνέχεια με την πλάτη και συγκρατούν τη σούρα των μπροστινών. Σχέδιο και για ζέρσεϋ.

6 Σχέδιο για καρò φανελίτσα ή καλοκαιρινò καρò ύφασμα. Κόψιμο κορσελέ στη μέση (με κομμάτι λοξò). Κουμπιά ως εκεί που αρχίζει το κορσελέ, στο πλάι έκλαίρ. Μανικòκλλησι, γιακαδάκι και μανσέτες γυριστά.

7 Μπλούζα που άφίνει έντελòς γυμνά τα μπράτσα. Τα κομμάτια της σουρώνουν κάτω από τη στενή λουρίδα του λαιμού που δένει κόμπο. Ή μπλούζα αυτή μπορεί να γίνη από ζέρσεϋ μεταξωτό, ποπλίνα, και άλλα.

8 Καρεδάκι «ζεφύρ», γαρνιρισμένο με πικέ άσπρο. Έχει μοντέρνα χαμηλή μανικòκλλησι και νωμίτη κομμένο στο λοξò του ύφασματος. Κουμπιά κοκκάλινα. Φοριέται με χρωματιστή μουσελίνα στο λαιμό ή και ντεκολτέ.

9 Μπλούζα από τουάλ μονόχρωμη γαρνιρισμένη με άμπιεσμέν τύπου ζιλέ, από τουάλ ριγέ. (Τò φόντο ή ή ρίγα πρέπει να είναι άσορτί με τò χρώμα του ύφασματος). Μανίκια κιμονό. Ή μέση να έφαρμόση με πέντσες.

10 Φαρδεάκι λουρίδα άνδòρμ σχηματίζει τò ντεκολτέ της μπλούζας (μπρός και πίσω). Σούρα γύρω από τη λουρίδα σκορπισμένη όπως τò άπαιτεί τò σòμα. Μανίκια ραγκλάν. Κατάλληλο για σαντούγκ και ό,τι άλλο μεταξωτό.

11 Μπλούζα για περκάλι, λινό, πικέ ή και όποιοδήποτε τύπο ύφασματος κατάλληλου για πουκάμισα. Μικρά πιετάκια ή νερόβυρ στις μανσέτες και στα 2 μπροστινά (κάτω άπ' τὰ νωμιτάκια πουκαμίσου). Κουμπιά ντυμένα.

12 Πικέ έμπριμέ γαρνιρισμένος με πικέ μονόχρωμο. Τα κουμπιά στο χρώμα του μονόχρωμου πικέ. Κόψιμο κορσελέ που έφαρμόζει πολύ στη μέση. Ή μπλούζα γίνεται και σε σκέτο ύφασμα με χρωματιστή γαρνιτούρα.

ΟΙ ΔΥΟ ΕΧΤΡΟΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: 'Απ' τη σελίδα 28.

μέρα όμως, κουκουσουρεύοντας κάποιο συναδέλφό τους που είχε μπάρ στην παραλία, μίλησε ειρωνικά για τους μίσερους μεζέδες του, για τα παρακατιανά του ποτά, για τον άχαρο τρόπο που τα σέρβιρε.

—Αυτή η δουλειά, πρόσθεσε, θέλει γούστο, τέχνη. Πρέπει να τρέχει κανείς μέσα του. Κατάλαβες; Όπως, καληώρα, εσύ.

—Εγώ; Μπα! Έκαμε ο Σπύρος. Δεν είμαι καλύτερος από σένα.

Ο Χρήστος ξέσπασε σε γέλια.

—Καμμένο Σπύρο, μη λες τώρα κουταμάρες! Εγώ είμαι ένας σκέτος ζαχαροπλάστης. Έκανα και τίποτε άλλο στη ζωή μου; Δούλεψα ποτέ μου σε υπάρ; Πώς να τα καταφέρω λοιπόν; Γι' αυτό, ίσα-ίσα, λέω να το βγάλω το μπάρ από το μαγαζί. Να ξαναδωρ τα νερά μου, την αληθινή μου δουλειά: Ζαχαροπλαστικό κι άγιος ο θεός!

Και ξαναγέλασε δυνατά. Ο Σπύρος τον κοιτούσε μ' απορία.

—Θα χαλάσεις το μπάρ σου; ρώτησε. Τρελλάθηκες; Είναι και τίποτε άλλο στη δουλειά μας που ν' αφήνει και καμιά δεκάρα; Ή θα περιμένεις να ζήσεις από τις καραμέλες;

—Από τις καραμέλες, βέβαια! Κι από τις πάστες! Γιατί όχι; Μην κοιτάξεις τί γίνεται με σένα, που ξέρεις από μπάρ. Άμα με βγάλεις έμε από τα γλυκά, πάει, μ' έχασες! Άκου που σου λέω. Θα κρατήσω μόνο το ζαχαροπλαστικό. Και ξέρεις; Θα το αλλάξω και τ' όνομα... (Καί πιά γέλασά): Φαντάσου ζαχαροπλαστικό και να το λένε μπάρ!

Έγινε σιωπή. Σε λίγο ο Σπύρος, άργα, παραγμένο, κοιτώντας τον στα μάτια:

—Γιατί θέλεις να το κάνεις αυτό, Χρήστο;

Ο Χρήστος διαμαρτυρήθηκε:

—Δε σου τόπα; Μπα σε καλό σου! Δεν κατάλαβες;

—Κατάλαβα... είπε σιγά ο Σπύρος.

—Δεν κατάλαβες τίποτε! Κάνεις πως τα καταλαβαίνεις όλα, πως τα ξέρεις όλα, και δεν ξέρεις τίποτε! (Καί με ύφος πιά θυμωμένο κ' ειρωνικό): Αυτό δα μου λείψε τώρα! Να μου μάθουν άλλοι τη δουλειά μου! Έλα παπού να σου δείξω τ' αμπέλια σου!...

Ο Σπύρος έμεινε και τον κοίταξε σιωπηλός. Κ' ύστερα έγερσε στο κρεβάτι, γύρισε το πρόσωπό του στον τοίχο και πέρασε βιαστικά την άκρη των δαχτύλων του πάνω από τα βλέφαρά του.

Πολλές φορές, πάνω στην κουβέντα, ο Σπύρος έπαιρνε εσθνικά μια βαθιά αναπνοή, έκλεινε τα μάτια, δάγκανε τα χείλια κ' έγερνε το κεφάλι. Όλοκληρο το πρόσωπό του γέμιζε από έντονες χαραικές πόνου. Ο Χρήστος σιωπούσε. Κάρφανε το βλέμμα του στο παραμόρφωμένο πρόσωπό και παρακολουθούσε άφωνος τους μωρφασμούς του. Άναταραζόταν μόνον ολόενα στο κάθισμά του και τα χέρια του μπλέκουνταν σφιχτά ανάμεταξύ τους ή έπιαναν και πίεζαν με δύναμη τα γόνατά του.

Κάποια φορά, μόλις ο Σπύρος άρχισε να ήσυχάζει, ο Χρήστος, χαμογελώντας έπιμόνα, του είπε με ύφος ήρεμο και σταθερό:

—Έτσι είναι πάντα η μόλυνση έχει αυτούς τους πόνους. Έχουν δει έμένα τα μάτια μου!... Το ίδιο κι ο Κατόιμπας. Μά, εσθνικά, το κακό κόπηκε, κ' οι πόνοι πέρασαν μεμιάς. Ξέρεις γιατί; Γιατί όπως μπαίνει η αρρώστια, έτσι και βγαίνει. Δεν είδες που άμα σου πεί ο γιατρός «όδεία κατάσταση», πάει να πεί πως δεν έχει φάδο, παρά θα περάσει χορήγορα, κι ούτε πιά ξανάρχεται; Να το χαιρέσαι λοιπόν που χεις τους πόνους. Μια μέρα θα τους περιμένεις, θα τους περιμένεις και δε θα τους ξανανιώσεις.

—Καί όμως ο γιατρός... μουρούρισε ο Σπύρος.

—Τί ο γιατρός; Τους γιατρούς θα πιστέψουμε τώρα; Άστειο πράμα! Κάνουν

και άλλο από γκάφες; Τον καίγει τον άρρωστο ο πυρετός, και δεν τον νιώθουν αν δεν του βάλουν το θερμόμετρο! Πιάνουν το σφυγμό του και τίποτε δεν μπορούν να καταλάβουν αν δεν κοιτάζουν το ρολόι. Κ' ύστερα μου λες να τους πιστεύουμε! Αυτό μάς έλειψε!

Και γέλασε δυνατά. Ο Σπύρος, που τον παρακολουθούσε κοιτώντας τον ολόενα, μουρούρισε:

—Δεν τόξερα πως είσαι τόσο καλός, Χρήστο.

Μά εκείνος ξαναγέλασε.

—Εγώ; είπε απόρωντας και διαμαρτυρόμενος. Εγώ καλός; Εγώ πού!...

Και το χαμόγελο έσθησε απότομα από το πρόσωπό του, και το βλέμμα του σκοτεινιάσε και δάθυε.

—Εγώ που ήρθα κι άνοιξα μαγαζί αντίκρου στο δικό σου, για να σου πάρω πελατίες και να σου χαλάσω τη δουλειά; Εγώ που σου έκλεψα και τ' όνομα ακόμα του μαγαζιού; Τί «Απόλλων» τί «Φοίβος»; Το ίδιο δεν είναι;

—Όχι, του είπε ήσυχα ο Σπύρος. Ίσα-ίσα που ήταν πιο γουστόζικα έτσι και τραβούσαν πιο πολύ τον κόσμο. Μά εγώ δεν σε άκουσα, που ήρθες και μου μίλησες σά φίλος, και σου φέρθηκα σαν έχτρος!

—Εσύ έχτρος; διαμαρτυρήθηκε ο άλλος. Και τί μου κανες εσύ; Εγώ δεν είμαι που έδινα κάθε φορά την άφορη;

—Πάντα εγώ έφταιγα, είπε ο Σπύρος. Θυμούμαι τί σουάνα, ικαμένη Χρήστο, τί σουάνα! Τί βρομιές, τί αηδίες! Κι όμως εσύ μου στείλες τη συνταγή της μίλλ-φείγ, για να ξεστραβώδω!

—Μπα, τον έκοψε ο Χρήστος, από πείσμα τόκανα, από κακία! Δεν είσαι συ πούστειλες πρώτος τη μαγιονέζα; Γεια στα χέρια σου, μωρέ Σπύρο δεν ξανάφαγα στη ζωή μου τέτια μαγιονέζα! Κ' εγώ, για να σου δείξω τάχα την τέχνη μου, σουάνα έπίδειξη με λίγες ψωρόπαστες!

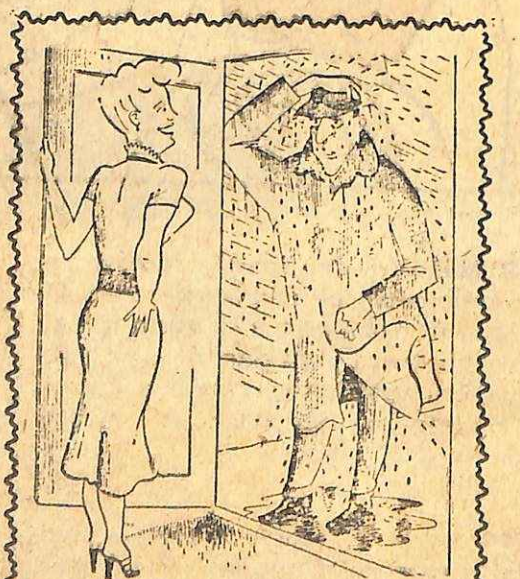
—Ψωρόπαστες τίς λές; Έκείνα τ' αριστηργήματα, που τატρώγες κ' έγλυφες τα δαχτυλά σου; Και, για να καταλάβεις την άχαριστία μου και την προστυχία μου, ξέρεις τί έκανα; Τίς παρουσιάσα για δικές μου!

—Τόσο το καλύτερο για μένα! είπε ο Χρήστος γελώντας. Πάει να πεί πως σου άρεσαν.

Και ξαναγέλασε.

Ο Σπύρος έμεινε σιωπηλός. Σιωπηλός έμεινε κι ο άλλος...

Σε λίγες μέρες πέθανε ο Σπύρος. Όταν ο βοηθός του ήρθε στο Χρήστο πρώι πρωί και του το είπε, αυτός έμεινε σιω-



ΣΥΜΦΟΡΑ ΤΟΥ

—Καλά που γύρισες νωρίς, Γιάννη! Μόλις και προφθαίνεις να πεταχθής στο μπακάλη να μου ψωνίσεις μερικά πράγματα που θέλω!

πηλός πολλήν ώρα. Κοίταξε το βοηθό με βλέμμα βλοσυρό, χωρίς να του πεί λέξη κ' έπειδη εκείνος στεκόταν άπορημένος, σά να περίμενε ν' ακούσει να του πεί κάτι, ο Χρήστος του έκαμε νόημα να φύγει. Και μόλις έφυγε, άρχισε να βάζει μέσα τις για λινες προθήκες, που τις τοποθετούσε στην πόρτα, και να κλείνει βιαστικά τα παραθύρα. Ένας-δυο πελάτες που ήταν μέσα, τον έβλεπαν μ' έκπληξη και τον ρώτησαν. Δεν τους άποκρίθηκε. Πραχώρησε μόνο να κλείσει και την πόρτα...

Όταν ανέθηκε στο σπίτι του Σπύρου, είδε πρώτα τη μητέρα του, μαζί με το μεγάλο της γιό και με δυο-τρεις γυναίκες, να σιγοκλαίει στο διάδρομο. Πήγε κοντά της, της πήρε το χέρι και της το φίλησε, πλησίασε τον άδερφό του Σπύρου και τον άγκάλιασε, προχώρησε στο δωμάτιο του δάθυε.

Η άτμόσφαιρα ήταν θολή και βαριά από τους καπνούς των θυμιαμάτων και των κεριών. Πλησίασε στο κρεβάτι κ' είδε το Σπύρο ξαπλωμένο, με το κεφάλι άκουμπισμένο στο μαξιλάρι, με το πρόσωπο ήρεμο. Κάτω από το τρεμουλιαστό φώς των κεριών και την αναταραγμένη από την καπνίλα άτμόσφαιρα, το πρόσωπο του νεκρού έπαιρνε κάποιο χρώμα, κάποια κίνηση, κ' έμοιαζε σά ν' άνάπνεε άπαλά. Ο Χρήστος έσκυψε και το φίλησε. Πέρασε μαλακά την παλάμη του πάνω στο νεκρό κεφάλι, έστιαξε μια ξεπεταμένη τούφα, στάθηκε και κοίταξε μερικές στιγμές το πρόσωπό του, κ' έπεσε βροιά σ' ένα κάθισμα κοντά στο κρεβάτι, δίπλα σε μια γυναίκα, που καθόταν κι αυτή εκεί και τον παρακολουθούσε με άπορία...

Στην κηδεία άπορούσαν όλοι που τον έβλεπαν να κρατά το μπράτσο της μητέρας του νεκρού και ν' άκολουθεί μαζί της το φέρετρο, σκυφτός, ξεσκουφωτός, άμιλητος. Άνάμεσα στα λίγα στεφάνια που προχωρούσαν μπροστά, ένα μεγάλο, καμωμένο από διαλεχτά άσπρα τριαντάφυλλα, προκάλυψε περισσότερο την προσοχή. Ένας νεαρός που είχε κοιτάξει από πριν τα τυπωμένα στην κορδέλα γράμματα, έδειξε με το μάτι το στεφάνι σ' έναν άλλο και του ψιθύρισε χαμογελώντας:

—Τού Χρήστου!

—Πάει ο «Απόλλων», άποκρίθηκε ο άλλος. Τον έφαγε!

Στην έκκλησία, στο νεκροταφείο, ύστερα ξανά στο σπίτι, δεν τον άκουσε κανείς να πεί ούτε μια λέξη. Έτσι, άμιλητος, σκυφτός και συλλογισμένος έφυγε από το σπίτι και κανείς δεν τον ξανάεε εκείνη την ήμερα. Το κατάστημα του είχε μείνει κλειστό. Και καθώς στεκόταν εκεί, δουδο και γυμνό, με την πόρτα και τα παράθυρα κλεισμένα, μπροστά στο μαυροσκεπασμένο «Απόλλωνα», έμοιαζε μ' ένα μεγάλο σκυθρωπό πρόσωπο, που έσφιγγε τα χείλια μπροστά στο άντικρίνο σμιάδι του θανάτου...

Την άλλη μέρα ο Χρήστος άρνήθηκε να δώσει πιστό στους πελάτες του. Είχε σηκώσει κιόλας τα μικρά στρογγυλά τραπέζια του μπάρ, είχε άδειάσει τα ράφια από τα διάφορα μπουκάλια, κ' είχε κατεβάσει από τους τοίχους και τις διτρίνες τίς ρεκλάμες του ούσκου και της μύρας.

—Δεν έχω πιά μπάρ, έλεγε σ' όσους τον ρώτούσαν. Το μαγαζί μου είναι μόνον ζαχαροπλαστικό.

Την ίδια μέρα έφερε έναν εργάτη και κατέβασε τη μεγάλη ταμπέλα. Την έδιζε κάτω στη σκοτεινή άποθήκη, και την άφηκε εκεί παραπεταμένη κι άχρηστη, νά σαπίσει. Κι ούτε ξανάβαλε πιά άλλη Μπαινοβγαίνοντας μόνο στο μαγαζί, έριχνε μια ματιά πάνω από την πόρτα, κοίταζε την άσπρη πλατιά κορδέλα του τοίχου, που είχε αφήσει στη θέση της ή κατεβασμένη άσπρη ταμπέλα—σά ναχαν ξεπλύνει και καθαρίσει τον τοίχο από κάποιο λεκέ—και το βλέμα του φωτιζότα ευχαριστημένο.

Κι όσο για το ζαχαροπλαστικό του, είχε γίνει σε λίγον καιρό περίφημο, με μιά εξαιρετική σπασαλιτέ που είχε λανσάρι: κάτι εξαισιές διαλεχτές μίλλ-φείγ, που τις έπαινούσε και τις θαύμαζε όλη η μικρή πολιτεία.

ΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΡΟΜΠΕΣ ΜΟΝΙΕΛΑ ΦΑΤ ΚΑΙ ΝΤΙΟΡ

ΟΙ μεγάλοι παρισίνοι ράπται δεν άσχολούνται μόνο με τη «μεγάλη μόδα», με τη δημιουργία δηλαδή μοντέλων για φορέματα, παλτά κλπ. Με το ίδιο κέφι σχεδιάζουν και ρόμπες, νυχτικές κλπ., καθώς και σόρτς ή διάφορα άξεσουάρ. Στίς φωτογραφίες αυτές βλέπετε δυο πρακτικές ρόμπες. Ή μια, επάνω άριστέρα είναι του Φάτ. Πέφτει έλεύθερα με άρμονικό φάρδος και κουμπώνει μόνο επάνω. Άν θέλετε να έφαρμόζη μπορείτε να δέσετε ένα κορδόνι γύρω απ' τη μέση. Ύφασμα μαλακό χνουδωτό. Ή ρόμπα που βλέπετε κάτω (μπροστινό και πλάτη), είναι του Ντιόρ. Έχει μεγάλες τσέπες στο στήθος και κόψιμο κιμονό που σχηματίζει πίσω νωμίτη. Ζώνη περαστή πίσω και έλεύθερη έμπρός (άπό σατέν, ή μεταξωτό).



ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

Η έμμηνορροία. — Πρακτικές συμβουλές υγιεινής.

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Δρος ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

6ον ΕΙΠΑΜΕ σε ένα από τα προηγούμενα άρθρα μας, ότι η έμμηνορροία ή η «περίοδος» όπως κοινά λέγεται, δεν είναι αρρώστεια, μά ένα φαινόμενο βιολογικό, φυσιολογικό. Και είπαμε ακόμη πως σαν τέτοιο θα έπρεπε να μην προκαλεί σοβαρά ενόχληματα, σε βαθμό μάλιστα που να κάνουν ανάπηρη ή ανίκανη τη γυναίκα για δουλειά, στο διάστημα που κρατάει. Αυτό βέβαια δεν είναι να πη πως η «περίοδος», δεν κάνει, ή δεν θα έπρεπε να κάνει κανένα ενόχλημα. Κάθε άλλο. Το βιολογικό αυτό φαινόμενο προκαλείται από μια συσσωρευσι όρμονων μέσα στο αίμα οι οποίες προκαλούν σύγχρονα και μια μεταβολή όχι μόνο σ' όλοκληρο τον οργανισμό μά και ειδικότερα σε μερικά χαρακτηριστικά του σημεία. Μεταβολή που αποσκοπεί στο να προετοιμάσει και τα σημεία αυτά και ολόκληρο τον οργανισμό, να δεχθούν και να αναθρέψουν κάτι καινούργιο, ένα έμβρυο, ένα παιδί. Η μεταβολή αυτή γίνεται μάταια και όλο το οικοδόμημα που θεμελιώθηκε γκρεμίζεται, ενώ σύγχρονα έπειλε και γρήγορα συντελείται η επανόρθωση των βλαβών που δημιουργήθηκαν και η επαναφορά όλου του οργανισμού στο φυσιολογικό. Είναι φυσικό όλα αυτά η διαδικασία του φυσικού κύκλου. Όμως τα ενόχληματα αυτά είναι πια μια μόνιμη κατάσταση στη ζωή της γυναίκας, και όπως θα είχαμε πει, είναι ενόχληματα τα οποία ο γυναικείος οργανισμός και προδιατεθειμένος να τα δεχθεί είναι και τα συνήθη, σιγά-σιγά, εξοικειώνεται με αυτά. Γι' αυτό υποστηρίξαμε πως δεν είναι νοητό, για τη μεγάλη πλειονότητα των περιστατικών φυσικά, να προκαλούν σοβαρά κατάστασι που συγγενεύει με την αρρώστεια. Και πως άλλοι παράγοντες έξω από το βιολογικό κανόνα, όπως π. χ. η νευρική υπερευσαισθησία, ο φόβος, η ανησυχία, ο νάρκισσισμός, η ρωμαντική διάθεση, ο θύλος, οι κρυφές επιδιώξεις κλπ., είναι εκείνοι που επενεργούν ώστε το φυσιολογικό αυτό φαινόμενο με τα άσχημα ενόχληματά να παίρνει τη μορφή μιας αρρώστειας ή να προβάλλεται σαν τέτοια.

● **ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ «ΠΕΡΙΟΔΟΥ».**
● **ΣΧΕΣΙΣ ΕΜΜΗΝΟΡΡΟΪΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.—ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ Ή ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ;**
● **ΤΟΠΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ. — ΤΙ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ.**

κατά το στήθος, μαζί με μια ελαφρή διόγκωση και ευαισθησία στην αφή που μπορεί να φτάσει και σε πόνο είτε με την αφή είτε και αυτόματα. Αυτά οφείλονται στην υπεραίμια του στήθους που προκαλείται με σκοπό την προετοιμασία του γάλακτος, όπως είπαμε πέρα πάλι. Η υπεραίμια, μάλιστα, σε γενικό φαινόμενο προετοιμασίας και υπερλειτούργειας, επιτείνεται και σ' όλη την έκταση που περιβάλλει τα γεννητικά όργανα και προκαλεί ένα αίσθημα τάσεως (τεντώματος) στο κάτω μέρος της κοιλιάς καθώς και αίσθημα θερμότητας που πιάνει την κοιλιά, την λεκάνη, τους βουδώνες και την έσωτερική επιφάνεια των μηρών.

● Πολλές φορές υπάρχουν στη διάρκεια της περιόδου, διαρροϊκές κενώσεις αποτέλεσμα πιθανό κι' αυτές της τοπικής υπεραίμιας.

● Το πρόσωπο είναι άνω χρωματισμένο, άλλο κόκκινο, κι' άλλο πιο άσπρο και τα μάτια ενώ τις πρώτες ημέρες είναι ζωντανά και λάμπουν, σιγά-σιγά χάνουν τη ζωηρότητα τους και «σβύνουν».

● Η όρεξη είναι τότε-τότε ελαττωμένη και καμιά φορά

γίνεται ιδιόρρυθμη με πολλές παραξενιές.

● Υπάρχει γενικά μια κάποια ελαφρότητα αδυναμία και ίσως μια κούραση ευκολώτερη από άλλες φορές, ενώ σύγχρονα παρατηρείται νωθρότητα και απροθυμία για πνευματική εργασία.

● Εκείνο που ιδιαίτερα προβάλλει ίσως παράδοξα και που έχει άμεση και στενή σχέση με ό,τι πάρα πάνω είπαμε ξεπερασμένο από το φυσιολογικό, είναι μια μεταβολή στο χαρακτήρα της γυναίκας, η οποία γίνεται, ακριβώς τις μέρες αυτές, παράξενη, εκνευριστική, γκρινιάρη, δύστροπη, ευερέθιστη, ευέξαπτη κλπ. Πολλοί βέβαια είναι εκείνοι που υποστηρίζουν πως γενικά η γυναίκα είναι διαφορετική, από τον άντρα στις ψυχικές-πνευματικές κυρίως εκδηλώσεις και ιδιότητες της και πως στη διάρκεια της περιόδου της απλώς οι «ιδιοτροπίες» της χάνουν το λογικό έλεγχο τους και προβάλλουν στο προσκήνιο. Η αλήθεια όμως δεν φαίνεται να είναι αυτή. Είναι περισσότερο πιθανό η γεννιού και την ανατρέφεται στην πραγματικότητα η άποψη ότι στη μεταβολή αυτή του χαρακτήρα της γυναίκας κατά τη διάρκεια της έμμηνορροϊκής παύσης παίζουν ρόλο αφ' ενός η συναισθητική της μειονεκτικότητα και υπερλειτούργειας, επιτείνεται και σ' όλη την έκταση που περιβάλλει τα γεννητικά όργανα και προκαλεί ένα αίσθημα τάσεως (τεντώματος) στο κάτω μέρος της κοιλιάς καθώς και αίσθημα θερμότητας που πιάνει την κοιλιά, την λεκάνη, τους βουδώνες και την έσωτερική επιφάνεια των μηρών.

● Πολλές φορές υπάρχουν στη διάρκεια της περιόδου, διαρροϊκές κενώσεις αποτέλεσμα πιθανό κι' αυτές της τοπικής υπεραίμιας.

● Το πρόσωπο είναι άνω χρωματισμένο, άλλο κόκκινο, κι' άλλο πιο άσπρο και τα μάτια ενώ τις πρώτες ημέρες είναι ζωντανά και λάμπουν, σιγά-σιγά χάνουν τη ζωηρότητα τους και «σβύνουν».

● Η όρεξη είναι τότε-τότε ελαττωμένη και καμιά φορά

γεγονός είναι ότι η μεταβολή αυτή του χαρακτήρα παρατηρείται. Και παρατηρείται περισσότερο εκεί όπου το περιβάλλον (κοινωνικό-οικογενειακό-ερωτικό) τονίζει την ιδιαίτερη μειονεκτική φύση της γυναίκας είτε φανερά, είτε κρυφά και υποκριτικά. Αντίθετα, εκεί όπου το περιβάλλον ευνοεί την ελεύθερη και ισόμετρη ανάπτυξη της γυναικείας προσωπικότητας, εκεί μάλλον όπου η προσωπικότητα αυτή καθιερώνεται με την αρμονική ανάπτυξη από το περιβάλλον (κοινωνική χειραφέτηση, ελεύθερος ισόμετρος ερωτικός ή οικογενειακός δεσμός κλπ.), εκεί δεν υπάρχουν παρεκκλίσεις χαρακτήρα και ιδιοτροπίες που εκφράζουν «καρώματα» στη διάρκεια της έμμηνορροϊκής. Εκεί υπάρχει η άμλη αντιμετώπιση των πραγμάτων, και ένα βιολογικό φαινόμενο δεν χρησιμοποιείται ούτε σαν εκδίκηση από ένα καταπιεζόμενο και μειονεκτικό έγω, ούτε σαν πρόσφαση για τη δικαιολογία κάποιων παραρρησίων ή κρυφών σκέψεων. Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει γυναίκες που φέρνουνται άσχημα στον άντρα τους ή στο φίλο τους να λένε μετανιωμένες κατόπιν εορτής «συχώρεσε με που είμαι στα νεύρα μου, είμαι αδιάθετη ξέρεις...». Η άλλες που... διακηρύσσουν ότι στη διάρκεια της περιόδου τους... εκδικούνται τον άντρα τους ή το εκβιάζουν διάφορες υποσχέσεις και ικανοποιούν τα καπρίσια τους, γιατί ξέρει πως είναι άρρωστες και συνεπώς εκνευρισμένες και συνεπώς δύστροπες και συνεπώς δεν παίρνουν από μιλιά και από μάλμα.

Προς Θεού μη νομισθεί πως υποστηρίζω ότι φταίνει οι γυναίκες γι' αυτό, ή οι άντρες γενικά. Φταίνει η σύγκρουση του «έγω» προς τις «συνθήκες» ή τις «σχέσεις» που υφίστανται την όχι αρμονική και ισόμετρη παρεία του άντρα και της γυναίκας μέσα στην κοινωνία, μέσα στην οικογένεια, ή ακόμα πιο απλά μέσα σε ένα δεσμό ερωτικό ή φιλικό.

● Πονοκέφαλος και νευραλγίες διάφορες. Είναι επίσης συχνά ενόχληματα που παρατηρούνται στη διάρκεια της έμμηνορροϊκής. Ο πονοκέφαλος μάλιστα, επίμονοι και βασανιστικοί είναι ένα σύμπτωμα πολύ συχνό και εκνευριστικό γιατί κοντά σ' άλλα και δύσκολα γιατρεύεται.

● Όλα αυτά τα ενόχληματα που είναι κατά κάποιο τρόπο συνηθισμένα και δεν χρειάζονται ειδική αντιμετώπιση όταν είναι ελαφρά και άσχημα, πρέπει να μάς βάλουν σε ανησυχίες όταν γίνονται έντονα και παρεμποδίζουν τη ζωή και την καθημερινή δραστηριότητα της γυναίκας. Εκτός από τις περιπτώσεις «υποκρισίας» και «χαϊδέματος» όλες οι άλλες εξαρτήσεις των συμπτωμάτων αυτών χρειάζονται ειδική εξέταση του γιατρού γιατί, σχεδόν κατά κανόνα, οφείλονται σε ορμονικές διαταραχές. Και μπορεί να οφείλονται είτε σε έλλειψη της ωθηλακικής ορμόνης, είτε και σε υπερχεί αυτής. Γιατί και η περίσσεια αυτής και από το συμβαίνει στις περισσότερες φορές, προκαλεί ένταση των ε-

νοχλημάτων (δυσμηνόρροια). Η εξακρίβωση της αιτίας είναι έργο του γιατρού, και μόνο αυτό, θα στηριχθεί δε στη σφαγή από μέρος του γνώμη όλων των σχετικών ζητημάτων και στη λήψη λεπτομερούς ιστορικού σχετικά με τον κύκλο, με τις βέβαια με την προσεκτική εξέταση και εκτίμηση της αναπτύξεως των δευτερευόντων σεξουαλικών χαρακτήρων.

Στη διάρκεια της έμμηνορροϊκής, η γυναίκα είναι υποχρεωμένη να κρατά μερικούς κανόνες υγιεινής, και για την αποφυγή διαφόρων μολυνσεων ή βλαβών, και για την ελάττωση των ενόχλημάτων, αλλά και για την αποφυγή διαφόρων επιπλοκών καμιά φορά. Επιπλοκών που ακολουθούν σοβαρές παρεκτροπές.

● Οί κανόνες υγιεινής της έμμηνορροϊκής, ΤΟΠΙΚΑ, συμπεριλαμβάνουν στην αρχή της διατήρησης απόλυτης τοπικής καθαριότητας. Είναι ένα απλό βέβαια μά όχι γι' αυτό λιγότερο λεπτό και λιγότερο σημαντικό σημείο στην υπόθεση του ωθηλακικού κύκλου και της έμμηνορροϊκής. Η τοπική καθαριότητα και η χρησιμοποίηση καθαρών «πανιών» ή «πετσέτων» είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη ζωή μιας γυναίκας. Η προσεγμένη τοπική περιποίηση ή χρησιμοποίηση πλυμένων και φρεσκοσιδερωμένων ειδικών πετσέτων, σε συχνότητα και ποσότητα ανάλογη με το ποσό του αίματος που αποβάλλεται, δημιουργεί άνεση στη γυναίκα, και την διευκολύνει στην αποδοστική εκπλήρωση των καθημερινών της υποχρεώσεων, ενώ εξ άλλου την προστατεύει από τις ενδεχόμενες μολύνσεις. Η τάξη και η επιμέλεια στο σημείο αυτό ευκολύνουν την καλή της ψυχολογία και ελαττώνουν τον εκνευρισμό της, ενώ αντίθετα η προχειρότητα, η απροσεξία, η χρησιμοποίηση αδιάκριτα ακάθαρτων μπαμπούκων ή τυχαίων κομματιών από ύφασμα, ευνοούν τις μολύνσεις, αφίνουν δυσάρεστες διαφυγές αίματος και γενικά αυξάνουν τον εκνευρισμό και την δυσφορία. Οι τοπικές πετσέτες υγείας που προσφέρονται στην κατανάλωση από διάφορες εταιρίες φαρμακευτικές είναι μια πολύτιμη διευκόλυνση για τις γυναίκες, ενώ τα «ταμπόν» που μπαίνουν μέσα στον κόλπο αφίνουν πολλά περιθώρια για μολύνσεις καμιά φορά, ενώ εξ άλλου είναι άχρηστα για τα κορίτσια, γιατί μπορούν να προκαλέσουν βλάβη στον ύμνο και ερεθισμό ή μολύνση του κόλπου. Το μικρό ποτήρι «κάντι» είναι ο τύπος της πετσέτας της υγείας που ταιριάζει περισσότερο στα κορίτσια. Οι μητέρες θα πρέπει να διδάξουν οι ίδιες και με προσοχή στα κορίτσια τους τον τρόπο της χρησιμοποίησης της πετσέτας υγείας. Τα πάρα πάνω δεν σημαίνουν φυσικά ότι τα ταμπόν είναι άχρηστα και για τις γυναίκες τις παντρεμένες. Όχι. Αλλά δεν είναι και τα κατάλληλα για όλες τις περιπτώσεις ή τα καλύτερα. Γενικά οι πετσέτες υγείας πρέπει να προτιμώνται. Πάντως το καλύτερο είναι, να συμβουλευτείται οι γυναίκες το γιατρό τους για το ποιο μέσο είναι καλύτε-

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΗ «ΓΥΝΑΙΚΑ»
500 ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΣΕ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

● Μια σειρά από εκλαϊκευμένα θέματα υγιεινής που ενδιαφέρουν ζωρά μας καθένα μας.

● Απάντησι σύντομη και διαφωτιστική σε 500 ερωτήματα που μας έρχονται συνεχώς στα χείλη και στο μυαλό, για ζητήματα υγείας και ζωής που απαντάμε καθημερινά και που είναι στο προσκήνιο της επικαιρότητας.

Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Τί είναι; Ποιές οι αιτίες του; Αύξηση πραγματικά, τα τελευταία χρόνια; Πόσους θανάτους προκαλεί; Ποιά η επίδραση του φύλου στον καρκίνο; Ποιά η σχέση ηλικίας και καρκίνου. Ποιά η επίδραση της φύλης, του κλίματος, της διατροφής; Επαγγέλματα και καρκίνος. Τι έχετε για την πίση και τον καρκίνο; Για τον τραυματισμό; Για τον ερεθισμό; Για τον καπνό; Η κληρονομικότητα παίζει κανένα ρόλο; Είναι μολυσματικός; Υπάρχουν χημικές ουσίες που προστατεύουν από τον καρκίνο; Στα τρόφιμα μας υπάρχουν ουσίες καρκινογόνες; Προλαμβάνεται ο καρκίνος; Θεραπεύεται; Έχει σημάδια πρώτα που τον αναγγέλλουν; κ.λ.π. κ.λ.π.

ΤΟ ΓΑΛΑ.—Τί θρεπτική αξία έχει το μητρικό γάλα για τα βρέφη; Τι αξία έχει το γάλα της αγελάδας; Ποιά είναι σε θερμίδες η αξία του γάλακτος; Τι ουσίες περιέχει; Τι παθαίνει το γάλα όταν βράζει; Τι πλεονεκτήματα έχει το βρασμένο γάλα; Ποιά τα μειονεκτήματα του γάλακτος σαν τροφής; Τι αρρώστια μπορεί να προκαλέσει το γάλα της αγελάδας; Πώς μπορούμε να τις αποφύγουμε; Ποιές είναι οι αιτίες που μολύνεται το γάλα; Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το γάλα μιας φυματικής αγελάδας; Τι είναι το παστεριωμένο γάλα; Ποιά είναι καλύτερο ή πιο άκινδυνο, το παστεριωμένο ή το βρασμένο; Τι είναι τα συμπυκνωμένα γάλατα και τι τα γάλατα σκόνη; κ.λ.π.

Και με τον ίδιο τρόπο, με τα ίδια ζωντανά ερωτήματα και τις σωστές, επιστημονικές και εκλαϊκευμένες απαντήσεις, αναπτύξι όλων των ζητημάτων που σχετίζονται με την καθημερινή μας υγιεινή: τα τρόφιμα, η διατροφή, το πόσιμο νερό, τα νερά χρήσεως, η διατήρηση των τροφίμων, ο αέρας, η θέρμανση, το ψυγείο, ο επαγγελματικός προσανατολισμός, οι επιδημίες, οι μολύνσεις και μολυσματικά νοσήματα, ο υποσιτισμός, τα απορρίμματα του σπιτιού, ο φωτισμός, η σφύλιση, ο αλκοολισμός, η ελγολία και ο έμβολιασμός, η διφθερίτις, οι καπνοί των εργοστασίων και η υγεία μας, το τράχωμα, η λύσσα, η απομόνωση. του αρρώστου, η απολύμανση κ.λ.π.

τερο γι' αυτές και ποιά ταιριάζει στη διάπλαση τους και στις τοπικές συνθήκες που δημιουργούν τοκετοί, επιπλάσεις κλπ.

● ΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ στη διάρκεια της έμμηνορροϊκής, πρέπει να υποτάσσονται στην αρχή ότι «χρειάζεται κάποια προσοχή και κάποια ηρεμία στις ημέρες αυτές. Καλύτερα να αποφευχθεί κάθε υπερβολή». Μέσα στη γενική αυτή αρχή θα μπορούσαμε να σημειώσουμε ότι:

—Ο χορός δεν απαγορεύεται. Ο ήρεμος φυσικός και στρωτός χορός. Το ταγκό να πούμε ή ένα σύντομο βάλε ή οι καντρίλιες. Οι εξαλλοί βέβαια χοροί, οι σάμπες και μωμπες, τα μπούκι-μπούκι και οι καριόκες, τα πηδύματα και τα χτυπήματα, φυσικά δεν επιτρέπονται. Κι' αυτό γιατί οι απότομες κινήσεις και τα τραντάγματα μπορούν να προκαλέσουν αιμορραγίες έντονες και επίμονες. Απαγορεύονται επομένως και οι ελληνικοί χοροί και η δηχτοί χοροί. Αλλά και τα «ταγκό» δεν πρέπει να τα χορεύουν συνέχεια από το βράδυ ως το πρωί μια κοπέλλα που έχει περίοδο. Λίγοι ήσυχτοι χοροί με μακρά μεσοδιάστημα

ήσυχίας είναι, τι ταιριάζει στην περίπτωση.

—Το ποδήλατο όχι μόνο δεν απαγορεύεται αλλά και από πολλούς συνιστάται ως άσκησι, για όσες μπορούν να το κάνουν.

—Το ντους ή ένα γενικό πλύσιμο με σφουγγάρι επιβάλλεται γιατί εκτός από τα άλλα διορθώνει το ήθικ και περιποιεί τις απαχίες της υπεραιμίας. Το λούσιμο του κεφαλιού δεν απαγορεύεται καθόλου όπως νόμιζαν τον παλιό καιρό. Επίσης δεν απαγορεύεται η περιποίηση.

—Ο ύπνος άνετος και πολυώρος είναι απαραίτητος στη διάρκεια της περιόδου. Οκτώ ώρες ύπνου για τα κορίτσια και επτά για τις γυναίκες είναι το λιγότερο που χρειάζεται. Ο ύπνος ξεκουράζει και αναζωώνει τις δυνάμεις του οργανισμού. Εκτός όμως από τον ύπνο, ένα ολιγάριθμο ελαφρύ άρριζόνιο με ξεντωμένα τα χέρια και τα πόδια, στη διάρκεια της ημέρας, είναι επίσης χρήσιμα. Για τις γυναίκες που μένουν στο σπίτι ένα τέτοιο ελαφρύ άρριζόνιο ή στο ντιπλό τους, ένα τέταρτο ως μισή ώρα, στις δέκα το πρωί και στις πέντε το απόγευμα είναι πολύ ανακουφιστικό.

—Καλό είναι τις ημέρες αυτές να αποφεύγεται η έντονη σωματική εργασία. Όσο κι' αν η «περίοδος» είναι ένα φυσικό φαινόμενο, θα είναι παράλογο και ίσως επικίνδυνο για μια γυναίκα, όσο γερό κι' αν είναι, να πλύνει, να σφουγγαρίσει, να μεταφέρει έπιπλα, ή να κάνει παρόμοιες τις ημέρες που έχει αίμα.

—Το φαγητό καλό είναι να είναι όσο γίνεται πιο πλούσιο και πιο ποικίλο. Η απώλεια αίματος είναι πάντα μια μικρή, έστω και πρόσκαιρη εξασθένησι, και το καλό φαγητό την αναπληρώνει. Κρασί, οινόπνευμα, αλκοόλ, καφέδες, αποφεύγονται, μια και δεν είναι απολύτως απαραίτητα και μια και προκαλούν ερεθισμό του ήδη ερεθισμένου κατά κάποιο τρόπο νευρικού συστήματος.

—Πολλές γυναίκες που κάνουν π. χ. ενέσεις ενδομυϊκές ή ενδοφλέβιες για μια άλλη αιτία ή για δυναμωτικές, έχουν τη γνώμη ότι η θεραπεία πρέπει να διακόπτεται και συχνά ρωτούν το γιατρό τους. Δεν υπάρχει κανένα ειδικό λόγο γι' αυτό, εκτός από το ότι δεν πρέπει να κουράζονται για να πηγαίνουν στο ιατρείο για τις ενέσεις. Άλλοιως άλλος λόγος δεν υπάρχει. Γενικά βέβαια, γιατί μπορεί να υπάρχουν και ειδικές περιπτώσεις στις οποίες να επιβάλλεται η διακοπή. Αυτό όμως ο γιατρός θα το εκτιμήσει.

—Η δουλειά, η συνηθισμένη δουλειά που έκανε μια γυναίκα πριν την περίοδο της δεν πρέπει με κανένα τρόπο να διακόπτεται. Είπαμε βέβαια πως απαγορεύονται οι υπερβολές. Όμως κάθε γυναίκα πρέπει να ξέρει πως η «περίοδος» της δεν την εμποδίζει στη δουλειά της την κανονική είτε στο σπίτι της είναι αυτή, είτε στο εργοστάσιο, είτε στο γραφείο. Πρέπει να το καταλάβει και να το συνηθίσει. Κι' άμα το συνηθίσει, το κατανοήσει, θα ευκολυνθεί πολύ και στην ψυχολογία της που με τη σειρά της θα επηρεάσει στο ευνοϊκότερο τα ενόχληματά της.

—Η πνευματική εργασία, το ίδιο δεν απαγορεύεται και μάλιστα ακόμη περισσότερο. Αρκεί η ίδια η γυναίκα να μην ενόχληται με την περίοδο, να μην εκνευρίζεται και να μην προσηλώνεται σ' αυτήν, αποφεύγοντας την πνευματική εργασία.

—Φυσικά η γενετήσια επαφή καλό είναι και πρέπει να αποφεύγεται, για λόγους καθαριότητας, πολιτισμού κλπ.

● Φάρμακα για την έμμηνορροϊκή και στη διάρκεια της δεν είναι απαραίτητα. Συμπτωματικά βέβαια, και για την ανακούφιση από τα διάφορα ενόχληματά η γυναίκα πρέπει να παίρνει τη διάφορα αντινευραλγικά και κατασταλτικά του νευρικού συστήματος. Τρία κουταλάκια π. χ. «Καλμονερίνης» την ημέρα μπορούν να σταθούν πολύ χρήσιμα για το γενικό καλμαρίσμα των νευρών.

● Μεγάλο ρόλο παίζει για το κορίτσι η σφαγή γνώσι όλων των πραγμάτων που έχουν σχέση με την έμμηνορροϊκή.

Τα συνήθη ενόχληματά που προκαλούνται στη διάρκεια της έμμηνορροϊκής είναι τα πάρα κάτω:

● Ένα συναίσθημα φόβου



ΟΤΑΝ ΤΑ ΠΟΝΤΙΚΙΑ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ
ΣΕ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΣΤΙΓΜΗ



νίζουν τὸ στήθος. Σοῦρες υπογραμμίζουν ἐπίσης ἐλαφρά τοὺς γοφούς. Ἡ μιὰ σειρά κουμπιὰ κολλακεύει πέρα πολὺ τῇ σιλουέτᾳ καὶ τῇ δίνει μεγάλη χάρι στὶς κινήσεις.

στες τις βιολογικές λειτουργίες να εξελιχθούν και να αναπτυχθούν. Άντιθετα αν το νέο κορίτσι μείνει, άπληροφόρητη για το γαμοφύριο που το ζαφνάζει, γι' αυτό που ανάλογα με τις περιστάσεις μπορεί να το δλεψη σαν φυσικό φαινόμενο ή να το φοβίζει, τότε υπάρχει μεγάλος κίνδυνος ο βιολογικός κύκλος να μην πάη καλά. Ο ψυχικός κόσμος του κοριτσιού τραυματίζεται από το φόβο και τη ντροπή που υποβάλλονται από τις κοινωνικές συνθήκες ιδιαίτερα στις έπαρχίες και

ματά του. Γι' αυτό έχουν χρέος
οι μητέρες έγκαιρα να πληρο-
φορήσουν τα κορίτσια τους για
το ζήτημα αυτό και για ό,τι
γχετίζεται μαζί του, και να τα
παπλάξουν έτσι από το άγχος
του φόβου και της ντροπής που
δημιούργησαν οι προλήψεις και
οι προφητίες με τον καιρό και
μέ το θύλο.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Κοινωνικές
σχέσεις και θεσμοί που άφο-
δούν το κορίτσι.

ΤΡΥΦΕΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Τὰ πράγματα άρχισαν έτσι περίπου:
Ταξίδεμα για τὸ Μιλάνο σ' ένα βαγόνι
τῆς τρίτης θέσεως, μὲ μόνες άποσκευές μιὰ
μικρὴ παμπάλαια βαλίτσα, κι' ένα γράμ-
μα τῆς θεῆς Λουΐζας.

«Η απάντησις ήλθε γρήγορα. Μου έγραφε πώς μπορούσα να πάω να μείνω στο σπίτι της, και να βρω στο Μιλάνο κάποια δουλειά. Τό γραμμα δεν ήταν και πολύ μακριά, ούτε κι έκρινε ήταν εξαιρετικά

—Μεγάλωσες, Μάριο. Έγινες σωστός άντρας! Έ, βέβαια, τὰ χρόνια πέρασαν. Ύστερὰ τὸ ὕφος τῆς ἔγινε πιὸ σοβαρὸ.

—Τώρα θὰ πῶ στὴ Μαρίνα νὰ σοῦ ἐ-
τοιμάσῃ κάτι νὰ φᾶς, θὰ εἶσαι πεινασμέ-

θωρίσμένους πίνακες, το παμπάλαιο εκ-
κρεμές που μετρούσε το χρόνο με μιὰ μα-
κάβρια μονοτονία, καὶ τὸ ἀρχαϊκὸ βάζο

ραιότατα άσπρα τριαντάφυλλα.

ή τρίτη.
Στο σπίτι επαναλαμβάνοντουσαν κάθε μέρα τα ίδια πράγματα με μαθηματική α-
κρίβεια. Και κάθε Δευτέρα πρωί ή Μαρίνα

— Ποῖός τὰ στέλνει αὐτὰ τὰ λουλούδια;

Τὸ βράδυ ὅμως ἡ θεία Λουίζα, μοῦ εἶπε
παιδιά:

81α Προσπάθησα νὰ δικαιολογηθῶ, ἀλλὰ δὲν
ἄφησε.

μαρκουνη ἀφηρημένη φωνή της, που έμοιαζε
σά να μιλούσε στον ίδιο της τον εαυτό,
συνέχισε άργά:

Ἐν τῷ βράδῳ ὁμοῦς, μοῦ ζήτησε ἀνὰ παντρεῦ-
τοῦμε. Ἐστὶν, ἀπλᾶ, χωρὶς προλόγου. Ἐ-
γὼ θέλησα νὰ τὸν θασανίσω λίγο. Ἡμου-
καὶ κάπως πικαρισμένη ἀπὸ τὴν προηγύ-
μενη σιωπὴ τοῦ, κ' ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ, τὸ
γεμάτο αὐτοπεποίθησι.

μου απήντησε: «Πολύ καλά, Λουίζα, θα
μια βδομάδα, θα φύγω για το εξωτερικό,
για να ξαναφτιάξω την περιουσία μου».

Σηκώθηκε αργά, καὶ τράβηξε γιὰ τὸ δω-
μάτιό της. Στὴν πόρτᾶ, στράφηκε καὶ μοῦ

μαλλον, δὲν εἶχε λυθῇ ἐντελῶς. Ἡ θεία
Λουίζα δὲν εἶπε τί ἀπέγινε αὐτὸς ὁ ἄν-
τρας, ποιὸς ἦταν, γιατί δὲν εἶχε ρθῇ ποτὲ

λείο, από όπου έρχόντουσαν τὰ τριάντά-
φυλλα. Τὸ ἕξεραι, γιατί εἶχα δὴ πολλὰς
φορὰς στὰ γαστρίᾳ τῶν λουλουδιῶν, τῶν

Μία μικρή αγγελία που ειδοποιούσε ότι
ζητείται υπάλληλος.
Ένδοξασμένος, από αυτή τη διπλή ευ-

να φροντίζω τὰ λουλούδια τῆς σέρας— καὶ ὁ μισθὸς φυσικὰ ἦταν μετριώτατος. Ἀλλὰ ἐγὼ ἤμουν πολὺ εὐχάριστῆμένος.

ποιο πρόσχημα, να βρίσκονται διαρκώς στην αίθουσα των πελατών. Ἦρθε κάποιος να ζητήσει μιὰ τεράστια ἀνθοδέσμη ἀπὸ

Τέλος δὲ θάσθηξα ἄλλο, καὶ ρώτησα
τὴν πωλήτρια:

πανέλαβε ἐκείνη, κυττάζοντάς με ἐκπληκτῇ.
Δὲν ξέρω. Δουλεύω ἐδῶ τρία χρόνια, μὲ
δὲν εἶδα ποτὲ κανένα νὰ τὰ παραγγεῖλῃ.

την ημέρα που είπασα ουδείς στο αεροπλάνο. Είχα πιά χάσει κάθε έλπίδα, ότι θα μάθαινα κάτι σχετικό με την υπόθεση παύ. 11, ενδεχόμενος, αλλά όταν ήρθε κανείς...

Οι υπάλληλοι του μαγαζιού μ' αγαπούσαν γιατί ήμουν πάντα πρόθυμος να τους εξυπηρετήσω. Περισσότερο με συμπαθούσαν

ὁ Ἄλντο, ὁ ἀνηψιὸς τῶν ἀφεντικῶν, τοῦ εἶ-
χε τὴ γενικὴ ἐπίδρασι, κί' ἔκανε καὶ χρέη
λογιστοῦ.

Με μία ματιά, κατάλαβα πώς έκείνα τὰ βιβλία ἦταν ἑνὰς λαθούριθός. Οἱ ἀδελφοὶ φέροι (τὰ ἄφεντικὰ) εἶχαν ἐγκαταλείψει

πιτρεπε το λουσο να συντηρουν αυτο το
μαγαζι, που απο χρονια μονο παθητικο ει-
χε, για να εχουν την ευχαριστηση να λε-
νε πως ετσι οι ιδιοκτητες του πολυτιμου

Εἶπε ὁ Μάριο, καὶ ἡ
παροργισμένη τῶν 12 τριαντάφυλλων τῆς ὁ-

—'Η παραγγελία είχε γίνει πριν από 30 χρόνια ακριβώς, μου έλεγε την επόμενη

⁵ Ἦσαν κἀλὸς πελάτης. Παράγγελλε πάντᾳ τῷ ἁκρότερον λαυλοῦδιᾳ, ποῦ προορίζονται τὸ πρῶτον, γὰρ τίς πολυλόγηταις κατακτήσεις

λι, και αινηται πως την ειχε ερωτηση
στα σοβαρά. Μια μέρα ηρθε και μου είπε,
πως εφευγε για κάποιο μακρυνό τόπο, και
με προσέφερε να σπάσω μαζί του. Είπα, «Εντάξει»

Στὸν προσορισμό του ὁμως, δὲν ἔφθασε ποτέ, γιατί τὸ πλοίο πού τὸν μετέφερε,

Πάντως, όταν σε έξη μήνες έξωφλήθηκε
ή παραγγελία, ούτε εγώ, ούτε ο αδελφός

του. Έτσι αποφασίσαμε να συνεχίσουμε ακόμη για κανένα χρόνο τη μακάβρια παραγγελία. Με τον καιρό όμως ξεχάστηκε.

αὐτὰ θὰ ἔχουν στοιχήσει μίᾳ ὁλοκληρῇ πε-
ριουσίᾳ.

«Όταν έβλασα στην πόρτα του κήπου, είδα με έκπληξι πώς τὸ σπίτι ἦταν φωταγωγημένο. «Γιατί ἄραγε;» ἀναρωτήθηκα.

—Θέλωμε να σε ειδοποιήσωμε από νωρίς, Μάριε, μὰ ἡ ὑπηρετρία δὲν ἤξερε ποῦ ἐργάζεσαι. Ὅταν ἡ Μαρίνα ἤρθε καὶ με

...κόμπο νὰ μὲν σφίγγῃ τὸ λαιμὸ. Κάτι βίωσα
στὴ μορφῇ τῆς μου ἕκαστα τὴν ἐντύπωσιν,
ποῦ ἐβόησε σχεδὸν τὸ θάνατον μου. Ἦταν ἡ

που πέθανε ευχαρίστημένη.
Όταν μπήκω στο σαλόνι, έρριξα μια μα-
τιά στα άσπρα τριαντάφυλλα που στολι-

Ήταν για τελευταία φορά το αρχαϊκό βαζο.
 «Πρέπει να τὰ βάλω στον τάφο της», σκέ-
 φηκα.
 MARIA KAZALANTA

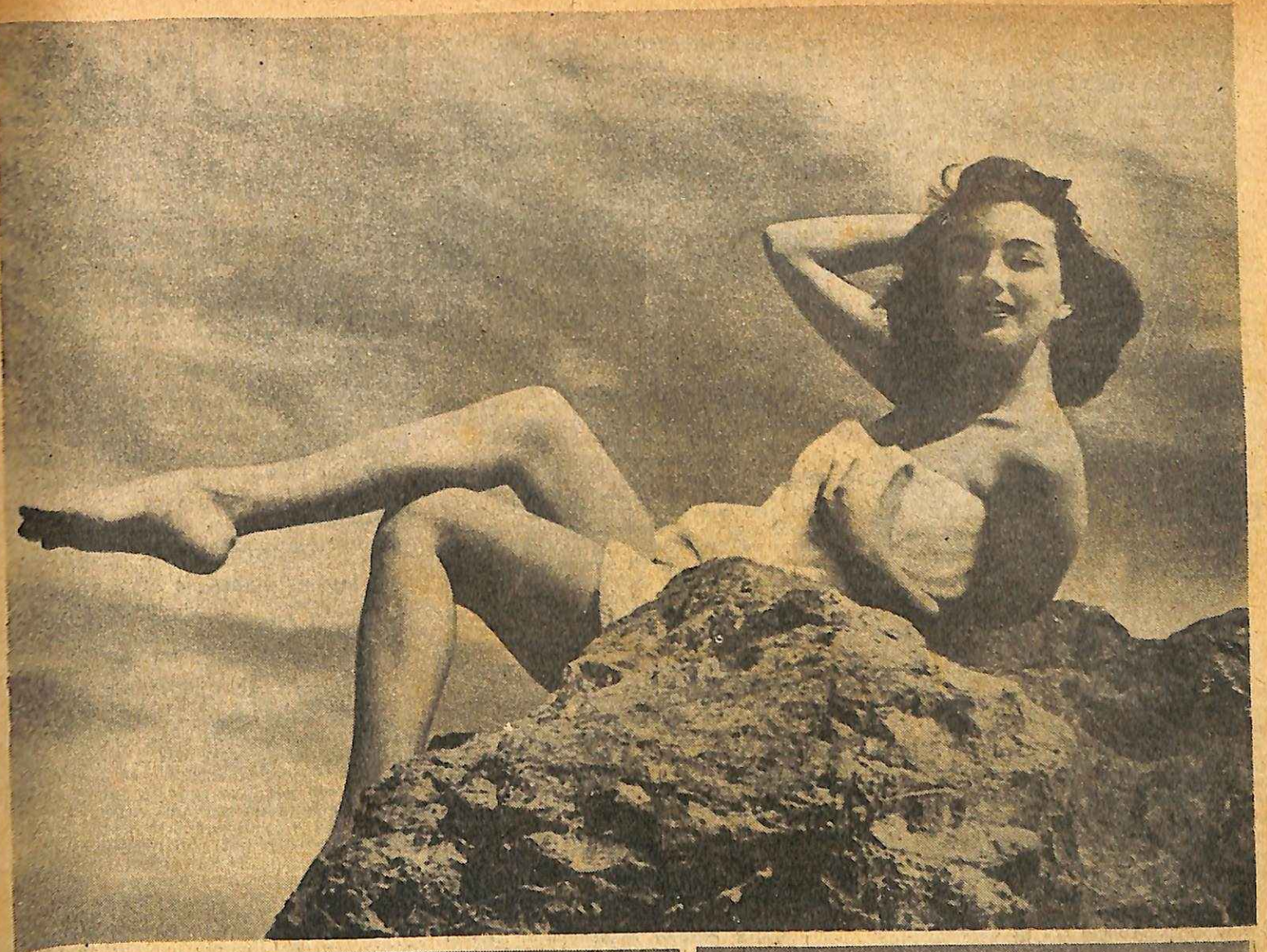
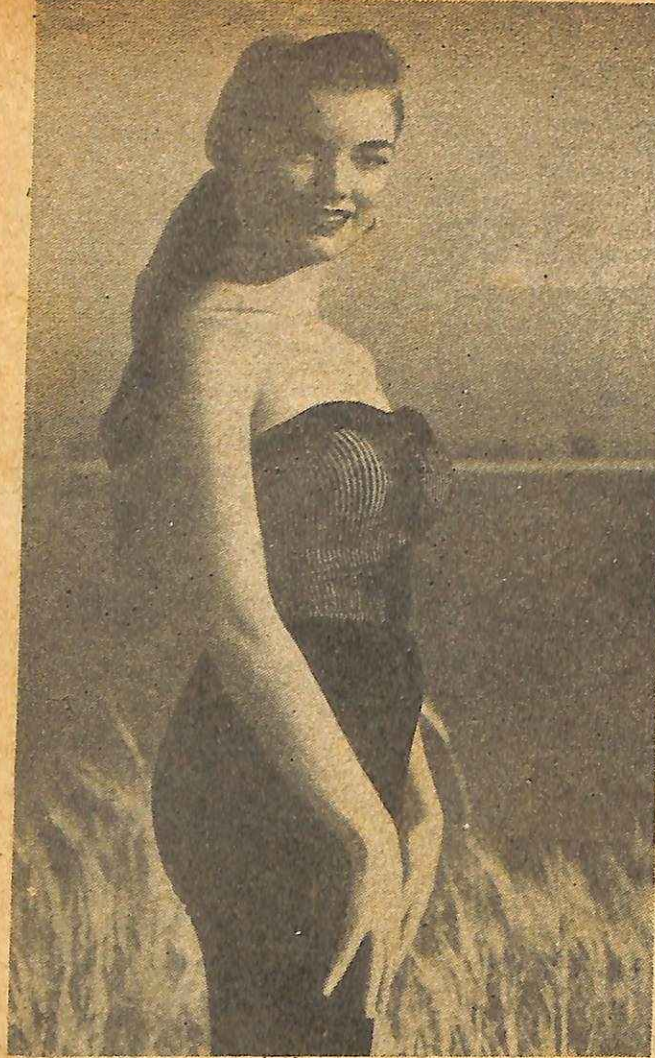
MARIA KAZALANTA

«ΤΟ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

ΤΟ όνομά της είναι Στέφανι Γκρίφιν. Είναι 19 χρονών, και εργάζεται στην αμερικανική τηλεόρασι. Υπάρχουν ασφαλώς και άλλες κοπέλλες, στον κόσμο, που έχουν εξαιρετική όμορφιά. Αλλά η Στέφανι φαίνεται πως συνδυάζει τη μεγάλη της όμορφιά με μια υπέροχη νεανική χάρι και φρεσκάδα. Και γι' αυτό, το αμερικανικό περιοδικό που ανέλαβε να την παρουσιάσει... λεπτομερέστερα στο κοινόν δεν διστάζει να τη χαρακτηρίσει: «το πιο όμορφο κορίτσι του κόσμου».

Όταν ένας φωτογράφος την «άνεκάλυψε» για πρώτη φορά—πριν λίγους μήνες—και της έζητησε να ποζάρη για εξώφυλλο ενός περιοδικού, η Στέφανι εργαζόταν ως... χειριστής ανελκυστήρος σε κάποιο πολυόροφο κατάστημα του Λος Άντζελες. Λίγες όμως μόλις μέρες αφού η φωτογραφία της δημοσιεύθηκε στο εξώφυλλο του περιοδικού, η όμορφη Στέφανι έλαβε τηλεφωνήματα από πέντε μεγάλες κινηματογραφικές εταιρίες, που την καλούσαν να γυρίση δοκιμαστικά φιλμ και να υπογράψη συμβόλαιο.

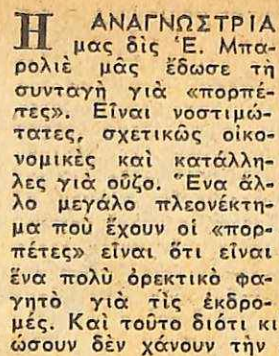
Αφού σκέφθηκε και υπελόγισε τα πράγματα, η Στέφανι υπέγραψε τελικά συμβόλαιο με τον παραγωγό Χάλ Ρότς και άρχισε άμέσως μαθήματα δραματικής, που θα της είναι απαραίτητα για την ανάπτυξη της ήθοποιάς της. Περιμένοντας τώρα να πάρη τον πρώτο ρόλο της σε ταινία, η Στέφανι εμφανίζεται στα προγράμματα της τηλεόρασεως, όπου και σημειώνει ιδιαίτερη επιτυχία, χάρις στα άφθονα προσόντα φωτογενείας και σωματικής διαπλάσεως που διαθέτει. Βλέπετε, όταν μια γυναίκα είναι τόσο όμορφη, τόσο έκφραστική, τόσο φρέσκια και τόσο φωτογενής, όσο δείχνουν οι φωτογραφίες, που δημοσιεύουμε στις δυο αυτές σελίδες όπου είναι η Στέφανι δεν δυσκολεύεται να βρῇ τὸ δρόμο πρὸς τὴν ἐπιτυχία...



«ΠΟΡΠΕΤΕΣ»

● ½ δκά κιμά, 1 μικρό κρεμμύδι, ½ δκά πατάτες, 4 αυγά, 3 κουταλιές παρμεζάνα τριμμένη, αλάτι και πιπέρι. Για το τηγάνισμα: Φρυγανιά ή γαλέτα κοπανισμένη, 2 αυγά, λάδι ή μαγειρικό λίπος Στερεόλ.

Βάζετε σε σωτούρα τον κιμά, 2 κουταλιές βούτυρο και το κρεμμύδι (ψιλοκομμένο). Ρίχνετε λίγο νερό και τον σωτάρετε έως ότου σωθή το νερό και αρχίσει να ψήνεται με το βούτυρο. Τον απορύσετε από τη φωτιά πριν καθουρδισθή. Βράζετε, εν τώ μεταξύ, τις πατάτες με το φλοιό, τις καθαρίζετε και, πριν κρυσώσουν, τις περνάτε από τη μηχανή του πουρέ. Αναμιγνύετε τον πουρέ με τον κιμά, προσθέτετε ανάλογο αλάτι και πιπέρι, τα κοκκία των τεσσάρων αυγών και την παρμεζάνα. Παίρνετε κομματάκια από το μίγμα στο μέγεθος μικρού αυγού και τα πλάθετε σαν μικρά σουτζουκάκια. Χτυπάτε ελαφρά τα τέσσερα ασπράδια με τα δυο όλοκληρα αυγά. Τυ-



λίγετε πρώτα τις «πορπέτες» μέσα στην κοπανισμένη γαλέτα και κατόπιν τις θυβίζετε μέσα στο αυγό. Τις τηγανίζετε σε αρκετό καυτό λάδι, ή σε Στερεόλ. Σερβίρετε τις «πορπέτες» με σαλάτα από λαχανικά της εποχής και, εάν θέλετε, και με σάλτσα τομάτας.

Χρειάζεται για να τις σκεπάζει. Κατόπιν προσθέτετε τα όλοκληρα κρεμμυδάκια, τον άνηθο, ανάλογο αλάτι και πιπέρι και το χυμό των λεμονιών. Οι άγκινάρες δεν μαυρίζουν, εάν μένουν δυθισμένες μέσα στο ζουμί του φαγητού κατά τη διάρκεια που θα βράζουν. Για να μην ανέβουν στην επιφάνεια, βάζετε επάνω ένα πιάτο αναποδογυρισμένο όπως στους ντολμάδες. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε να σιγοβράσουν περίπου 1 ώρα.

Εσκεπάζετε το φαγητό όταν κρυσώσει και αυτό για να διατηρηθούν οι άγκινάρες άσπρες. ΣΗΜ.: Όταν οι άγκινάρες και τα κρεμμυδάκια μισοβράσουν, ρίχνετε, εάν θέλετε, 2 έως 3 μέτριες πατάτες κομμένες σε τέταρτα.

ΦΑΣΟΛΙΑ ΣΑΛΑΤΑ

● 100 δράμια φασόλια βρασμένα. 100 δράμια πατάτες βρασμένες. 1 καρδιά μαρουλιού ψιλοκομμένη. 2 έως 3 κρεμμυδάκια φρέσκα ψιλοκομμένα. Άνηθο και μαϊντανό ψιλοκομμένο. Λαδόξυδο.

Αναμιγνύετε τα φασόλια, τις πατάτες, κομμένες σε μικρά τετραγωνάκια, την καρδιά του μαρουλιού, τα κρεμμυδάκια και λίγο άνηθο και μαϊντανό ψιλοκομμένα. Ετοιμάζετε λαδόξυδο με: 3 μέρη λάδι, 1 μέρος ξύδι ή χυμό λεμονιού, λίγο αλάτι, πιπέρι και λίγη μουστάρδα. Βάζετε σε μία πιτσέλα ένα πιάτο από τα έξι φύλλα του μαρουλιού. Στιβάζετε στο κέντρο τη σαλάτα και την περιχύνετε με το λαδόξυδο.

ΚΡΟΚΕΤΕΣ

από περισσευμένο φαγητό

● Πιλάφι, κρέας ψημένο, 2 αυγά, τυρί τριμμένο, παξιμάδι ή γαλέτα κοπανισμένη, μαγειρ. λίπος Στερεόλ για το τηγάνισμα, αλάτι και πιπέρι.

Περνάτε το κρέας από μηχανή και το αναμιγνύετε με το πιλάφι. Προσθέτετε 1 αυγό και μία χούφτα τυρί τριμμένο. Παίρνετε κουταλιές από το μίγμα και πλάθετε μικρούς κυλίνδρους μήκους 6 έως 7 εκατοστών. Τους θυβίζετε μέσα σε αυγό, τους τυλίγετε στη γαλέτα και τους τηγανίζετε σε αρκετό λίπος. Σερβίρετε τις κροκέτες με σάλτσα από τομάτες του κουτιού.

ΧΟΡΤΟΠΗΤΑ

● 300 δράμια σπανάκι. ½ δκά σέσκουλα και μινωάνα. Μαϊντανό και άνηθο. 100 δράμια κρεμμυδάκια φρέσκα. 1 φλυτζάνι τσαγιού λάδι. ½ δκά αλεύρι. Αλάτι και πιπέρι.

Καθαρίζετε τα χορταρικά, τα πλένετε και τα ψιλοκόβετε. Τα ρίχνετε μέσα σε λεκάνη. Ψιλοκόβετε τα κρεμμυδάκια και τα

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ

ψήνετε με το λάδι έως ότου ξανθύνουν. Τα ρίχνετε επάνω στα χορταρικά μαζί με το λάδι, ενώ τ' ανακατεύετε και τα πιέζετε με ξύλινο κουτάλι για να μαραθούν. Τα πασπαλίζετε με λίγο αλάτι και πιπέρι. Ετοιμάζετε με το αλεύρι, με λίγο αλάτι, μία έως τρεις κουταλιές λάδι και ανάλογο χλιαρό νερό μία ζύμη σφικτή. Αφήνετε να σταθεί σκεπασμένη σε γλιάρο μέρος επί μισή ώρα και κατόπιν την ανοίγετε σε δυο φύλλα. Στρώνετε το ένα μέσα στο ταψί λαβωμένο και απλώνετε επάνω τα χορταρικά. Τα σκεπάζετε με το δεύτερο φύλλο και διπλώνετε τις άκρες για να κολλήσουν. Τυπάζετε την επιφάνεια της πύλης σε μερικά μέρη για να θγαίνουν οι ατμοί κατά το ψήσιμο και την αλείφετε με αρκετό λάδι. Ψήνετε τη χορτόπιττα σε σιγανό φούρνο περίπου 1 ώρα.

ΟΜΕΛΕΤΑ

με πατάτες και κρεμμύδι

● Μερικές πατάτες. 4 αυγά. 2 κουταλιές (κοφτές) αλεύρι. Αλάτι και πιπέρι. 5 κουταλιές γάλα. 1 κουταλιά (κοφτή) κρεμμύδι ψιλοκομμένο. Βούτυρο ή μαγειρ. λίπος Φυτίνη.

Μισοβράζετε τις πατάτες, τις καθαρίζετε και τις κόβετε σε μικρά τετραγωνάκια ή σε φέτες. Τις τηγανίζετε κατόπιν με το λίπος. Χτυπάτε τ' αυγά με το αλεύρι. Προσθέτετε λίγο αλάτι, πιπέρι και το γάλα. Ψήνετε το κρεμμύδι σε λίγο βούτυρο ή λάδι έως ότου χρυσίσει και το προσθέτετε στο μίγμα των αυγών. Προσθέτετε επίσης και τις τηγανισμένες πατάτες. Ανακατεύετε όλα μαζί και ρίχνετε το μίγμα σε ευρύχωρο τηγάνι, μέσα εις το οποίο έχετε καίει λίγο βούτυρο. Όταν η ομελέτα ψηθή από τη μία πλευρά, τοποθετείτε επάνω μία πιτσέλα και την αναποδογυρίζετε. Ρίχνετε λίγο βούτυρο στο τηγάνι και αφήνετε την ομελέτα να γλυστρήσει μέσα, για να ψηθή και από την αντίθετη πλευρά. Τη σερβίρετε ζεστή.

ΡΥΖΙ ΤΟΝΑΤΟ

(Ιταλική συνταγή)

● Φλυτζ. τσαγιού ρύζι. 20 δράμια λάδι. 1 κουτί τόννος. 4 αντζούγιες. Μαϊντανός.

Βράζετε το ρύζι και το στραγγίζετε. Πλένετε καλά τις αντζούγιες και αφαιρείτε τα κόκκαλα. Τις βάζετε σε σανίδι μαζί με τον τόννο και με λίγο μαϊντανό και τα ψιλοκόβετε με δυο μαχαίρια, όπως τον κιμά. Ζεσταίνετε το λάδι μέσα σε κατσαρόλα και ρίχνετε το ανώτερο μίγμα. Το σιγοψήνετε και περιχύνετε με αυτή τη σάλτσα το ρύζι.

ΤΑΡΑΜΟΣΑΛΑΤΑ

● 50 δράμια ταραμάς, 50 δράμια ψίχα ψωμιού, 2 φλυτζάνια τσαγιού λάδι, 1 λεμόνι, 1 κουταλιά χυμό κρεμμυδιού.

Βάζετε τον ταραμά μέσα σε τουλπάνι και τον θυβίζετε σε χλιαρό νερό. Αφήνετε να σταθεί επί ½ ώρα για να ζαλμυρίσει λίγο. Κατόπιν χύνετε το νερό και τον βάζετε σε ξύλινο γουδί μαζί με την ψίχα ψωμιού, αφού πρώτα τη μουςάλετε και τη σιτσίτε καλά. Κοπανίζετε καλά το μίγμα για να γίνει πολτός λείος και ρίχνετε λίγο - λίγο το λάδι, το χυμό λεμονιού και κρεμμυδιού. Γαρνίρετε την ταραμοσαλάτα με ελιές, άγριουράκια τουρσί και κάπαρη. Τη σερβίρετε, εάν θέλετε, με ντολμαδάκια γιαλαντζί. ΣΗΜ.: Ο χυμός κρεμμυδιού θγαίνει από το κρεμμύδι ως εξής: Το ψιλοκόβετε, το κοπανίζετε, το βάζετε μέσα σε τουλπάνι και το στίβετε για να πάρετε το ζουμί.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΚΕΪΚ ΛΑΔΕΡΟ

● 4 φλυτζάνια τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι. 6 κουταλάκια τσαγιού (κοφτά) μπέικιν - πάουντερ. 1 πρέζα αλάτι. ½ φλυτζάνι τσαγιού σταφίδα ξανθή. ½ φλυτζάνι τσαγιού καρδία χονδροκομμένα. ½ φλυτζάνι τσαγιού φρουτί γκλασέ (κίτρο και πορτοκάλι) κομμένα σε λεπτά φετάκια. ½ φλυτζάνι τσαγιού λάδι. 1½ φλυτζάνι τσαγιού χυμό πορτοκαλιού. Ψύσμα πορτοκαλιού.

Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, την μπέικιν - πάουντερ και το αλάτι. Προσθέτετε τα καρδία, τη σταφίδα και τα φρουτί-γκλασέ και ανακατεύετε καλά το μίγμα. Ανοίγετε στο κέντρο ένα πηλαδάκι και ρίχνετε μέσα το λάδι, το χυμό και λίγο ξύσμα πορτοκαλιού. Δουλεύετε με σπάτουλα το μίγμα και παίρνετε μέσα λίγο-λίγο το μίγμα του αλευριού. Αδειάζετε το χυλό του κέικ μέσα σε ταψάκι λαβωμένο και το ψήνετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) 45 έως 60 λεπτά. Το σερβίρετε πασπαλισμένο με ζάχαρη άχνη ή αλείφετε την επιφάνεια ελαφρά με λίγη μαρμελάδα δερκόκοκκο, περασμένη και ζεσταμένη και κατόπιν ρίχνετε επάνω ένα γκλάσο από ζάχαρη άχνη και νερό, το οποίο κανετε ως εξής: Ρίχνετε σε κατσαρόλα 70 δράμια ζάχαρη άχνη και 3 κουταλιές σούπας ζεστό νερό και λίγη βανίλια. Βάζετε την κατσαρόλα στη φωτιά, ενώ ανακατεύετε έως ότου το μίγμα ζεσταθή μόλις. Μην αφήσετε να ζεσταθή πολύ. Το γκλάσο πρέπει να καλύπτει τη ράχη ξύλινου κουταλιού κανονικά και να φαίνεται λείο και στιλπνό. Το χρησιμοποιείτε αμέσως.

Η ΤΟΥΡΤΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

του «Ζώναρος»

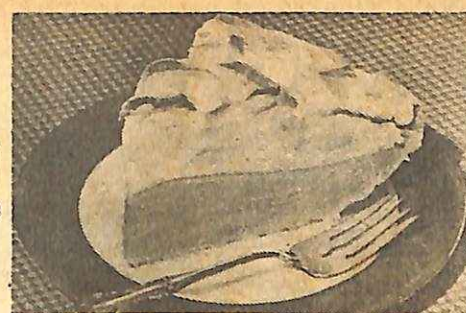
Ζητούμε συγγνώμη από τις αναγνώστριές μας, διότι στη συνταγή της τουρτάς αυτής που δημοσιεύθηκε στο 100ο τεύχος της «Γυναικάς» οι αναλογίες των υλικών εκ παραδρομής εγράφησαν κατά τρόπο εσφαλμένο.

● 65 δράμια ζάχαρη, 7 αυγά, 65 δράμια αλεύρι, 25 δράμια βούτυρο γάλακτος, 10 δράμια κακάο.

Ετοιμάζετε με τ' ανωτέρω υλικά μία πύλα «ζενουάζ» ως εξής: Ρίχνετε τη ζάχαρη και τ' αυγά όλοκληρα και ανακατεύετε καλά το μίγμα με σύρμα. Βάζετε την κατσαρόλα σε πολύ σιγανή φωτιά, ώστε το μίγμα να διατηρηθεί ζεστό κατά το διάστημα που θα το δουλεύετε και το χτυπάτε με το σύρμα έως ότου πήξει. Προσέχετε να μη βράση. Το αποσύρετε από τη φωτιά και, όταν κρυσώσει, ρίχνετε σαν σε βροχή, το αλεύρι και το κακάο (κοσκινισμένα), καθώς και το βούτυρο λυωμένο με κρύο. Ανακατεύετε το μίγμα ελαφρά με ξύλινο κουτάλι. Αδειάζετε το χυλό μέσα σε ταψάκι ελαφρά βουτυρωμένο και πασπαλισμένο με αλεύρι, διαμέτρου περίπου 26 εκατοστών. Το βάζετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) 20 έως 25 λεπτά. Βγάζετε τη «ζενουάζ» από το ταψάκι και, όταν κρυσώσει, την κόβετε οριζοντίως σε 3 δίσκους. Έν τώ μεταξύ ετοιμάζετε την κρέμα της τούρτας με τα εξής υλικά:

● 100 δράμια ζάχαρη, 2 αυγά, 25 δράμια νερό, 100 δράμια βούτυρο φρέσκο, 50 δράμια κουβερτούρα. Βανίλια.

Δουλεύετε τη ζάχαρη με τ' αυγά και προσθέτετε το νερό. Βάζετε το μίγμα σε σιγανή φωτιά και το ανακατεύετε έως ότου ζεσταθή και λυώσει η ζάχαρη. Προσθέτετε την κουβερτούρα λυωμένη και ένα χυλάκι βανίλια για ν' αρωματισθή. Βάζετε το μίγμα στο ψυγείο για να κρυσώσει τελείως και τότε προσθέτετε το βούτυρο τημημακώς ενώ το δουλεύετε διαρκώς με σπάτουλα. Βάζετε την ανώτερη κρέμα στο ψυγείο για να πήξει και, αν διάζεσε, προσθέτετε ακόμη λίγο βούτυρο. Τοποθετείτε μέσα σε πιτσέλα τον κάτω δίσκο της «ζενουάζ» και τον ραντίζετε με λίγο σιρόπι «θεμένο» και αρωματισμένο με ελάχιστο



ΤΑΡΤΑ ΛΕΜΟΝΙΟΥ

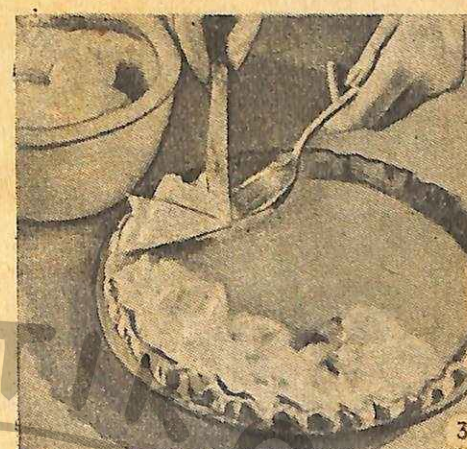
με μαρέγκα

Για τη ζύμη: ½ φλυτζάνι τσαγιού αλάτι, 3 κουταλιές σούπας νερό.

Για την κρέμα: 1 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη, ¼ κουταλάκι τσαγιού αλάτι, ¼ φλυτζ. τσαγιού αλεύρι (9 δράμια), 3 κουταλιές σούπας (κοφτές) κόρν - φλάουρ, 2 φλυτζάνια τσαγιού νερό, 3 κρόκοι αυγών, 1 κουταλιά σούπας (κοφτή) βούτυρο, ¼ φλυτζάνι τσαγιού χυμό λεμονιού, 1 κουταλάκι τσαγιού φλοιό λεμονιού τριμμένο.

Για την μαρέγκα: 3 ασπράδια αυγών, ¼ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη.

Ετοιμάζετε πρώτα τη ζύμη ως εξής: Κοσκινίζετε μαζί μέσα σε λεκάνη, το αλεύρι και το αλάτι. Παίρνετε έξω ¼ φλυτζάνι τσαγιού αλεύρι. Τρίβετε μέσα στο υπόλοιπο αλεύρι τη φυτίνη έως ότου το μίγμα γίνει σαν τραχανάς. Αναμιγνύετε το νερό με το αλεύρι για να γίνει χυλός πηχτός. Τον προσθέτετε στο μίγμα του αλευριού και φυτίνης, ανακατεύετε και πλάθετε τη ζύμη με μ.σ. σφαίρα. Ανοίγετε τη ζύμη σε ελαφρά αλευρωμένο μάρμαρο σε σχήμα δίσκου διαμέτρου περίπου 30 εκατοστών. Τη στρώνετε μέσα σε πιάτο φούρνου (βλέπε εικόνα 1) ή ταψάκι διαμέτρου 23 εκατοστών. Ίσιωνετε τις άκρες γύρω με ψαλίδι, τις διπλώνετε προς τα μέσα και σχηματίζετε με τα δάχτυλα μία μπορντούρα δαντελωτή. Κατόπιν με πηρούνι τρυπάτε την επιφάνεια της ζύμης στον πυθμένα και στα πλάγια και την ψήνετε σε δυνατό φούρνο 12 έως 15 λεπτά, ή έως ότου ξανθύνει. Έν τώ, μεταξύ ετοιμάζετε την κρέμα: Αναμιγνύετε τη ζάχαρη, το αλάτι, το αλεύρι και τις κόρν-φλάουρ με ½ φλυτζάνι τσαγιού νερό. Ζεσταίνετε το υπόλοιπο νερό και το προσθέτετε. Βράζετε το μίγμα σε χαμηλή φωτιά έως ότου πήξει. Χτυπάτε τους κρόκους των αυγών και τους αναμιγνύετε με λίγο από το ζεστό μίγμα. Ενώνετε το μίγμα, ενώ ανακατεύετε διαρκώς σε σιγανή φωτιά επί 5 λεπτά. Αποσύρετε την κρέμα από τη φωτιά και προσθέτετε το βούτυρο, το φλοιό και χυμό λεμονιού. Την αδειάζετε μέσα στην ψημένη τάρτα και αφήνετε να κρυσώσει (βλ. εικόνα 2). Χτυπάτε τ' ασπράδια μαρέγκα σφικτή και ρίχνετε λίγη-λίγη



τη ζάχαρη. Παίρνετε κουταλιές μαρέγκας και αφήνετε να πέφτουν ακανόνιστα στην επιφάνεια της τάρτας, επάνω στην κρέμα (βλ. εικόνα 3). Βάζετε την τάρτα σε φούρνο σιγανό (300ο Φαρενάιτ) έως ότου η επιφάνεια της μαρέγκας ξανθύνει (15 λεπτά περίπου). Η τάρτα λεμονιού είναι έτοιμη.

Αλληλογραφία

Ν. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ, Καρλόβασι.—Στη συνταγή «Γλυκίσμα με ινδική καρύδα», τεύχος 105, δεν αναφέρεται το βούτυρο στη στήλη των υλικών, διότι η δ.σ. Μαρίνα Κωστή, της οποίας είναι η συνταγή, δεν το είχε αναφέρει. Νομίζω ότι ½ ποτήρι βούτυρο είναι αρκετό. Άλλωστε, δεν πρόκειται να χαλάσει το γλυκίσμα εάν το βούτυρο είναι πολύ ή λίγο.

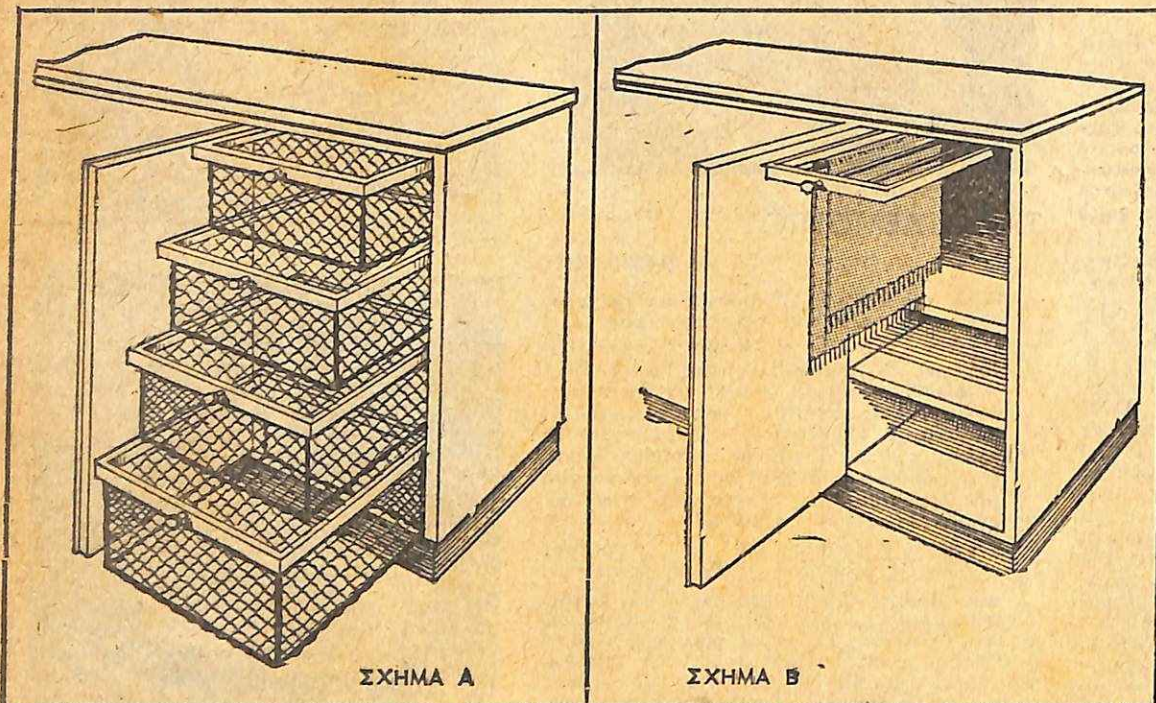
ΚΑΣΤΑΝΗ ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ.—Πρακτικότερο να ετοιμάσετε κρύα φαγητά και όρεκτικά για «μπουφέ». Το τραπέζι στολίζεται μόνο με λουλούδια τοποθετημένα μέσα σε χαμηλά βάζα και ζαρντινιέρες. Όσον αφορά τα καντηλιέρια, δεν συνιστάται παρά σε πολύ επίσημα γεύματα και πρέπει να είναι ακριβά τα σερίφι και ανάλογο το περιβάλλον. Τα κεριά ανάβονται πριν οι καλεσμένοι μπουν στη προεπαύση και σβένονται όταν φύγουν. Η σειρά των «πιάτων» σε γεύμα είναι: 1ον περικό ορεκτικό με αυγό ή βορσούτ, ή σούπα, 2ον Ψάρι ψητό, βραστό ή τηγανητό με σαλάτα, 3ον Κρέας οποιασδήποτε είδους, κυρίως ψητό, ή πουλερικό και κρασί, 4ον γλυκίσμα, 5ον Φρούτα και βον (εάν το γεύμα παρασπεί προσφέρεται λικέρ και καφές).

ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ «Α ΛΑ ΠΟΛΙΤΑ»

● 10 έως 15 άγκινάρες, 2 λεμόνια, 100 δράμια λάδι, 1 ψιλοκομμένο κρεμμύδι, 1 κουταλιά σούπας (κοφτή) αλεύρι, 8 μικρά ξερά κρεμμυδάκια, λίγο άνηθο ψιλοκομμένο, 2 έως 3 πατάτες (προαιρετικές), αλάτι και πιπέρι.

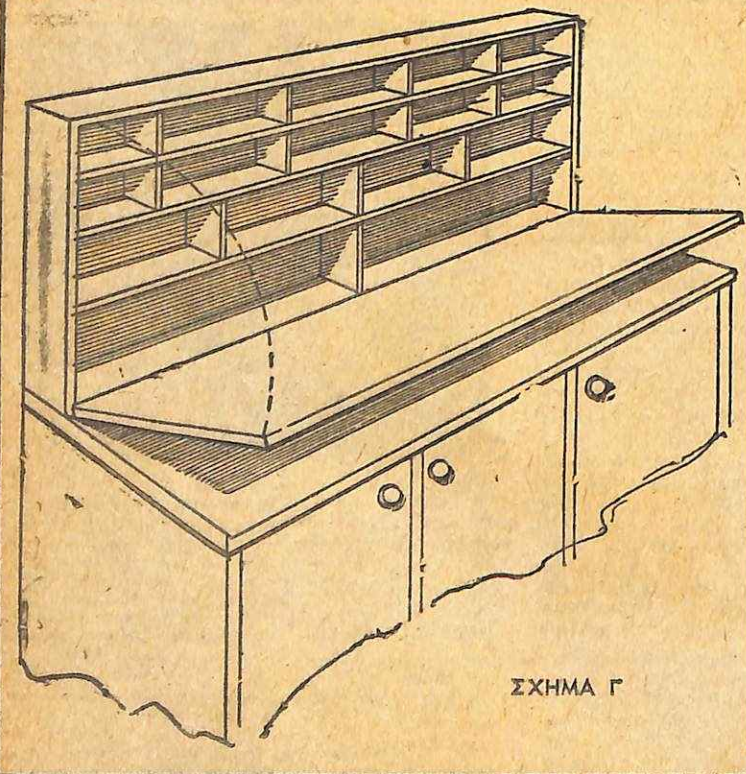
Καθαρίζετε τις άγκινάρες, τις τρίβετε με λεμόνι και τις ρίχνετε μέσα σε νερό αλατισμένο. Ρίχνετε σε ευρύχωρη κατσαρόλα το λάδι και το ψιλοκομμένο κρεμμύδι. Όταν το τελευταίο μαραθή πασπαλίζετε επάνω το αλεύρι, ανακατεύετε καλά και ρίχνετε τις άγκινάρες με τόσο νερό, όσο

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΚΟΥΖΙΝΑ ΚΑΙ ΠΡΟΧΕΙΡΗ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ



ΣΧΗΜΑ Α

ΣΧΗΜΑ Β



ΣΧΗΜΑ Γ

Δ' (τελευταίο)

ΜΕΤΑ την περιγραφή της πλευράς Δ—Β για την οποία έδωσα στο προηγούμενο τεύχος σχέδια λεπτομερειών, ερχόμαστε στην πλευρά Β—Γ με την οποία θα ασχοληθούμε σήμερα. Τούτη η πλευρά περιλαμβάνει κατά σειράν: Κάτω: Το νεροχύτη κάτω από τον οποίο υπάρχουν δυο ντουλάπια. Το ένα θα το χρησιμοποιήσουμε για το σπλινθώτριο του σπιτιού, όπου θα τοποθετήσουμε θερμικά, θορυβίες κ.λπ. σπλινθωτικά. Θα μας περισσεύσει όμως χώρος στον οποίο θα δά- λουμε διάφορα ξεσκονόπανα

και πρόχειρες ποδιές. Στο άλλο ντουλάπι μπορούμε να τοποθετήσουμε μεγάλες κατσαρόλες, ταψία κ.λπ. σχετικά. Τα ντουλάπια αυτά θα έχουν ένα ή δυο ράφια, ανάλογα με τις ανάγκες μας. Για τα σπλινθωτικά όμως θα υπάρχει ιδιαίτερο χώρο.

Δίπλα από το νεροχύτη υπάρχει κατά σειράν ένα ντουλάπι για τις πετσέτες της κουζίνας. Η διαρρύθμιση του ντουλαπιού αυτού φαίνεται στο προοπτικό σχέδιο Σχ. Β, που δημοσιεύω σήμερα. Στο επάνω μέρος φέρει μία συρταρωτή σκάρα ή οποία αποτελείται από ένα πλαίσιο ξύλινο που έχει

στερεωμένες ξύλινες βέργες πάνω στις οποίες κρεμάμε τις πετσέτες που έχουμε για χρήση. Κάτω απ' αυτό υπάρχουν δυο τρία συρτάρια δίχως πλαίσια, δηλαδή με μόνο τον πάτο. Πάνω σ' αυτά τοποθετούμε διπλωμένες τις καθαρές μας πετσέτες που θα έχουμε για μελλοντική χρήση.

Δίπλα από το ντουλάπι αυτό των πετσέτων υπάρχει ένα άλλο που προορίζεται για τη φύλαξη νωπών τροφίμων, δηλ. πατάτες, ντομάτες, μελιτζάνες κ.λπ. Το εσωτερικό του ντουλαπιού αυτού φαίνεται στο σχέδιο Σχ. Α. Περιλαμβάνει όπως βλέπουμε τρία έως τέσσερα, αναλόγως των αναγκών μας, συρτάρια, κατασκευασμένα κατά τον εξής τρόπο: Πάνω σε τετράγωνο από ξύλο στερεώνουμε σκελετό από χοντρό σύρμα, γαλβανισμένο. Ο σκελετός αυτός, μαζί με το ξύλινο πλαίσιο σχηματίζουν ένα κουτί του μεγέθους που μας εξυπηρετεί. Επεινύουμε κατόπιν το σκελετό αυτό με συμπαγές πλέγμα από λεπτό σύρμα γαλβανισμένο και δημιουργούμε έτσι ένα καλάθι συμπαγές. Το ξύλινο τετράγωνο, όπως βλέπουμε στο σχέδιο, προεξέχει από το καλάθι, κινείται πάνω σε οδηγούς που βρίσκονται στερεωμένοι στα πλαίσια του ντουλαπιού. Έτσι το καλάθι «δουλεύει» σαν κρεμαστό συρτάρι. Το καπάκι του ντουλαπιού, δηλαδή η πόρτα του, φέρει τρύπες σε κανονικά σχήματα που χρησιμεύουν για τον αερισμό του εσωτερικού του ντουλαπιού.

Στη συνέχεια έχουμε μία σειρά συρτάρια, το ηλεκτρικό ψυγείο και ένα στενό ντουλάπι που προορίζεται για την τοποθέτηση ειδών καθαρισμού: σκούπα, ξεσκονόπανα, ποδιές, παρκέτινες κ.λπ.

Το άνω τμήμα της πλευράς που περιγράφουμε περιλαμβάνει κατά σειράν: Πάνω από το

νεροχύτη δυο ράφια μαρμαρίνα. Πάνω από τον υπόλοιπο πάγκο μέχρι το ψυγείο υπάρχουν θυρίδες θέσεις διαστάσεων περίπου 10Χ20 πόντους με βάθος 10 πόντους που σχηματίζουν εταζέρα συνολικών διαστάσεων περίπου 50Χ100 πόντους. Οι θέσεις αυτές σκεπάζονται με ένα καπάκι στερεωμένο στο κάτω μέρος με μεντεσέδες, ώστε να μπορεί να ανοίγει εκ των άνω προς τα κάτω. Όταν δηλαδή ανοίξει το καπάκι αυτό θα ακουμπήσει πάνω στον πάγκο της εταζέρας. Το σχήμα Γ παρουσιάζει το κομμάτι αυτό με τις λεπτομερείες του. Τι χρειάζονται αυτά τα θυρίδια; Μέσα στην κουζίνα υπάρχουν πολλά μικροπράγματα, μικροκουτάκια κ.λπ. που δεν μπορούν να μπουν σε απόλυτη τάξη μέσα σ' ένα κοινό ντουλάπι. Αυτά λοιπόν τα μικροπράγματα θα τοποθετήσουμε εκεί. Το καπάκι που εσωτερικά προστατεύεται από λινόλεουμ προσαρτιστό θα εκτελέσει χρέη πάγκου όταν ανοίξει και θα παραμείνει ανοικτό μέχρις ότου τελειώσουμε τη δουλειά μας, δηλαδή την προετοιμασία του φαγητού.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

Μικρές συμβουλές

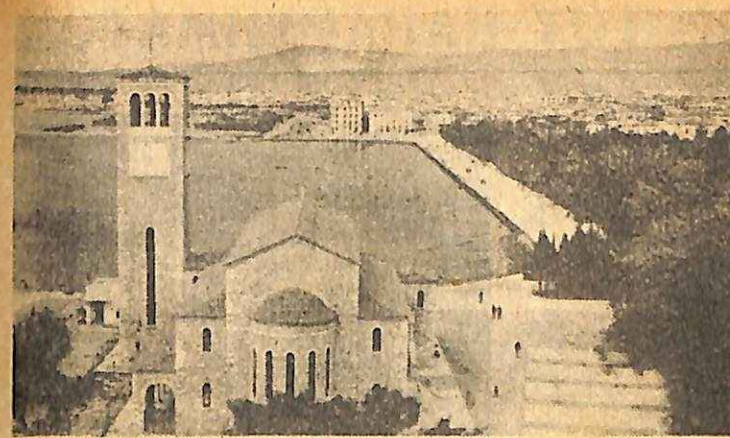
● **ΦΡΕΣΚΟΥΣ ΛΕΚΕΔΕΣ ΛΙΠΟΥΣ** καθαρίζετε από ένα βελό, με ένα μίγμα από μαγνησία και βενζίνη (προσοχή στη φωτιά). Αλείψετε ένα στρώμα παχύ πάνω στο λεκέ, το αφήνετε λίγες ώρες και κατόπιν το σκουπίζετε προσεχτικά. Τις άκρες ενός δεμένου διβλίου καθαρίζετε μ' ένα καθαρό και μαλακό πανάκι βουτηγμένο σε λίγο οινόπνευμα.

● **ΤΟ ΑΛΑΤΙ** πρέπει να το βάλετε σε γυάλινα δοχεία. Όταν είναι σε ξύλινα, παίρνει υγρασία. Τα μεταλλικά δοχεία τα προσβάλλει. Το υγρό αλάτι το στεγνώνετε στο φούρνο και το τρίβετε μ' ένα άδειο μπουκάλι.

● **ΟΤΑΝ ΤΟ ΚΡΕΑΣ ΣΑΣ ΠΙΑΣΗ**, το δαγκάτε άμεσα από την κατσαρόλα και κόβετε καλά το κάτω μέρος που είναι μαύρο. Έτοιμάζετε σε άλλη κατσαρόλα μία σάλτσα με βούτυρο, κρεμμύδι και ντομάτα και προσθέτετε το κρέας να βράση μέσα στη σάλτσα αυτή.

● **ΟΤΑΝ ΕΧΕΤΕ** μικρά υπολείμματα σαπουνιού, τα μαλακώνετε στο ζεστό νερό που το μεταχειρίζεστε σαν υγρό σαπούνι.

● **ΟΤΑΝ ΤΟ ΑΔΙΑΒΡΟΧΟ ΣΑΣ ΕΓΙΝΕ ΣΚΛΗΡΟ**, μη το αλείψετε λάδι για να μαλακώσει, γιατί το λάδι σπάει το καουτσούκ. Αλείψτε το καλύτερα με γλυκερίνη. Τα υγρά αδιαβρόχα από καουτσούκ δεν επιτρέπεται να στεγνώνουν κοντά στη φωτιά. Τα κρεμάστε σ' ένα ξύλο στον αέρα, προσέχοντας να μη έχει πουθενά δίπλα. Καθώς το καουτσούκ είναι άκαμφο υγρό, το αλείψετε πολύ ελαφρά με γλυκερίνη, για να εμποδιστεί να σκληρύνει.



● Ένα ωραίο κομμάτι της παραλίας του Βόλου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

ΣΤΟ Βόλο σήμερα δεν υπάρχουν δυστυχώς σωματεία όπου να μπορεί κανείς να δει συγκινητικό μένος τους ανθρώπους που ασχολούνται με τα γράμματα και την τέχνη. Άλλα και στον τομέα αυτόν η Βολιώτισσα δεν υστερεί. Μεμονωμένα ή κάθε μία, ακολουθεί αθρόα το δρόμο της δίνοντας από καιρό σε καιρό δείγματα της εργασίας της. Παλιότερα ο σύλλογος «Οι Φίλοι των Γραμμάτων» είχαν αναπτύξει μιά αξιόλογη δράση άεχαστη ως σήμερα. Πολλοί συγγραφείς, ποιητές, καλλιτέχνες, είχαν έλθει στο Βόλο καλεσμένοι από το σύλλογο και έδωσαν διαλέξεις, ρεσιτάλ, ανοίξαν εκθέσεις. Τότε έδωσαν και μιά επιφυλλίδα στη «Θεσσαλία» του Βόλου, όπου πολλές φορές είδαν το φως της δημοσιότητας, εργασίες των διδων Καδούρα, Γρυπιώτου, Διομήδη κλπ.

Σήμερα ξεχωριστή εργασία, μετά το 1945, έχουν να παρουσιάσουν η Ίωάννα Δημήτρη Σαράτση με το διβλίο της «Τώρα που μεγάλωσε». Το διβλίο αυτό έχει εγκριθεί και από την επιτροπή μελετών του Σώματος των Ελληνικών. Οδηγών. Έκτος από τις πολυτιμες συμβουλές και ήθικα διδάγματα, στο διβλίο αυτό κάθε κορίτσι βρίσκει απάντησι σε πολλές απορίες του. Η Κα Κούλα Γιολαρίνη τον Απρίλιο του 1945 έέδωσε το διβλίο της «Φωνή μέσα σε φως». Είναι μιά ωραία ποιητική συλλογή από δεκά μεγάλα τραγούδια σε ελεύθερο στίχο με εικονογράφησι Κοντοπούλου. Ωραία θέματα, καλή απόδοσι και επίμελημένη εμφάνισι. Η Έρση Νίκου Σαράτση παρουσίασε το διβλίο της «Σμαραγδένιος αλδός», ελεύθερη μετάφρασι απ' το γαλλικό παλαιόν κινέζικον ποιήμα των. Απόδοσι εξαιρετική, δαντελάνια τα τραγούδια, εξαιρετική εργασία. Η Τιτίκα Παπαζαφειρή έχει εκδόσει ένα μικρό διβλίο για την «Επισκοπή του Βόλου». Φιλόλογος καθηγήτρια η ίδια, έδωσε ένα χρήσιμο διβλίο για τα αρχαία κειμήλια της Επισκοπής, για κείνους που την επισκέπτονται. Τέλος σε περιοδικά έχουν εμφανισθή με ποιήματα η Άποστολία Νάου, με διηγήματα η Νίκη Κου

σορόδη και πολλές άλλες. Στην καλλιτεχνική κίνησι η Βολιώτισσα Ζωγράφος Χρυσούλα Ζιώγα παρουσίασε ωραία τοπία του Πηλίου σε έκθεσι της στο Βόλο, Λάρισα, Αθήνα καθώς και στην Αίγυπτο, Κύπρο, όπου εξέθεσε έργα της. Για την εργασία της έχουν γραφή πολλές ευμενείς κρίσεις.

Ένας άλλος κλάδος καλλιτεχνικής ζωής που βρίσκεται έξω ολοκλήρου στα χέρια των γυναικών του Βόλου είναι η μουσική. Ο Βόλος έχει μουσική παράδοσι που ανάγεται σε παλαιά χρόνια. Οι μουσικές σχολές Τσαλάκη, Κόντη, Οικονόμου, εκτός που έθρεψαν και διαπαιδαγόωσαν μουσικά γενεές κοριτσιών και παιδιών στο Βόλο, έχουν δάγει και καλλιτέχνες με διεθνή φήμη.

Η Σοφία Ποιμενίδου, διάσημη διολονίστρια επί πολλά χρόνια καθηγήτρια του Βασιλικού 'Ωδείου των Βρυξελλών και γνωστή σ' όλη την Ευρώπη για τα ρεσιτάλ της γήκε απ' το ώδειο Κόντη του Βόλου απ' όπου πήρε την πρώτη κατάρτισι. Τώρα βρίσκεται στην Αμερική. Η Λίτσα Γκάνια έκλεκτη πιανίστρια για την οποία έχουν επανειλημμένως και με το μεγαλύτερο ενθουσιασμό τα ελληνικά και αμερικανικά φύλλα είναι Βολιώτισσα, κι εδώ έχει κατάρτισι. Τώρα βρίσκεται στην Αμερική όπου δίνει δάφνες. Η Κίτσα Χαρισιάδου της Λυρικής Σκηνής εδώ πήρε τα πρώτα της μαθήματα στο πιάνο και τραγούδι, Βολιώτισσα που σήμερα διαπρέπει.

Σήμερα το Ελληνικό 'Ωδειο παράρτημα Αθηνών, διευθύνεται από την κ. Κική Κόντη. Το Εθνικόν 'Ωδειον από την κ. Λέλα Σταμούλη και Κική Οικονομάκη. Είναι ακόμα η Σχολή Πιάνου των αδελφών Νατσιάδων και «Ελλην. Αδελφ. Τα ρεσιτάλ και οι συναυλίες είναι αποκλειστικά εργασία των γυναικών του Βόλου που διατηρούν τα παραπάνω ωδεία. Πολλές καπλές ανεδείχθησαν τελευταία στις μουσικές σχολές πιάνου. Άννασσα σ' αυτές είναι οι πιτυχιούχοι Χαρά Σακελλαροπούλου (α' βραβείο), Λέλα Αλτιντόπ, Έλσα Οικονοπούλου κλπ., κλπ.

ΕΛΕΝΗ ΚΟΡΜΑΖΟΥ

ΤΟ ΦΛΕΓΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟ

Πώς καθορίζεται το ενοίκιο κατά το νέο ενοικιοστάσιο. Ποιοι θεωρούνται μισθοσυνητητοι.

Β'

Στο προηγούμενο σημείωμά μας ενοχάσαμε ότι κατά κανόνα το ενοικιοστασιακό μίσθωμα κατοικίας είναι το 200πλάσιο του προπολεμικού ενοικίου και αναφέραμε σε ποιες περιπτώσεις πληρώνεται πολλαπλάσιο, κυριότερο του 200πλάσιου (δηλ. κυρίως τις διάφορες κατηγορίες μισθοσυνητητων). Σήμερα θα αναφέρουμε τις κυριότερες περιπτώσεις κατά τις οποίες ένας ιδιοκτήτης κατοικίας έχει το δικαίωμα να ζητήσει από τον ενοικιοστασιακό μισθωτή του ενοίκιο ανώτερο του 200 πλάσιου του προπολεμικού.

α) Σύμφωνα με το άρθρον 32 § 4 ο αρμόδιος πρόεδρος των Προπολεμικών έχει το δικαίωμα κατόπιν αίτησεως του ιδιοκτήτη να καθορίσει ενοίκιον κατοικίας υπαχόμενης στο ενοικιοστάσιο μέχρι του 300πλάσιου του προπολεμικού, εάν ο ενοικιοστής εως εκ της οικονομικής καταστάσεως του και της εν γένει διαδωσσεως του δύναται να καταβάλει μείζον ποσόν των ενοικίων. Π.χ. κάποιος μένει με το ενοικιοστάσιο σε μία κατοικία η οποία τον Οκτώβριο του 1940 ενοικιάζετο 1.500 δραχ. το μήνα, εάν ο ενοικιοστασιακός αυτός μισθωτής έχει εισοδήματα κατά μήνα 4—5 εκατομμύρια θα πρέπει άσφαλως σύμφωνα με την έννοια της ανωτέρω διατάξεως να καταβάλει ενοίκιο ανώτερο των 300.000 (1500 Χ 200) δηλ. να καταβάλει από 300.000 μέχρι 450.000 δραχ. (δηλ. 1.500 Χ 300). Όπως βλέπουμε ο νόμος δεν καθορίζει πόσα ακριβώς εισοδήματα πρέπει να έχη κατά μήνα ο ενοικιοστής για να υποχρεωθή να πληρώνη το ανώτερο αυτό πολλαπλάσιο, άφεντι το ζήτημα να το κρίνη μόνος ο δικαστής. Το δικαστήριο βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που θα τεθούν απ' την πλευρά του ενοικιοστής και της οικονομικής κατάστασις και τη διαβίωσι του ενοικιοστασιακού θα βάσει του ποσού του προπολεμικού μισθώματος που αναλογεί στην κατοικία του θα αποφασίση αν πρέπει να καθορισθή ανώτερο πολλαπλάσιο.

β) Κατά το άρθρον 14 (περίπτωσης Στ') του ενοικιοστασιακού αν ο ενοικιοστασιακός μισθωτής είναι πλούσιος πάλιν να προστατεύεται από το ενοικιοστάσιο, δηλ. μπορεί ο ιδιοκτήτης να τον εξώσει. Η αναγκαστική προστασία του γάμου της μισθώσεως επί μισθώσεων κατοικιών δεν χορηγεί η παρ. 1, εάν ο μισθωτής λησμονήσων ή απ' την πλευρά της περιουσίας αγίων εισοδημάτων αυτού και τον μετ' αυτού συνισκούντων, εν συνδυασμώ τους τις ενοχλητικές δραστηριότητες οικονομίας εν γένει συνιστάς και τους τις ενοχλητικές δραστηριότητες των μισθώσεων αστικών αγαθών, δύναται να προβή εις μίσθωσιν νέας κατοικίας και να συνγίνει νέας καταβάλλον ελεύθερον μίσθωμα εν τώ μελλόντι. Στην

περίπτωσι αυτή όμως είναι δυνατόν να συμβή και το εξής: να μη φύγη από την ενοικιοστασιακή κατοικία ο πλούσιος μισθωτής, αλλά να παραμείνη εκεί υπό την προϋπόθεσι ότι θα καταβάλει ηξημένο πολλαπλάσιο του προπολεμικού ενοικίου μέχρι του τιμωριθμού ακριβείας ζωής της Γραπής Ελλάδος. Άλλα τοπο συμβαίνει μόνον κατ' εξαίρεσιν και δεν εξετάζονται από την επιθυμία του ενοικιοστασιακού πρέπει να αποφασισθή σχετικά το δικαστήριο. Το δικαστήριο θα επιτρέψη στον πλούσιο μισθωτή να παραμείνη κατά τον τρόπο αυτό στο ίδιο σπίτι μόνον όταν υπάρχουν φανεροί μόνον εξαιρετικοί λόγοι π.χ. λόγοι υγείας, λόγοι επαγγελματικοί κ.λπ. Ο νόμος λέει τα εξής σχετικά: «Κατ' εξαίρεσιν, εάν διά λόγους υγείας ή συνεπεία άλλων σοβαρών καλών μίσθωσιν καταβάται λίαν δυσχερής ή απομάρκωνσις του μισθωτού εκ του μισθίου, δύναται ο πρόεδρος αντί της εξώσεως να καθορίση ηξημένον πολλαπλάσιον του μισθώματος μέχρι του ελάχιστου τιμωριθμού ακριβείας ζωής της Γραπής Ελλάδος».

Πόσημνο ενοίκιο καταβάλλεται κατ' άλλες περιπτώσεις π.χ. εάν ο μισθωτής κατέχη πλέονάζοντα χώρον (διά τον πλέονάζοντα χώρον καταβάλλεται το διπλάσιο μισθώμα). Εάν κατοικούν στο ενοικιοστασιακό σπίτι «οικεία» του αρχικού ενοικιοστασιακού εγκατασταθέντες εναντίον αλλοδαπών, όχι από την άρχη της μισθώσεως κλπ. (οικεία είναι όρισμένοι στενοί συγγενείς του ενοικιοστασιακού).

ΓΕΩΡ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ Ο ΠΑΝΤΑ:

ΑΝΑΦΡΟΣ Β.—Ο αδελφός η η αδελφή έχει δικαίωμα σε ωρισμένες περιπτώσεις να απαιτήσι διατροφή από αδελφό ή αδελφή. Το δικαστήριο δεν είναι υπαχόμενο να δώσι επωδωρητική διατροφή στον αδελφό. Έχει όμως την δυνατότητα να επιδικάσθ διατροφή υπέρ αδελφών αν αυτοί ένεκεν ιδιαίτερων λόγων και ίδια ένεκεν ηλικίας, θρησκείας νόσου ή αναπηρίας αδυνατούν να διατρέφει εαυτών. Η διατροφή αυτή περιλαμβάνει μόνον τα απολύτως αναγκαία προς το ζην και τα έξοδα επαγγελματικής εκπαιδεύσεως.

ΓΕΩΡΓΙΑΝ Φ.—Ο πληρεξούσιος έχει δικαίωμα να ενεργήση μόνος τις πράξεις που δύνανται στο πληρεξούσιο, συνεπώς ο πατέρας έχει δικαίωμα να πωλήσθ το σπίτι της μητέρας σας εφόσον αυτή του έχει κάνει πληρεξούσιο. Τούτο δεν εμποδίζει όμως τη μητέρα σας να πωλήσθ και η ίδια το σπίτι της εάν βρή μισθωτή επίσης η μητέρα σας να ανακαλέσθ το πληρεξούσιο, κατόπιν της ανακλήσεως αυτής δεν θα έχη δικαίωμα να πωλήσθ το σπίτι.

ΓΩΓΟΝ.—Είναι αδύνατον να σας απαντήσθ χωρίς να έχω υπ' όψιν μου το εταιρικό συμβόλαιον. Αποστέλλεται μου αντίγραφο εφ' απαιτού εταιρικού και γράφατε εκτενέστερα για τα ζητήματα που σας ανησυχούν.

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ



ΠΑΤΡΟΝ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ

Ένα πολύ ωραίο και εύκολο σχέδιο για κομπινάζον που με μεγάλη ευκολία θα κάνετε μόνες σας.

Εξήγησις

Το κομπινάζον αποτελείται από 3 κομμάτια: Το μπροστινό, πλάτη και σουτιέν. Τα κομμάτια υπ' αριθ. 14 και 15 θα τα κόψετε διπλά χωρίς ραφή και το κομμάτι υπ' αριθ. 16 θα το κόψετε 2 φορές.

Εκτέλεσις

Αφού βγάλετε όλα τα κομμάτια του πατρών στο τσιγαρόχαρτο, θα τα τοποθετήσετε στο ύφασμα και θα τα κόψετε αφήνοντας τη ραφή επιπλέον. Θα προσθέσετε στο ύφασμα τις τσόντες που χρειάζονται, όπως σας τις δείχνουμε στη μικρογραφία του πατρών. Τα πιετάκια στο σουτιέν θα τα στερεώσετε μόνον με τη ραφή της μέσης. Όλες τις ραφές να προτιμήσετε να τις κάνετε με βελονιά Παρίσι (θα βρήτε τον τρόπο της εκτέλεσής της βελονιάς στην εξήγησις για τις διάφορες βελονίες κεντήματος σ' αυτό το τεύχος στη σελίδα 36). Αν μεταχειριστήτε αυτή τη βελονιά θα ετοιμάσετε την κομπινάζον κατά τον εξής τρόπο: Θα τρυπώσετε όλες τις ραφές κανονικά από την ανάποδη. Κατόπιν θα γυρίσετε την κομπινάζον από την καλή και θα πατήσετε ένα τρύπωμα σ' όλες τις ραφές, γυρίζοντας τα δυο κομμάτια της ραφής προς τη μεριά της πλάτης τις πλαϊνές και προς τα κάτω της μέσης. Κατόπιν θα πατήσετε ένα τρύπωμα στην άκρη της ραφής από την καλή μεριά. Τις τσόντες θα τις ενώσετε με γαζί και θα τις σιδερώσετε ανοικτές. Γύρω - γύρω στην κάθε τσόντα θα κάνετε ένα πολύ λεπτό καρύκωμα. Ως τελειώμα της κομπινάζον μπορείτε να κάνετε φεστόνι ή να βάλετε νταντέλα την οποία θα ενώσετε με βελονιά Παρίσι.

Εκτέλεσις



ΠΑΤΡΟΝ ΝΥΧΤΙΚΙΑΣ

Αυτό το πατρών μπορείτε να το μεταχειριστήτε για νυκτική ή ρόμπα. Αν το μεταχειριστήτε για ρόμπα, αφήστε τη μπροστινή ραφή ανοικτή και συνεχίστε τις κομπιότροπες έως κάτω. Πάντως για ό,τιδήποτε και αν μεταχειριστήτε αυτό το πατρών, θα είναι πάντα πολύ ωραίο και πρακτικό. Αυτή η γραμμή νυκτικής ή ρόμπας είναι η τελευταία λέξις της μόδας των ασπρορρούχων.

Εξήγησις

Το πατρών αποτελείται από 7 κομμάτια. Τα κομμάτια υπ' αριθ. 7, 9 και 11 θα κοπούν από 2 φορές το καθένα. Τα κομμάτια 8, 10 και 12 θα κοπούν διπλά χωρίς ραφή στη μέση και το κομμάτι υπ' αριθ. 13 θα κοπεί διπλό χωρίς ραφή στη μέση δυο φορές.

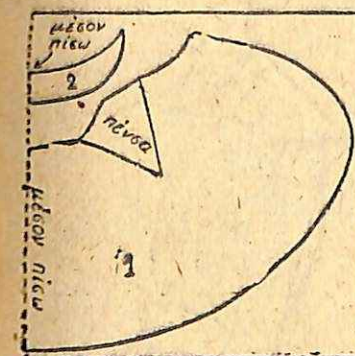
Εκτέλεσις

Αφού ετοιμάσετε όλα τα κομμάτια του πατρών στο τσιγαρόχαρτο θα τα τοποθετήσετε στο ύφασμα και θα τα κόψετε αφήνοντας τη ραφή επιπλέον. Προτού ξεκαρφιτώσετε τα κομμάτια του πατρών από το ύφασμα, περάστε προσεκτικά όλα τα ση-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στη σελίδα 65

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

Επεξηγήσεις σχεδίων του παραρτήματος κεντημάτων



ΠΑΤΡΟΝ ΛΙΖΕΖ ΜΠΕΡΤΑ

Αυτή η λιζέζ-μπέρτα είναι πολύ εύκολη. Θα σας βολέψη και στο κρεβάτι, αλλά και κατά την ώρα που θα κάνετε την τουσάλετα σας. Θα χρειασθώτε 1 πηχ. και 7)8 ύφασμα με 70 εκατ. φάρδος. Αφού την κόψετε θα κάνετε τις πέντες και θα τη ρελιάσετε γύρω-γύρω με ένα λοξό ρέλι πολύ λεπτό. Θα ρελιάσετε και το γιοκά κατά τον ίδιο τρόπο. Στις δυο μπροστινές στρογγυλάδες, θα τοποθετήσετε τρία-τέσσερα μπουκετάκια

ΛΕΠΤΟ - ΣΧΕΔΙΟ

Αριθ. 182

Αυτό το σχέδιο είναι κατάλληλο για λεπτά ή μεταξωτά ύφασματα (μπαντίνα, κρέπ-ντε-σίν, δρυκαντίν). Μπορείτε να μεταχειριστήτε το ίδιο σχέδιο για τραπέζομαντηλάκια, καρέ ή σεμιν έπιπλαλαμβάνοντας το σχέδιο. Θα το κεντήσετε με βελονιάς. Πολύ λεπτή ριζοβελονιά, γαζάκι και άνεβατό. Με τη ριζοβελονιά θα κεντήσετε τα κλαράκια και τις πεταλούδες. Οι κεραίες από τις πεταλούδες



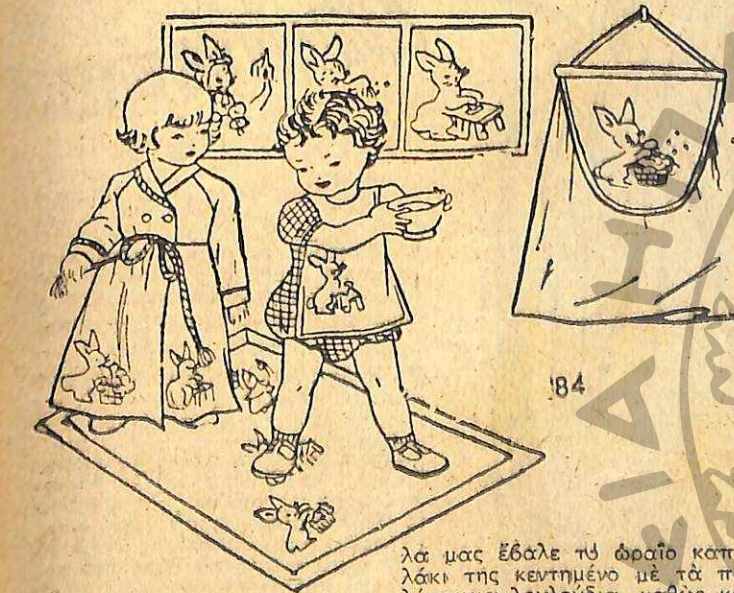
το σχέδιο υπ' αριθ. 189 σε κάθε στρογγυλάδα και θα τα κεντήσετε με πουναντ' όμπρ. Τα μικρά πουά γύρω στα μπουκετάκια θα τα κεντήσετε με άνεβατό. Ο γιοκάς κουμπώνει με μία κόπιτσα.

θα κεντηθούν με γαζάκι. Με άνεβατό θα κεντήσετε τα λουλούδια, φύλλα και πουά.

ΓΙΑΚΑΣ

Αριθ. 183

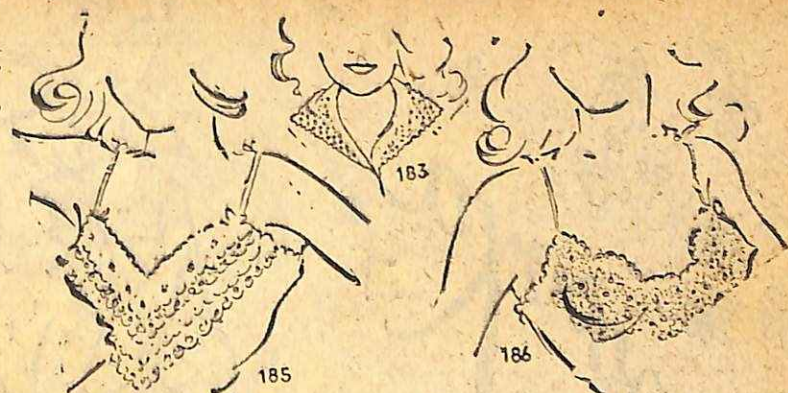
Θα τον κάνετε από λινό ή κρέπ-ντε-σίν. Θα τον κεντήσετε με άνεβατό και γύρω-γύρω θα κάνετε το πρωτότυπο τελειώμα του με φεστόνι πολύ λεπτό εργασμένο. Θα ενώσετε τη μία γωνιά με την άλλη, με μία μικρή μπάρα από φεστόνι στην οποία θα κάνετε στο μέσον ένα μικρό κουμπάκι.



ΠΑΙΔΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Αριθ. 184α-1846-184γ

Αριθ. 184α είναι η κερά κουνέλα που βάζει τη μπουγάδα της και η αφράτη βαπουνάδα ξεχειλίζει. Αριθ. 1846 η κερά κουνέλα εν συνεχεία κάθισε να σιδερώσει και ο αριθ. 184γ είναι Κυριακή και η κερά κουνέ-



νέλα, μπορείτε να γανιρίτε ένα σωρό είδη του μικρού σας. Όπως βλέπετε στις φωτογραφίες, ρόμπα, παπλωματάκι, σακκούλα για τα βρώμικα, χαλάκι και πολλά άλλα.

ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ

Αριθ. 185

Λεπτότατο σχέδιο για κομπινάζον. Θα κεντήσετε τα λουλούδια με πουναντ' όμπρ και τα πουά άνεβατό. Το φεστόνι του ντεκολτέ θα το συνεχίσετε και στην πλάτη. Το ίδιο φεστόνι θα βάλετε ως τελειώμα στο κάτω μέρος της κομπινάζον γύρω-γύρω.

ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ

Αριθ. 186

Ένα δεύτερο σχέδιο για κομπινάζον επίσης πολύ λεπτό και κατά τον ίδιο τρόπο κεντημένο όπως και το υπ' αριθ. 185 με επιπλέον τα φυλλαράκια τα οποία θα κεντηθούν με άνεβατό.

ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΑ

Αριθ. 187

Αυτή τη μπορντούρα μπορεί-

τε να τη μεταχειρισθώτε σε μικρά τραπεζομαντηλάκια καρέ ή σεμιν. Όλα τα λουλούδια θα κεντηθούν με πουναντ' όμπρ και τα κλαράκια με γαζάκι. Αν τη μεταχειρισθώτε σε λεπτό ύφασμα, θα κεντήσετε το κάθε σχέδιο λουλουδιού με διαφορετικό χρωματισμό κλωστής και τα φυλλαράκια πράσινα πολύ ανοικτά. Τις καρδούλες θα τις κεντήσετε με μπές κλωστή.

ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑ

Αριθ. 188

Ένα μονόγραμμα κατάλληλο για το κέντρον λινού τραπεζομάντηλου ή σετονιού. Όλο θα κεντηθεί με πλακέ ρίζα.

ΜΠΟΥΚΕΤΑΚΙ

Αριθ. 189

Αυτό το μπουκετάκι είναι πολύ θα μεταχειρισθώτε για τη λιζέ. Το ίδιο μπορείτε να το μεταχειρισθώτε για τραπέζομαντηλάκι. Στο τραπέζομαντηλάκι θα το τοποθετήσετε σκορπιστά παραλείποντας τα πουά.

ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ Ο ΓΑΜΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ ΑΠ' ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Από μία έρευνα της «Επίθεωρήσεως του Συνδέσμου της εργαζομένης Αμερικανίδος» αποδεικνύεται ακριβώς το αντίθετο απ' ό,τι υποστηρίζουν πολλές αμερικανικές εφημερίδες, ότι δηλαδή σήμερα πιά έχει εγκαταληφθεί ως απραχαιωμένος το σύστημα των ερωτικών εξομολογήσεων.

Η έρευνα έγινε μεταξύ 2.400 γυναικών και ανδρών, αγάμων, εγγάμων και διαζευγμένων κάθε τάξεως. Εξ αυτών τα 94% πιστεύουν ότι η «ντεκλαρασιόν» αποτελεί απαραίτητον στοιχείον του έρωτος, ακριβώς όσον και το φιλί.

Μόνον τα 6% των ερωτηθέντων σκέπτονται ότι «η διατύπωσις αυτή είναι ντεμοντέ, ή ότι εφ' όσον οι ερωτικές εξομολογήσεις δεν είναι ειλικρινείς, καλύτερα θα ήταν να λείπουν».

Από τους όπαδους των εξομολογήσεων τα 10% έχουν την γνώμην ότι, στην Αμερική τουλάχιστον, οι γυναίκες είναι εκείνες που αναλαμβάνουν την πρωτοβουλία της πρώτης εξομολογήσεως και μάλιστα κατά τρόπον κλασσικόν: π. χ. με την φράσιν «Μπομπ, νομίζω ότι σ' αγαπώ», ή «Φράνκ, πιστεύω ότι είμαστε κολλημένοι ο ένας για τον άλλον. Δεν νομίζεις ότι πρέπει να παντρευτούμε;» Η στοιχειώδης ευγένεια, βέβαια, επιβάλλει τότε στον άνδρα να απαντήσει καταφατικώς.

Όσον αφορά τον τρόπον της εξομολογήσεως, η στατιστική αναφέρει ότι τα 68% των υποψηφίων εκφράζονται απ' ευθείας

προτιμώντες να μιλήσουν στο πρόσωπο που τους ενδιαφέρει με ήρεμες και πολύ φωτισμένες, όπως σε κινηματογράφους, σκοτεινούς δρόμους κλπ. Άλλα 24% απ' αυτούς χρησιμοποιούν το γραμμό, 7% το τηλέφωνο και 1% προτιμούν να εξομολογηθούν τηλεγραφικώς.

Η τελευταία αυτή μέθοδος είναι προσφιλής ιδίως στους στρατιώτες, που υπηρετούν μακριά απ' την πατρίδα τους. Τα τηλεγράμματα παίζουν ταστικά μνημεία με περιεχόμενον σαν κι αυτό: «Σ' αγαπώ, σόπρ. Θέλεις να παντρευτούμε, ερωτηματικό, σόπρ. Τηλεγραφήσατε... Φρέντ».

Συχνά, η απάντησις είναι πληρωμένη από τον αποστολέα. Κατά τη διάρκεια του πολέμου μάλιστα, λόγω των ανωσιωλών της τηλεγραφικής επικοινωνίας, οι στρατιώτες χρησιμοποιούσαν τα ραδιοφωνικά μνημεία, πολυάριθμα και... συλλογικά. Έτσι ακουγόταν συχνά απ' το ραδιόφωνο ότι οι στρατιώται Τόμ Μ... Σόμ Β... και Τζέμ Ρ... ζητούσαν από τις δεσποινίδες Μαίρη Α... Άννε Ρ... και Τζέρεμ Φ... να απαντήσουν με το ίδιο μέσον, αν δέχονται να γίνουν σύζυγοι των, ακριβώς όπως θα ζητούσαν να παρθή ένας... δις της εκλογής τους. Οι αμερικανικοί ραδιοφωνικοί σταθμοί έδωχον μετά πέντε λεπτά απ' την παραπάνω εκπομπή, την παραπάνω να μεταδώσουν την καταφατικην απάντησιν της ερωτευμένης.

Τώρα τελευταία μάλιστα χρησιμοποιήθηκε και η... τηλεφώνη.



1 Μοντέρνα νυχτικά - πουκαμίσσα. Το κάτω μέρος στολίζεται με κεντήματα σκόρπιστο που καταλήγει σε πουά που γαρνίρουν και το γιακά.

2 Ίδιόρρυθμη πυτζάμα από φανελλίτσα εμπριμέ ή μεταξωτό. Ο γιακάς, το βολάν, τα μανίκια και τα ήμισυακρα παντελόνια, δίνουν μία ισπανική νότα. Ζώνη σκέτη ντραπέ.

3 Πολλές αναγνώστριες μας ζητούν υπόδειξη για μισοφόρι στοάπλες. Στο σχέδιο αυτό φαίνεται πολύ καλά πού πρέπει να μπουν οι μπαλένες. Ο μπουστός κατ'βαίνει ως τους γοφούς και λεπταίνει τη σιλουέτα.

4 Χαριτωμένη νυχτικά από βουάλ εμπριμέ ή άλλο κατάλληλο ύφασμα. Βολάν πλάσε ή σουρωτό κάτω. Η ζώνη της νυχτικής σκέτη ντραπέ.



5 Πυτζάμες σατέν με ελεύθερο ζακετάκι σε ίσια γραμμή. Γαρνίρονται με σατέν φυτίλκια σε ταιριαστή αντίθεση.

6 Πυτζάμες σε κινέζικη γραμμή. Ψεύτικα τσεπάκια, μανσέτες και δροθιο γιακαδάκι. Η μπροστινή πāt κεντιέται, καθώς επίσης και κουμπώνει, εσωτερικά.

7 Μονοκόμματα πυτζάμα από φανελλίτσα. Ζωνάκι που άγκαλιάζει τη μέση και κουμπώνει εμπρός. Όλος ο μπουστός κλείνει εμπρός με πολύ μακρύ έκλαιρ ή κρυφό κουμπωμα. Οι τσέπες και το γιακαδάκι γίνονται από σέκτο ύφασμα.

8 Ρόμπα έντελως κουμπωτή σε τύπο ρεντιγκότας. Γαρνίρεται με κουμπιά και κορδέλα, διαφωετικού χρώματος

Η Μυρτώ άπαντά

ΑΝΘΑΚΙ.—Λυπήθηκα πολύ δι-
αβάζοντας το γράμμα σου, αγα-
πητή μου φίλη. Δυστυχώς ο α-
γοχημένος σου δεν είναι καθόλου
έν τάξει απέναντί σου. Είναι λί-
γο άρρωστος και σκέπτεται τώρα τη
μυρτώ του και την οικονομική
κατάστασή του. Έπομένως να συλ-
λογισθής τις υποχρεώσεις του λί-
γο καλύτερα και όχι τη στιγμή
που θα έπρεπε να αντιμετωπίσει
τις ευθύνες του. Άλλα οι άντρες
σπάνια τα σκεπτόνται αυτά γι'
αυτά πρέπει να προσέχουν οι κο-
πέλλες και να μη τα θυσιάζουν
όλα στο δαίμον της αγάπης για-
τί αυτή η αγάπη δεν είναι πάν-
τα ελκυστική τόσο μεγάλη για
να νικήσει εμπόδια και αναστο-
λές. Άλλα τώρα πιά, για μένα
αυτά δεν ώφελούν. Έχω μόνο
υπ' όψιν σου πώς αν παντρευθώ
εδώ δεν μπορεί να παντρευθώ αλ-
λού πουθενά, χωρίς να πά-
ρη διαζύγιο. Έκτός και αν κά-
νω απάτη και διαγίωμαι. Μά και
όλα αυτά που σου προτείνει εί-
ναι μια απάτη. Ή εμένα θέλει
να εξασφαλίσει τη ζωή που πρό-
κειται να παντρευτεί. Τούλαχιστον
ας σου πη ελκυστική και τιμία
την απόφασή του, χωρίς να σε
θάψει να θυσιάζεις για κάτι που
όπως φαίνεται, το έχει αποφάσι-
σει. Έσένα σου εύχομαι μόνο να
έχης θάρρος και να μη πληγω-
θής, γιατί δεν νομίζω πως θα
χάσεις κανένα ανεκτίμητο θησαυρό.

ΜΠΛΟΥ ΤΑΓΚΟ.—Έξοχότα-
τος πρακτικά το ζήτημά σου,
πρέπει να σου πη και πώς
συμφέρει σου είναι να πάρεις
αυτό που σε ζητά τώρα και τον
θέλουν και οι γονείς σου. Άλλα
είναι ζήτημα της αγάπης στη
μυρτώ και πρέπει να αποφασίσει
η καρδιά σου. Κι αν δεν ήταν
γέρως αυτός που αγαπάς δεν θα
σε συμβούλευε ποτέ να παντρευ-
τής άλλον από αυτόν. Μά η ε-
υτυχία σου φαίνεται από τώρα
καταδικασμένη αν είναι αλήθεια
πως είναι άρρωστος. Έξακριβώ-
σε αυτό καλά μήπως είναι καμ-
μιά υπεκφυγή για να σε κάνει να
προτιμήσεις τον άλλον είτε για-
τί η αγάπη του ήταν επιπόλαια
και το βρίσκει διεσθό είτε για-
τί σε αγαπά και πηγαίνεται. Μό-
νο αν η αγάπη σου είναι πολύ
δυσητική και μεγάλη να κάνεις τη
θυρία να περιμένεις ένα ασημένιο-
γυιό και άρρωστο άνθρωπο για
να μη μετανοήσεις αργότερα και
υποφέρεις.

**ΔΥΣΤΥΧΗ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΕ-
ΝΗ Α.Γ.** 22: Πώς περιμένεις α-
πάντησι ύστερα από το τελεσί-
γρφο που τού έστειλες; Δεν δι-
αλύουν ένα άρραβωνία τηλεγρα-
φικά όταν μάλιστα δεν έχουν
πάρη οριστική απόφαση γι' α-
υτό. Το μόνο πράγμα που μπορείς
να κάνεις αφού τόν αγαπάς και
τον θέλεις, είναι να του γράψεις,
να του ζητήσεις συγγνώμη και
να τον παρακαλέσεις να σε
να λύσετε από κοντά τις διαφο-
ρές σας. Αν δεν θέλεις να το
κάνεις εσύ βάλε κάποιον δικό σου
να του ζητήσει να σε, πρέπει ο-
μως προσηγομένως να του ζητή-
σης συγγνώμη για ό,τι τού έ-
γινες.

ΑΤΥΧΗ ΕΠΑΡΧΙΟΤΟΠΟΥΛΑ.
—Να εξακολουθήσεις την ίδια
στάση ώπου να ός τι θα κά-
νεις. Αν οι προθέσεις του είναι
για να παίξει και να γελάσει θα
παύσει σιγά σιγά να έρχεται και
θα απομακρυνθεί επειδή κατάλα-
βε πως δεν θα επιτύχει το σκο-
πό του. Αν όμως το σίδημά
του είναι σοβαρό θα εκδηλωθί
και όχι μόνο σ' εμένα αλλά και
στους δικούς σου. Έσύ θα του
δείξεις μεν πως ενδιαφέρεσαι
γι' αυτόν αλλά θα κρατάς και τη
θέσι σου για να καταλάβει πως
δεν μπορεί να παίζει μαζί σου.

ΜΑΡΓΙΑΝΕΛΑ, 2.—Δεν έχεις
παρά να περιμένεις, μικρούλα
μου. Ο έρωτας δεν είναι κάτι
που υπορύνει να το επιβιβάζουμε
διά της βίας σ' ένα άλλον. Δείν
52

γνε του με κάθε τρόπο το ένδια-
φέρον σου και την εκτίμησή σου
προς τον άτομο του. Έξωτερι-
κευς το θαύμασμά σου για κάθε
τι που λέει ή κάνει. Δώσε του με
διακρισία να καταλάβει πως τον
σεβάζεις, τον εκτιμάς, τον θαυ-
μάζεις, τον συμπαθείς. Τα άλλα
θα έρθουν μόνα του. Σού το ε-
ύχομαι θερμά.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΜΑΤΘΙΛΔΗ.—
Τη θυρία σου τη βρίσκω άνωφε-
λη και άδικη, είναι δε εγωιστική
έκ μέρος της μυρτώ σου να
την έπαινι έφ' όσον έχει και άλ-
λα παιδιά. Και μόνο εμένα να
είχε έπρεπε να σκεφθεί πως είναι
φυσικότερο να θυσιάζονται οι
γονείς για την ευτυχία των νέων.
Νομίζω πως πρέπει να στραφείς
προς την μνήμη φωτεινή έλπίδα
ευτυχίας που σου απομένει. Είναι
αλήθεια, πως ο χωρισμός είναι
σκληρό από την οικγένεια και η
ένεστιά πικρή. Άλλα αυτή εί-
ναι η μοίρα της γυναίκας ν' α-
καταύθ και να ζή με τον συν-
τροφό που θα μοιρασθεί τη ζωή
της και όχι με τους γονείς της.
Φαίνεται πολύ λογική κοπέλλα
και είναι βεβαία πως θα δοθεί
τη σωστή λύση στην υπόθεσή σου.
Δυστυχώς για τις μυρτιές δεν
έξω να σας πληροφορήσω, αλλά
νομίζω πως θα σας πούν στο
χωματοπωλείο που θα πάτε για
να τις αγοράσετε.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΜΟΔΑΣ άπαντά:

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ.—Μπορείτε
να μένετε με τα παλτά σας αν
δεν θερμαίνεται καλά η σιθούσα
(όχι με σπόρο παλτό βέβαια).
Άλλοιως θα φοράτε κανένα αμ-
πιγιέ μελιανάκι με κατάλληλα κο-
σμήματα.

«ΜΑΝΙΩΔΗ ΑΝΑΓΩΣΤΡΙΑ».
—Φοδύμαι πως οι καρέ γαντι-
νές θα είναι και αυτές μονο-
τές, έφ' όσον το μπές σας είναι
τόσο «μουντζούρικα» όπως λέτε.
Νομίζω ότι το κόκκινο θα πη-
γαίνει πολύ, αρκεί να διαλέξετε
την απόχρωση που ταιριάζει στο
προσώπό σας. Το χρώμα αυτό το
συνδυάζουν συχνά τιν άνοιξι και
με άσπρο (αν σας ενδιαφέρει κι
αυτή η πληροφορία). Π.χ. άσπρο
πικέ, άσπρα γάντια και άσπρο
καπέλο, τσάντα, γόδες, ζώνη α-
πό μαύρο λουστρίνι.

ΝΕΑ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ.—Να
το κάνετε σε κλασική γραμμή,
και να φοράτε από μέσα άσπρη
μπλούζα, τώρα την άνοιξι. Βλέ-
πω ότι έχετε κατάλληλα άδεσμο-
άρ. Αν μπορούτε να κάτετε και
μια μπλούζα κίτρινη και κίτρινα
γάντια. Μου φαίνεται πως ο τρ-
φάς σας θα είναι κάπως βαρύν-
για γεύμα (έκτός αν δεν έχω φαρ-
δεία φούστα ή αν είναι ραμμένους
σε πολύ απλή γραμμή). Φοράτε
κανένα άλλο μεταξωτό αν έχετε,
ή αμπιγιέ μαλλιανάκι. «Ο,τι και-
νούργιο μάς έδωσέ σε ταγιέρ κ.
λ.π. θα το δημοσιεύσουμε προ-
σεχώς.

«ΣΚΑΡΛΕΤ».—Συμφωνώ απο-
λύτως με το κορό σύνολο. Είναι
ό,τι πρέπει για την ηλικία σας.
Νομίζω πως δεν θα σας κοστί-
ση και πολύ να κάτετε και τα
δυο γιλέκα, ώστε να ποικίλετε
την εμφάνισή σας. Νομίζω, πως
ένα ώραίο μαλλιανάκι, λαπέν ή
μάλλινη ζωρέτα, ραμμένο με έ-
φαρμοστή μπουστίνια και φαρδεία
φούστα, θα σας κολλήσει πολύ.
Όλο μικρά κουμπάκια εμπρός
και παιδικό γιοκαδάκι, μανσε-
τούλες κ.λ.π. Όροιο θα ήταν έ-

να κόκκινο της φωτίας π.χ., πο-
λύ χαρούμενο και εντυπωσιακό.
Βεβαίως, μπορείτε να κάτετε
και μεταξωτό αν δεν θέλετε μαλ-
λινάκι. «Οπότε θα σας συμβού-
λευα ένα ταφτά κροσδάκι σε
γραμμή πάλι «ζέν ρίγ» (νέας
κοπέλλας). Θα δημοσιεύσουμε
και προσεχώς σχέδια για νέες
κοπέλλες.

«ΛΙΛΑ—ΤΡΙΠΟΛΙ».—Νομί-
ζω πως το ύφασμα που έχετε
πρέπει να το χρησιμοποιήσετε
για ταγιέρ σπόρ. Έφ' όσον εί-
σατε πολύ νέα μπορείτε για καλό
ταγιέρ (αν δεν θέλετε μπλέ μα-
ρέν), να κάτετε ένα κόκκινο. ή
μπλέ ρουά σε εφαρμοστή γραμ-
μή, κλασικό με καμμία όμορφη
λεπτομέρεια, ίσως στα πέτα.
Το σπόρ κανέτε το με ρηχτή ή
σις ζωρέτα, με μια σειρά κουμ-
πία εμπρός και όρθιο ή καθόλου
γιοκαδάκι (ίσια φούστα). Άξε-
σουάρ κόκκινο ζωρό, κίτρινο, α-
σπρο κ.λ.π., πάνε θαυμάσια με
το γκρι. 2) Ή βελούδινη μαύρη
φούστα δεν φοριέται καλοκαίρι,
φοριέται όλες τις άλλες εποχές
απόγεμα και βράδυ με λιγώτερο
ή περισσότερο αμπιγιέ μπλουζί-
τσες. Το φουρό είναι το μισο-
φόρι που φοράμε μέσα από θ-
ρίσκια που φεγγίζουν. «Όταν θ-
μους μιλάμε για φορέματα» «Φου-
ρό», έννοούμε τα στενά ρέκτα
φορέματα.

«ΜΙΚΡΗ ΚΟΚΕΤΑ».—Το βε-
λούδο κοτλέ εξακολουθεί πάντοτε
να είναι της μόδας και να είναι
άραίστατο. Σας συμβούλευω μό-
νο να το πάρετε σε πολύ καλή
ποιότητα, ώστε να πέφτη καλά,
να μη ξασπρίσει, να μη τσαλα-
κίνη και να μη φοβη γρήγορα.

ΜΑΙΡΗ Μ. ΛΑΜΙΑΝ.—Σας
ευχαριστώ για τα τόσο καλά
σας λόγια. Συμφωνώ απόλυτως
με το μπλέ κοτλέ. Το λουστρίνι
ταιριάζει. Βεβαίως και γίνεται
η φούστα με λίγο φάρδος πίσω,
είναι μάλιστα της μόδας, και θα
την δοκιμάσετε καλύτερα. Μόνο
που πρέπει να είναι λίγο και κα-
λοζυγισμένο για να πηγαίνει με
τη ρηχτή ζωρέτα. Από μπρός
δηλαδή πρέπει η φούστα να δίνει
την έντυπωση πως είναι στενή.
Γιακά μικρός όρθιος ή μικρό
μυρτώ ντεκολτέ με λοξό σιόκιν
γιοκαδάκι. Ή μεγάλος γιοκάς
τύπου ποικαμίσου, δοκιμάσετε
μ' ένα κομμάτι ύφασμα τί σας
πείσει καλύτερα. Μπλούζες διάφο-
ρες, όλων των ειδών, σπόρ ή και
λίγο αμπιγιέ. Αν βλέπετε ότι
το παλτό που θέατε καφέ, θα
γίνει μίσερο, κανέτε το ζωρέτα,
αλλιώς κατέτε το όπως σας
θαίναει καλύτερα, απλούστερο ό-
σο το δυνατόν.

**ΣΚΑΡΛΕΤ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙ-
ΚΗΝ.**—Το τούνητ φοριέται και
ώς καλό (δεν θεωρείται βέβαια
πάντως απόλυτα αμπιγιέ), αν το
ράβετε σε όχι πολύ σπόρ γραμμή.
«Όσο λεπτότερο μάλιστα είναι,
τόσο πιο κατάλληλο γι' αυτή τη
δουλειά. Άφου έχετε πίσω στο
σώμα αυτό το ελάττωμα που λέ-
τε, δοκιμάστε τη ρηχτή ίσια
ζωρέτα (όχι φαρδεία). Γαντίσε-
τε, τέλος, το ταγιέρ με βελούδο
μαύρο ή σε χρώμα που νάναι
μέσα στην ύφανση του τούνητ.
Για τη ζωρέτα σας συμβούλευ-
ήθε τις τελίδες «Διορθώματα»,
που δημοσιεύουμε κάθε τόσο, ψά-
ξετε με προσοχή στα περασμένα
φύλλα. Έχουμε ιδέες για διορ-
θώμα με άλλο ύφασμα, με πλε-
χτό λάστιχο κ.ά. Την ερώτησή
σας σχετικά με το πλύσιμο των
πλεχτών, Στο επόμενο, αν όχι
και σ' αυτό το τεύχος, ελπίζω να

δείτε εκεί την απάντησι. «Όσο
για το... «ρασκούν» που λέτε
δεν ξέρω αν θα γίνει ώραίο, αφού
έχει ξασπρίσει. Δεν ρωτάτε σε
κατάλληλο μαγαζί πρώτα αν δα-
φεται, όποτε κανέτε το μια κον-
τή ως τη μέση εκδρομική ζωρέ-
τα, με τελίωμα πέτσινο, ή πλε-
χτό λάστιχο.

ΒΟΡΕΙΟΕΛΛΑΔΙΤΙΣΣΑ.—
Να μη στενοχωριέστε, υπάρχουν
σώματα που έχουν πολύ χειρότε-
ρα ελάττωματα. Καλό το σχέδιο
για το βελούδο σας. Να έχετε
θυμάς ότι το βελούδο παταίνει
λίγο, έπρηνώς αν κάτετε και
ζωρέτα τύπου ταγιέρ φοβόμαι
μήπως σας προσβέτη όγκο στο
μέρος που δεν θέλετε. (Για την
περίπτωσή σας δέ, κατάλληλα
είναι τα μονοκάμματα φορέματα,
αυτό να το γνωρίζετε). «Αν θέ-
λετε ζωρέτα κανέτε την μακρου-
λή και ρηχτή και με καλή μετα-
ξωτή φόδρα για να γλυστράει και
να πέφτη όμορφα. Έτσι θα ένε-
τε ένα σύνολο άσπρι για τις πε-
ριπτώσεις που το θέλετε, δηλα-
δή απόγευμα και βράδυ, για λι-
γώτερο ή περισσότερο αμπιγιέ
εμφανίσεις. Άξουσάο ταϊοράειν
λουστρινένια, αλλά και αυτά που
έντε κανουν. Τη μπλούζα που
θα δάσετε να σας πλέξουν κά-
νέτε την με μυρτώ ντεκολτέ. Φο-
ριέται ως αμπιγιέ με μαύρη φού-
στα. Ή άσπρη, σας μπορεί να
φορέση το ταγιέρ της με δι.τιδή-
ποτε μαση (πλεχτή ή ύφασμα-
τινη) μπλούζα, καθώς και με κί-
τρινη ή άσπρη.

«ΓΙΟΛΑ».—Το γράμμα σας έ-
σως να χάθηκε. Έμεις πάντως
δεν λάβαμε γράμμα σας.

**«ΕΛΛΕΙΨΙΝ ΣΑΒΟΥΑΡ—
ΒΙΒΡ».**—Αν γίνουν άνοιξι οι
αροάβωνες βάλετε το μπλέ σας
φορέμα, αν έχη προχωρήσει η έ-
ποχή βάλετε το έμπριμέ σας.
Μπορείτε εκτός από γλυκό να
προσφέρετε μικρά μεζεδάκια (σε
ψωμάκια κ.ά.), με κανένα κοσ-
τάκι για το καλό. Στις άλλες
σας εκυήσεις δεν μπορούμε να
σας απαντήσουμε, γιατί οι συ-
νήθειες αυτές διαφέρουν από μέ-
ρος σε μέρος. Καλύτερα να ρω-
τήσετε το περιβάλλον σας να
σας πουν τί θεωρούν σωστό και
τί όχι σχετικά με τις απόψεις
σας.

Α. Δ. ΚΡΗΤΗΝ.—Το λούτο
παλτό σας ποέπει να γίνει ρη-
χτό σε ίσια γραμμή, όπως γί-
νεται τώρα, ή με λίγα φάρδη
«γκοντέ» πίσω. Ζαπωνέ μανίκι,
όχι υπερβολικά φαρδύ, μικρό για-
κά γυριστό στο λαιμό. Το γράμ-
μα σας ήθε άργα και δεν προ-
λαβαίνα να σας υποδείξω πως
να κάτετε το μαύρο σιφόν βε-
λούδο, για τις απόκρυες. Υπο-
θέτω ότι θα το ράψετε ήδη. Σά-
πα καλύτερα να πάρετε έτοιμη,
όποτε βλέπετε και στον καθέστη
τί σας ταιριάζει καλύτερα. Πο-
λύ καλή η ιδέα για την αμπιγιέ
φούστα μπλούζα. Ή γουνίην κά-
πα σας μπορεί να συνδέη αμ-
πιγιέ εμφάνισι. Συμφωνώ να
βάψετε το ταγιέρ σας μπλέ-
ρουά, ρωτήσατε όμως πρώτα αν
δάφεται καλά. Άξουσάο θα πη-
γαίνουν κόκκινα, κίτρινα, ρόζ,
άσπρα και μαύρα. Άνοιξιάτικη
φούστα μπορείτε να κάτετε κόκ-
κινο κοτλέ βελούδο ή μαύρο, θα
πηγαίνει ώραία με την σιελ πλε-
χτή ζωρέτα. Μπλούζα άσπρη.

ΜΑΡΟ Π. Π.—Το κλασικό α-
νοιξιάτικο συμπλήρωμα για μπλέ
μαρέν είναι τα άσπρα άξουσάο.
Έκτός από αυτά ώραία πηγαί-
νουν τα κόκκινα, τα κίτρινα, τα
ρόζ πάλι.

ΛΑΕΚΑ Κ.—Τα άσπρα είναι
συνήθως τα πιο διαδεδομένα. Και
τα χρώματα που άνεμένα παρα-
πάνω πάνε επίσης πολύ ώραία
και επιτρέπουν καλούς συνδυα-
σμούς.

**ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
ΠΑΡΜΑΝΤ
ΒΑΦΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΑΙ
ΜΑΝΤΑΜ ΖΑΝΝΕΤ
Όρος Πειραιώς 57Α
Τηλ. 52.940**



ΖΑΚΕΤΑ ΒΕΣΤΑ

ΥΛΙΚΑ: 520 γραμ. άσπρο
μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ-ΖΕΦΙΡ και
40 γραμ. σε ζωρό πράσινο ή
ό,τιδήποτε άλλο χρωματισμό
για τις ριγές φάσες. Βελόνες No
2 και No 1½. 9 κουμπία άσπρα.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρ-
σεύ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα
ανάποδη Λάστιχο 1+1π=1π
καλή, 1η ανάποδη. Οι φάσες
με τις ριγές θα πλεχθούν με
λάστιχο 1+1π κατά τον έξής
τρόπο: 4 βελόνες με άσπρο
μαλλί και 2 βελόνες με το χρω-
ματιστό μαλλί. Θα συνεχίσετε
τις ριγές κατ' αυτόν τον τρόπο.
ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο
5 έκατ. Θα βάλετε 17π και θα
πλέξετε 23 βελόνες.

Πλάτη

Βάλετε 160π στις βελόνες
No 1½ και αρχίσετε με λάστι-
χο 1+1π σχηματίζοντας τις ρί-
γες. Σε 8½ έκατ από την άρ-
χή περάσατε τις βελόνες No 2
και συνεχίσετε με ζέρσεύ με ά-
σπρο μαλλί. Σε γενικό μήκος
36 έκατ. θα σχηματίσετε τις
μασχάλες κατά τον έξής τρό-
πο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα
κλείνετε σε κάθε μεριά 2π (2
φορές) και από 1π (6 φορές).
Σε γενικό μήκος 46 έκατ. θα
βάλετε 1π σε κάθε μεριά και
θα συνεχίσετε να βάζετε από 1π
σε κάθε μεριά κάθε 1 έκατ. (7
φορές). Σε 54 έκατ. γενικό μά-
κρος θα σχηματίσετε τους ώ-
μους κατά τον έξής τρόπο: Κά-
θε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε

σε κάθε μεριά 4π (4 φορές)
και από 3π (10 φορές). Σ' αυ-
τό το σημείο κλείσατε ταυ-
χρόνως με το τελευταίο κλείσι-
μο των 3π από τις 10 φορές
τους 16 μεσαίους πόντους σε
μια φορά για το ντεκολτέ της
πλάτης. Ή κάθε μεριά θα πλε-
χθή χωριστά. Περάσατε τους
πόντους της μιάς πλευράς σε
μια παραμάνη και αφήσατε
τους να περιμένουν. Συνέχισ-
τε το πλέξιμο με τους άλλους
πόντους. Στη μεριά του ντεκολ-
τέ θα συνεχίσετε να κλείνετε,
κάθε δεύτερη βελόνα: 5π, 4π,
3π Ταυτόχρονα θα συνεχίσετε να
κλείνετε στον ώμο 3π (4 φο-
ρές). Πλέξετε και τους άλλους
πόντους που έχετε και περιμέ-
νουν κατ' τον ίδιο τρόπο αντί-
κρουστούς.

Δεξι μπροστινό

Βάλετε 105π στις βελόνες
No 1½ και αρχίσετε με λάστιχο
ριγέ 1+1π. Σε 2 έκατ. από την
αρχή θα σχηματίσετε την πρώ-
τη κάθετη κουμπότρυπα κατά
τον έξής τρόπο: Πλέξετε τους
12π της δεξιάς μεριάς 4 βε-
λόνες (τους υπόλοιπους θα
τους αφήσατε να περιμένουν στο
διάστημα που θα κλείνετε για
τις 4 βελόνες). Κατόπιν αφή-
σατε τους 12π που πλέξατε
τις 4 βελόνες να περιμένουν και
πλέξετε 4 βελόνες και πάλι
τους άλλους. Συνεχίστε το
πλέξιμο με όλους τους πόντους.

Θα σχηματίσετε σύνολον 9 κου-
μπότρυπες κατ' τον ίδιο τρό-
πο, με 5 έκατ. απόστασι ή μία
από την άλλη. Σε 8½ έκατ. α-
πό την αρχή, πλέξετε τους 42π
της δεξιάς μεριάς, κλείσατε 44π
και πλέξετε τους υπόλοιπους
19π. Αφήσατε το πλεκτό σας
να περιμένει. Βάλετε 44π στις
βελόνες No 2 και πλέξετε ζέρ-
σεύ με άσπρο μαλλί. Σε 1½
έκατ. μήκος τοποθετήσατε α-
υτό το κομμάτι στ' μεριά που
έχετε κλείσει τους 44π και συ-
νεχίσατε το πλέξιμο με όλους
τους πόντους με ζέρσεύ πλήν
των 23π της δεξιάς μεριάς που
θα συνεχίσατε να τους πλέκετε
με λάστιχο 1+1π σχηματίζον-
τας τις ριγές (το κομμάτι που
προσθέσατε, είναι το έσωτερικό
της τσέπης). Συνεχίσατε το
πλέξιμο σχηματίζοντας τις υ-
πόλοιπες κουμπότρυπες Σε 35
έκατ. γενικό μήκος θα σχημα-
τίσατε την πέσσα στην άριστερη
μεριά κατ' τον έξής τρόπο:
Κάθε δεύτερη βελόνα θ' άφινε-
τε 6π άπλεκτους (6 φορές).
Μετά τους τελευταίους 6π που
θ' αφήσατε και στην επόμενη
βελόνα από την καλή, θα πλέ-
ξετε τους πόντους ως το τέλος
της βελόνας. Δηλ. τους πόντους
που άφινετε άπλεκτους. Σε γε-
νικό μήκος 38½ έκατ. θα σχη-
ματίσατε τη μασχάλη κατ' τον
έξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βε-
λόνα θα κλείνετε στην άριστερη
μεριά: 2π (2 φορές), 3π (3
φορές), 2π, 1π και κάθε 4 βε-
λόνες θα συνεχίσατε να κλείνε-
τε 1π (3 φορές). Σε γενικό μά-
κρος 49 έκατ θα δάσατε στη
μεριά της μασχάλης 1π κάθε
4 βελόνες (10 φορές). Σε γε-
νικό μήκος 55½ έκατ. αφήσατε
στη δεξιά μεριά 23π άπλεκτους
και περάσατε τους σε μια πα-
ραμάνη και αφήσατε τους να
περιμένουν. Κατόπιν θα κλείνε-
τε σ' αυτή τη μεριά κάθε δεύ-
τερη βελόνα: 3π (3 φορές) 2π,
1π και κάθε 4 βελόνες θα συνε-
χίσατε να κλείνετε 1π (3 φο-
ρές) (ντεκολτέ). Σε γενικό μά-
κρος 58 έκατ. θα σχηματίσατε
τον ώμο κατ' τον έξής τρόπο:
Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλεί-
νετε στην άριστερη μεριά: 6π
(3 φορές), 5π (8 φορές). Πλέ-
ξετε και τ' άριστερό μπροστινό
κατ' τον ίδιο τρόπο αντίκου-
στό, παραλείποντας τις κουμ-
πότρυπες στη φάσα.

Μανίκι
Βάλετε 94π στις βελόνες No
1½ και πλέξετε 8½ έκατ. ριγέ
λάστιχο 1+1π. Συνεχίσατε με
τις βελόνες No 2 με ζέρσεύ με
άσπρο μαλλί. Κάθε 2 έκατ. θα
βάzaτε 1π σε κάθε μεριά (17
φορές). Σε γενικό μήκος 46½
έκατ. θα κλείσατε σε κάθε με-
ριά κάθε δεύτερη βελόνα: 3π
(12 φορές), 2π, 3π (4 φορές),
4π (2 φορές) και τους υπόλοι-
πους πόντους κλείσατε τους σε
μια φορά. Πλέξετε και τ' άλλο
μανίκι κατ' τον ίδιο τρόπο.

Εφαρμογή
Σιδερώσατε το ζέρσεύ από
τα κομμάτια του πλεκτού σας
με νωπό πανί από την ανάποδη.
Ράψτε τις ραφές των ώμων.
Περάσατε στις βελόνες No 1½
τους 23π της δεξιάς μεριάς που
έχετε στην παραμάνη. Έν συ-
νεχεία σηκώνετε γύρω στο υ-
πόλοιπο ντεκολτέ με την ίδια
βελόνα 109π και περάσατε και
τους 23π της παραμάνης της
άριστερης μεριάς (σύνολον πόν-
των 155). Πλέξετε αυτούς τους
πόντους λάστιχο 1+1π με ά-

Η ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ή περιποίησης
των δοντιών

Ή περιποίησι των δοντιών
είναι ένας από τους πιο πα-
ραμελημένους κανόνες υγιει-
νής από τους γονείς προς τα
παιδιά τους.

Χρειάζεται πράγματι επιμέ-
νη, υπομονή και επίδωξι για
να μη γκρινιάζουν και να μη
«κάνουν ζωβολίες» τα παιδιά
όταν πρόκειται να πλύνουν τα
δόντια τους.

Τα περισσότερα παιδιά δεν
αγαπούν το πλύσιμο, γι' αυ-
τό το κάνουν πολύ γρήγορα
και καταργώντας τολημρότητα
όλα εκείνα που παρατηρούν
το χρόνο που χρειάζεται ή του-
αλέτα (πλύσιμο των αυτιών,
του λαιμού και... των δοντιών).
ώρισμα παιδιά μάλιστα φθά-
νουν να δρέχουν άπλως τη
δούρτσα των δοντιών για να
σε κάνουν να πιστέψης ότι τα
έπλυναν, παρ' όλον που η
δούρτσα δεν άγγιξε ποτέ το
στόμα τους. Γνωρίσαμε παι-
διά που άπεχθάνονταν τόσο το
πλύσιμο των δοντιών τους ώ-
στε εφεύρισκαν τις πιο παρά-
λογες δικαιολογίες για να α-
ποφύγουν τις συζητήσεις που
προέκυπταν τότε, χρησιμοποι-
ώντας έτσι τον διπλό ή και
τον τριπλό χρόνο που θα χρει-
αζόταν ένα αμόρμητο καθα-
ρισμό.

Για να κάμετε τα παιδιά να
νοιώσουν ότι πρέπει να πλέ-
νουν τα δόντια τους, έχει με-
γάλη σημασία να δώσατε σ' ο
κάθε παιδί το ποτήρι του γ. ή
τα δόντια και φυσικά και τη
δούρτσα του των δοντιών. Ύ-
πάρχουν ποτήρια από πλαστι-
κή ύλη διαφόρων χρωμάτων,
που είναι πολύ κατάλληλα και
επιτρέπουν να έχη το κάθε παι-
δί το δικό του χρώμα.

Μόλις γίνη δυο χρόνων το
παιδί, είναι καλό να το συνη-
θίσατε να δουρτίζη τα δόν-
τια του. Στην ηλικία αυτή
δεν θα χρησιμοποιήσατε οδον-
τόσπαστα, αλλά θα δουρτίζε-
τε τα μικρά δοντάκια από τα
έπάνω προς τα κάτω με με-
γάλη επιμέλεια και θα μαθαί-
νατε συγχρόνως το παιδί να
μη καταπινη το προϊόν του
πλυσίματος, αλλά να το φτύνη
«σαν ένας μεγάλος».

Θα κάμωμε έτσι το παιδί
να αποκτήση καλές συνήθειες,
που θα του εξασφαλίσουν άρ-
γότερα δόντια γερά, δυνατά,
μια άναπνοή ευχάριστη (που
έχει περισσότερη σημασία α-
πό όση φαντάζεσθε για την έ-
πιτυχία του στη ζωή!) και μια
καλή λειτουργία του πεπτικού
συστήματος.

σπρο μαλλί 5 βελόνες. Κλείσε-
τε τους πόντους όπως τους βρί-
σκετε δηλ. καλή με καλή, ανά-
ποδη με ανάποδη. Ράψτε στις
τρείς πλευρές τα έσωτερικά
κομμάτια από τις τσέπες. Ρά-
ψτε τις πλάινες ραφές και τις
ραφές των μανικιών. Τοποθετή-
σατε τα μανίκια στις μασχά-
λες. Ράψτε τα κομμάτια. Σι-
δερώσατε από τη ανάποδη ο-
λες τις ραφές πολύ προσεκτικά.

T. K.

σο δε σταμάτησαν να με βασανίζουν...

—Θα δρής το δίκη σου, την καθυσάχασε ο Μαρκόπουλος.

Σηκώθηκε. Σκούπισε τα κλαμένα της μάτια.

—Είμαι στη διάθεσή σας, είπε στον αστυνομικό.

Προχώρησε προς την πόρτα και την άνοιξε.

—Καλή τύχη! της φώναξε ο δάσκαλος του μπαλέτου κι' ένοιωσε ύγρα τα μάτια του. Θέλω ύστερα απ' την αστυνομία να περάσης απ' εδώ να μου πής τα νέα σου...

—Θα περάσω του ύποσχεθής κε ή Ρένα και προσπάθησε να χαμογελάσει.

Προχώρησε πρώτη κι' ο αστυνομικός την ακολούθησε...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21ο

Στο αστυνομικό τμήμα έδωκε την κατάθεσή που της ζητήσαν. 'Αλλά ο ύπαστυνός που έκανε την προανάκριση δεν πείσθηκε.

—Δεν θα μ' αφήσετε ελεύθερη; ρώτησε η Ρένα όταν υπέγραψε.

—Θα χρειαστούν μερικές διατυπώσεις ακόμα, είπε εκείνος. 'Εγώ άλλωστε δεν έχω δικαίωμα να άποφασίσω. Θα πάτε στην εισαγγελία με τη δικογραφία κι' εκείνοι είναι αρμόδιοι να άποφασίσουν. Πάντως αν θέλετε να διευκολύνετε τη θέση σας σάς συμβουλεύω να πής την αλήθεια...

—Μα δεν σάς είπα ψέματα! διαμαρτυρήθηκε.

—'Εχω τη γνώμη πως κάτι μάς κρύβετε. Δεν μπορώ να φαντασθώ πως ένας έπιστήμων του κύρους και της φήμης του κ. Καρτζά έκανε μια καταγγελία ψεύτικη. Για ποιο λόγο να σάς συκοφαντήση;...

—Μα δεν το καταλάβατε λοιπόν; Θέλει να μ' έκδικηθής γιατί τον έγκατέλειπα...

—Ο ύπαστυνός ανασήκωσε τους ώμους.

—'Ανθρωποι σαν τον κ. Καρτζά που κατέχουν μια εξέχουσα θέση στην κοινωνία δεν λένε ψέματα! 'Αναφέρει συγκεκριμένα πράγματα στη μήνυσή του. Δυστυχώς πρέπει να μείνεις άπόψε εδώ. 'Αν θέλετε μπορείτε να είδοποιήσετε τους δικούς σας να σάς στείλουν καμιά κουβέρτα να πλαγιάσετε. Τα άστυνομικά κρατητήρια άπως θα έχετε άκούσει δεν είναι και τόσο άνετα. Ούτε διαθετούν κρεβάτια...

Δεν είδοποίησε κανένα. Πέρασε μια άσχημη νύχτα στο άστυνομικό τμήμα. Το πρωί την πήγαν στην Εισαγγελία. Είχε έλπίσει πως άπό εκεί τουλάχιστον θα την άφιναν ελεύθερη. 'Αλλά και πάλι γελάστηκε. Την παρέπεμψαν σε τακτικό άνακριτή.

—'Εχετε δικηγόρο; τη ρώτησε.

—'Οχι. Δεν έχω δικηγόρο..

—Ο άνακριτής την κύτταξε λοξά. 'Ηταν ένας ήλικιωμένος κύριος με γυαλιά, σκληρό κολάρο και σκούρα γραβάτα.

—Θα πάρει μια είκοσιτετράωρη προθεσμία, της είπε. Άύριο θαρρήτε ν' άπολογηθήτε...

—Σας παρακαλώ, έκανε η Ρένα. Δεν είναι δυνατό ν' άπολογηθώ σήμερα; Δεν είναι σωστό να μείνω κι' άλλη μια νύχτα στο κρατητήριο. Νομίζω

πως σεις τουλάχιστον καταλαβαίνετε τη θέση μου. Πρέπει να τελειώνω...

—'Ενα αίνιγματικό χαμόγελο σχεδίαστηκε στο πρόσωπό του.

—Το πράμα δεν είναι και τόσο άπλο όσο φαντάζεστε! της είπε. 'Αλλωστε σήμερα είμαι άπασχολημένος. Άύριο στις δέκα το πρωί που θα ξανάρθετε τα ξαναλέμε... 'Απόψε θα σάς φιλοξενήσουν στην 'Ασφάλεια... 'Εκεί τα κρατητήρια είναι πιό άνετα...

Τα μάτια της βουρκώσανε. 'Εσκυψε το κεφάλι και δγήκε άπ' το γραφείο.

—Τελειώσατε κι' όλας; τη ρώτησε ο άστυφύλακας που την περίμενε έξω άπό την πόρτα. 'Απολογηθήκατε;...

—'Οχι, άναστέναξε η Ρένα. Δεν άπολογήθηκα. Θα ξανάρθω αύριο...

—'Εφυγαν. 'Ενα πλήθος άπό άνθρώπους πηγαινοερχότανε στους διαδρόμους, έξω άπό τις αίθουσες των δικαστηρίων. Δικηγόροι, άστυνομικοί, μάρτυρες, άντρες και γυναίκες. 'Η Ρένα είχε την άσθησι καθώς περνούσε άνάμεσά τους με τη συνοδεία του άστυφύλακα πως ήξεραν για ποιο λόγο την είχαν φέρει εδώ και πως την κύτταζαν με κάποια περιφρόνησι.

'Ηταν σίγουρα ένας έξευτελισμός. Τάχυνε το βήμα της. 'Οσο γρηγορότερα έδγαιναν στο δρόμο τόσο το καλύτερο. Καθώς κατέβαιναν όμως τη μεγάλη μαρμάρινη σκάλα που έφερνε στην έξοδο της όδου Σταδίου σταμάτησε άπότομα. 'Ενα παγωμένο ρίγος πέρασε το κορμί της. Είδε τον Καρτζά ν' ανεβαίνει. 'Ηταν φρεσκοζυρισμένος, σχεδόν κομψός, μέσα σ' ένα γκριζό καλοραμμένο κοστούμι. 'Ενα διαμάντι άστραφτε στη γραβάτα του. Το πρόσωπό του έδειχνε ευχαριστημένο και ξεγνοιαστο. Κι' αυτή ήταν χλωμή, τσακισμένη άπό την κούρασι, την άγρύπνια και

την άγωνία. Την είδε κι' εκείνος. Πίσω άπ' τους φακούς των γυαλιών του τα μάτια του παιχνίδισαν κι' ένα εϊρωνικό χαμόγελο κρεμάστηκε στο κάτω του χείλος. Την κορόιδευε! 'Ενοιωσε να την πλημμυρίζη μια άσυγκράτητη όργη. 'Εφυγε άπ' το πλάι του άστυφύλακα και έτρεξε μπροστά του. Του έκοψε το δρόμο. Στηλώθηκε στα πόδια της. και τον κύτταξε κατάντα. Ποτέ δεν τον είχε κυττάξει ως τα τώρα έτσι. Το βλέμμα της προκλητικό, άγριο κορφώθηκε άπάνω του. 'Εκείνος σάστισε. Σχεδόν τρόμαξε. Μονάχα όμως για μια στιγμή.

—'Υστερα άπό ένα δευτερόλεπτο ξαναδρής την άυτοκυριασσία του. Το πρόσωπό του έγινε στυφό. 'Απλωσε το χέρι και την έσπρωξε.

—Παραμέρισε να περάσω! της είπε άπότομα.

—'Η Ρένα δεν κινήθηκε.

—Είμαι λοιπόν μια κλέφτρα; τον ρώτησε με βραχνή φωνή. 'Εκλεψα τα χρυσάφια σου έ;

—Σε παρακαλώ! έκανε εκείνος. Δεν έχουμε κουδέντες μαζί!...

Το αίμα μαζεύτηκε στο κεφάλι της. Φούντωσαν τα μάγουλά της. Τα χείλη της έγιναν άσπρα. 'Ετρεμε άπό θυμό όλάκερη.

—'Ατιμε! του φώναξε. Δεν μου άπάντησες λοιπόν; Γιατί δεν δίνεις άπάντησι σ' αυτό που σε ρωτώ;

Στα μάτια του πέρασε μια άστραψη. Συγκρατήθηκε. 'Αστραψε κι' έσβυσε. 'Ο άστυφύλακας άπαξε άπ' το χέρι τη Ρένα. 'Η κοπέλλα όμως έέφυγε και ζύγωσε περισσότερο κοντά του.

—Είσαι ένας παληάνθρωπος! συνέχισε. Δεν διαμαρτύρεσαι λοιπόν που σε λέω άτιμο;

Τόν έφτυσε στο πρόσωπο.

—Μονάχα να σε φτύνη και

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΟΥ ΤΑ ΩΡΑΙΑ

Πρόσεξε είτε Κυρία, είτε Δεσποινίς είσαι, ποσέξε τα όωραία σου μαλλιά.

—'Αν κάτι έπαθαν, αν είναι καμένα άπο περμανάντ μη στενοχωρηθής γιατί διορθώνονται ά μέσως, χωρίς να πρέπει να περιμένεις να μακρύνουν.

—'Ο καλλιτέχνης κομμωτής Τάσος Μπαξεβάνης που ειδικεύθηκε στη Γερμανία ξέρει πως πρέπει να περιποιηθής τα μαλλιά σου σ' όποιαδήποτε κατάσταση κι' αν βρίσκονται για να γίνουν όραιότερα. 'Επίσης για μια φυσική περμανάντ ο Τάσος είναι άπαραμίλλος.

Για το χρωματισμό των μαλλιών έχουμε τη μοναδική φάρμα 'Αρμάου που ειδικεύθηκε στη Γερμανία και είναι η μόνη που χρησιμοποιεί έπιτυχώς την κρέμα «Βέλλα Κολεσσόν» και που παρουσιάζει τα μαλλιά μ' ένα φυσικό χρωματισμό εξαιρετικά έπιτυχή.

Και κάτι άλλο, όχι ποδόλουτρο και σύνθετες πεντικιούρ, άλλα ειδικά θεραπευτικό πεντικιούρ κατά μίαν νεωτάτην μέθοδο. Για όλα αυτά άποκλειστικαστό

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΩΝΗΣ
«ΜΠΙΟΥΤΥ» Φιλελλήνων 5.

νείς αξίζεις! Τίποτα περισσότερο!...

—'Ο άστυφύλακας τούτη τη φορά κατάλαβε πως αυτή η έξαλλη γυναίκα θα τον έδαζε σε μπελάδες. 'Αγρίεψε.

—Κυρία δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε! φώναξε και την τράβηξε άπότομα. 'Εμπρός, πηγαίνουμε!...

—'Αναγκάστηκε να τον ακολουθήση μά κι' έτσι καθώς έκείνος την έσερνε άπ' το χέρι συνέχισε να δριζή τον Καρτζά. Αυτός είχε χάσει το χρώμα του. Κάμποσοι περιέργοι είχαν συγκεντρωθής γύρω του και ζητούσαν κάτι να μάθουν. 'Εβγαλε το μαντήλι του σκούπισε το πρόσωπό του και τα πέτα του σακακιού του και προσπάθησε να χαμογελάσει.

—Είμαι μια ψυχοπαθής, είπε. Φυσικά πρέπει να τη λυπάται κανείς!...

—'Υστερα γεμάτος άξιοπρέπεια διέσχισε τον κύκλο των περιέργων, ανέβηκε τα ύπόλοιπα σκαλιά και πέρασε στο διάδρομο των άνακριτικών γραφείων...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22ο

—'Ο άνακριτής τον ύποδέχθηκε έγκάρδια. Χτύπησε την πόρτα και χωρίς να περιμένη άπάντησι γύρισε το πόμολο και μπήκε στο γραφείο. 'Εκείνος διάβαζε μερικά έγγραφα και άνασήκωσε το κεφάλι. Καθώς τον είδε σηκώθηκε όρθος και άπλωσε τα δύο του χέρια σά να ήθελε να τον άγκαλιάση.

—'Ω, τον φίλτατον γιατρό! έκανε και του έσφιξε το χέρι. 'Ισα-ίσα αυτή τη στιγμή διαβάω τη δικογραφία. 'Ελαβα το σημείωμά σου άπό το δικηγόρο. Και βέβαια θα προσέξω την ύπόθεσί! Δεν έπρεπε να άμφιβάλλης... Κάθισε.

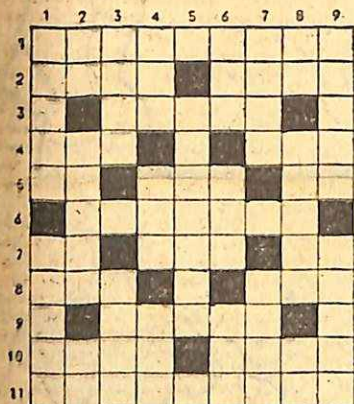
—'Ο Καρτζάς κάθισε.

—Πρόκειται για μια δυστυχισμένη, είπε καθώς έδγαζε τα γάντια του. Γι' αυτό άκριβώς ήρθα. 'Αρχισα να μετανοώω κι' όλας που έκανα αυτή τη μηχανή...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

Το σταυρόλεξο



Οριζόντιως:

1) Στρατηγός του Μεγάλου 'Αλεξάνδρου.
2) 'Αλλόμονο — Τραγουδά, ψάλλω.
3) Χωρίς καπνό δεν γίνεται.
4) Πρόθεσις — Είναι ο κατακτητής του 'Εβερρεστ.

5) Με το μεθεπόμενο γίνεται γυναικείον όνομα — Προσώπωνις νεοελληνική — Μόριον της Δημοτικής.

6) Το εύλαβικόν είναι έργον του άρχηγού των υπαρχιστών.

7) Γράμμα του άλφαβήτου — 'Ονομαστή γερμανική λουτρόπολις — Πρόθεσις.

8) Τοπικόν έπίρρημα — Χωρίς αυτό δεν ζούμε.

9) Κενόν, άνοιγμα.

10) Χρονικόν έπίρρημα — Και ή συνέχειά του.

11) Γένος άμαραντοειδών φυτών — Κ α θ έ τ ω ς :

1) Μεγάλη πολωνική πόλις — Γιορτή.

2) Δίφθογγος — Το δόκονον — Μονάς ηλεκτρικής αντίστασεως.

3) Δυνατό ποτό — Με τον όνομαστή γερμανική λουτρόπολις — Πρόθεσις.

4) Είναι ή ζωή μας — 'Ο συγγραφέας του 'Αρχισιδηρουγού — 'Ελβετικός ποταμός.

5) Γεωμετρικόν σχήμα.

Παράξενη κούρσα

Δυό όμοια τουόβλα είναι τοποθετημένα πάνω σε δυό έπικλινή έπίπεδα, που έχουν άκρίβως την ίδια κλίσι. Το ένα τουόβλο είναι έαπλωμένο, το άλλο όρθιο. Κανονικά, αν ή κλίσις είναι άρκετή, τα τουόβλα πρέπει να γλυστρήσουν προς τα κάτω. 'Ας υποθέσουμε ότι το όρθιο τουόβλο δεν γάνει την ίσορροπία του. Ποιό άπό τα δυό τουόβλα θα γλυστρήσει πιο γρήγορα προς τα κάτω;

Στην άγορά

Μια νοικοκυρά που τελείωσε τα ψώνια της, χρειάζεται και λεμόνια. 'Εχει πιά έλάχιστα χρήματα έπάνω της. 'Αν άγοράση 9 λεμόνια, θα της περισσέψουν 150 δραχμές. 'Ηθελε να αγοράσή 12, άλλα της λείπουν 100 δρχ. Πόσα λεπτά έχει στο πορτοφόλι της;

Μαγικό κόλπο

—Γράψτε σ' ένα χαρτί τον αριθμό του μεγέθους των παπουτσιών σας και βάλτε δυό μηδενικά δεξιά άπό τον αριθμό αυτόν. 'Αφαιρέστε το έτος της γεννήσεώς σας, και πέστε μου το άποτέλεσμα!

—Προτείνετε το πρόβλημα αυτό σε όποιον θέλετε. Μόλις σας δώση την άπάντησι, θα είσθε σε θέση να του πής την ήλικία του και το νούμερο των παπουτσιών που φοράει. 'Αρκεί γι' αυτό να προσθέσετε ένα αριθμό στο άποτέλεσμα που θα σας πής ο φίλος σας. Δοκιμάστε αν μπορείτε να βρήτε το κόλπο μόνη σας 'Αλλιώς, γυρίστε στις λύσεις...

6) Χρονικόν έπίρρημα — Πρόθεσις — Σύνδεσμος

7) Κορδόνι — Κόνρατ..... διάσημος στάρ του δωδού

8) Μετοχή δοηθητικού ρήματος — 'Ηταν οι Μούσες — 'Αρβρον.

9) Νωχελικά — 'Η μονάς του χιονιού.

ΤΑ ΠΛΑΣΤΑ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

'Εδώ και λίγον καιρό, πλαστά χαρτονομίσματα είχαν κάνει την εμφάνισή τους σε μια περιοχή της χώρας. 'Η άνακρισις είχε θέσει την άστυνομία επί τα ίχνη ώρισμένων ύπόπτων, πέντε συνολικά, που είναι οι παρακάτω:

1) Μία ήθοποιός τρίτης κατηγορίας, έλάχιστα μορφωμένη, που ζούσε άρκετά πλούσια σ' ένα πολυτελές διαμέρισμα. Μία έρευνα στίτι της έφερε σε φώς πέντε πλαστά χαρτονομίσματα.

2) 'Ενας νεαρός φοιτητής της Χημείας, έρωτευμένος με την ήθοποιό. Τον είχαν ίδη να της δινη χρήματα. 'Εν τούτοις, ή οικονομική του κατάσταση δεν ήταν καλή, και εργαζόταν τη νύχτα σ' ένα γκαράζ.

3) 'Ενας παράλυτος στα πόδια άνθρωπος, που έμενε πάντοτε στο διαμέρισμά του. Τα ύποπτα χαρτονομίσματα που βρέθηκαν στο δωμάτιό του, άπεδείχθη ότι ήσαν πλαστά, αν και εκείνος ισχυριζόταν ότι ήταν γνήσια Φαγητό του έφερναν άπό το έστιατόριο που βρισκόταν στο ισόγειο.

4) 'Ενας ήθοποιός που είχε πολλές σχέσεις με την ήθοποιό (1), άλλα έμεγε στο στίτι των γονέων του. 'Επάνω του βρέθηκαν πολλά πλαστά χαρτονομίσματα.

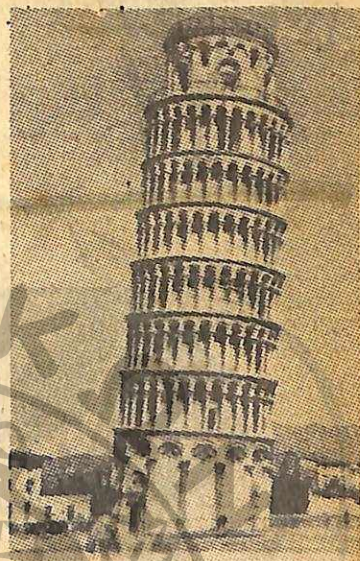
5) 'Ενας πρώην τυπογράφος, που είχε άποφυλακισθής μόλις μερικές μέρες πριν. Αυτός είχε έγκαταλείψει την περιοχή πριν αρχίσουν οι άνακρισεις, και τα ίχνη του δεν άνευρέθηκαν.

Κατά τη γνώμη σας, ποίος άπό τους πέντε αυτούς άνθρώπους ήταν ο παραχαράκτης;

Το στοίχημα

'Ο θείος Παύλος, καθώς περπατούσαμε μαζί, τοποθετούσε πάνω στο πεζοδρόμιο άπό ένα πετραδάκι σε κάθε τέσσερα δέματα που έκανε. Συνολικά έβαλε 100 πετραδάκια. Μας έπρότεινε ύστερα να στοιχηματίσουμε ότι δεν θα μπορούσαμε, μέσα σε μια ώρα, να ξαναφέρουμε κάθε πετραδάκι στο σημείο άπ' όπου ξεκίνησαμε, έφ' όσον θα ξανακάναμε το δρόμο για κάθε πετραδάκι χωριστά. Θα έπρεπε δηλαδή να φέρουμε πρώτα στο ξεκίνημα το πρώτο πετραδάκι, να το άφήσουμε εκεί, να πάμε να φέρουμε το δεύτερο, κ.ο.κ. Δεχθήκαμε το στοίχημα. Τί λέτε, θα το κερδίσουμε ή θα το χάσουμε;

'Αναρωτηθήκατε ποτέ...



...Πόσος καιρός θα περάση άκόμη έως ότου να γυρη τόσο, ώστε να γκρεμισθής ο κεκλιμένος Πύργος της Πίζας;

Οι μηχανικοί υπολογίζουν ότι ο άξων του πύργου έχει ήδη φύγει κατά 4,50 μέτρα άπό την κατακόρυφο, και εξακολουθεί να γέρνει με ρυθμό 0,65 εκατοστών κάθε χρόνο. Και λογαριάζουν ότι αν γύρη άλλο 1,30 μέτρο περίπου, θα πρέπει να γκρεμισθής. Αυτό θα πρέπει να συμβή μετά 200 περίπου χρόνια, δηλαδή κατά το 2154. 'Ος τότε... έχετε τον καιρό να τον έπισκεφθήτε!...

Όλες οι λύσεις
στη σελίδα 65

Αυτό είναι το
δερμάτινο βαμβούκι

DOP

DOP
DOP

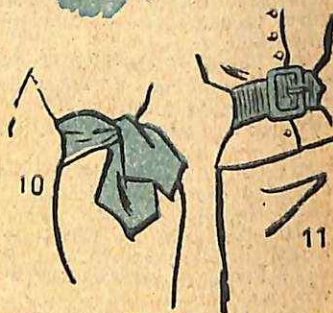
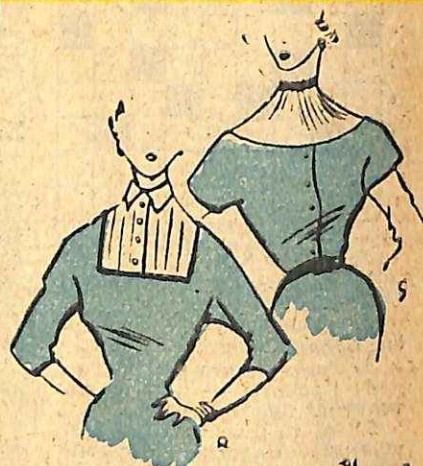
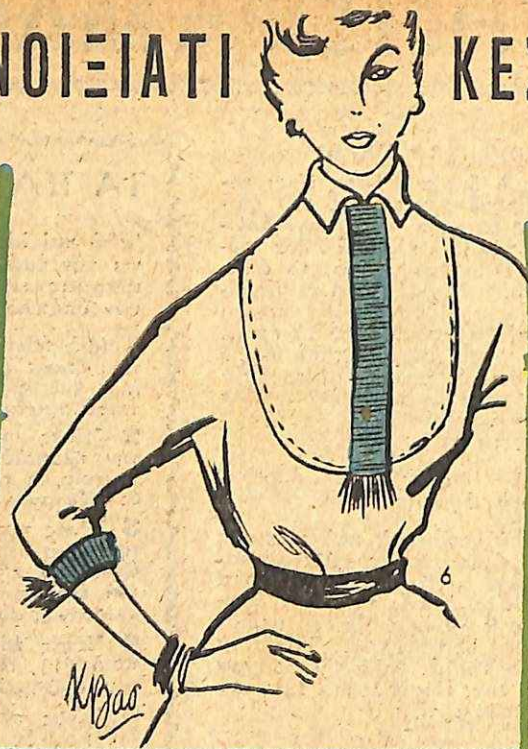


ΠΟΥ: κάνει ώραία μαλλιά σαν μετάξ, δίνει ζωή στα πιό άτροφικά και άρρωστημένα μαλλιά χάρις στα θαυμάσια υλικά που περιέχει, μεταξύ των οποίων και το σουστατικό του αύγου. Καθαρίζει τα μαλλιά σε ένα λεπτό και εξαφανίζει την πιτυρίδα στο πρώτο λούσιμο.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "LOREAL", ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 42 τηλ. 23-234



ΑΝΟΙΞΙΑΤΙ ΚΕΣ ΙΔΕΕΣ



• Την πρώτη ανοιξιάτικη περίοδο, που πλησιάζει, θα μπορείτε να την αντιμετωπίσετε χωρίς πολλά έξοδα αν σκορπίσετε απλώς και μόνο μερικές χαρούμενες νότες στη χειμωνιάτικη γκαρνταρόμπα σας.

1 Ένα τετράγωνο μαντήλι μεταξωτό με βούλες (ή φουλάρι έμπριμέ), θα ζωντανέψει άμέσως το σκούρο στενό μαλλινάκι σας, αν το δέσετε μ' έναν απλό κόμπο στην άγκράφα της ζώνης σας. Είναι πολύ χαριτωμένο.

2-3 Μπορείτε να αφαιρέσετε πέτα και γιαντάδες από τις περσινές σας ζακέτες που σάς φαίνονται ντεμοντέ και να γαρνίρετε με γκρό - γκρέν, πράγμα που συνηθίζεται φέτος πολύ. Αν μπη ή γκρό - γκρέν καλά και κάνετε το φινιρίσμα με επιμέλεια, θα έχετε λαμπρό αποτέλεσμα. Διαλέξτε την πάντως στον ίδιο τόνο ή σκουρότερη απ' το ύφασμα.

4-5 Φωτίστε το ταγιέρ σας μ' ένα ζιλέ φανταζι. Τα ζιλέ φανταζι θα φορεθούν πολύ φέτος. Γίνονται από μοντέρνο πικέ έμπριμέ με μικρά σχέδια. Κουμπιά ντυμένα απ' το ίδιο. Μπορείτε να μεταχειριστήτε κι' άλλα ύφασματα δέβαια, αρκεί να έχετε γούστο για να πετύχετε καλούς συνδυασμούς.

6 Άσπρο πλαστρόν γαρνιρισμένο με μεγάλες βελονιές και χτυπητού χρώματος γκρό-γκρέν. Η γκρό-γκρέν γαρνίρει και τα μανίκια και είναι τοποθετημένη στο ζιλέ ως πάτ, που το κούμπωμά της όμως θα είναι κρυφό.

7 Η γραβάτα - φιόγκος «λαβαλιέρ», είναι μιά από τις πιο χαριτωμένες λύσεις για το «φρεσκάρισμα» ενός σκούρου φορέματος. Την περνάτε απλώς κάτω απ' το γιαντά και δένετε έναν πλούσιο ελεύθερο φιόγκο. Γίνεται από ταφτά σκέτο ή καρό, σ'ατέν με πούα ή έμπριμέ καθώς επίσης και από άλλο, οποιοδήποτε φουλάρι.

8-9 Οποιοδήποτε χειμωνιάτικο φόρεμα μετατρέπεται άμέσως σε ανοιξιάτικο αν του κόψετε ένα μεγάλο ντε-κολτέ οποιοδήποτε σχήματος και φορέσετε από μέσα άσπρο πλαστρόν. Γίνεται από πικέ, τουάλ, λινό πλινσέ.

10-11 Μιά νέα μοντέρνα ζώνη μπορεί επίσης να φωτίσει ένα σκοτεινό φόρεμα. Κάντε την φαρδιά από ανοιχτόχρωμο πετσά με μεγάλη άγκράφα, ή από μαλακό σερό (σε χρώμα ζωηρό ή παστελ), όποτε θα τη δένετε απλώς στο πλάι της μέσης σας, σά νάταν ύφασματινή.

12 Άλλος τύπος μαντηλιού για στόλισμα φορέματος με στενή φούστα. Είναι μιά λοξή σάρπα από σατέν (1 μέτρο και 50 εκατοστά μακρός), με κρόσια στις άκρες.

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΗΝΕΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ

Μικρή μου φίλη,

Πιστεύω πως θάσαι πολύ δυσανεκτή μαζί μου γιατί ενώ λογάριζες να τρέξεις στον καθαρό αέρα της εξοχής, στους αγρούς και στους λόφους, και να μαζέψεις όρσπερα λουλούδια, εγώ ήρθα και γέμισα ξαφνικά το γαλανό ουρανό με σύννεφα και άρχισα να βρέχω... να βρέχω... Κι' έσύ, μέσα από το παράθυρό σου, κυττάς το μολυβένιο ουρανό, τους λασπωμένους δρόμους, το πέσιμο της βροχής. Κι' όμως, μικρούλα, αυτές οι βροχές είναι το μεγαλύτερο δώρο που θα κάω στους γεωργούς. Ακόμη δεν κατάλαβες ποιός είμαι; Για άκουσε τα χαρούμενα τραγούδια από τις καλύβες των χωρικών που ξέρουν ότι η βροχή μου θα τους κάνει τον Ιούνιο να θερίσουν άφθονα χρυσαμένα στάχια!

Αν βρέξη ο Μάρτης δυο νερά, κι' Απρίλης άλλο ένα χαρά σ' εκείνον τον ζευγά πουχει πολλά σπαρμένα. Και η παροιμία λέγει: Μάρτης έβρεχε, θεριστής χαιρότανε.

Είμαι ο Μάρτης, μικρή μου φίλη, που έδωξα με μιάς τον Κουτσοφλέδαρο. Κάνε λίγη υπομονή και οι βροχές θα σταματήσουν.

Για κύττα... η χλόη γίνεται σαν βελουδένια, τα λουλούδια έχουν ωραιότερο χρώμα, οι κάμποι μοσχοβολούν, η φύση ξαναγιάει. Νά και ο πιστός μου φίλος που έρχεται μαζί μου στην Ελλάδα και χτίζει τη φωλιά του στις στέγες των σπιτιών ή πάνω απ' τα παράθυρα: το χελιδόνι.

Στις μέρες μου γιορτάζεται και η μεγάλη εθνική μας γιορτή, η 25η Μαρτίου. Η λαμπρή ημέρα, όπου πρωτοβρόντησε με λαχτάρα το πρώτο επαναστατικό καριοφίλι του 1821. Τι μαγευτικό θέαμα παρουσιάζει την ημέρα αυτή η Ελλάδα μας! Τα πάντα στολισμένα με τη γαλανόλευκη, οι παρελάσεις γεμίζουν τους μεγάλους δρόμους, η Ακρόπολις λάμπει φωταγωγημένη! Είναι σαν ν' ακούμε τους γενναίους παλμούς των ανδρών του 21, σά να ξαναζωντανεύει το ποίημα της 25ης Μαρτίου: Καλώς ήρθες, καλώς ήρθες, υπερήφανέ μου Μάρτη. Τροπαιούχε του Χριστού μας, της δουλείας μας αντάρτη!

Με αγάπη ο φίλος σου
ΜΑΡΤΙΟΣ

Διά την αντιγραφή
ΜΑΡΙΤΟΥΛΑ

ΤΑ ΖΩΑ ΜΑΣ ΜΙΛΟΥΝ



ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΑΚΙ

«Εγώ το γουρουνάκι, παιδιά μου, είμαι το πιο λαίμαργο πλάσμα που μπορείτε να φανταστήτε. Άλλωστε, δεν κάνω και τίποτ' άλλο όλη την ημέρα, παρά να τρώω... Έτσι παχαίνω και στρογγυλεύω μιά χαρά και φτιάχνετε ύστερα έσεις από το κρέας μου τα παχειά χοιρομέρια και τα νουστιμάτα λουκάνικα. Μά και το δέρμα μου σάς εξυπηρετεί πολύ γιατί είναι πολύ γερό κι' έτσι φτιάχνουν απ' αυτό παπούτσια. Βλέπετε λοιπόν παιδάκια μου, τί αξίζει ένα γουρουνάκι; Γι' αυτό σάς παρακαλώ να με φροντίζετε και να μου έχετε πάντοτε υπόλοιπη τροφή. Αυτό είναι άλλωστε όλο κι' όλο που ζητώ από σας... Κυλιέμαι στη λάσπη μου, ζεσταίνομαι στο ζεστό ήλιο και δεν ένοχλώ κανέναν. Μά έχω ένα πρώτο ξαδερφάκι, το αγριογούρουνο, που καθώς το λέει και τ' όνομά του, είναι πολύ-πολύ άγριο και κακό. Αυτό έχετε ζή στα δάση, ψηλά στα βουνά της Μακεδονίας και δ-

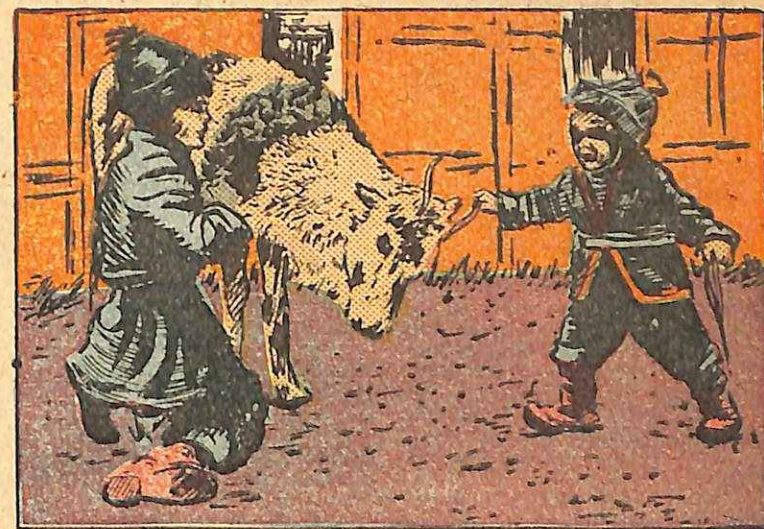
ταν κατεβή στα χωράφια των ανθρώπων κάνει μεγάλες ζημιές ξεριζώνοντας τα πάντα. Όλοκληρα χωράφια από πατάτες και καλαμπόκι μπορούν έτσι να φαγωθούν από το κακό αυτό αγριογούρουνο. Έχει και κάτι μυτερά δόντια—τους χαυλιόδοντες—που είναι πολύ επικίνδυνα γιατί μπορούν να ξεσκίσουν άνθρωπο. Μά το άγριο γούρουνο, καλό μου παιδάκι, είναι δέβαια πολύ μακριά απ' εδώ και δεν υπάρχει λόγος να φοβηθείτε άδικα. Έπειτα, στους καλούς κυνηγούς άρδεει πολύ το επικίνδυνο αυτό κυνήγι του αγριογούρουνου και έτσι διοργανώνουν συχνά εκδρομές, όπου μάλιστα το κρέας του, το λίπος και το δέρμα του είναι το ίδιο χρήσιμα σαν και τα δικά μου. Τώρα λοιπόν σάς άφίνα και σάς χαίρετώ και όταν βρεθίτε στην έξοχή, σέ κανένα γραφικό χωριουδάκι, θυμηθείτε κι' έμένα το καυμένο το γουρουνάκι που προσφέρει το κρέας του για να καλοφάτε στο τραπέζι σας».

ΤΖ. Μ. ΠΑΠ.

Παιδικό πνεύμα

«Η δασκάλα.— Γιαννάκη, πές μου ένα ζώο.
«Ο Γιαννάκης.— Ένα μερμήγκι, κυρία!...
«Η δασκάλα.— Μπαρδο! Τώρα πές μου άλλο ένα...
«Ο Γιαννάκης.— Άλλο ένα μερμήγκι, κυρία!...»

Ο τάρανδος, ένα πολύτιμο ζώο



Ο τάρανδος είναι ένα ζώο ανεκτίμητο για τους Λάπωνες. Ξέρετε ποιοι είναι οι Λάπωνες; Είναι ένας λαός που ζή στην άρκτική περιοχή, στο πιο κρύο μέρος του κόσμου. Λοιπόν, αν δεν είχαν τον τάρανδο οι Λάπωνες, είναι ζήτηση αν θα μπορούσαν να ζήσουν σε κείνα εκεί τα φοβερά μέρη που σχεδόν όλο το χρόνο είναι σκεπασμένα με χιόνια και πάγους. Ο τάρανδος μοιάζει με έλαφι, αλλά είναι πιο μεγάλο και πιο δυνατό από αυτό. Οι Λάπωνες το χρησιμοποιούν αντί για άλογο. Το ζέβουν στα έλκθηρά τους. Το έλκθηρο είναι ένα μικρό άμαξι χωρίς ρόδες, που σπιντίζεται σε χιονοπέδιλα, για να μπορεί να γλιστράει πάνω στα χιόνια. Τα έλκθηρα είναι φτιαγμένα

να από δέρμα τάρανδου. Νά, λοιπόν κι' άλλη μιά χρησιμότητα του ζώου αυτού. Με το δέρμα του φτιάχνουν ακόμα οι Λάπωνες και σάκκους. Σ' αυτούς τους σάκκους μπανουν μέσα το χειμώνα οι Λάπωνες και κοιμούνται κι' έτσι το σώμα τους είναι καλά προφυλαγμένο από το δυνατό κρύο. Έπίσης από το δέρμα του τάρανδου κατασκευάζουν τα γάμουρα. Ακόμα οι τάρανδοι δίνουν στους Λάπωνες το κρέας τους. Σ' εκείνα τα μέρη δεν υπάρχουν ούτε πρόβατα, ούτε κατσίκια, ούτε αγελάδες. Βλέπετε, λοιπόν, πόσο πολύτιμο ζώο είναι ο τάρανδος για τους Λάπωνες.

Το χειμώνα ο τάρανδος για να βρή χορτάρι να φάη, σκάβει με τα πόδια μέσα στο χιόνι και, φυσικά, οι τρύπες που ανοίγει είναι πολύ βαθιές, γιατί το χιόνι έχει παντού μεγάλο πάχος.

Οι μικροί Λάπωνες έχουν ένα παιχνίδι που το προτιμούν περισσότερο απ' όλα τα άλλα. Ένα παιδί τρέχει κρατώντας πάνω στο κεφάλι του δυο κέρατα από τάρανδο. Τα άλλα παιδιά προσπαθούν να το πιάσουν από τα κέρατα με το λασό, καθώς αυτό περνάει. Όποιος το πετύχει, είναι πολύ περήφανος. Γιατί, μ' αυτόν τον τρόπο θα πιάσουν μεθαύριο, σά μεγαλώσουν, τους άγριους τάρανδους.

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΤΟ ΚΛΑΔΑΚΙ

Λέγει ένα κλαδάκι στο μικρό παιδάκι: «Μη με κόψεις, στάσου κι' έλα στα σωστά σου, που είσαι τί μικρός. Τα λουλούδια έτοιμα θα σου γίνουν φρούτα, φρούτα για να τρώς. Μη με κόψεις, στάσου κι' έλα στα σωστά σου. Πιο ψηλά μη φτάσεις γιατί αν μάς χαλάσεις τις μικρές φωλιές, θα γενώ — φαντάσου — βέρνα του μπαμπά σου και θα φας ξυλές».

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ

Τό παραμύθι της γιαγιάς

Ο ΑΡΑΠΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΟΡΕΣ

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας γέρος που είχε τρεις κόρες. Μια μέρα, οι κόρες του του είπαν:

—Πατέρα, δὲν πᾶς στὸ δάσος νὰ μαζέψῃς λίγα ξύλα; Ἐμείς ἔχουμε μπουγάδα σήμερα καὶ δὲν προφθαίνουμε.

—Νὰ πάω, κορίτσια μου, ἀπάντησε ὁ γέρος.

Πῆρε λοιπὸν τὸ τσεκούρι τοῦ κι' ἕνα σχοινί καὶ πῆγε στὸ δάσος. Σὰν μαζέψε ξύλα, τὰ ἔδεσε ὅλα μαζί καὶ τὰ φορτώθηκε στὴν πλάτη του. Τὸ φορτωμα ἦταν βαρὺ, γι' αὐτὸ ὁ γέρος καθὼς περνοῦσε ἀπὸ ἕνα πηγάδι, στάθηκε νὰ ξεκουραστεί. Παράτησε κάτω τὰ ξύλα, λέγοντας: «ὦωωωχ!»

Τότε ἀμέσως πετάχτηκε μέσα ἀπ' τὸ πηγάδι ἕνας ἀράπης: —Τί θέλεις, γέρο, καὶ με φώναξες; τοῦ εἶπε.

—Δὲν σε φώναξα, εἶπε ὁ γέρος τρομαγμένος.

—Πῶς, εἶπες «ὦχ» καὶ μένα με λένε «ὦχ». Κι' ἀφοῦ μ' ἐνόηλινες ἐτσι, χωρὶς λόγο, θὰ σε κρατήσω ἐδῶ.

Ὁ γέρος ἔβαλε τὰ κλάματα. —Μὴ με κρατήσης, κύριε ἀράπη. Ἀσε με νὰ πάω στὰ κορίτσια μου ποὺ με περιμένουν.

—Α, ἔχεις καὶ κόρες; Λοιπὸν, ἂν θέλῃς νὰ γλυτώσης, θὰ μοῦ φέρῃς αὐρὸν τὴν πιὸ μεγάλη. Μὴ φοβάσαι, δὲν θὰ πάθῃ τίποτα.

Ἐφυγε ὁ γέρος στενοχωρημένος καὶ πῆγε στίτι τοῦ. Ὅταν τὸν εἶδαν οἱ τρεῖς κόρες τοῦ ἐτσι λυπημένο, τὸν ρώτησαν τί ἔχει. Ἐκεῖνος τότε τοὺς διηγήθηκε τὴν ἱστορία με τὸν ἀράπη.

—Καὶ γι' αὐτὸ στενοχωριόσαι, εἶπε ἡ πιὸ μεγάλη. Αὐρὸν θὰ με πάρῃς νὰ πάμε. Νὰ δοῦμε τί θέλει ὁ ἀράπης.

Τὴν πῆρε λοιπὸν ὁ γέρος καὶ τὴν πῆγε στὸ πηγάδι. Σὰ φτάσανε, εἶπε πάλι: «ὦχ!» Κι' ἀμέσως, παρουσιάστηκε ὁ ἀράπης.

—Α, εἶπε αὐτός, ἦρθες, γέρο, κι' ἔφερες καὶ τὸ κορίτσι σου. Μπράβο σου. Νὰ, πάρε αὐτὸ τὸ σακκούλι με τὰ φλουριά γιὰ τίς ἄλλες σου κόρες.

Σὰν ἔφυγε ὁ γέρος, ὁ ἀράπης πῆρε τὴν κοπέλλα καὶ τὴν πῆγε κάτω στὸ πηγάδι ποῦταν τὸ παλάτι τοῦ. Ἐκεῖ τῆς εἶπε:

—Τὸ παλάτι αὐτὸ θάναί σὰ δικό σου. Πάρε αὐτὰ τὰ κλειδιά κι' ἀνοίξε ὅλες τίς πόρτες. Τούτη μονάχα τὴ μικρούλα μὴν ἀνοίξεις με τὸ μικρὸ κλειδάκι καὶ μοῦ κάνῃς καμμιὰ ζημιὰ.

Πῆρε ἡ κόρη τὰ κλειδιά κι' ἄρχισε νὰ σεργιανίσει τὸ παλάτι. Ὅλα τὰ πλοῦτῃ τοῦ κόσμου ἦταν ἐκεῖ. Ἀφοῦ ἀνοίξε ὅλες τίς πόρτες, σκέφτηκε: «Δὲν ἀνοίγω καὶ τὴ μικρὴ νὰ δῶ τί ἔχει κρυμμένο μέσα ὁ ἀράπης;» Βάζει τὸ κλειδί στὴν κλειδαριά, τὸ γυρίζει καὶ δίνει ἀπὸτομα μιά στὴν πόρτα καὶ τὴν ἀνοίγει.

Αὐτὴ ἀκούεταί ἕνας δυνατός κρότος. Ἐνας μεγάλος κρουστάλλινος καθρέφτης εἶχε πέσει καὶ εἶπε γίνε θρῆνα.

Σὰ γύρισε ὁ ἀράπης τὸ βράδυ καὶ εἶδε τὴ ζημιὰ, πῆρε τὴν κόρη καὶ τὴν ἔκλεισε σ' ἕνα σκοτεινὸ κελλί.

Ὁ γέρος, καὶ ἔχσαν ὅλοι καλά κι' ἐμείς καλύτερα.

ΟΟ

Ὅταν, εἶπει ἀπὸ λίγες μέρες, πῆγε νὰ δῇ ὁ γέρος τὴν κόρη του, βγήκε ὁ ἀράπης ἀπὸ τὸ πηγάδι καὶ τοῦ εἶπε:

—Ἡ κόρη σου εἶναι καλὰ καὶ σε καίρεται. Μόνο θέλει νὰ τῆς φέρῃς τὴ δεύτερὴ σου κόρη γιὰ συντροφιά γιὰτὶ στενοχωριέται.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ γέρος ξαναπῆγε με τὴν δεύτερὴ του κόρη. Ὅταν βγήκε ὁ ἀράπης, τοῦ εἶπε:

—Πάρε αὐτὸ τὸ σακκούλι με τὰ φλουριά γιὰ τὴν τρίτη σου κόρη. Καὶ τώρα φύγε καὶ νάρχεσαι κάπου - κάπου νὰ βλέπῃς τίς δύο μεγάλες σου κόρες.

Ὅταν ἔφυγε ὁ γέρος, πῆρε ὁ ἀράπης τὸ κορίτσι καὶ τὸ πῆγε στὸ παλάτι τοῦ. Ἐκεῖ τοῦ εἶπε:

—Τὸ βράδυ θὰ δῇς τὴν ἀδελφὴ σου. Πάρε τώρα αὐτὰ τὰ κλειδιά καὶ γύρισε ὅλο τὸ παλάτι. Μόνο αὐτὴ τὴ μικρὴ πορτοῦλα δὲν θέλω νὰ μοῦ ἀνοίξεις καὶ μοῦ κάνῃς καμμιὰ ζημιὰ.

Ἡ κόρη πῆρε τὰ κλειδιά κι' ἄρχισε νὰ ἐπισκέπτεται τὸ παλάτι. Σὰν ἔφτασε μπροστὰ στὴν μικρὴ πορτοῦλα, σκέφθηκε: «Δὲν ἀνοίγω κι' αὐτὴν ἐδῶ νὰ κυττάξω τί ἔχει κρυμμένο μέσα ὁ ἀράπης;»

Δίνει λοιπὸν μιά στὴν πόρτα καὶ τὴν ἀνοίγει. Τότε ἀκούεταί ἕνας δυνατός κρότος. Με τὸ ἀπὸτομα ἀνοίγμα τῆς πόρτας, μιά ωραία ἀσημένια λάμπα εἶχε πέσει χάμω κι' εἶχε γίνε γιὰ καμμιὰ ζημιὰ.

Ὅταν γύρισε τὸ βράδυ ὁ ἀράπης κι' εἶδε τὴ ζημιὰ, πῆρε καὶ τὴν δεύτερὴ κόρη καὶ τὴν ἔκλεισε μέσα σ' ἕνα κελλί.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγες μέρες ξαναπῆγε ὁ γέρος νὰ δῇ τὰ κορίτσια τοῦ.

—Εἶναι πολὺ καλὰ, τοῦ εἶπε ὁ ἀράπης. Μόνο ποὺ στενοχωριούνται μονάχα, καὶ θέλουν νὰ τοὺς φέρῃς καὶ τὴν τρίτη σου κόρη νὰ τοὺς κρατήσῃ συντροφιά. Νὰ, πάρε κι' αὐτὰ τὰ φλουριά, γέρο, γιὰ σένα.

Πῆρε ὁ γέρος καὶ τὴν τρίτη του κόρη. Ὁ ἀράπης τῆς ἔδωσε κι' αὐτῆς τὰ κλειδιά καὶ τῆς εἶπε νὰ μὴν ἀνοίξῃ τὴν πιὸ μικρὴ πόρτα.

Ἡ μικρὴ σεργιανίσει τὸ παλάτι κι' ὅταν ἔφτασε μπροστὰ στὴν μικρὴ πόρτα, σκέφθηκε: «Δὲν τὴν ἀνοίγω κι' αὐτὴ νὰ δῶ τί ἔχει μέσα κρυμμένο ὁ ἀράπης;» Ἦταν ὅμως πολὺ προσεκτικὴ κοπέλλα. Ἐβαλε τὸ κλειδί στὴν κλειδαριά, τὸ γύρισε καὶ κατόπιν ἀνοίξε σιγά-σιγά τὴν πόρτα, χωρὶς νὰ κάνῃ καμμιὰ ζημιὰ.

Τότε ξαφνικὰ παρουσιάστηκε μπροστὰ τῆς ἕνα πριγκιπόπουλο, ποὺ ἔλαμπε ἀπὸ ὁμορφιά.

Μιά κοκκὴ μάγισσα, τῆς εἶπε, με εἶχε μεταμορφώσει σὲ ἀράπη ἐπειδὴ ἤμουν πολὺ ἀπρόσεχτος κι' ἔκανα διαρκῶς ζημιές. Θὰ γλύτωνα ἂν μιά κοπέλλα ἐρχόταν ν' ἀνοίξῃ με προσοχὴ αὐτὴν τὴν καμαρούλα χωρὶς νὰ σπάσῃ τίποτα. Σὲ σένα λοιπὸν τὸ χρῶσθαι αὐτό.

Τὴν παντρεύτηκε λοιπὸν τὸ πριγκιπόπουλο, πῆραν καὶ τὰ δύο ἄλλα κορίτσια μαζί τοὺς καὶ τὸ γέρο, καὶ ἔχσαν ὅλοι καλά κι' ἐμείς καλύτερα.

Τὸν παντρεύτηκε λοιπὸν τὸ πριγκιπόπουλο, πῆραν καὶ τὰ δύο ἄλλα κορίτσια μαζί τοὺς καὶ τὸ γέρο, καὶ ἔχσαν ὅλοι καλά κι' ἐμείς καλύτερα.

Τὸν παντρεύτηκε λοιπὸν τὸ πριγκιπόπουλο, πῆραν καὶ τὰ δύο ἄλλα κορίτσια μαζί τοὺς καὶ τὸ γέρο, καὶ ἔχσαν ὅλοι καλά κι' ἐμείς καλύτερα.

Τὸν παντρεύτηκε λοιπὸν τὸ πριγκιπόπουλο, πῆραν καὶ τὰ δύο ἄλλα κορίτσια μαζί τοὺς καὶ τὸ γέρο, καὶ ἔχσαν ὅλοι καλά κι' ἐμείς καλύτερα.

Τὸν παντρεύτηκε λοιπὸν τὸ πριγκιπόπουλο, πῆραν καὶ τὰ δύο ἄλλα κορίτσια μαζί τοὺς καὶ τὸ γέρο, καὶ ἔχσαν ὅλοι καλά κι' ἐμείς καλύτερα.

Τὸν παντρεύτηκε λοιπὸν τὸ πριγκιπόπουλο, πῆραν καὶ τὰ δύο ἄλλα κορίτσια μαζί τοὺς καὶ τὸ γέρο, καὶ ἔχσαν ὅλοι καλά κι' ἐμείς καλύτερα.

Τὸν παντρεύτηκε λοιπὸν τὸ πριγκιπόπουλο, πῆραν καὶ τὰ δύο ἄλλα κορίτσια μαζί τοὺς καὶ τὸ γέρο, καὶ ἔχσαν ὅλοι καλά κι' ἐμείς καλύτερα.

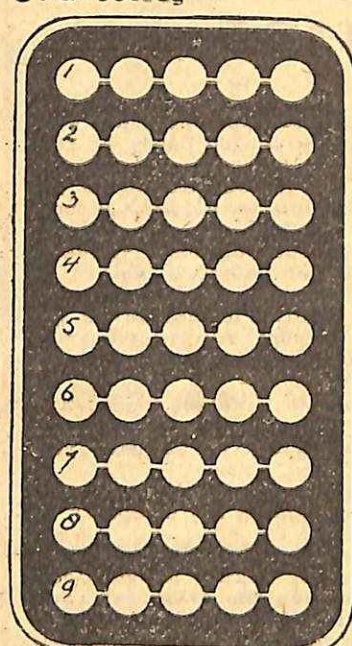
Τὸν παντρεύτηκε λοιπὸν τὸ πριγκιπόπουλο, πῆραν καὶ τὰ δύο ἄλλα κορίτσια μαζί τοὺς καὶ τὸ γέρο, καὶ ἔχσαν ὅλοι καλά κι' ἐμείς καλύτερα.

Τὸν παντρεύτηκε λοιπὸν τὸ πριγκιπόπουλο, πῆραν καὶ τὰ δύο ἄλλα κορίτσια μαζί τοὺς καὶ τὸ γέρο, καὶ ἔχσαν ὅλοι καλά κι' ἐμείς καλύτερα.

Πνευματικὰ παιχνίδια

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

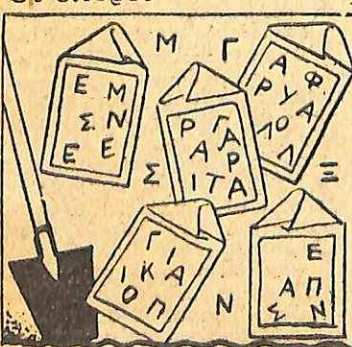
Οἱ ἀλυσίδες



Στὸ σχῆμα ποὺ βλέπετε, ὑπάρχουν ἐννέα ἀλυσίδες με πέντε κρίκους ἡ κάθε μία. Κάθε κρίκος ἐκπρωσπεῖ ἕνα γράμμα καὶ κάθε ἀλυσίδα μιά λέξη. Νὰ βρῆτε αὐτὲς τίς λέξεις, ποὺ ἡ ἐξήγησίς τους εἶναι ἡ ἐξής:

1. Ὁ δὲ σύνθετος.
2. Ἀριθμός.
3. Χρῶμα.
4. Κύκλος, περιφέρεια.
5. Τὸ μικρότερο στοιχεῖο τοῦ λόγου.
6. Ὀμορφα.
7. Μικρὸς ἄνθρωπος.
8. Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
9. Τρελλός.

Οἱ σπόροι



Κάθε φακελλάκι με σπόρους ἔχει τὸ ὄνομα ἐνὸς λουλουδιοῦ. Μόνο ποὺ τὰ γράμματα εἶναι ἀνακατεμένα. Ἐπίσης, ἀπὸ κάθε ὄνομα λείπει ἕνα γράμμα ποὺ θὰ τὸ βρῆτε ἔξω ἀπὸ τὰ φακελλάκια. Τίνας λουλουδιοῦ τοὺς σπόρους περιέχει κάθε φακελλάκι;

Τετράγωνο

- ***** = Ἀρώματα.
 - ***** = Πρόθεσις.
 - ***** = Ἐμπρόθετος.
 - ***** = Κάτοικος χώρας.
- τῆς Ν. Δ. Ἀσίας.
Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Ἀφηρημένος καθηγητής

9 8 7 6 5 4 3 2 1 = 12

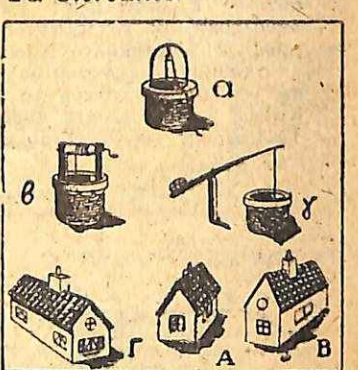
Ὁ καθηγητὴς ἔγραψε στὸν πίνακα αὐτὴ τὴν ἐξίσωσι. Θὰ παρατηρήσετε ὅμως ἀμέσως ὅτι ἦταν ἀφηρημένος. Πράγματι, ὁ ἀριθμὸς ἀριστερὰ δὲν ἐξισοῦται με τὸ 12, ὅπως τὸ δείχνει ἡ ἀριθμητικὴ πράξις. Λεῖπουν ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀριθμὸ δύο σημεῖα «πλῆν». Μπορεῖτε νὰ τὰ τοποθετήσετε, ὥστε ἡ ἐξίσωσις νὰ εἶναι τελεία;

Διαφορετικοὶ ἀριθμοί

- | | | | |
|---|---|---|---|
| 1 | 3 | 5 | 7 |
| 1 | 3 | 5 | 7 |
| 1 | 3 | 5 | 7 |
| 1 | 3 | 5 | 7 |

Ἴδου ἕνα τετράγωνο ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερις σειρὲς ἀριθμῶν. Πρέπει νὰ τοποθετήσετε τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς κατὰ τέτοιον τρόπο, ὥστε σὲ κάθε γραμμὴ ὁριζόντια, κάθετο ἢ διαγώνια νὰ ὑπάρχουν τέσσερις διαφορετικοὶ ἀριθμοί. Προσθέτουμε πῶς ὑπάρχουν δύο λύσεις.

Τὰ σπιτάκια



Τὸ κάθε ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ τρία σπιτάκια ἔχει καὶ τὸ πηγάδι του, με τὴν διαφορά ὅτι τὰ πηγάδια αὐτὰ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό. Τὸ πρόβλημα εἶναι νὰ χαράξετε ἕνα μονοπάτι ἀπὸ κάθε σπιτὶ πρὸς τὸ πηγάδι του. Δὲν πρέπει ὅμως τὰ μονοπάτια οὐτε ν' ἀγγίζουσιν τὸ ἕνα τὸ ἄλλο, οὐτε νὰ διασταυρῶνται.

Χθὲς καὶ σήμερα

ΧΘΕΣ, ἢ μάλλον... προχθές, τὸν καιρὸ τῆς ἀρχαιότητος, οἱ ἄνθρωποι ταξίδευαν στὴ θάλασσα με τὰς τριῖνες μεγάλες βάρκες ποὺ προχωροῦσαν με τὰ κρουπὰ ἢ με τὴ βοήθεια τοῦ ἀνέμου.

ΣΗΜΕΡΑ, τὰ μεγάλα ὑπερβαρκεῖνα εἶναι ὡς πρὸς πλωτὲς πόλεις: ἔχουν ἐπάνω τους εἰδους ἀνέσεις, καὶ διασχίζουν μέσα σὲ πέντε μόνο μέρες τὸν Ἀτλαντικὸ ὠκεανὸ ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ στὴν Ἀμερική...

Αἰνιγμα

Σ' ἕνα γράμμα θὰ προσθέσης μιά ἀπ' τίς δώδεκα προθέσεις καὶ μ' αὐτὸ ποὺ θ' ἀποκτήσης τὸ φαί θὰ νοστιμῆσης.

Η ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ ἀπαντᾷ στὶς ἀναγνώστριες τῆς «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ ἀφορᾷ τὴν...

ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΜΠΕΡΥΝ.—Γιὰ νὰ σὰς δοθοῦν οἱ πληροφορίες ποὺ ζητᾶτε σχετικά με τὴν ἔγγειση τοῦ στήθους σας ποῖτε νὰ ἐξετασθῆτε.

ΜΑΙΡΗΝ.—Τὸ περμένο στήθος σας ἀσφαλὲς θὰ διορθῶνται με ἀνώδυνη αἰσθητικὴ ἐγγείση. Πρέπει νὰ ἐξετασθῆτε.

ΜΟΡΓΚΒΕΝ ΛΗΡ.—Ἀπὸ ὅσα μοῦ περιγράφετε, φαίνεται ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ σώματός σας προέχεται ἀπὸ κληρονομικὴ διάθεσι. Τὸ ὅτι εἶδα μόνον 16 ἐτὼν ἀκόμα, καθιστᾷ, δυσχερὲς στατὴ τὴν θέσι μου νὰ υποπάρω νὰ σὰς συμβουλεύω ἀπὸ μακριά. Ἐν καιρὸ νὰ ἔλθετε νὰ ἐξετασθῆτε.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΩΝ ΦΑΚΑ Π.—Εἶναι γεγονός ὅτι οἱ ἐνέσεις ὑποφύσεως βοηθοῦν στὴν ἀνάπτυξι τοῦ ἀτροφικοῦ στήθους ὡς διασπορευόμενες φυσιολογικότερα τὸ ζήτημα τῆς περιόδου. Δυστυχῶς ὅμως ὅλες οἱ δὲς τὰς τὰς προτάσεις ὁμοιοθεραπείας γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ ἀτροφικοῦ στήθους δὲν δύνουν παρὰ σπανίως ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Τελειοτάτη ἐφαρμοζέται στὴν Ἀμερικὴ ἡ ἐκφύτευσις πλαστικῶν σπγγων. Ὑπάρχει πιθανότης ν' ἀρχίσῃ νὰ ἐφαρμόζεται καὶ ἐδῶ ὡς ἄνω μέθοδος. Θὰ εἰδοποιηθῇ ἀπὸ τίς στήλες τῆς «Γυναικάς».

ΣΜΑΡΩ Τ. ΚΑΒ.—Ἡ ζώνη γιὰ νὰ λεπτύνῃ τὴ μέση σας θὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ ὕφασμα με δύο τεμάχια τριγωνικὰ ἀπὸ λάστιχο πῶς, γιὰ νὰ διευκολυνεσθῇ στὸ νὰ τὴν βάζετε καὶ βγάζετε. Θὰ θάσῃ ἐπάνω ὡς τίς ὑποτάσεις αὐλάκες γιὰ νὰ πιεζῇ τὰ κάτω χόνδρια τεμάχια τὸν πλευρὸν. Πῶς τὰ κάτω θὰ καλύψῃ τοὺς νοσοῦς ἀνάλογα με ἐνδεχόμενὴν ποσότητι τους. Θὰ σφίγγεται ἐμπρός με κορδόνια. Θὰ μὲν στὴν ἀρχὴ ἕνα ἀνοιγμα 4—5 ἐκατοστῶν οὕτως ὥστε δ-ταν διαδοχικὰ ὁλοένα θὰ τὴν σφίγγετε, νὰ μπορῇ νὰ σφίχθῃ καὶ νὰ μὴ σφίγῃ πρόωρα. Κατὰ τὴν διάκρισι τῆς πέψεως θὰ τὴν ξεσφίγγετε. Μετὰ πάροδο λίγων μηνῶν ἡ μέση σας θὰ λεπτύνῃ ἀσφαλῶς.

ΓΥΡΛΑΝΤΑΝ Χ.Δ. 13.—Δυστυχῶς ἀγαπητὴ μου, οἱ περὶ πῶσεις ποὺ δὲν παχύνουν τὰ πόδια ὅταν θὰ μπορῇ μιά γυναίκα νὰ παχύνῃ δὴλ. μαζὶ, δὲν ὑπάρχει κανένα ἄλλο μέσον γιὰ νὰ παχύνουν τοπικὰ μόνο τὰ πόδια.

ΜΑΡΙΩΝ ΚΡΗΤΗΝ (πῶν Μ. Κ.Μ.).—Διὰβάσα με κοπανοῖσι τὸ γράμμα σας. Σὰς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Δυστυχῶς δὲν μπορῶ νὰ γράψω καὶ σὲ σας παρὰ ὅτι γράφω στὴν ἀέσως ἀνωτέρω ἀπάντησί μου.

ΤΙΤΙΚΑ Κ.Λ.Μ.—Τὰ ἴδια ἱ-σύνουν, ἀγαπητὴ μου, καὶ γιὰ σὰς.

ΖΑΧΑΡΕΝΙΑ ΜΑΥΡΟΓ.—Γιὰ τὸ κορίτσακι σας ποὺ εἶναι 11 ἐτῶν δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁμορφιά νὰ σας συμβουλεύω γιὰ τίς ἀνωμαλίες τῶν νυχιῶν του, ἀλλὰ ὁ παιδίατρος. Γιὰ τὸν λειχήνα νὰ χρησιμοποιοῦσθε πομμάδα Φισσὸν με μουρουελαιο 50 στὰ ἐκατό.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΝ, ΑΥΓΟ ΓΑΛΙ-ΣΟ, ΦΑΝΗΝ ΑΡ.—Σὰς ἀπαντῶ ἰδιαίτως.

Μ. ΑΝΔΡ., Χαλάνδρι.—ΕΝ-ΤΕΛΒΑ-ΙΣ ΚΗΦ. 613, νὰ πε-ράσετε νὰ ἐξετασθῆτε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ ΚΑΛ.—Σὰς ἀ-παντῶ ἰδιαίτως.

ΛΙΛΗΝ, Ἡλιούπολιν Κατ.

λίστα, νὰ εἶναι καλύτερα ἐτσι. Ἡμῶν μόνον στὸ δωμάτιο, ὅταν διὰβάσα τὸ γράμμα τοῦ πατέρα τῆς Νόρας. Ὑστερα ἀ-νοῖσα ἕνα σπῆρτο, καὶ σὲ λίγη ὥρα, ἀπὸ τὸ λεπτὸ χαρτί με-τὸ πένθιμο περιθώριο, δὲν εἶ-χε μείνει. παρὰ λίγη κρούα στά-χτι.

ΝΑΤΑΛΙΑ ΜΠΑΒΑΣΤΡΟ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΛΙΤΣΑ.—Ὁ «Χιτὼν» καὶ ἡ «Μαρία» Ἀντουανέττα ὑπάρ-χουν καὶ μπορεῖτε νὰ τὰ ζητήσε-τε ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεῖα τῆς ἐ-παρχίας. Ἐάν δὲν μποροῦν, ἐκεί-να σας ἐξυπηρετήσουν γράφον-τες στὸ βιβλιοπωλεῖον Π. Καραβ-δοῦ (Πεσματζόγλου 3, Ἀθῆναι) νὰ σας τὰ στείλῃ. Ἡ ἀξία τους εἶναι «Χιτὼν» 50.000 καὶ «Αν-τουανέττα» 60.000. Τὰ ἄλλα δύο δὲν ἔχουν μεταφραστῇ στὰ ἐλλή-νικὰ πρὸς τὸ παρόν.

ΕΡΝΑ.—Φωτογραφία τῆς Ἐρνα Ζὰκ δὲν ὑπάρχει. Γιὰ τὴν διευθύντρια τῆς Δανάης γράφετε στὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων. ΜΑΙΡΗ ΤΣΑΓΑΝΑ.—Ἐλη-φθῆσαν τρία ἄρθρα σας. Ὑπάρ-

ἊΛΕΚΤΩΡ,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Ἀπ' τὴ σελίδα 20

τέ, τὸ δικό μας δράμα, καὶ κά-θε φορὰ ποὺ ἡ Νόρα τὸν χρειά-ζεται, τρέχει κοντὰ της.

—Γιατὶ δὲν μοῦ εἶπε ποτὲ τίποτα; ψιθύρισα σὰ νὰ μιλοῦ-σα με τὸν ἐαυτό μου.

—Κι' ἐγὼ τοῦ τὸ ὑπέδειξα πολλές φορές, ἀλλὰ δὲν θέλησε νὰ μ' ἀκούσῃ. Φοδὸταν ἴσως πῶς δὲν θὰ τὸν καταλαβαίνα-τε, πῶς θὰ σκεπτόσαστε κι' ἐ-σεῖς ὅπως πολλοὶ ἄλλοι, ὅπως ἡ Ἰντα, παραδείγματος χάριν. ποὺ νομίζει πῶς ὁ Ρενάτο ἔρ-χεται ἐδῶ, γιὰτὶ εἶναι ἀκόμα ἐρωτευμένος με τὴν τρολλὴ κό-ρη μου.

Ὅταν ἀκούσαμε τὸ θόρυβο τοῦ αυτοκινήτου ποὺ πλῆσιζε, κατεβήκαμε στὴν αὐλή. Εἶδα πάλι τὴ Νόρα νὰ σπριζέται στὸ μπράτσο τοῦ Ρενάτο, μὰ αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν χαμογελοῦ-σε πιά, δὲν φωτιζόταν ἀπὸ τὴν προηγούμενη χαρὰ ποὺ ἔκανε τὸ πρόσωπό της νὰ λάμψῃ σὰν ἡ-λιαχτίδα, τὸ βλέμμα της ἦταν μακρινό, ἀδιέφορο.

Μονάχα ὅταν ξανακατέβηκε τίς σκάλες, ὁ Ρενάτο ἦρε κον-τὰ μου, καὶ κυττάζοντάς με στὰ μάτια σιωπηλὰ, μοῦ φίλη-σε τὸ χέρι.

Στὴν ἐπιστροφή, κανεὶς ἀπὸ τοὺς δύο μας δὲν μίλησε γιὰ τὴ Νόρα. Οὔτε μετὰ δὲν μιλή-σαμε γι' αὐτὴν. Ἡ ζῶή μας ξαναῤῃσε ἡρεμὴ κι' εὐθυμισμέ-νη ὅπως πρῶτα. Πέρασε ἕνας χρόνος σχεδόν. Ὁ Ρενάτο ἔκα-νε μερικὰ ταξίδια, σὲ ἀκατά-στατα χρονικὰ διαστήματα, μὰ τώρα, μοῦ ζητοῦσε κάθε φορὰ νὰ πάω μαζί του.

Ἐνα πρωὶ τοῦ φθινοπώρου, ὁ ταχυδρόμος μοῦ ἔφερε ἕνα γράμμα. Ἦταν ἀπὸ τὸν πατέ-ρα τῆς Νόρας, καὶ ἔγραφε σὲ μένα, γιὰ νὰ μοῦ ἀναγγεῖλῃ τὸ θάνατο τῆς κόρης του. «Τὴ βρή-καμε νεκρὴ στὸ κρεβάτι της» μοῦ ἔλεγε. «Φαίνονταν σὰ νὰ κοιμάται. Τώρα, ἀποφασίστηκε εἰς ἂν πρέπει νὰ τὸ πῆτε

ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

11ον

Έν τώ μεταξύ τὸ τσιζι έτρεχε. Σέ λίγο σταμάτησε μπροστά σέ μιά πολυτελή πολυκατοικία. Ἡ Τζιλ κατέβηκε καί γιά κάμποσα δευτερόλεπτα στάθηκε στό πεζοδρόμιο ἀναποφάσιστη. Ἐκανε νά φύγει, μὰ συλλογίστηκε πόσο θά τήν κακοχακτήριζε ὁ Χόβαρτ, ἀνύστερα ἀπό τὸ αὐθόρμητο τηλεφώνημα τῆς, τὸν γελοῦσε καί δέν πῆγαινε. Ἐξ ἄλλου αἰσθάνονταν ἀπόλυτη ἀνάγκη νά μείνῃ καί νά κουδουνίσῃ λίγη ὥρα μ' ἓνα πρόσωπο φιλικό. Νά ξεχάσῃ τὴ φοιτητὴ σκηνὴ τῆς ἀποψινῆς βραδυάς.

Στὸ κουδούνισμά τῆς, ἀνοίξε ἀμέσως ἡ πόρτα καί φάνηκε ὁ Ἀϊτκιν φορώντας τὸ φράκο του.

—Πρόκειται νά θυγῆτε; Γιατί δέν μοῦ τὸ εἶπατε, τὸν ρώτησε.

—Θά δω μὰ μετὰ μιά ὥρα τῆς ἀπάντησε χαμογελώντας. Θά πάω σ' ἓνα χορὸ, ἀλλὰ ὀρίστε. Ὅριστε περάστε.

Μπήκε καί βρέθηκε σ' ἓνα κομψὸ σαλόνι πού ὁ χαρακτήρας τῆς διακοσμήσεώς του ἦταν ἐντελὴς ἀνδρικός. Ὁρραίες βαθεῖες πολυθρόνες μὲ μικρὰ τραπέζια κοντὰ στήν κάθε μιά. Ρινοὶ μπῆξ πού ἐναρμονίζονταν μὲ ἓνα παχύ, μαλακὸ χαλί. Ἐπάνω σ' ἓνα ἐπιπλο — μπόρ ἦταν διάφορα ποτήρια καί μπουκάλια. Ἐνα ὠραῖο ντιβάνι—βιβλιοθήκη ἔπιανε τὸν ἓνα τοῖχο. Μιά μεγάλη διτρίνα ἦταν γεμάτη ἀπὸ ἀργυρὰ κύπελλα διαφόρων μεγεθῶν. Τὰ τρόπαια τοῦ Χόβαρτ ἀπὸ αὐτοκινητοδρόμιες, κι' ἀγῶνες πόλο καί κότερων.

Ὁ Ἀϊτκιν τὴν ἄφησε νά τὰ κυττάξῃ ὅλ' αὐτὰ μερικά δευτερόλεπτα καί ὕστερα τῆς εἶπε μὲ ἓνα ἐλαφρὸ χαμόγελο πίσω ἀπὸ τὸ ὅποιο προστάθησε νά κρύψῃ τὴ συγκίνησή του.

—Νά, λοιπόν, πού βρίσκεσθε στὸ ἄντρον τοῦ μοντέρνου Κυανοπύργου! Δέν φοβάστε; Δέν ξέρετε πόσο κινδυνεύει μέσα σ' αὐτὸ μιά ἀθῶα κοπέλλα σὰν καί σὰς;...

—Μὰ φαίνομαι τόσο κουτίζω; ἔκαμε γελώντας ἡ Τζιλ, ἀπορώνας μὰ καί χαρογέληνη στὴ διαπίστωσι πὼς δρῆκε τὴν ὁρεξὶ νά γελᾷ.

—Ἐ, ὄχι καί τόσο... Πλησίασε στὸ ἐπιπλο—μπόρ.

—Νά σὰς πῶ, συνέχισε ἐνῶ γέμιζε ἓνα ποτηράκι μὲ τσέρι. Οἱ ξανθὲς ἔχουν συνήθως ἓνα ὕψος ἀφελές. Οἱ μελαχροινὲς εἶναι κάποτε ζωῆρες. Μὰ οἱ κοκκινωμάλλες...

Ἡ Τζιλ τὸν κύτταξε μὲ περιέργεια. Ἐκεῖνος χαμογέλασε καί συνέχισε.

—Εἶναι σωστὸ αἰνίγμα. Μπορεῖ νά μὴ ξέρουν τίποτε ἀπὸ τὴ ζωὴ ἢ νά τὰ ξέρουν ὅλα!

Ἡ Τζιλ δέν εἶπε τίποτα. —Πάρτε ἓνα τσέρι, τῆς εἶπε δίνοντάς τῆς τὸ ἓνα ποτηράκι. Ἐνα κοκτέιλ δέν θά σὰς ὠφελοῦσε αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἐξ ἄλλου τὸ τσέρι εἶναι τὸ καλύτερο ὁρεκτικὸ καί στοιχηματίζω πὼς δέν ἔχετε δειπήσει.

—Πάρτε ἓνα τσέρι, τῆς εἶπε δίνοντάς τῆς τὸ ἓνα ποτηράκι. Ἐνα κοκτέιλ δέν θά σὰς ὠφελοῦσε αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἐξ ἄλλου τὸ τσέρι εἶναι τὸ καλύτερο ὁρεκτικὸ καί στοιχηματίζω πὼς δέν ἔχετε δειπήσει.

—Πάρτε ἓνα τσέρι, τῆς εἶπε δίνοντάς τῆς τὸ ἓνα ποτηράκι. Ἐνα κοκτέιλ δέν θά σὰς ὠφελοῦσε αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἐξ ἄλλου τὸ τσέρι εἶναι τὸ καλύτερο ὁρεκτικὸ καί στοιχηματίζω πὼς δέν ἔχετε δειπήσει.

—Πάρτε ἓνα τσέρι, τῆς εἶπε δίνοντάς τῆς τὸ ἓνα ποτηράκι. Ἐνα κοκτέιλ δέν θά σὰς ὠφελοῦσε αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἐξ ἄλλου τὸ τσέρι εἶναι τὸ καλύτερο ὁρεκτικὸ καί στοιχηματίζω πὼς δέν ἔχετε δειπήσει.

—Πάρτε ἓνα τσέρι, τῆς εἶπε δίνοντάς τῆς τὸ ἓνα ποτηράκι. Ἐνα κοκτέιλ δέν θά σὰς ὠφελοῦσε αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἐξ ἄλλου τὸ τσέρι εἶναι τὸ καλύτερο ὁρεκτικὸ καί στοιχηματίζω πὼς δέν ἔχετε δειπήσει.

—Πάρτε ἓνα τσέρι, τῆς εἶπε δίνοντάς τῆς τὸ ἓνα ποτηράκι. Ἐνα κοκτέιλ δέν θά σὰς ὠφελοῦσε αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἐξ ἄλλου τὸ τσέρι εἶναι τὸ καλύτερο ὁρεκτικὸ καί στοιχηματίζω πὼς δέν ἔχετε δειπήσει.

—Πάρτε ἓνα τσέρι, τῆς εἶπε δίνοντάς τῆς τὸ ἓνα ποτηράκι. Ἐνα κοκτέιλ δέν θά σὰς ὠφελοῦσε αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἐξ ἄλλου τὸ τσέρι εἶναι τὸ καλύτερο ὁρεκτικὸ καί στοιχηματίζω πὼς δέν ἔχετε δειπήσει.

—Πάρτε ἓνα τσέρι, τῆς εἶπε δίνοντάς τῆς τὸ ἓνα ποτηράκι. Ἐνα κοκτέιλ δέν θά σὰς ὠφελοῦσε αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἐξ ἄλλου τὸ τσέρι εἶναι τὸ καλύτερο ὁρεκτικὸ καί στοιχηματίζω πὼς δέν ἔχετε δειπήσει.

—Πάρτε ἓνα τσέρι, τῆς εἶπε δίνοντάς τῆς τὸ ἓνα ποτηράκι. Ἐνα κοκτέιλ δέν θά σὰς ὠφελοῦσε αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἐξ ἄλλου τὸ τσέρι εἶναι τὸ καλύτερο ὁρεκτικὸ καί στοιχηματίζω πὼς δέν ἔχετε δειπήσει.

Ἐνα τρυφερὸ αἰσθηματικὸ μυθιστόρημα τῆς Ἀγγλίδος συγγραφέως ΜΑΡΙΚΑΡΕΤ ΤΖΟΝΣΟΝ

—Ὅχι, πὼς τὸ καταλάβατε; —Περάσατε ἀπὸψε κάποια ζωὴν συγκίνησι, τῆς εἶπε, χαμογελώντας. Καί ἦταν φυσικὸ νά μὴ σκεφθῆτε γιὰ φαγητό. Μὰ πέστε μου τί ἔγινε; Μήπως ὁ τρομερὸς δράκος, ὁ πατριός σας, ἐδίωξε τὴ σταχτοπούτα ἀπ' τὸ παλάτι του;

—Κάθε ἄλλο. Σὰς εἶπα ἤδη πὼς τὰ πάμε οἱ δύο μας μιά χαρά...

—Μπᾶ; Λοιπὸν τί; Μήπως... καί συνωφρεύθηκε λιγάκι τὸ πρόσωπό του;... μήπως ἡ Ζακελίνα;

Τὸ πρόσωπο τῆς Τζιλ ὠχράσε κι' ἀμέσως ἔγινε κατακόκκινο. Ἐμεινε σιωπηλὴ λίγα δευτερόλεπτα κι' ὕστερα εἶπε γρήγορα.

—Ναί. Δέν τῆς ἄρεσε ἡ νέα ζωὴ καί θέλησε νά ξαναγυρίσῃ στοῦ Ρίκαρδσον. Μὰ ἐκεῖνος τὴν ἐδίωξε.

—Πικρὸ αὐτὸ τὸ χάπι, ἔκαμε μορφαίνοντας ὁ Χόβαρτ. Ἡμουν δέβαιος πὼς θά κουράζοταν γρήγορα μὲ τὴ νέα ζωή.

—Μὰ τότε γιατί μοῦ ἔλεγε ἐπιμονα πὼς τὴν ἐπιθυμοῦσε; ἔκαμε ἡ Τζιλ μὲ ἀγανάκτησι. Ἐτοί τὴν ἔλεγε ἐπιθυμοῦσε αὐτὰ μὲ περδόμενα.

—Σὰς ἀφοροῦν αὐτὲς οἱ μπερδεψοδουλειές; Νόμιζα πὼς ὄχι, Τζιλ.

Δέν τοῦ ἀπάντησε παρὰ πῆγε καὶ κάθισε στὸ χέρι μὴς πολυθρόνας κρατώντας ἀκόμη γεμάτο τὸ ποτηράκι μὲ τὸ τσέρι.

—Τί σὰς συνέδῃ ἀπόψε; τὴ ρώτησε μὲ γλυκά. Δέν θέλετε νά μοῦ πῆτε;

Τοῦ διηγήθηκε πὼς πῆρε τὰ τρώφια, πὼς πῆγε στὴ Ζακελίνα καί τὴ σκηνὴ πού εἶχε μ' αὐτὴν καί τὸν Τζόνου.

Κατάλαβε ἀπ' ὅσα ἄκουσε, μὰ κυρίως ἀπὸ τὴν ἀπογοητευσί πού φανέρωνε ἡ ματιά τῆς σὰν μίλησε γιὰ τὸν Τζόνου, πὼς οἱ σχέσεις τῆς μαζί του δέν εἶναι ἀπλῆς φιλικῆς σχέσεις. Κι' αἰσθάνθηκε μιά ἀγανάκτησι γιὰ τὸν ἄνθρωπο αὐτόν, τόσο πού ἀπόρριψε ὁ ἴδιος.

—Ἄς πιούμε, τῆς εἶπε ζωηρά. Ἄς πιούμε τὸ τσέρι μας καί ἄς σκεφθοῦμε κάτι πιὸ εὐθυμο. Ἡ σαιζὸν εἶναι στὸ φορτὸ τῆς. Χοροί, δεξιώσεις, θέατρα, ἓνα σωρὸ πράγματα. Θά μοῦ ἐπιτρέψατε νά σὰς προσκαλέσω νά πάμε κάπου μαζί;

—Μὴ κάνετε σὰν παιδί, τὴν ἔκαμε μὲ φωνὴ γεμάτη τρυφερὴ εὐκρίνεια. Ἄν θεωροῦσατε ἀδύνατον νά θυγοῦμε μαζί, δέν θά βρισκόσαστε ἐδῶ αὐτὴ τὴ στιγμή. Συμπάθησαμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον ἀπὸ τότε πού συναντηθήκαμε γιὰ πρώτη φορά. Ἐχετε τὴν προκατάληψι

πὼς πρέπει ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ μένα ἐξ αἰτίας τῆς Ζακελίνας. Κι' ὅμως παραδεχτήκατε πὼς, ὕστερα ἀπ' ὅσα σὰς ἐξηγήσα, δέν ἦταν σωστὸ νά τὴν παντρευτῶ.

—Αὐτὸ, δέβαια. —Λοιπὸν, καί τῆς ἔτεινε τὰ δύο του χέρια—ἄς γίνομε φίλοι, Τζιλ. Θυμᾶστε τί σὰς εἶπα πρὶν λίγη ὥρα στὸ τηλεφώνου; ἔδω ἀνθρώπινα πλάσματα. Ὅχι ἓνας ἄντρας καί μιά γυναίκα!

—Καί εἰστε δέβαιος πὼς θά κρατήσετε... —Ἐδῶ τὰ γέλια τόσο αὐθόρμητα πού ἄρχισε νά γελά μαζί του καί ἡ Τζιλ.

—Φυσικά, δέν εἶμαι δέβαιος γιὰ τίποτα, τῆς εἶπε. Εἰστε τόσο ὁμορφ, πού δέν μπορῶ νά σὰς ἐγγυηθῶ τίποτα γιὰ ἀργότερα. Μιλάμε γιὰ τὴν ἀρχή. Θά προσπαθῶμε νά κάνουμε συντροφιά σὰν ἀπλοὶ φίλοι καί... θά δοῦμε τὴν κατάληξι.

Πάντως, (τὸ πρόσωπό του καί ἡ φωνὴ του σοδάρωναν), πάντως ἄς ἀφήσουμε τὴ ρουτίνα πού παίρνουν συνήθως οἱ σχέσεις ἐνός νέου καί μιάς νεᾶς. Σὰς ἔρχεται ἡ ὁρεξὶς π. χ. νά μοῦ τηλεφωνήσετε; Τηλεφωνήστε μου. Θέλετε νά θυγοῦμε μαζί; Νά μοῦ τὸ πῆτε. Θά σὰς πῶ εὐκρινῶς ἂν εἶμαι ἐλεύθερος ἡ ὄχι. Ἰσως μάλιστα καμιά φορὰ νά ματαιώσω τὸ ραντεβού μας ἀκόρη καί τὴν τελευταία στιγμὴ, ὅπως θά ἔκανα μὲ τὸν ὁποιοδήποτε φίλο μου. Δέν βρισκέτε λογικά αὐτὰ πρὸς τὰς λέω;

—Ἀπολύτως. —Λοιπὸν ἄς κλείσουμε τὴ συμφωνία μας.

Ἐνα αἰσθηματικὸν τὸλμης καί ἀμεριμνήσιας γέμιζε τὴ Τζιλ. Ἡ Ζακελίνα φέρονε μαζί τῆς ἄδικα καί σκληρά. Ὁ Τζόνου τὴν παρεξήγησι, ἐνῶ τῆς ὠφελε καθε ἐμπιστοσύνη. Γιατί νά μὴ δεχθῇ τὴ φίλια πού τῆς πρόσφερε ὁ Ἀϊτκιν; Γιατί νά μὴ διασκεδάσῃ λιγάκι; Πῆδηξε εὐθυμα στὰ δύο τῆς πόδια καί τοῦ εἶπε χαμογελώντας:

—Ναί, θά εἶναι εὐχάριστα. Τώρα ὅμως σὰς ἀφίγω γιὰ νά μὴ σὰς ἐμποδίσω κι' ἀπὸ τὸν χορὸ σὰς.

—Λυποῦμαι πού δέν μπορεῖτε νά ἔρθετε μαζί μου. Μὰ, ἀλλήφορὰ, Ἀμέριτες ἄλλες φορὲς. Δέν εἶναι ἔτσι Τζιλ;

—Ἀμέριτες ἄλλες φορὲς, ἔκαμε σὰν ἡχὴ ἡ Τζιλ μὲ εὐθυμὴ φωνή.

Στὸ ταξὶ πού τὴν γυροῦσε στίτι τῆς, ἡ Τζιλ πῆρε τὴν ἀπόφασι ὁριστικά. Θά διασκέδαζε λιγάκι. Τὸ ἀποζητούσε τόσο ἡ ψυχὴ τῆς!

Φθάνοντας στὸ σπῆτι, ἀνέβηκε κατ' εὐθείαν στὸ δωμάτιό τῆς. Δέν εἶχε καμμιὰ ὁρεξὶ γιὰ φαγητό. Γούθηκε καί ξάπλωσε στὸ κρεβάτι τῆς παίρνοντας ἓνα βιβλίον. Δέν πρόφτασε νά τὸ ἀνοίξῃ καί ἄκουσε ἓνα ἐλαφρὸ διακριτικὸ χτύπημα στὴν πόρτα τῆς, πού εἶχε μιά στιγμὴ ἀνοίξει σιγὰ-σιγὰ καί φάνηκε στὸ κατάφωλ ὁ Ρίκαρδσον.

Φοροῦσε μιά κοκκινὴ ρόμπιντε—σάμπρ πού ἔδειχνε πῶς μεγάλο τὸ γιγαντιαῖο σῶμα του. Μπήκε στίς μύτες τῶν ποδιῶν του μὲ τὸν δείχτη τοῦ δειοῦ του χεριοῦ στὰ χεῖλη του. Φαίνονταν σὰν ἐλέφαντας πού κάνει τὸ νοῦμερό του στὴν πίστα τοῦ τσίρκου.

Ἡ Τζιλ ἀνασηκώθηκε παραξενεμένη.

—Ἡ μητέρα σου, τῆς ψιθύρισε κι' ἔκατσε σιγὰ-σιγὰ στὰ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ τῆς. Ἐφτασε ἀπὸψε ἀπὸ τὸ Παρίσι. Καί μαζί τῆς πῆκε μέσα στὸ σπῆτι σωστὸς σίφουνας καί ληχτάρα!...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ' ΣΥΝΝΕΦΑ ΚΑΙ ΑΣΤΡΑΠΕΣ

—Ἡ μητέρα ἐδῶ; ρώτησε ἐνῶ ἡ ἀναπνοὴ τῆς γινόταν γρήγορη. Ἐδῶ; στὸ σπῆτι; —Ἐτοί φαίνεται, ἔκανε ὁ Ρίκαρδσον, περνώντας μὲ ἀμνηχανία τὴν χερουκία του στὰ σκληρὰ γκρίζα μαλλιά του. Ἐφθάσε κατὰ τῆς ὁκτώμισι ἰσέρνοντας ἓνα βαγὼνι μπακάκια. Ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκεῖνη γκρινιάζει ἀδιόκοπα.

—Γιατί; γιατί; ψέλλισε ἡ Τζιλ.

Εἶχε γίνεϊ κάτωρη. Μήπως ἡ μητέρα τῆς εἶχε θυμώσει μαθαίνοντας πὼς βρίσκεται στὸ σπῆτι; Μήπως δέν τὴν ἤθελε; Μήπως δέν ἤθελε οὔτε καν νά τὴ δῇ;

—Γιὰ ὅλα καί γιὰ τὸ τίποτα, εἶπε ὁ Ρίκαρδσον σηκώνοντας τοὺς ὤμους του. Στὴν ἀρχὴ γκρινιάζε γιατί ἦρθε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ χωρὶς νά τὴν προεῖδοι. Ὑστερα σκηνοθέτησε μιά νευρική κρίσι πρώτης, μαθαίνοντας τὰ νέα γιὰ τὴ Ζακελίνα. Δέν θάκανε χειρότερα ἂν τῆς ἔλεγα πὼς ἡ κόρη τῆς ὁρίσκει στὴ φυλακή!

Χαμογέλασε μελαγχολικά καί συνέχισε.

—Μοῦ εἶπε πὼς εἶμαι σκληροκαρδὸς καί ἀπάνθρωπος καί πὼς γι' αὐτὸ πού ἔκανα στὴν κόρη τῆς ὁ κάθε δικαστὴς στὴν Ἀμερικὴ θά τῆς ἔδινε τὸ διαζύγιο. Τῆς ἀπάντησα. «Ζήτησέ το», κι' αὐτὸ ἦταν τὸ μόνο μέσον πού τὴν καμάρισε γιὰ ἐλάχιστα ὅμως λεπτά τῆς ὥρας.

—Καί... ἐγώ; Γιὰ μένα; Τί εἶπε γιὰ μένα; ρώτησε μὲ ἀγωνία ἡ Τζιλ.

—Αἱ γιὰ σένα ἀσχολήθηκε ἀκριβῶς... ὅσο χρειαζόταν. Ἡθέλε νά μάθῃ ἂν τῆς μοιάζεις. Ἐθῆλε νά σέ δῇ ἀμέσως κι' ὁ θυμὸς τῆς ξανακούρωσε σὰν ἔμαθε πὼς εἶχες γυῖ.

—Εὐτυχῶς... εἶμαι εὐχαριστημένη πού ἡ παρουσία μου ἐδῶ δέν τὴν δυσαρέστησε καί πολὺ, ἔκαμε ἡ Τζιλ προσπαθώντας νά ἡρεμήσῃ τὰ νῆυρα τῆς ὅσο μπορούσε.

—Κάθε ἄλλο, παρὰ νά δυσαρεστηθῇ. Αὐτὸ μὰς ἔλειπε, ἐξῆλθε ὁ Ρίκαρδσον. Ἐξ ἄλλου κεντήθηκε πολὺ ἡ περιέργειά τῆς καί ἦταν φυσικὸ ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια πού ἔχει νά σέ δῇ.

—Πότε θά τὴ δῷ; ρώτησε ἡ Τζιλ μὲ ξεραμένο λαρυγγί.

—Ἀῦριο τὸ πρωῒ, τῆς ἀπάντησε. Μὴ ξεχνᾶς πὼς εἶναι ὑστερικὴ σὰν τὴν Ζακελίνα. Μόλις τελειώσῃ τὴ σκηνὴ καί καλμάρη λιγάκι, παίρνει ὑπνωτικὸ καί κοιμάται.

—Δόξα τῷ Θεῷ ἔκαμε μὲ ἀνακούφισι ἡ Τζιλ.

Θά τῆς κόστιζε πολὺ νά δῇ τὴ μετέρα τῆς μετὰ τόσα χρόνια, ὕστερα ἀπὸ τῆς ψυχικῆς ταραχῆς πού εἶχε περάσει αὐτὴ τῆς βραδυᾶς.

—Τὸ ἥξερα πὼς θά προτιμοῦσε νά τὴν δῇς αῦριο κορούλα μου, εἶπε ὁ Ρίκαρδσον κλείνοντας τὴν τὸ μάτι. Γι' αὐτὸ τῆς εἶπα πὼς θά γυρνοῦσε... κατὰ τὸ πρωῒ, ἀπὸ κάποιο χορὸ πού εἶχες πάει.

Ἐμεινε σκεπτικὸς μερικά

δευτερόλεπτα. Ὑστερα ἀναστήναζε, σηκώθηκε καί τάνυσε τὸ γιγαντιαῖο κορμὶ του.

—Καληνύχτα κορούλα μου, εἶπε. Ἐτοιμάζομαι νά κοιμηθῶ μὰ σὲ ἀκούσα πού γύρισες καί σκέφθηκα πὼς θά ἔπρεπε νά σέ εἰδοποιήσω...

—Σὰς εὐχαριστῶ πού ἦρθατε, τοῦ εἶπε δίνοντάς του τὸ χέρι.

—Κρίμα πού ἦρθε ἔ; τῆς εἶπε σφίγγοντας τῆς τρυφερὰ τὸ χέρι. Διασκεδάσαμε τόσο καλά οἱ δύο μας! Μὰ τὴν πῆσι μου ξαναῖνω ἀπὸ μέρα σὲ μέρα. Ἡμουν ἑτοιμος νά στείλω κατὰ διαδόλου καί γραφεῖα καί δουλειές.

—Μὰ θά διασκεδάσουμε καί πάλι, τοῦ εἶπε γελάσας.

—Δέν θῶναι μὲ τὸ ἴδιο πιά, ἀπάντησε κουνώντας τὸ κεφάλι του. Δέν τὴν ξέρεις, ὅπως τὴν ξέρω ἐγώ...

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ἡ Τζιλ ἔβηνε μὲ τὸ συναίσθημα πὼς κατὰ τὸ σοβαρὸ θά τῆς συνέβαινε. Μόλις καλοξέπνησε θυμήθηκε πὼς σήμερα ἐπρόκειτο νά ξαναῖδῃ τὴν μητέρα τῆς, ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνια χωρὶς ἑαυτὴν. Ἡταν τόσο ἀναστατωμένη πού σηκώθηκε πολὺ νωρίτερα ἀπὸ τὴ συνθησμένη τῆς ὥρα. Ἡ ἀναμονὴ τῆς φάνηκε ἀτέλειωτη, μολονότι ὅταν ἔ-

—Μὰ θά διασκεδάσουμε καί πάλι, τοῦ εἶπε γελάσας.

—Δέν θῶναι μὲ τὸ ἴδιο πιά, ἀπάντησε κουνώντας τὸ κεφάλι του. Δέν τὴν ξέρεις, ὅπως τὴν ξέρω ἐγώ...

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ἡ Τζιλ ἔβηνε μὲ τὸ συναίσθημα πὼς κατὰ τὸ σοβαρὸ θά τῆς συνέβαινε. Μόλις καλοξέπνησε θυμήθηκε πὼς σήμερα ἐπρόκειτο νά ξαναῖδῃ τὴν μητέρα τῆς, ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνια χωρὶς ἑαυτὴν. Ἡταν τόσο ἀναστατωμένη πού σηκώθηκε πολὺ νωρίτερα ἀπὸ τὴ συνθησμένη τῆς ὥρα. Ἡ ἀναμονὴ τῆς φάνηκε ἀτέλειωτη, μολονότι ὅταν ἔ-

—Μὰ θά διασκεδάσουμε καί πάλι, τοῦ εἶπε γελάσας.

—Δέν θῶναι μὲ τὸ ἴδιο πιά, ἀπάντησε κουνώντας τὸ κεφάλι του. Δέν τὴν ξέρεις, ὅπως τὴν ξέρω ἐγώ...

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ἡ Τζιλ ἔβηνε μὲ τὸ συναίσθημα πὼς κατὰ τὸ σοβαρὸ θά τῆς συνέβαινε. Μόλις καλοξέπνησε θυμήθηκε πὼς σήμερα ἐπρόκειτο νά ξαναῖδῃ τὴν μητέρα τῆς, ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνια χωρὶς ἑαυτὴν. Ἡταν τόσο ἀναστατωμένη πού σηκώθηκε πολὺ νωρίτερα ἀπὸ τὴ συνθησμένη τῆς ὥρα. Ἡ ἀναμονὴ τῆς φάνηκε ἀτέλειωτη, μολονότι ὅταν ἔ-

—Μὰ θά διασκεδάσουμε καί πάλι, τοῦ εἶπε γελάσας.

—Δέν θῶναι μὲ τὸ ἴδιο πιά, ἀπάντησε κουνώντας τὸ κεφάλι του. Δέν τὴν ξέρεις, ὅπως τὴν ξέρω ἐγώ...

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ἡ Τζιλ ἔβηνε μὲ τὸ συναίσθημα πὼς κατὰ τὸ σοβαρὸ θά τῆς συνέβαινε. Μόλις καλοξέπνησε θυμήθηκε πὼς σήμερα ἐπρόκειτο νά ξαναῖδῃ τὴν μητέρα τῆς, ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνια χωρὶς ἑαυτὴν. Ἡταν τόσο ἀναστατωμένη πού σηκώθηκε πολὺ νωρίτερα ἀπὸ τὴ συνθησμένη τῆς ὥρα. Ἡ ἀναμονὴ τῆς φάνηκε ἀτέλειωτη, μολονότι ὅταν ἔ-

—Μὰ θά διασκεδάσουμε καί πάλι, τοῦ εἶπε γελάσας.

—Δέν θῶναι μὲ τὸ ἴδιο πιά, ἀπάντησε κουνώντας τὸ κεφάλι του. Δέν τὴν ξέρεις, ὅπως τὴν ξέρω ἐγώ...

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ἡ Τζιλ ἔβηνε μὲ τὸ συναίσθημα πὼς κατὰ τὸ σοβαρὸ θά τῆς συνέβαινε. Μόλις καλοξέπνησε θυμήθηκε πὼς σήμερα ἐπρόκειτο νά ξαναῖδῃ τὴν μητέρα τῆς, ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνια χωρὶς ἑαυτὴν. Ἡταν τόσο ἀναστατωμένη πού σηκώθηκε πολὺ νωρίτερα ἀπὸ τὴ συνθησμένη τῆς ὥρα. Ἡ ἀναμονὴ τῆς φάνηκε ἀτέλειωτη, μολονότι ὅταν ἔ-

—Μὰ θά διασκεδάσουμε καί πάλι, τοῦ εἶπε γελάσας.

—Δέν θῶναι μὲ τὸ ἴδιο πιά, ἀπάντησε κουνώντας τὸ κεφάλι του. Δέν τὴν ξέρεις, ὅπως τὴν ξέρω ἐγώ...

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ἡ Τζιλ ἔβηνε μὲ τὸ συναίσθημα πὼς κατὰ τὸ σοβαρὸ θά τῆς συνέβαινε. Μόλις καλοξέπνησε θυμήθηκε πὼς σήμερα ἐπρόκειτο νά ξαναῖδῃ τὴν μητέρα τῆς, ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνια χωρὶς ἑαυτὴν. Ἡταν τόσο ἀναστατωμένη πού σηκώθηκε πολὺ νωρίτερα ἀπὸ τὴ συνθησμένη τῆς ὥρα. Ἡ ἀναμονὴ τῆς φάνηκε ἀτέλειωτη, μολονότι ὅταν ἔ-

—Μὰ θά διασκεδάσουμε καί πάλι, τοῦ εἶπε γελάσας.

—Δέν θῶναι μὲ τὸ ἴδιο πιά, ἀπάντησε κουνώντας τὸ κεφάλι του. Δέν τὴν ξέρεις, ὅπως τὴν ξέρω ἐγώ...

μα μου σ' ενδιαφέρουν; Για την ψυχή μου, για τον χαρακτήρα μου δεν ενδιαφέρεσαι καθόλου!»

Φαίνεται όμως ότι τη Φαίθη την ενδιαφέρει μόνον η χάρις της Τζιλ και τίποτα άλλο.

— Έχεις πραγματικά σπουδαίο τύπο, της είπε αφού τη μελέτησε προσεκτικά. Βέβαια σου χρειάζεται κάποιο λούστο. Μά είμαι δέβαιη πως εύκολα θα σε κάμω μία πολύ παρυσίασμένη δεσποινίδα, που θα μπορεί ν' αποβλέψει σ' ένα πολύ καλό γάμο.

— Μά, μητέρα, διαμαρτυρήθηκε η Τζιλ, δεν θέλω να παντρευτώ. Έξέχου...

Σταμάτησε απότομα. Παρά λίγο να πή. «Έξέχου...» Μά ο Τζόνυ... δεν υπήρχε πια γι' αυτήν! Τουλάχιστον, ύστερα από τη χθεσινούρα της σκηνής, της φαινόταν πως δεν υπήρχε.

— Κουταμάρες, φώναξε η Φαίθη. Όλες οι κοπέλλες θέλουν να παντρευτούν, δηλαδή ν' αποκατασταθούν καλά στη ζωή. Και ο γάμος, ο καλός, έννοια, ο γάμος είναι η μόνη επιτυχημένη καριέρα για μία κοπέλλα.

— Όστε πιστεύετε ακόμη στο γάμο; ρώτησε η Τζιλ, χωρίς να καλοκαταλάβει πως της ξέφυγε αυτή η ερώτηση από το στόμα.

Η Φαίθη άνοιξε διάπλατα τα γαλανά μάτια της και κύταξε προσεκτικά την κόρη της.

— Βεβαιότατα, απάντησε με παγερό ύφος. Όμολογώ πως ο γάμος μου με τον πατέρα σου ήταν μία άτυχια. Η κοινωνική θέσις που ήταν κάπως χαμηλή. Άλλα ο Κρίς είχε μεγάλες επιτυχίες σαν σκηνοθέτης. Τέλος ο Άρθουρος είναι πλουσιώτατος. Δεν μου άρνείται τίποτα. Σε πια άλλη καριέρα θα επέτυγχανα τόσα, με τόσο λίγους κόπους;

— Δεν λογαριάζω το χρηματικό ζήτημα στο γάμο, έκαμε η Τζιλ σκεπτική και χωρίς να σηκώσει τα μάτια της. «Ήθελα να πω...

Δεν πρόφτασε να συνεχίσει. Τό διαπεραστικό γέλιο της Φαίθη την έκοψε, κι' ύστερα άμέσως την άκουσε να της λέει σε τόνο σαρκαστικό.

— Ξέρω τι θέλεις να πής, Τζιλ. Το κεφάλι σου είναι παραγεμισμένο από ρωμαντικές άνοιξιες. Μάθε όμως πως ο γάμος δεν είναι μυθιστόρημα. Τουλάχιστον είναι μεγάλο λάθος να τον παίρνει κανείς έτσι. Ο γάμος είναι ένα πρόβλημα που λύνεται μόνο με το μυαλό και όχι με την καρδιά. Άν τραβά η καρδιά σου να έρωτευθείς κάποιον, κάμε το. Μά μην αφήσεις ποτέ την καρδιά σου να μιλήσει όταν πρόκειται για γάμο.

Η Τζιλ δεν είπε τίποτα. Βέβαια δεν συμφωνούσε καθόλου μ' αυτά που άκουγε, μά έκρινε έντελώς περιττό να άρχισι τις συζητήσεις με τη μητέρα της.

— Θα σου χρειαστούν τώρα και φορέματα, είπε η Φαίθη αλλάζοντας, όπως άλλωστε το συνήθιζε, γρήγορα θέμα συζήτησεως. Κι' αυτά πάλι είναι άλλο πρόβλημα. Σε άπασχολούν τουλάχιστον τα τρία τέταρτα της ζωής σου.

— Τό ξέρω έκανε με πίκρα η Τζιλ. Μού έχουν άπασχολήσει και μένα πολύ μεγάλο μέρος της ζωής μου. Ξέρεις δουλεύα

σ' ένα κατάστημα φορεμάτων. Η Φαίθη σούφρωσε τα φρύδια και δάγκωσε τα χείλη της.

— Αυτό που είπες μου θυμίζει την καυμένη μου τη Ζακελίνα. Έργάζεται τώρα εκεί, στη θέση σου. Δεν είναι έτσι; Κάτι τέτοιο μου είπες χθές βράδυ ο Άρθουρος. Την μεταχειρίστηκε πολύ σκληρά. Μου φαίνεται πως τη ζηλεύει για την αγάπη που της έχω. Δεν βρίσκω άλλη εξήγηση για τη στάση του. Μά είναι σωστό να πετά κανείς το παιδί του στο δρόμο;

— Η Ζακελίνα τό θέλησε, έίπε απλά η Τζιλ. «Ήθελε ν' αλλάξει τρόπο ζωής. Να φύγει λίγο από τό συνηθισμένο της περιβάλλον.

— Ξέρω, ξέρω, έκαμε με δυσφορία η Φαίθη. Αυτή είναι η συνήθειά της. Μόλις της έρθει κάποια άναποδιά, κάποια στενοχώρια, ρίχνεται με τα μούτρα στην πιο άπίθανη περιπέτεια, δθθεν για να ξεχάσει. Κι' ύστερα τό μετανιώνει άμέσως. Η μόνη φορά που έδειξε κάποια έπιμονή και σταθερότητα

ήταν η περιπέτειά της με τον Χόβαρτ. Μά και πάλι τί κατάρχε;

— Μητέρα, ρώτησε η Τζιλ πλησιάζοντας πιο κοντά της. Έσύ τον έκτιμούσες τον Χόβαρτ;

— Νά σου πώ, απάντησε η Φαίθη ενώ τό μέτωπό της ρυτιδώθηκε αδιόρατα. Ήταν ευγενικός και ένας πολύ εύπαρυσίαστος γαμπρός. Στη Νέα Υόρκη, όλη η καλή τάξις ήταν ξετρελλαμένη μαζί του. Οί έφημερίδες δημοσίευαν συχνά τό όνομά του. Ο Άρθουρος μπορούσε κάλλιστα να τον δεχθεί για πρόγονό. Μά δεν τό θέλησε. Λυπηθήκα πολύ για τη Ζακελίνα. Έχει τσιμπήσει για τα καλά με τον νεαρό και μετά τη διάλυσι των άρραδώνων φέρθηκε έντελώς παράλογα. Τέλος πάντων, πρόσθεσε χαμογελώντας, μπορεί να ξεχάσει, δουλεύοντας κάμποσο καιρό για να κερδίσει τη ζωή της... Τώρα θα σηκωθεί να ντυθεί και κατόπιν θα θυούμε μαζί.

— Ναι αλλά... έπρόκειτο σήμερα να πάμε με τον κύριο Ρίκαρδσον στο Μουσείο... έκαμε η Τζιλ.

— Άνοιξιες, την έκοψε απότομα η Φαίθη. Ο Άρθουρος δεν ενδιαφέρεται για τέτοια πράγματα. Μόνον οι υποθήσεις του λογαριάζονται γι' αυτόν.

— Μου φαίνεται πως έχεις λάθος, είτε η Τζιλ ήρεμα. Χθές που βγήκαμε μαζί ενδιαφέρθηκε πολύ για όσα είδαμε στον Πύργο του Λονδίνου.

— Τολμάς να μου αντιμιλάς σχετικά με τον άνδρα μου; έίπε της Τζιλ σε ξερό τόνο. Μη γίνεσαι άνόητη. Πήγαινε να έτοιμαστής. Σε μία ώρα θα θυούμε.

Μία σύντομη μά θαθεία σιωπή ακολούθησε. Ο ανταγωνισμός είχε κάμει αδιόρατα την εμφάνισις του. Η Τζιλ καταλάβαινε πόσο σοβαρό ήταν να ψυχρανθεί με τη μητέρα της εύθυς μετά τη συνάντησις τους ύστερα από τόσα χρόνια. Μά από τό άλλο μέρος αισθανόταν μεγάλη έπιθυμία να κρατήσει την ύπόσχεσι που είχε δώσει στον Ρίκαρδσον και φοβόταν μήπως τον λυπήσει άπλως για ένα καπρίτσιο της μητέρας της.

— Λυπάμαι, μητέρα, έίπε της Φαίθη. Εύχαρίστως να θυούμε μαζί μία άλλη μέρα. Μά για σήμερα έδωσα τό λόγο μου στον κύριο Ρίκαρδσον και...

— Πάρε πίσω τό λόγο σου, την έκοψε απότομα η Φαίθη. Δεν τό θέλω, έίπε σταθερά η Τζιλ.

Μία πιο μεγάλη και πιο βαρεία από την προηγούμενη σιωπή άπλώθηκε ανάμεσά τους. Η Φαίθη άνησυχούσε. Τι σημαίνουν αυτά; Δεν μπορούσε να φανταστεί πως η Τζιλ εύχαριστίοταν στη συντροφιά του γέρο-Ρίκαρδσον, αφού και η ίδια δεν τον άνεχόταν περισσότερο από λίγα λεπτά της ώρας. Λοιπόν; η νεαρή έπαιξε κανένα παιχνίδι; Βέβαια η Τζιλ ήταν κόρη της. Μά τι μπορούσε να ξέρη γι' αυτή την κόρη, που την άφησε κοριτσάκι και την ξανάβρισκε τώρα σωστή γυναίκα;

— Θα βγής μαζί μου, Τζιλ, έίπε σε τόνο διαταγής.

— Λυπάμαι, μητέρα, έκαμε η Τζιλ ήρεμα μά άποφασιστικά. Όταν δινω μία ύπόσχεσι την κρατώ.

Τράβηξε προς την πόρτα και βγήκε από τό δωμάτιο χωρίς να γυρίσει δίδου πίσω της. Η Φαίθη, κατάπληκτη, δεν μπόρεσε να πη ούτε λέξι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ' ΕΠΙΣΧΕΦΙΣ ΣΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ

Η Φαίθη δεν έκρινε σκόπιμο να δώσει συνέχεια στο έπεισόδιο αυτό. Δυό μέρες αργότερα, λίγο ύστερα από τό γεύμα, η Τζιλ βρισκόταν με τον Ρίκαρδσον και τη μητέρα της στο σαλόνι. Η Φαίθη έδώ και λίγα λεπτά έδειχνε φανερά πως δεν τη χωρούσε ο τόπος.

— Ξέρεις Άρθουρε, έίπε σε λίγο, μη μπορώ να κρατηθώ άλλο. Υποσχέθηκα στη δούκισσα του Ρούτον να περάσω μαζί της τό απόγευμα.

Η Τζιλ κατάλαβε πως αυτό σήμαινε ότι η μητέρα της θα πήγαινε να χορεύει με τον κύριο Ραυμόνδο, που μόλις είχε έρθει από τό Παρίσι.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΖΑΚΕΤΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: 'Απ' τη σελίδα 24.

ντεκολέ προς την άναποδη μεριά της ζακέτας και ράψετε γύρω-γύρω την άκρη με περαστική δελονία στην άναποδη μεριά του πλεκτού σας. Σιδερώστε τη μούστρα πολύ καλά με νωπό πανί. Τοποθετήστε τη σάσα με τις κουμπότρυπες στο δεξί μπροστινό 1/2 εκατ. πιο μέσα από την άκρη και ράψετε την. Τοποθετήστε και τη φάσα στ' άριστερό μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο. Κατόπιν ράψτε τις ραφές των μανικιών. Γυρίστε στο κάτω μέρος κάθε μανικιού ένα στριφωμάτι 2 εκατ. φάρδος. Μετά κλείστε τις ραφές από τις φάσες και τοποθετήστε τις στα μανίκια κατά τον ίδιο τρόπο όπως και τις μπροστινές. Τοποθετήστε τα μανίκια στις μασχάλες. Γυρίστε στο κάτω μέρος της ζακέτας τό στρίψωμα. Ράψτε τα κουμπιά.

T. K.

ΠΑΤΡΟΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: 'Απ' τη σελίδα 48

μάδια. Κατόπιν ξεκαρφισώστε τό πατρόν. Κάνετε τη σούρα στο κομμάτι της πλάτης και σουρώστε τη σούρα περιρίζοντας την στο μέγεθος του κομμάτι. Κάνετε την ίδια σούρα και στα δυό μπροστινά. Τοποθετήστε τα κομμάτια του νωμίτη στην πλάτη και στα μπροστινά. Τρυπώστε τις πλαινές ραφές και τους ώμους. Τρυπώστε τις ραφές των μανικιών. Προβόρετε τη νυχτική ή τη ρούπα, μήπως χρειάζεται κάποιο διορθωμό. Κατόπιν γαζώστε την. Στις πλαινές ραφές β' αφήστε ένα μέρος άραφο στο ύψος της μέσης σας για να περάσει η ζώνη ή όποια στο πίσω μέρος της πλάτης θα περάσει εσωτερικώς, θα βγαίνει από τις άραφες ραφές και θα δένη υποστά. Στο γιακά και μανσέτες θα βάλετε μία λοξή φασίτια σε αντίθετο χρωματιστό από τό σύνολον. Στη ρούπα θα προσθέσετε και μία τσέπη στο μέγεθος που θέλετε. Στην τσέπη θα βάλετε ένα πιάτ στο σγόνδι το γιακά, δηλ. στη μία μεριά να έχη τό κόψιμο και θα βάλετε τό ίδιο φασάκι.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Αισθητική

ΔΟΜΝΑΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΜΟΥ 21 τηλ. 20887

Επί συνεντεύξει.

ΧΡΥΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΜΟΥ 21 τηλ 20887 Δέχεται 9-1 & 5-8

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 57)

ΜΑΓΙΚΟ ΚΟΛΠΟ

Άρκει να προσθέσετε στον αριθμό που θα σας πη ο φίλος σας τον αριθμό τού έτους που βρισκόμαστε. Άν δηλαδή σας δώσουν για αποτέλεσμα τον αριθμό 2869, προσθέσετε σ' αυτόν τό 1954 και έχετε:

$$2869 + 1954 = 3823 \text{ (νούμερο παπουτσιού 38, ηλικία 23).}$$

ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

Είχε 900 δραχμές. Της λείπουν συνολικά $150 + 100 = 250$ δραχ. για να πάρη 3 λεμονία άκούρη. Τα 9 που αγόρασε λοιπόν της στοιχίζουν $250 \times 3 = 750$ δραχ. Έφ' όσον δέ της περισσεύουν 150 δραχ., σημαίνει ότι είχε αρχικά $750 + 150 = 900$ δραχ.

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

Θά τό χάσουμε, στα σίγουρα. Τό πιο απομακρυσμένο πετράδακι βρίσκεται 400 μέτρα μακριά, και έτσι θα μάς χρειαστή, για να τα μαζέψουμε όλα ένα - ένα, να διανύσουμε συνολικά... 40.000 μέτρα, δηλαδή περίπου 30 χιλιόμετρα (χωρίς να λογαριάσουμε τις κινήσεις που χρειάζονται για τό σκυψιμο). Τέτοιο διάστημα όμως, ούτε ο καλύτερος αθλητής δεν μπορεί να τό διανύσει μέσα σε 1 ώρα!...

ΤΑ ΠΛΑΣΤΑ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Η παραχάραξις χαρτονομισμάτων άπαιτεί μία σχετική μέρφωσις και γνώσεις. Αυτό άποκλείει άμέσως την ήθοποιά. Άλλα και ο φοιτητής της χημείας δεν θα εργαζόταν τις νυχτές στο γκαράζ για να μπορεί να σπουδάσει τη μέρα, αν είχε τον τρόπο να ζή άνετα με τα πλαστά χρήματα.

Όσο για τον παράλυτο, θα πρέπει κι' αυτόν να τον άποκλείσουμε. Δεν θα μπορούσε να εργαζέται κρυφά σε τέτοια δουλειά, αφού τα παιδιά του έστιατορίου μπαίνόδιναν συχνά σπίτι του για να του φέρουν τό φαγητό.

Τέλος, ο τυπογράφος είναι έπισης φανερό ότι είναι άθωος, αφού βρισκόταν στη φυλακή όταν έμφανίσθηκαν τα πρώτα πλαστά χαρτονομίσματα.

Ο ένοχος λοιπόν δεν μπορεί να είναι παρά ο ήθοποιός. Πραγματικά, μία νεώτερη έρευνα απέδειξε ότι αυτός έδινε στη φίλη του τα χρήματα με τα όποια εκείνη ζούσε πλούσια.

ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΚΟΥΡΣΑ

Η ταχύτης είναι η ίδια. Η έπιφάνεια στήριξεως είναι μεγαλύτερη στο ξαπλωτό τοδβλο, αλλά η τριβή μένει η ίδια, γιατί

ΒΡΕΧΕΙ...

Έξω βρέχει. Κι' είναι βράδυ. Κι' όλα κλείνουν τόση θλίψη. Κι' είμαι μόνη. Τόσο μόνη. Κι' η ψυχή μου είναι άδεια. Πόσο νιώθω τη γαλήνη τώρα να μου έχη λείψει. Θεέ μου! Μά γιατί φοβάμαι του χειμώνα τέτοια βράδυα;

Νιώθω κάτι να κυλάει στού ματιού μου εκεί την άκρη. Πάσο μοιάζει με ψιχάλα άπ' τις τσέσες της βροχής! Μά δεν είναι. Είναι μόνο ένα όλοθερμό μου δάκρυ, που στα μάτια μου έχει φτάσει άπ' τα βάθη της ψυχής.

Πόσο μοιάζει η ψυχή μου τη θλιμμένη τούτην ώρα, με τα σύννεφα τα γκριζά, που πυκνώσανε βαρεία κι' άπ' τα μάτια μου άρχίζει να κυλά μία άλλη μπόρα που όταν πάψη, ίσως φέρη τη γαλήνη στην καρδιά.

Έξω βρέχει. Μά πιο λίγο. Καί, τα σύννεφα άραιώσαν ίσως τώρα γαλήνιη κι' η δική μου η ψυχή, τα καυτά τα δάκρυα μουνιώθω πως κι' αυτά στεγνώσαν. Τώρα θάρρη η γαλήνη! Δεν θα είμαι μοναχή!

ΜΑΙΡΗ Π. ΚΑΣΣΕΛΑΚΗ

είναι άνάλογη με τό 6 άρος του τούδλου, που δεν μεταβάλλεται.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως: 1) ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ, 2) ΟΥΑΙ - ΥΜΝΩ, 3) ΚΑΠΝΑ, 4) ΕΠΙ - ΣΕΡ, 5) ΝΑ - ΟΡΕ - ΝΑ, 6) ΓΥΝΑΙΟΝ, 7) ΦΙ - ΕΜΣ - ΕΝ, 8) ΕΣΩ - ΦΑΙ, 9) ΧΑΣΜΑ, 10) ΤΩΡΑ - ΕΙΤΑ, 11) ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ.

Καθέτως: 1) ΠΟΖΕΝ - ΦΕΣΤΑ, 2) ΑΥ - ΠΑΓΙΣ - ΩΜ, 3) ΡΑΚΙ - ΟΧΡΑ, 4) ΜΙΑ - ΟΝΕ - ΑΑΡ, 5) ΠΥΡΑΜΙΣ, 6) ΝΥΝ - ΕΙΣ - ΜΕΝ, 7) ΜΑΣ - ΦΑΙΤ, 8) ΩΝ - ΕΝΝΕΑ - ΤΟ, 9) ΝΩΡΑ - ΝΙΦΑΣ.

ΓΥΡΟ ΑΠΟ ΤΗ ΦΑΛΑΙΝΑ

1.- 4 τόνοι, 2.- Ναι, 3.- 100 κιλά την ημέρα, τους 7 πρώτους μήνες, 4.- Τα «φαλαινάκια» γεννιούνται πολύ νοτιώτερα, στις θερμές τροπικές θάλασσες, και μόνον αργότερα ταξιδεύουν στα παγωμένα πολικά νερά. 5.- Η φάλαινα έχει, αντί για δόντια, άπλα κερατώδη έλάσματα, ένα ό φυσήτηρ, έχει δόντια που ζυγίζουν 3 κιλά τό καθένα!.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οι λύσεις των πνευματικών παιχνιδιών ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΡ. 54

ΑΙΝΙΓΜΑ

Πιπέρι (πί - πέρι).

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

ΜΥΡΑ
ΥΠΕΡ
ΡΕΜΑ
ΑΡΑΨ

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ίδου οι δύο λύσεις:

1735	1573
5371	7315
7153	3751
3517	5137

ΟΙ ΑΛΥΣΙΔΕΣ

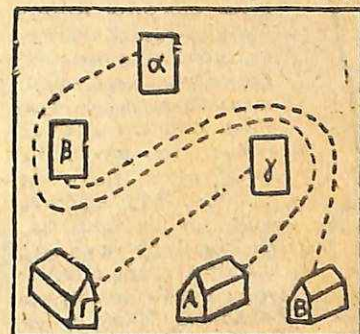
1. Άπλός. 2. Πέντε. 3. Ά. σπρ. 4. Γύρος. 5. Λέξις. 6.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

«ΒΟΓΚ»

Β. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & Σία
Άκαδημίας και Μαυρομιχάλη 4
Τηλ. 25-457.

Άρσία. 7. Παιδί. 8. Άθήνα. 9. Λολός.
ΤΑ ΣΠΙΤΑΚΙΑ
Ίδου η λύσις:



ΟΙ ΣΠΟΡΟΙ

ΜΕΝΕΞΕΣ, ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ, ΓΑΡΥΦΑΛΛΟ, ΠΑΝΣΕΣ, ΠΙΓΚΟΝΙΑ.

ΑΠΟΔΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: 'Απ' τη σελίδα 17

Είς τούτο έλαβε μέρος η γνωστή καλλιτέχνης κ. Καλλιόπη Χρίπη, η δίσ Ε. Καλλαντζή και ο κ. Στ. Χρίπης. Τό έργοκι άρεσε πολύ γιατί παρουσίαζε τη ζωή των Δωδεκανησιών ψαράδων και σφουγγαράδων.

Τουρκία

ΑΡΧΙΣΕ και έδώ ζωηρή η χορευτική και κοινωνική κίνησις της εποχής. Τσάγια, δείπνα, χοροί, σπερίδες, άποτελούν αυτόν τον καιρό την πιο ενδιαφέρουσα κίνησι του έλληνικού στοιχείου της Πόλης. Όλες οι κοινοτήτες διάζονται να παραθέσουν τα δείπνα τους και όλοι οι μεγάλοι οργανισμοί να έτοιμάσουν τις βραδύες τους. Έτσι αναγγέλληκαν κι' έτοιμάζονται της «Ελληνικής Ενώσεως», του «Σταυροδρομίου», του «Βαφεχωρίου», του «Συνδέσμου Άποφοίτων Ζαπτείου», του «Φιλεκπαίδευτικού Συνδέσμου Σταμπούλ» κ. ά. «Ήδη για τον τελευταίο έσηφαλίσθη τό γνωστότατο κέντρο «Σεμίραμις».

— Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ και Μουσικός Συνδέσμος Βλαγκας, σε γενική του συνέλευσι προέβη στην έκλογη νέου διαρκητικού συμβουλίου, τό άποιον άπετελέσθη ως έξης: Πρόεδρος ο κ. Άνδρέας Λαμπτικής διευθυντής της εφημερίδας «Ελευθέρα Φωνή» της Σταμπούλ, αντιπρόεδρος Ν. Χαλόπουλος, γεν. γραμματέας Ι. Γαβριλίδης, ειδ. γραμ. Λάζ. Τσαβδάρου, ταμίας Νικ. Μασάπουλος και συμβούλοι: Άθ. Γαβριλίδης, Α. Κάλλας, Φιλ. Άναγνωστάκης, Α. Ζησόπουλος και Κ. Μέντζος.



- Τό Άμερικανικόν κραγιόν που έπεβλήθη παντού χωρίς ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΝ.
- ΠΟΙΟΤΗΣ - ΣΤΡΩΣΙΜΟ - ΑΡΩΜΑ ασύγκριτα.
- 12 διαλεγμένα και ΦΩΤΕΙΝΑ χρώματα διά κάθε τύπον γυναικάς.
- Τό Κραγιόν ΦΛΕΗΜ-ΓΚΛΟ πωλείται σε 5 μεγέθη και διά πρώτην φοράν εις την Ελλάδα σε

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

με την άπίστευτην τιμήν των 7.000 & 12.000

- ΡΟΥΖ προσώπου και πούδρα FLAME-GLO σε 6 χρώματα.
- INSTANT MAKE-UP ΜΕΗΚ - ΑΠ

Κάτι πρωτότυπον διά την Ελλάδα. Πούδρα συμπεπυκνωμένη. Σε μία στιγμή πουδραρίζοδε όμοιομορφα, χωρίς πασάλεματα, χωρίς νερό, χωρίς σφουγγάρι.

- Η πούδρα MAKE-UP που κατέκτησε την Άμερικήν και την Εύρώπην.



ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ & ΛΙΜΠΟΝΑ 9. ΤΗΛ. 28-033



Η ημέρα
αρχίζει
ευχάριστα

Το νοικοκυριό δεν είναι εύκολο. Χίλιες υποχρεώσεις, ευθύνες και κόπους αντιμετωπίζει καθημερινά η νοικοκυρά. Πόσο πιο όληνρή είναι όλα ωριμότερες ημέρες του μηνός! Κι όμως, με τη χρήση της ΚΑΜΕΛΙΑ η ημέρες αυτές γίνονται ξεκούραστες. Η Σερβιέτ Υγείας ΚΑΜΕΛΙΑ της εξασφαλίζει υγεία, άνεση και ασφάλεια. Όλες η πολιτισμένες γυναίκες του κόσμου χρησιμοποιούν σήμερα μόνο ΚΑΜΕΛΙΑ.

- Η ΚΑΜΕΛΙΑ είναι πρακτική
- Η ΚΑΜΕΛΙΑ είναι οικονομική
- Η ΚΑΜΕΛΙΑ σημαίνει υγεία και καθαριότητα

Camelia ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

Προσφέρει σε όλες τις γυναίκες Ασφάλεια και Αυτοπεποίθηση

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Γιατρός
Μαιευτήρ Γυναικολόγος.
Δέχεται καθ' εκάστην 9-12, 5-7
ώς και επί συνεντεύξει.
Χαρ. Τρικούπη 113. Τηλ. 613.610

Η ΙΑΤΡΟΣ ΑΡΙΑΔΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ—ΛΕΛΟΥΔΑ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ - ΜΑΙΕΥΤΗΡ
Μετώκησεν επί της οδού
Δελφών 3
(Πάροδος οδών: Διδότου και Σκουφά)
Δέχεται καθημερινώς:
11-1 και 5½-7 μ.μ.
Τηλέφωνα: 612.482 και 612.515

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75 - Τηλ. 55-638

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 11 - 24 Μαρτίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): Μία μικρή φουρτούνα που θα περάσετε ακίνδυνα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου - 9 Απριλίου): Θα δηλητηριασθούν ωριμένες σχέσεις σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Απριλίου): Διαρκώς μπλέκετε σε περίεργες καταστάσεις.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 Απριλίου): Μεταβάλλεται προς το καλύτερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Δεν θα γίνει τίποτα απ' όσα περιμένετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Μην χτίζετε πυργούς στην Ισπανία.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Διατηρήστε την επιφυλακτικότητα σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Τίποτα δεν θα σας αποσπάσει από την ευτυχία σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Μην βάζετε η ίδια εμπόδια.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου - 1 Ιουλίου): Έχθρική κατάσταση, υπάρχει όμως μία διέξοδος.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιουλίου): Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς, προς το παρόν τουλάχιστον.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-23 Ιουλίου): Μερικές άκαταστασίες.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου - 1 Αυγούστου): Η χαρά σας θάρρη με την ανοίγει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Αυγούστου): Θα ήταν αδικο. Μην το σκέπτεσθε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Αυγούστου): Θα σκεφθήτε, θα κρίνετε και θα κάνετε υπομονή.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου - 2 Σεπτεμβρίου): Δεν είναι αυτό που νομίζετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Σεπτεμβρίου): Επικίνδυνο παιχνίδι. Προσέξτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου): Όλα ήρεμα ή-συχά και ευτυχισμένα.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου - 1 Οκτωβρίου): Μην αφήνετε τον εαυτό σας να παρασύρεται από μικρόχαρα ζητήματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Οκτωβρίου): Δεν μπορείτε να σκέπτεσθε το αντίθετο απ' ό,τι αισθάνεσθε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-21 Νοεμβρίου): Μην ανησυχείτε ή ανόϊζι θα έρθει και για σας.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Οκτωβρίου - 2 Νοεμβρίου): Μερικά κλάματα, αλλά και γέλια μετά πολλά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Νοεμβρίου): Αφήστε τα πράματα να πάνε όπως θέλουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Νοεμβρίου): Έχετε ανάγκη από μεγαλύτερους ορίζοντες.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου - 1 Δεκεμβρίου): Γίνονται και θαύματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Δεκεμβρίου): Μία παγίδα μπορεί να σας στηθεί.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Δεκεμβρίου): Πρέπει να κάνετε μία σοβαρή αυτοανάλυση.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου - 1 Ιανουαρίου): Όνειρα, όνειρα, όνειρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιανουαρίου): Τίποτα δε θα συμβεί που θα χαλάσει το κέφι σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Ιανουαρίου): Μία χαρά θα τη διαδεχθεί μία λύπη. Η και το αντίθετο.

Ύδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-30 Ιανουαρίου): Καινούργιες επιδιόρυνσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου - 9 Φεβρουαρίου): Είναι σοβαρό. Δεν το αντίληφθήκατε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-20 Φεβρουαρίου): Ανοίξτε λίγο τα μάτια σας.

Ίχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-29 Φεβρουαρίου): Θα διαδείτε ένα σκοτεινό πέραςμα. Να πάτε ψιλαφώντας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Η προσωπικότητά σας θα ενισχυθεί.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Τι άλλο από χαρά!

ΣΙΒΥΛΛΑ

Αυτό τό άνδρες
θέαμα



που βλέπουμε τόσο συχνά σε πολύ κόσμο σε άνδρες και γυναίκες και μάλιστα τώρα σε αυτή την εποχή των χορών, πάρτυ, θεάτρων και κοσμικών συγκεντρώσεων με τις επίσημες αφορμές και κοστούμια ορείλειται στην ΠΙΤΥΡΙΔΑ.

Η Πιτυρίδα είναι μία τρομερή μαστίγια των μαλλιών η οποία εξευραζέται ως ακατανίκητη. Αλλά να όμως που χωρίς στο πρόσωπο αντίσπτικο

ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ

κατανικήθηκε όριστικά. Ένα και μόνον λούσιμο με το σαπούνι ΠΙΓΚΟΝ εξαφανίζει την ΠΙΤΥΡΙΔΑ. Και τούτο γιατί η ειδική του παρασκευή το έχει πλουτίσει με τόσο αντισηπτικές ιδιότητες, ώστε να εξαλειφθεί άμεσα κάθε μικροβιασμός που γεννά την ΠΙΤΥΡΙΔΑ, που καταστρέφει τα μαλλιά και προκαλεί την ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΙΝ. Τό αντισηπτικό

ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ

με τις θαυμαστές ιδιότητές του σταματά την φαγούρα, εξαφανίζει το λιπόσ και καταπολεμά από τελεσματικά την ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΙΝ. Το Σαπούνι ΠΙΓΚΟΝ δεν αλλάζει ποτέ το χρώμα των μαλλιών, απεναντίας το ενισχύει, διατηρεί τα μαλλιά στο φυσικό τους χρωματισμό (Ξανθά, Μαύρα, Καστανά ή Ροζα) τα λειαίνει, επιπλέον δε τους δίνει μίαν υπέροχη εμφάνιση που σκορπίζει γοητεία.

Επίσης η φημισμένη

ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΓΚΟΝ

δεν κρατά μόνον τα μαλλιά λουσάτα και λαμπερά, στη θέση τους, αλλά και τους δίνει ένα εξαιρετικό λεπτό άρωμα - πράγμα που έχει ιδιαίτερη σημασία τώρα με τους χορούς τα πάρτυ και τις κοσμικές συγκεντρώσεις. Επί πλέον η

ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΓΚΟΝ

είναι τονοθερητική, ενισχύει την τριχοφυΐα και αποκρύπτει τις λευκές τρίχες δίχως να τις βλάψει.

Μη ξεχάσετε προτού πάτε στο χορό, στο πάρτυ ή στο θέατρο να λουσάτε με ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ και να μεταχειρισθείτε ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΓΚΟΝ.

Πωλούνται εις όλα τα Φαρμακεία και Μικροπωλεία. Γεν. Αντ/πεία ΜΙΧ. ΦΟΥΝΤΟΥΚΟΣ, Κλεισθένους 15 - Τηλ. 52.416



DR SCHOLL'S:

Για την υγεία
και την
όμορφιά
των ποδιών

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ
52-673, 52-674



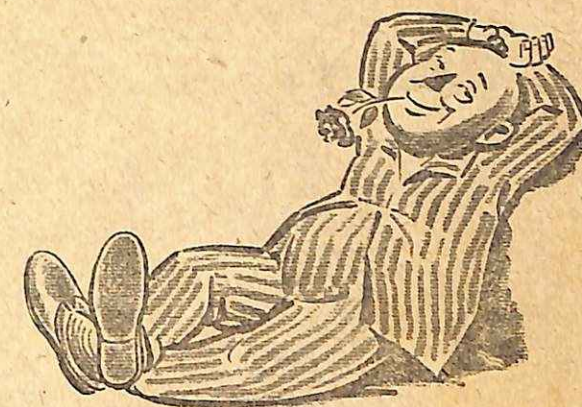
• ΒΑΦΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ ΕΝΤΟΣ 30 ΛΕΠΤΩΝ ΧΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΛΟΡΑΣΙΟΝ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΜΕ ΚΡΕΜΑ
• ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

"ΛΟΥΞ"
Α)ΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59α'. ΤΗΛΕΦ. 23-776

«ΑΘΗΝΑ»

επικίνδυνη
μακαριότης....



νιώθει ευτυχισμένος επειδή είναι παχουλός. Κι όμως το πάχος του είναι κοροσμένο ύπουλες τοξίνες. Αν καταλάβει την αλήθεια τι θα κάνει; Θα προσπαθήσει ν' απαλλαγεί από τα περιττά ξύγκια τρώγοντας φαγητά μαγειρεμένα μόνο με



έλβιτίνη
μαγειρεύει καλύτερα

Τί είναι το
ΣΥΣΤΗΜΑ 9-P;

Οι κάλτσες ELBEO-PERLON, οι μόνες που κατασκευάζονται συμφώνως προς το «ΣΥΣΤΗΜΑ 9-P», έχουν τα εξής πλεονεκτήματα:

1. Εξαιρετικήν ελαστικότητα και συνεπώς πλαστικήν εφαρμογήν.
2. Κατασκευασμένες με νέες, απολύτως συγχρονισμένες, μηχανές, έχουν ύφανσιν άριστην ακόμη και εις το μάτι του φακού.
3. Εμφάνισιν πραγματικά μεταξινήν χωρίς εις επιτυχή συνδυασμόν λεπτής κλωστής και λεπτών μηχανών μεγάλης ακριβείας.
4. Ραφή ακριβής μέχρι χιλιοστομέτρου.
5. Αμεμπτον εφαρμογήν χωρίς στίς ακριβώς υπολογισμένες και σχηματισμένες φτέρνες.
6. Είναι πάντα της μόδας.
7. Ειδικώς ενισχυμένες και ως εκ τούτου εξαιρετικώς μακράς διάρκειας.
8. Κάθε μέγεθος έχει και ειδικήν φόρμαν.
9. Έλέγχονται μετά προσοχής και κατά ακολουθίαν ουδέποτε παρουσιάζουν ελαττώματα.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

ΣΙΑΚΑ ELBEO

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 446



Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ